

இந்துக்களுக்கு மகிழ்ச்சியான செய்தி

ராபர்ட் ஜே. வைலேண்ட்

முன்னுரை

பிப்ரவரி 2008 அன்று, சிஏவில் உள்ள மீடோ விஸ்டாவில் உள்ள அவரது வீட்டில் சகோதரர் பாதிரியார் ராபர்ட் ஜூலியஸ் வைலாண்ட் எனக்கு விருந்தளித்தபோது அவரைச் சந்தித்தேன். அந்த நேரத்தில், அவர் தனது மனைவி கிரேஸ் வைலாண்டை இழந்ததால் கடினமான நேரத்தை எதிர்கொண்டார்.

கடவுளின் நற்செய்தி செய்தியை அதன் தூய்மையான தூய்மையில் அவர் செய்த குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டேன், மேலும் இந்த விஷயத்தில் அவருடைய அதிகாரத்தின் ஒரு புத்தகத்தைப் படித்தேன். அதைப் படித்த பிறகு, அவர் கடவுளால் விசேஷமாக அழைக்கப்பட்டவர் என்று நான் உறுதியாக நம்பினேன், இல்லையெனில் பொதுமக்களிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டிருக்கும் பல நற்செய்தி உண்மைகளை மீண்டும் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டும். அவரைத் தொடர்பு கொண்ட பிறகு, அவருக்கு 94 வயதாகியிருந்தாலும், சில நாட்களுக்கு அவருடைய விருந்தினராக இருக்குமாறு மெதுவாக அழைக்கப்பட்டேன்.

சுவிசேஷத்தைப் பற்றி அவருடன் சில தனிப்பட்ட உரையாடல்களை நடத்தவும், உள்ளூர் தேவாலயத்தில் ஓய்வுநாளில் அவர் பிரசங்கிப்பதைக் கேட்கவும் எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. விசுவாசத்தின் மூலம் நீதியைப் பற்றிய அவருடைய பார்வையைப் பற்றி நான் பல கேள்விகளைக் கேட்டேன். எனது முக்கிய கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்த சில துல்லியமான விளக்கங்களுக்குப் பிறகு, அவர் தனது அதிகாரத்தின் புத்தகங்களை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினார், அவருடைய விளக்கங்களை விட அவற்றின் மூலம் அவருடைய புரிதலைப் பற்றிய தெளிவான பார்வை எனக்கு இருக்கும் என்று விளக்கினார். வயது முதிர்ந்த காரணத்தால் நீண்ட நேரம் பேசும் சக்தி இல்லை.

அவருடைய புத்தகங்களைப் பெற்ற பிறகு, அவர் போதகர்களான எல்லெட் ஜே. வாகோனர் மற்றும் அலோன்சோ ட்ரெவர் ஜோன்ஸ் போன்ற பிற காலமான கடவுளின் ஊழியர்களால் கடந்த காலத்தில் பிரசங்கிக்கப்பட்ட நற்செய்தியின் உண்மையைப் பாதுகாப்பதில் அவர் ஒரு நல்ல வேலையைச் செய்தார் என்பதை உணர்ந்தேன், ஆனால் அவரே அதைப் பெற்றார். இந்த விஷயத்தில் புனித வேதாகமத்தின் படிப்பிலிருந்து பல கூடுதல் அழகான நுண்ணறிவுகள்.

அவருடைய வீட்டில் இருந்தபோது, இந்தப் புத்தகத்தின் வரைவை என்னிடம் வழங்கினார். ஹிந்துக்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும், அவர்களின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் வாழ்க்கை முறையைப் புரிந்து கொள்ளவும், சுமார் ஒரு மாத காலம், வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டதாக அவர் என்னிடம் கூறினார். பின்னர், இந்த ஒப்புதலிலிருந்து விலகி, அவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்த விதத்தில் சுவிசேஷத்தை எழுத வேண்டும். அந்த பணியின் விளைவே இந்த வரைவு. இருப்பினும், அவரைப் பொறுத்தவரை, அதை வெளியிட எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லை.

அப்போதுதான் அதை வெளியிடுவதில் ஆர்வமாக உள்ளோம் என்று கூறியது என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. பின்னர் அவர் கேட்டார்: நீங்கள் உறுதியாக இருக்கிறீர்களா? நான் உறுதியுடனும் நேர்மறையாகவும் "ஆம்" என்று பதிலளித்தபோது அவர் என்னை நம்பினார்.

பல ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன, அதில் வாழ்க்கையின் சூழ்நிலைகள் தடையாக இருந்தன இந்த வேலையின் முன்னேற்றம். ஆனால் இறுதியாக, நேரம் வந்துவிட்டது.

நாங்கள் அவரது வீட்டில் சந்தித்தபோது, எங்கள் நம்பிக்கைகள் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல, அதே சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. இதனால்,

இந்த தேவாலயத்தால் இந்த உள்ளடக்கத்தை இறுதியில் வெளியிடுவது - 'நான்காவது ஏஞ்சல் - அல்டிமேட் வார்னிங் மினிஸ்ட்ரி' இறுதியில் விலிய வெளிப்பாடு பற்றிய நமது புரிதலைப் பற்றிய தவறான எண்ணங்களுக்கு வழிவகுக்கும். அனைத்து ஆசிரியர்களின் கோட்பாடு நம்பிக்கைகளையும் நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று ஒரு சாதாரண வாசகர் தவறாக முடிவு செய்யலாம், அது அப்படியல்ல. எவ்வாறாயினும், இந்த வேறுபாடுகள் போதகர் வைலாண்டின் கருத்தாக்கத்தில், இந்த உள்ளடக்கத்தை வெளியிடுவதற்கான பணியை எங்களுக்கு வழங்குவதற்கு ஒரு தடையாக கருதப்படவில்லை. அதேபோல, இந்த மிக முக்கியமான செய்தியை இந்துக்களுக்கு பரப்புவதை அது தடுக்கக் கூடாது என்பதையும் நாங்கள் புரிந்துகொண்டோம். உண்மைக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மற்றவர்களைக் காப்பாற்ற எந்தத் தடையும் தெரியாது. சுவிசேஷ செய்தியின் மூலம் மற்றவர்களை ஆசீர்வதிக்கும் ஆசை வேறுபாடுகளை மிஞ்சுகிறது.

முடிவில், அதன் செய்தியின் மதிப்பு இந்த உள்ளடக்கத்தை வெளியிடுவதில் உள்ள குறைபாடுகளை விட அதிகமாக இருப்பதாக நாங்கள் கருதினோம்.

பைபிளின் பார்வையில் இருந்து வேறுபட்ட கடவுள் பற்றிய சில நவீன நம்பிக்கைகளை ஆசிரியர் இணைத்தார். ஆனால் இந்த புத்தகத்தின் உரையை ஆராய்ந்த பிறகு, இந்த வேறுபாடுகள் அதன் உள்ளடக்கத்தை லேசாக மட்டுமே பாதிக்கின்றன என்ற முடிவுக்கு வந்தோம். எனவே, கோட்பாட்டின் சரியான நோக்கங்களுக்காக சில சிறிய பதிப்புகளை நாங்கள் செய்தோம். அதன் சாராம்சம் இருந்தபோதிலும் - பைபிளில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட நற்செய்தி கோட்பாடு, இந்து மதத்தின் நுண்ணறிவு தொடர்பாக, தீண்டப்படாமல் பாதுகாக்கப்பட்டது.

வெளியிடுவதற்கான நிபந்தனையாக ஆசிரியரின் உரிமைகள் செலுத்துவது குறித்து போதகர் வைலாண்டிடம் இருந்து எங்களுக்கு எந்த ஆலோசனையும் அல்லது கோரிக்கைகளும் கிடைக்கவில்லை. அதேபோல், இந்த தற்போதைய வேலையின் மீது நாங்கள் எந்த தலையங்க உரிமையையும் கோரவில்லை. இது பதிப்புரிமை இலவசம். இயேசு சொன்னது போல், "இலவசமாகப் பெற்றீர்கள், இலவசமாகக் கொடுங்கள்" மத்தேயு 10:8.

இந்த புத்தகம் இந்து பார்வையாளர்களுக்கு மிகவும் திருப்திகரமாக பேசும் வகையில் காட்டப்படும் சுவிசேஷத்தின் சக்திவாய்ந்த செய்தியைக் கொண்டுள்ளது என்று நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம். நீங்கள் அவர்களில் ஒருவராக இருந்தால், இந்த விரிவுரையில் இறைவன் உங்களை வழிநடத்தட்டும்.

Pr. Jairo PA கர்வாலோ மற்றும் ஆசிரியர்கள்.

இந்த புத்தகத்தின் வாசகருக்கு கையெழுத்து

சுமார் 1.3 பில்லியன் இந்துக்கள் பல்வேறு மத நம்பிக்கைகளைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்களில், மகாத்மா காந்தியைப் பின்பற்றும் ஏராளமான இந்துக்கள் உள்ளனர், இயேசுவின் மலைப் பிரசங்கத்தின் மீதும், அவருடைய பரிபூரண குணாதிசயத்தின் மீதும் சில மரியாதைகள் உண்டு, ஆனால் அவர்கள் 'கிறிஸ்தவர்கள்' என்று அழைக்கப்படுபவர்களால் 'கிறிஸ்துவத்திலிருந்து' விலகிவிட்டதாக நினைக்கிறார்கள். இறைவனை தவறாக சித்தரிக்கின்றனர். பல கடவுள்கள் மற்றும் தெய்வங்களுக்கிடையில் இயேசுவுக்கு ஒரு இடத்தைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும், ஆனால் அவருடைய உண்மையான அடையாளத்தையோ அல்லது அவருடைய இரட்சிப்பின் திட்டத்தையோ புரிந்து கொள்ளாத பல இந்துக்களை நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

இந்த கடைசி நாட்களுக்கான பைபிள் சத்தியத்தின் நன்கு வட்டமான சித்திரத்தை ஒருவர் இங்கே காணலாம், ஆனால் முக்கியத்துவம் நிச்சயமாக கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய சிலுவைக்கும் உள்ளது. "நான் உயர்த்தப்பட்டால்", "எல்லா மனிதர்களையும் என்னிடம் இழுப்பேன்" என்று அவர் வாக்குறுதி அளித்துள்ளார், மேலும் அந்த வாக்குறுதியில் இந்துக்களும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும், உறவினர்களுக்கும், மொழிக்கும் மக்களுக்கும் கடவுள் அனுப்ப எண்ணிய செய்தியின் இன்றியமையாத குணமாக சிலுவையின் மகிமையை இந்து மனத்திற்கு முன்வைப்பதே எனது நம்பிக்கை: 'மூன்றாவது தேவதையின் செய்தி' வெளிப்படுத்துதல் 14 மற்றும் 18 இன் தனித்துவமான செய்தி, கடவுளின் சத்தியத்திற்காக அர்ப்பணிப்பு செய்ய வாசகரை ஊக்குவிக்கும் என்று பிரார்த்தனையுடன் நம்புகிறது.

ஒரு சிறிய வெளிப்பாடு கூட தேவையில்லாமல் புண்படுத்தும் வகையில் இருக்கும். மறுபுறம், நம்பிக்கையைத் தூண்டத் தவறிய 'இனிமையான எதுவும்' புத்தகத்தை எழுத நாங்கள் விரும்பவில்லை. இந்தப் பக்கங்களை நீங்கள் உற்றுப் பார்க்கும்போது இந்தப் பதற்றம் தெளிவாகத் தெரியும் - கடவுளுடைய வார்த்தை இருபுறமும் கூர்மையான வாளாக இருக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் நாம் சொல்லும் எதிலும் கூர்மையாக இருக்கக்கூடாது. 'இவைகளுக்கு யார் போதுமானவர்?'

பாதிரியார் ராபர்ட் ஜூலியஸ் வீலாண்ட்.

உள்ளடக்க அட்டவணை

அறிமுகம்

1. இதய அமைதிக்கான இந்தியாவின் தேடல்
2. மன்னிப்புக்குப் பின்னால் உள்ள பெரிய 'கொடுப்பது' 3. கடவுள் உலகத்திடம் எப்படிப் பேசுகிறார்
4. வரவிருக்கும் வூல்ட் ஆட்சியாளர்: நமது ஒரே நம்பிக்கை 5. சாத்தானை நம் உலகிற்கு அழைத்தது யார்?

6. மேலும் நல்ல செய்தி: தீமை என்றென்றும் அழிக்கப்படும்
7. நல்லவர்கள் ஏன் துன்பப்பட வேண்டும்? கர்மாவாக இருக்க முடியுமா _____
பதில்?
8. நாம் இறக்கும் போது என்ன நடக்கும்?
9. ஆசிய மேசியாவின் சிலுவையின் மர்மம் 10. இயேசு ஒரு அவதாரமா?

11. உலகின் தலைவிதி சமநிலையில் நடுங்கும்போது
12. இந்தியாவை தலைகீழாக மாற்ற வேண்டிய வார்த்தை 13. பைபிளை நாம்
நம்பலாமா?
14. கெட்ட மனிதன் எப்படி நல்ல மனிதனாக மாறுகிறான் 15. இந்து
மதம் மறந்த கடவுளின் பரிசு
16. இந்தியாவில் நோய்: சிறந்த ஆரோக்கியத்திற்கான நற்செய்தி 17. கடவுளின்
ஆவியின் மகிமையான பரிசு உள்ளே வாழ்கிறது
18. வரலாற்றில் மிகப் பெரிய நீதிமன்ற வழக்கு: விசாரணையில் கடவுள்
19. உலகமே மறக்க முடியாத பெண்ணை (ஒருவேளை மறக்க முடியாது _____
~~41 முதல் 42 வரை சாப்பிடுங்கள்~~)
20. பைபிளின் தவறாத நற்செய்தி செய்தி 21. 'இயேசுவின் உடல்': மற்றொரு
விலைமதிப்பற்ற பரிசு
இந்து மதம் மறந்து விட்டது
22. ஒரு தெய்வீக பரிசு: நவீன தரிசனங்கள் மற்றும் கடவுளிடமிருந்து கனவுகள்
23. இயேசுவின் மாபெரும் எதிரி எப்படி பலரை ஏமாற்றினார்
பின்னிணைப்பு: நற்செய்திக்கு அருகருகே பகவத் கீதை

இயேசுவின்

அறிமுகம்

இருளில் இருந்து என்னை வெளிச்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்!

மரணத்திலிருந்து என்னை அழியாமலுக்கு அழைத்துச் செல்.

(பழமையான உபநிடதத்திலிருந்து ஒரு பழங்கால பிரார்த்தனை)

'உண்மை' என்றால் என்ன? 'உண்மையற்றது' என்பதிலிருந்து அதை எவ்வாறு வேறுபடுத்துவது?

இவ்வுலகின் பொருள்கள், அதன் பொருள்கள், அதன் இன்பம் மற்றும் அதன் புகழ் அனைத்தும் மறைந்துவிடும். எனவே, அனைத்து நிலையற்ற விஷயங்களும் 'உண்மையற்றவை'. நாம் பார்க்கும் விஷயங்கள் ஒரு மாயை அல்லது நாம் மாயா என்று அழைக்கிறோம் என்று பிளேட்டோ கூறுகிறார். உண்மையற்றதைத் தேடுவதற்கு ஒருவரின் வாழ்க்கையை அர்ப்பணிப்பது முட்டாள்தனம், ஏனெனில் அவ்வாறு செய்யும்போது நாம் காற்றைத் துரத்துகிறோம். வாழ்க்கை முடிவடையும் போது அது மாயை என்று நாம் கண்டுபிடிக்கிறோம்.

இதைவிட பெரிய ஏமாற்றம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது!

எது உண்மையானதோ அதுவே நிரந்தரமானது, அது என்றும் அழியாது. அதைத்தான் இயேசு குறிப்பிட்டார், 'மோசமான உணவுக்காக உழைக்காதே; அதற்கு பதிலாக நித்திய ஜீவனுக்காக நீடிக்கும் உணவுக்காக வேலை செய்யுங்கள். ஆன்மீக உண்மை என்பது உண்மை.

'ஒளி' என்றால் என்ன? அதை 'இருளில்' இருந்து எப்படி வேறுபடுத்துவது?

ஆன்மீக வெளிச்சம் இல்லாமல், நாம் அனைவரும் அடர்ந்த இருளில் தவிக்கிறோம். வாழ்க்கையின் அர்த்தம் என்னவென்று நமக்குப் புரியவில்லை; நாம் வாழும் மனிதர்களுக்குப் பதிலாக இருக்கும் மனிதர்கள் மட்டுமே. நிழல்கள் நம் மனதைச் சூழ்ந்து, நம் இதயங்களை இருட்டாக்குகின்றன, அதனால் எண்ணற்ற வடிவங்களில் சுயதேடுதல் நம் கவனத்தை உறிஞ்சிவிடும்.

'ஒளி' என்பது நம் ஏமாற்றங்கள் மற்றும் துன்பங்கள் கூட, அனைத்து வாழ்க்கைக்கும் அழகு அளிக்கிறது. இருளில் துன்பப்படுவது வேதனையானது மற்றும் விரக்தியைத் தூண்டுகிறது; ஒளியில் துன்பம் என்பது பொருள் பெற்று நம்பிக்கையுடன் கருவுற்றுள்ளது. இயேசு, 'நான் உலகத்தின் ஒளி: என்னைப் பின்தொடர்ந்தவன் இருளில் நடக்காமல், வாழ்வின் ஒளியைப் பெறுவான்' என்றார்.

'மரணம்' என்றால் என்ன? அதையும் 'அழியாத தன்மையையும்' நாம் எவ்வாறு வேறுபடுத்துவது?

மரணம் என்று ஒன்று இருப்பதை உபன்ஷத் அங்கீகரிக்கிறது; நாம் அதை மறுக்க முடியாது. மரணம் ஒரு 'எதிரி' என்று பைபிள் சொல்கிறது, ஏனென்றால் அது வாழ்க்கையின் முடிவையும் மகிழ்ச்சியையும் தருகிறது.

ஆனால் மனிதன் படைக்கப்பட்டதற்கு மரணம் முடிவல்ல; 'எல்லா மனிதர்களும்' அழியாமையின் பரிசை, முடிவில்லாத நிறைவு மற்றும் மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதே கடவுளின் திட்டம். உபநிடதத்தில் உள்ள இந்த அழகான பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகுக்கும் பாதையை கண்டுபிடிப்பதற்காக இந்த புத்தகம் அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்தியாயம் ஒன்று

இதய அமைதிக்கான இந்தியாவின் தேடல்

தனிமையான இரவின் நீண்ட துன்ப நேரங்கள் சோர்வாக இழுத்துச் சென்றது. பாதிக்கப்பட்டவருக்கு தூங்க முடியவில்லை. மரங்களின் இருண்ட நிழல்களில் காலை நட்சத்திரம் எழாது என்று தோன்றியது. ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது, எதையாவது மாற்ற வேண்டும் என்று ஏங்குகிறார், எதையும் - இரவு பகலாக, அல்லது பகலாக இரவாக மாறுகிறது.

அவரைக் குணப்படுத்தும் ஒரு மருத்துவரைக் கண்டுபிடித்திருந்தால், அவர் தனது முழு பணத்தையும் மகிழ்ச்சியுடன் செலுத்தியிருப்பார். ஆனால் கிராம மருத்துவர் அவரை குணப்படுத்த முடியாது என்று அறிவித்தார். இப்போது மரணத்தைத் தவிர வேறு எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை; அந்த மர்மமான இருளுக்கு அப்பால் என்ன இருக்கிறது? பெரிய கொலையாளியின் குத்துச்சண்டைக்காக அவர் காத்திருந்தபோது அவருக்கு பயங்கரம் உள்ளது.

அவரது பலவீனமான உடலின் வலி தாங்கும் அளவுக்கு சமையாக இருந்தது. ஆனால் அவரது மார்பில் யானைக்கால் போல இந்த இதயத்தின் மீது எடையுள்ள இந்த பெரிய சமையுடன் ஒப்பிடும்போது அவர் உடல் அசௌகரியத்தை உணரவில்லை. இளமை மற்றும் ஆண்மையின் தவறுகள் நினைவுகூரப்பட்டது அவரது ஆன்மாவிலிருந்து அமைதியை விரட்டியது. விவரிக்க முடியாத குற்ற உணர்வு அவரது இருண்ட இதயத்தை அனைத்து சூரிய ஒளியையும் பறித்தது.

அவர் இறக்க பயந்தது மட்டுமல்ல; அவர் குணமடைந்தாலும் வாழ்க்கையை அனுபவிக்க முடியாத அளவுக்கு மனமுடைந்து போனார். அவரது ஆன்மீக வலி 1707 இல் டெல்லியில் மரணப் படுக்கையில் இருந்த மொகல் பேரரசரின் வலியைப் போன்றது:

“நான் யார் என்று எனக்குத் தெரியாது; நான் எங்கு செல்வேன் அல்லது பாவங்கள் நிறைந்த இந்த பாவிக்கு என்ன நடக்கும் ... என் வருடங்கள் பயனற்றவை ... எதிர்காலத்தில் எனக்கு எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை ... எனக்கு என்ன வேதனைகள் காத்திருக்கின்றன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஆனால் சூரிய உதயத்துடன் முடக்குவாதத்திற்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கை வந்தது: அருகிலுள்ள கிராமங்களுக்கு ஒரு சிறந்த குணப்படுத்துபவர் வந்திருப்பதாக அக்கம்பக்கத்தினர் தெரிவித்தனர். களைப்பாகவும், சமை சமையாகவும் இருந்த அனைவரையும் தம்மிடம் "வாருங்கள்", "ஓய்வெடுக்க" என்று அழைத்தார். அவருடைய அழைப்பில் கெட்டவர்களும் அடங்குவர், மேலும் பாவிகள் அவருடைய செய்தியின் மூலம் அமைதியையும் சுத்தத்தையும் கண்டனர். அவர் யாரையும் திருப்பி அனுப்பியதில்லை என்று அவரது உற்சாகமான நண்பர்கள் தெரிவித்தனர்.

நீண்டகாலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட பிரசவம் வரப்போகிறது என்பது பாதிக்கப்பட்டவருக்குத் தெரியும். இது ஒன்றாக இருக்க முடியுமா? அவர் தனது ஊழியத்தைப் பற்றிய வதந்திகளைக் கேள்விப்பட்டிருந்தார். இப்போது அவர் அருகில் இருந்தார்! நோயுற்றவர் தனது பலவீனமான தீர்மானத்தை வரவழைத்து, உடனடியாக ஒரு முடிவை எடுத்தார்: அவர் தனக்கு வந்த நல்ல செய்தியை நம்புவதைத் தேர்ந்தெடுப்பார்.

அவர் ஒரு அடி கூட எடுக்க முடியாத அளவுக்கு நிராதரவாகிவிட்டார், ஆம்புலன்ஸ்களுக்கு முன்பிருந்த நாட்கள் இவை. ஆனால் ஒரு பெரிய நோக்கம் அவரது இதயத்தில் இருந்தது: நற்செய்தியை நம்புவதற்கான அவரது எளிய நம்பிக்கை நம்பிக்கையையும் நம்பிக்கையையும் பெற்றெடுத்தது

ஒரு திட்டத்தைப் பிறப்பித்தது. அவர் ஏதாவது செய்வார்; அவர் தனது பல்லக்கைச் சுமக்க நான்கு ஆட்களை அமர்த்தியிருந்தாலும், அவர் பெரிய குணப்படுத்துபவரிடம் செல்வார்.

ஐந்து பேரும் வீட்டிற்கு வந்தபோது, ஒரு கூட்டம் ஏற்கனவே கோவிலில் திரண்ட பக்தர்கள் போல கதவைச் சுற்றி அழுத்திக் கொண்டிருந்தது. அவனுடைய கதவுகள் அவனை தரையில் இறக்கின. 'காத்திருப்பது மட்டுமே நாம் செய்ய முடியும். அவர் போதிக்கிறார், நாங்கள் உள்ளே நுழைய முடியாது.

ஆனால் நீங்கள் எப்படியாவது உள்ளே நுழைய வேண்டும்! அவர் கெஞ்சினார். 'எனது ஒரே நம்பிக்கை, நான் நான் இறக்கப்போகிறேன்!'

அடுத்து என்ன நடந்தது என்ற அறிக்கை, சாட்சியங்கள் வரலாற்று ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட நேரில் கண்ட சாட்சிகளால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதிர்ஷ்டவசமாக உதவியற்ற மனிதனுக்கு, அவரது நான்கு நண்பர்களும் குணப்படுத்துபவர் மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர், இதனால் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாத ஒரு திட்டத்தை கண்டுபிடிக்க உந்துதல் பெற்றனர். கூரையில் ஏறி களிமண் ஓடுகளை எடுத்து சபாநாயகரை இடைமறித்தார்கள். வியப்படைந்த கூட்டத்தினர், நோயாளியை கவனமாக இயேசுவின் பாதங்களுக்கு நடுவே கீழே இறக்கி விடுவதைப் பார்த்தார்கள். முடங்கியவன் கெஞ்சும் கண்களுடன் அவனைப் பார்த்தான்.

இயேசு அவருடைய முகத்தைப் படித்தார், பிறகு அவருடைய நான்கு நண்பர்களைப் பார்த்தார். அவர்கள் எவ்வளவு விசுவாசம் வைத்திருந்தார்கள் என்பதை இயேசு கண்டு, முடக்குவாதமுற்ற மனிதனை நோக்கி, "என் மகனே, உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன" என்று பதிவேடு தெரிவிக்கிறது.

அதிகாரம் அந்த வார்த்தைகளின் மூலம் அவர் இதுவரை கேட்டிராதது போல் பேசினார். நோய்வாய்ப்பட்ட மனிதனின் இதயத்திற்கு புத்துணர்ச்சியூட்டும் நற்செய்தியாக, அவன் வாழ்ந்தாலோ அல்லது இறந்தாலோ இனி தேவைப்படாது. பாவ மன்னிப்பும், குற்ற உணர்ச்சியின் அடக்குமுறையிலிருந்து விடுபடுவதும் முற்றிலும் திருப்திகரமாக இருந்தது.

இயேசு சொன்ன வார்த்தைகளில் இருந்த வல்லமை, பல தசாப்தங்களாக அவரை பாரப்படுத்தியிருந்த பாரத்தை அவருடைய இதயத்திலிருந்து தூக்கி நிறுத்தியது. புகையால் நிரம்பிய வானத்தின் மல்லிகை போல அவன் மீது தொங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த பெயர்ற்ற அச்சச் சூமை தெய்வீக மன்னிப்பின் தூய்மையான காற்றால் விரட்டப்பட்டது.

பாவத்தின் நம்பிக்கை, சுயநலம் மற்றும் இதய மாசுபாட்டின் ஆழமான உள் விழிப்புணர்வு, அவரது ஆன்மாவை விஷமாக்கியது, இரவும் பகலும் போகாது. அவருடைய பக்தி, தியாகங்கள், தவங்கள், புனித நாட்கள், துவையல்கள், அன்னதானம், கோவிலுக்குச் செல்வது அனைத்தும் அவருக்கு மன அமைதியைத் தரவில்லை. இப்போது யாரோ ஒரு பயங்கரமான சக்தியுடன் பேசினார், தீய ஆவிகள் மற்றும் அவர்கள் தூண்டிய மர்மமான பயங்கள் ஓடிவிட்டன; பாதிக்கப்பட்டவர் ஓய்வெடுக்க முடியும்.

மன்னிக்கப்பட்ட பாவங்களின் உள் அமைதி அவர் முகத்தில் பிரகாசித்தது; அவரது குற்றம் மன்னிக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, அது உண்மையில் அகற்றப்பட்டது. இப்போது அவர் கவலை இல்லாமல் இறக்க முடியும்; அவரது உடல் குணப்படுத்துவதை மறந்து விடுங்கள் - அவருக்கு ஏற்கனவே இருந்த மகிழ்ச்சி போதுமானது.

இயேசுவின் எதிரிகள் சிலர் நம்பிக்கையற்ற ஆட்சேபனைகளை எழுப்பவில்லை என்றால், வரலாற்றாசிரியரின் கதை (மாற்கு 2:1-5) அங்கேயே முடிந்திருக்கும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம், அவர்கள் நினைக்காத ஒரு உபகாரத்தைச் செய்துவிட்டார்கள். பெரிய குணப்படுத்துபவர் மனிதர்களில் ஒரு மனிதர் மட்டுமே; மன்னிக்கும் அதிகாரத்தைக் கூறி, அவர் யார் என்று நினைத்தார்

ஆம்? "இவருக்கு எப்படி இப்படி பேசத் துணிகிறது? இது நிந்தனை! கடவுள் ஒருவரே பாவங்களை மன்னிக்க முடியும்!"

அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார், அதனால் அவர் அவர்களிடம், "நீங்கள் ஏன் இப்படி நினைக்கிறீர்கள்? முடக்குவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இந்த மனிதனிடம், 'உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன' என்று சொல்வதா அல்லது 'எழுந்து, உன் பாயை எடுத்துக்கொண்டு நடவா' என்று சொல்வதா? பூமியில் பாவங்களை மன்னிக்க மனுஷகுமாரனுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதை நான் உங்களுக்கு நிரூபிப்பேன். அதனால் அவர் முடக்குவாதமுற்ற மனிதனை நோக்கி, "நான் உனக்குச் சொல்கிறேன், எழுந்து உன் பாயை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போ!" என்றார். அவர்கள் அனைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், அந்த மனிதன் எழுந்து, தன் பாயை எடுத்துக்கொண்டு, விரைந்து சென்றான்' (வசனங்கள் 7-12).

முடங்கியவர்கள் பொதுவாக பாய்களையோ ஸ்ட்ரெச்சரையோ எடுத்துக்கொண்டு நடக்க மாட்டார்கள்! ஆனால் இரண்டு அற்புதமான நிகழ்வுகள் நடந்தன: (1) பாவத்தின் குற்றத்தால் சுமத்தப்பட்ட ஒரு மனிதன் தெய்வீக மன்னிப்பின் மூலம் விடுதலையை அனுபவித்தான் - இது முதலில் வந்தது; பின்னர் (2) அவர் தனது முடங்கிய உடலுக்கு குணமடைவதை உணர்ந்தார். உத்தரவை மாற்ற முடியாது; பாவ மன்னிப்பு குணமடைவதற்கு முன் வந்தது. இரண்டும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை.

பாவத்திற்கான குற்றத்தை நாம் அனைவரும் அறிவோம். இது உலகில் உள்ள மனிதர்களின் ஒவ்வொரு இனத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் துன்புறுத்துகிறது. உயர்ந்த கல்வியோ, புகழோ, செல்வமோ அதை ஒருபோதும் அடக்க முடியாது; நமது மொகலாயப் பேரரசர் கூட அதில் கொல்லப்பட்டார். தத்துவம் அதை விளக்க முயற்சி செய்யலாம் மற்றும் அது இல்லை என்று பாசாங்கு செய்யலாம். ஆனால் பாவத்திற்கான குற்ற உணர்வும், சுயநலத்துக்கான வேதனையான துக்கமும், தூய்மையற்ற தன்மையும் பயத்தைப் போலவே உலகளாவியவை. மிகக் குறைந்த அறியாமை அல்லது சீரழிவு அதை மூழ்கடிக்க முடியாது. ஒருவரின் இரத்தக் கசிவு ஒருவரது இரத்தத்தை வெளியேற்றுவது போல, அது எப்படி மகிழ்ச்சியை வடிகட்டுகிறது என்பதை பணக்காரர்களும் ஏழைகளும் உணர்கிறார்கள்.

அனைத்து மனித மொழிகளும் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு பொய்யை வழங்கும் பொதுவான உட்கட்டமைப்பை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதை விஞ்ஞானிகள் மொழியியல் அடிப்படையில் நிரூபிக்கின்றனர்; எல்லா மொழிகளுக்கும் பொதுவான தோற்றம் இருப்பதாக ஆராய்ச்சி காட்டுகிறது - கடவுளின் அசல் படைப்புக்கான அறிவியல் சான்று. அதேபோல, பாவம் மற்றும் குற்ற உணர்ச்சியின் ஒரு பொதுவான மனித சுவை, ஆன்மாவின் ஆன்மீக நோயின் உண்மை, மனிதகுலம் அனைத்தையும் இழந்து, தன்னை அன்பாக அறிவிக்கும் ஒரு சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுளின் மகன்களும் மகள்களும் தொலைந்து போனதை நிரூபிக்கிறது.

மேலும் அவர் அன்பாக இருப்பதால், சுயநலம் அல்லது தீமை எதையும் அவரால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது, அவர் தன்னிச்சையாகவும் கருத்துடையவராகவும் இருப்பதால் அல்ல, ஆனால் தீமை மற்றவர்களுக்கு வலியையும் துன்பத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. தீமையின் இருப்புக்கு அவரால் இடமளிக்க முடியாது, ஏனெனில் அத்தகைய சகிப்புத்தன்மை பிரபஞ்சத்தின் சிதைவைக் குறிக்கும். சுயமரியாதையுள்ள எந்த அரசாங்கமும் கொள்ளையர்கள் மேலாதிக்கத்தைப் பெறுவதையும் அராஜகத்தையும் குழப்பத்தையும் பரப்புவதையும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது.

உலகளவில் உணரப்படும் இந்த நோயைப் பற்றிச் சொல்ல வேதங்கள் அல்லது பைபிள் போன்ற புனித நூல்கள் நமக்குத் தேவையில்லை, ஏனென்றால் நம் மனித இதயங்களுக்குள்ளேயே நாம் அதை அறிவோம். 'உலகில் வரும் ஒவ்வொரு மனிதரையும் ஒளிரச்செய்த மெய்யான ஒளி' (யோவான் 1:9) உள்ளது. அந்த ஒளி குற்ற உணர்விலிருந்து தானாக விடுபடுவது அல்ல; ஆனால் அது இதயத்தை ஒளிரச் செய்கிறது

ஏற்கனவே உணரப்படாமல் இருக்கும் ஆழமான குற்றத்தை உணர, அடையாளம் காண, அதிலிருந்து விடுபட ஏங்க நாம் தூண்டப்படலாம்.

இந்த உலகளாவிய பரம்பரையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் அனைத்து மனிதர்களும் 'தங்கள் இதயங்களில் எழுதப்பட்ட சட்டத்தின் வேலையைக் காட்டுகிறார்கள், அவர்களின் மனசாட்சியும் சாட்சியமளிக்கிறது, மேலும் ஒருவரையொருவர் குற்றம் சாட்டும்போது அல்லது மன்னிக்கும்போது அவர்களின் எண்ணங்கள் அர்த்தம்' (ரோமர் 2:15). அந்த 'சட்டம்' பாவத்தை உருவாக்கவில்லை, ஆனால் அது உலகளாவிய நம்பிக்கையை உருவாக்குகிறது ஏற்கனவே இருக்கும் பாவத்தின்; அது வெறுமனே அதை வெளிப்படுத்துகிறது.

முடக்குவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு இயேசு மன்னிப்பை அறிவித்தபோது, மன்னிப்பு மந்திரம் அல்ல, அது ஒரு தீங்கான 'நான்-கவலை இல்லை-நீ என்ன-செய்வது' என்ற அன்பான மன்னிப்பு அல்ல. உண்மையான மன்னிப்பு ஒருபோதும் மலிவானது அல்ல, நாம் ஒருவரின் கால்விரலில் மிதிக்கும் போது ஒரு அற்பமான அல்லது மகிழ்ச்சியான கண் சிமிட்டல் அல்லது தலை முடிச்சு போன்றது. 'மன்னிப்பு' என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம், பாவத்தின் குற்றத்திற்காக மிகவும் விலையுயர்ந்த ஒன்றைக் கொடுக்க வேண்டும்.

கடவுள் சர்வவல்லமையுள்ளவராக இருந்தாலும், மலிவாக இல்லாமல் மன்னிக்க முடியாது. மன்னிப்புக்கான விலை என்ன? அதற்கு என்ன கொடுக்க வேண்டும்? இது நமது அடுத்த அத்தியாயத்தின் தலைப்பாக இருக்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் இரண்டு

மன்னிப்புக்குப் பின்னால் உள்ள பெரிய 'கொடுப்பது'

உணவு விந்நணுக்களை விரைவுபடுத்துகிறது:

மழையால் உணவு வளர்கிறது

வானத்திலிருந்து அழைக்கப்பட்டார்

தியாகம் மூலம்.

பகவத் கீதை III.

துன்பப்படும் எங்கள் மனிதனின் சொந்தப் பல்லக்கை வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றபோது அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. நடக்கத் திருப்தியடையாமல், துள்ளிக் குதித்து வழியெங்கும் உல்லாசமாகப் பாடி, உச்சபட்சமாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தார். பறவைகள் இவ்வளவு அழகாகத் திரிவதை அவன் கேட்டதில்லை; வானம் இவ்வளவு அழகாக இருந்ததில்லை; அனைத்து இயற்கையும் அவனது உற்சாகத்தில் இணைந்தது. மீண்டும் நன்றாக இருக்க! அந்தக் கொடூரமான குற்றச் சமையிலிருந்து விடுபட! சொர்க்கம் இதை விட மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியாது.

ஆனால் அந்த மன்னிப்புக்கும் குணப்படுத்துதலுக்கும் ஏதாவது விலை போனதா? பிச்சைக்காரனுக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுக்கும் கோடீஸ்வரனைப் போல இயேசு இருந்தாரா? கோடீஸ்வரரின் பரந்த செல்வத்தை ரூபாய் பாதிக்காது - அது அவருக்கு எதுவும் செலவாகாது.

இயேசு ஒருவரைக் குணப்படுத்தியபோது, அது அவருக்குப் பெரிதும் செலவாகியது. பன்னிரண்டு வருடங்களாக கடுமையான இரத்தப்போக்குடன் ஒரு பெண் பாதையில் மண்டியிட்டு, அவர் நடந்து செல்லும் போது விசுவாசத்தின் விரலால் அவருடைய ஆடையின் ஓரத்தைத் தொட்டபோது, இயேசு உடனடியாக வடிகால் உணர்ந்தார். "யாரோ என்னைத் தொட்டார்கள், ஏனென்றால் என்னிடமிருந்து சக்தி வெளியேறியது எனக்குத் தெரியும்" (லூக்கா 8:46, GNB). முடக்குவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மனிதனிடம், 'உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன' என்று இயேசுவிடம் கூறியிருக்க முடியாது. சில அற்புதமான தியாகங்கள் மட்டுமே மன்னிப்பை சாத்தியமாக்கியது. மன்னிப்பு ஒருபோதும் மலிவானது அல்ல.

முந்தைய வேத காலத்திலிருந்தே, பாவ மன்னிப்புக்கு தியாகம் தேவை என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம், ஆனால் அந்த பண்டைய காலங்களில் எவ்வளவு தெளிவாக உணரப்படவில்லை. படைப்பின் பெரிய இறைவன் நிவிட் அல்லது தியாக சூத்திரத்தை முறியடித்ததாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. வேதங்களில், 'ஓ இந்திரா, பல நல்ல குதிரைகளை எங்களுக்குக் கொடுங்கள், நாங்கள் எங்கள் காணிக்கைகளைச் செலுத்தி, அதன் மூலம் எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் தப்பிக்க முடியும்' (ரிக்.) என்ற மனப்பூர்வமான வேண்டுகோளை வாசிக்கிறோம். தியாகம் பற்றிய யோசனை பிரஜாபதியுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையது. தியாகம் சாத்தியமாகாத வரை வானத்திலிருந்து மழை பெய்யாது என்பதை கீதை அங்கீகரிக்கிறது.

ஏன் தியாகங்கள் எப்போதும் நம்மை ஏமாற்றிவிட்டன

இஸ்லாமிய குர்ஆனைப் போலவே, மதிப்புமிக்க விலங்குகள் பலியிடப்படுகின்றன, ஆனால் ஏதோ ஒரு குறைபாடு எப்போதும் உணரப்பட்டது. அனைத்து தியாக முறைகளின் முடிவுகளிலும் மக்கள் எப்போதும் ஏமாற்றமடைந்துள்ளனர். துன்பப்படும் ஒரு மனித இதயத்திற்கு கூட அவர்கள் உண்மையான சமாதானத்தையும் மன்னிப்பையும் கொண்டு வந்ததில்லை.

எபிரேய தீர்க்கதரிசிகள் இந்த சோகமான மாயை மூலம் கண்டனர். சாமுவேல் கூறினார்: 'இதோ, பலியைவிட கீழ்ப்படிவது மேலானது, செம்மறியாட்டுக் கொழுப்பைவிட செவிசாய்ப்பது நல்லது' (1 சாமுவேல் 15:22). மைக்கா ஒரு கேள்வி கேட்கிறார்:

நான் பரலோகத்தின் தேவனாகிய கர்த்தரை ஆராதிக்க வரும்போது, அவருக்கு என்ன கொண்டு வருவேன்? அவருக்குப் பலியாக எரிக்க சிறந்த கன்றுகளை நான் கொண்டு வரட்டுமா? நான் கர்த்தருக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆடுகளையோ அல்லது முடிவில்லாத ஆலிவ் எண்ணெயையோ கொண்டு வந்தால் அவர் பிரியமாயிருப்பாரா? என் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்வதற்காக நான் என் முதல் குழந்தையை அவருக்குக் கொடுக்கலாமா? இல்லை, எது நல்லது என்று கர்த்தர் நமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் நம்மிடம் கேட்பது இதுதான்: நீதியானதைச் செய்ய வேண்டும், நிலையான அன்பைக் காட்ட வேண்டும், நம் கடவுளுடன் தாழ்மையான ஐக்கியத்தில் வாழ வேண்டும் (மீகா 6:6-8).

புதிய ஏற்பாட்டு அப்போஸ்தலன் இந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துகிறார்: 'காளைகள் மற்றும் வெள்ளாடுகளின் இரத்தம் ஒருபோதும் பாவங்களைப் போக்க முடியாது' (எபிரேயர் 10:4). கொடுப்பது எப்போதும் இருக்க வேண்டும். மிருகங்களின் இரத்தத்தை விட பெரிய தியாகம் தேவை என்று மட்டுமே அர்த்தம். மைக்கா சொல்வது போல், தியாகம் செய்ய வேண்டியது ஒருவரின் குழந்தை அல்ல - அது இன்னும் பெரியதாக இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய குமாரனின் காணிக்கை மட்டுமே பயனுள்ள பலியாக இருக்க வேண்டும்.

இவ்வளவு பெரிய தியாகம் இல்லாமல், எந்த மனிதர்களும் உண்மையிலேயே 'நியாயமானதைச் செய்ய' அல்லது 'இடைவிடாத அன்பைக் காட்ட' முடியாது, இருப்பினும் அவர்கள் மிகவும் விடாமுயற்சியுடன் பக்தியுடன் அவ்வாறு செய்ய முயற்சித்தாலும். அவர்களின் தேடுதல் அனைத்தும் ஆன்மீக சுயநலத்தால் மாசுபட்டதாகவே இருக்கும். அது எப்போதும் கசப்பான நீரை ஊற்றும் உவர் நீருற்று போல் தொடரும்.

சுயநலத்தின் மிக உயர்ந்த ஆன்மீக நிலைகள்

பேருந்தில் இருக்கையைப் பெறுவதற்காக கூட்டத்தினூடே அழுத்தம் கொடுப்பதில் ஏதோ சுயநலம் இருப்பதைப் போலவே, 'துறவிகளில்' நாம் மிகவும் புனிதமானவர்கள்: 'கடவுள் மீதான அன்பு' மற்றும் சொர்க்கத்தின் மீதான நம்பிக்கை ஆகியவை இயற்கையில் சுயநலமாக இருக்கலாம் (அதாவது வேறு யாராவது நிற்க வேண்டும், அல்லது பின்னால் இருக்க வேண்டும்). இந்த உள்ளார்ந்த சுயநலம் பற்றிய நம்பிக்கை நம் இதயங்களில் மிகவும் ஆழமாக உள்ளது, அதை அழிக்க முடியாது.

இதனால், ஆன்மீக அமைதி பறிக்கப்படுகிறது. உடல் நலம் எவ்வாறு மன்னிக்கப்பட வேண்டும், அதற்கு முந்தியதாக இருக்கக்கூடாது, அதுபோல 'நியாயமானதைச் செய்வது' அல்லது 'நிலையான அன்பைக் காட்டுவது' மன்னிப்பைப் பின்பற்ற வேண்டும், அதற்கு முந்தியதல்ல. மற்றும் மன்னிப்பு பாவத்தை அகற்ற வேண்டும், நாகரீக மரியாதையானது கவனக்குறைவான சீட்டுகளை 'மன்னிக்க' தூண்டுகிறது என வெறுமனே மன்னிக்கக்கூடாது. 'கடவுள் அன்பாக இருக்கிறார்' (1 யோவான் 4:8), அவர் ஒழுக்கமான அற்ப விஷயங்களில் ஈடுபடுவதற்கு மிகவும் தீவிரமான எண்ணம் கொண்டவர். அவர் ஒரு பிச்சைக்காரனுக்கு ஒரு ரூபாயைக் கொடுக்கும் கோடீஸ்வரர் அல்ல, நம் பாவங்களைக் கண்டு அவர் கண் இமைக்கவில்லை. மன்னிப்புக்கான அசல் வார்த்தை அபேசிஸ் ஆகும், இது உண்மையில் 'பாவத்தை அகற்றுவது' என்பதாகும்.

பாவம் தீவிரமானது, ஏனென்றால் அது வலியையும், துன்பத்தையும், மரணத்தையும் தருகிறது. எந்த தகப்பனோ அல்லது தாயோ தன் குழந்தை வலி அல்லது மரணத்தை அனுபவிக்க விரும்புகிறார்? கடவுள் அன்பாக இருப்பது போல், பயமுறுத்தும் 'பாவத்தின் சம்பளத்தை' நாம் தவிர்க்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். எனவே, மன்னிப்பு என்பது மேலோட்டமாகவும் தற்காலிகமாகவும் இருக்கக்கூடாது, ஆனால் ஆழமானதாகவும் நித்தியமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார்.

நமது முடக்குவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டவரை இயேசு குணப்படுத்தியபோது, பொதுவாக மனிதகுலம் நினைத்ததை விட பின்தங்கிய ஒரு உண்மையைப் போதித்தார். கடவுளிடம் வந்து மன்னிப்பைப் பெறுவதற்கு முன் ஒருவர் தன்னை நல்லவராக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது நமது தவறான எண்ணம். ஆனால் அது பின்னோக்கி உள்ளது. சுய-தேடும் மனப்பான்மையால் கறைபட்ட நல்ல செயல்களால் இதயத்தை தூய்மைப்படுத்த முடியாது, ஏனெனில் உந்துதல் சுயநலமாகவே உள்ளது.

'உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன' என்று நோயுற்ற மனிதனிடம் இயேசு சொல்லக் காரணம், பாவத்தைப் போக்குவதற்கான தெய்வீகப் பலி எல்லா மனிதர்களுக்கும் வழங்கப்படவிருப்பதாகும். ஒரு வகையில், இது ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டது, ஏனென்றால் வெளிப்படுத்துதல் புத்தகம் இயேசுவை 'அஸ்திவாரத்திலிருந்து கொல்லப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியாக முன்வைக்கிறது.

உலகம்' (13:8, KJV). ஒவ்வொரு நிலத்திலும் ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் ஒவ்வொரு மிருக பலிகளும் காலம் தொடங்கி நிலாடிய மாபெரும் மூலவர். பாவங்களைப் போக்க அவனுடைய இரத்தம் மட்டுமே போதுமானதாக இருக்கும்.

இவ்வாறு, சிலுவையின் நிகழ்வு வரலாற்று ரீதியாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்தாலும், பாவ மன்னிப்பை ஏற்படுத்தும் அதன் சக்தி காலமற்றது, ஏனெனில் பலி தெய்வீகமானது, மனிதனல்ல. பூர்வ காலங்களில் மன்னிக்கப்பட்ட பாவிகள் சிலுவையை எதிர்நோக்கினர், ஏனென்றால் அவர்களின் மிருக பலிகள் உண்மையான மன்னிப்பை வழங்குவதற்கு ஒருபோதும் நோக்கமாக இல்லை. எபிரேய மற்றும் வேத தியாகங்கள் இரண்டின் உண்மையான பொருள் இன்னும் வரவிருக்கும் உண்மையான தியாகத்தின் மீதான நம்பிக்கையின் ஒப்புதல் வாக்குமூலமாகும்.

உலகம் தோன்றியதில் இருந்து எந்த மனித ஆன்மாவும் அந்த தெய்வீக தியாகத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்டதைத் தவிர குற்றச் சுமையிலிருந்து விடுதலை பெற்றதில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்தே கடவுள் தெய்வீக ஆட்டுக்குட்டியை ஏற்கனவே பலியிடப்பட்டதாக எண்ணினார். மில்லியன் கணக்கானவர்களின் நம்பிக்கை, மிருகத்தின் இரத்தத்தை தாண்டி, தெய்வீக எதிர் மாதிரியாக இருந்தது.

தமிழ் சைவத்தின் பக்தி கவிஞரான திருநாவுக்கரசர் கூறுகிறார்:

'எரிபொருளை வெட்கப்படாமல் குவித்தாலும், ஒரு சூடர் மற்றும் வலுவான வெப்பம் அதை சாம்பலாக்கும். அப்படியிருந்தும் கர்த்தருடைய நாமம் நம்முடைய எல்லா பாவங்களையும் அழிக்கும். உண்மையான மன்னிப்பு ஒரு போட்டியைப் போல மலிவானதா? இது மிகவும் விலை உயர்ந்தது, ஏனென்றால் அது கடவுளின் குமாரனின் சிலுவையில் உயிரைக் கொடுக்கிறது.

மற்றொரு மாயக் கவிஞரான தாயுமானவர் கூறுகிறார்: 'கோடி காகங்கள் இருந்தால் என்ன? அவர்கள் நடுவில் ஒரு கல் எறிந்தால், அவர்கள் அனைவரையும் விரட்டியடிக்கும். அப்படியிருந்தும், நம் பாவங்கள் எத்தனை எத்தனை கருப்பாக இருந்தாலும், அருள் அவற்றை அழிக்கும்'. ஆனால் மீண்டும், மன்னிப்பு என்பது கல்லை எறிவது போல் மலிவானது அல்ல; சிலுவையின் விலையுயர்ந்த தியாகத்தால் மட்டுமே பாவத்தை அகற்ற முடியும்.

உபநிடதங்கள் மற்றும் பகவத் கீதை ஆகியவை வேதங்களின் எளிய கருத்துகளுக்கு அப்பால் நம் மனதைக் கொண்டு சென்றுள்ளன, மேலும் இந்து தத்துவஞானிகள் இன்னும் அதிகமாக ஊடுருவியுள்ளனர். ஆயினும் கூட, நவீன தத்துவம் மனித இதயத்திலிருந்து தெய்வீக மன்னிப்பு மட்டுமே கொண்டு வரக்கூடிய எளிய அமைதிக்கான ஏக்கத்தை அகற்ற முடியாது.

ஆடம்பரமான, ஆடம்பரமான தெய்வீக தியாகத்தால் மட்டுமே ஆன்மாவின் ஆழமான மாசுபாட்டைக் கழுவிவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையை தத்துவத்தால் அணைக்க முடியாது. அந்த ஆடம்பரமான தியாகம் இயேசுவின் சிலுவையில் செய்யப்பட்டது. படைப்பாளர் தனது சிருஷ்டிகளின் பாவங்களுக்காக தம் மகனின் உயிரைக் கொடுத்தார்.

உலகளாவிய உண்மையான மதத்திற்கான சான்றுகள்

எல்லா மனிதர்களும் ஒரே கடவுளின் மகன்கள் மற்றும் மகள்கள் என்பதற்கான சான்றுகள் இங்கே உள்ளன, அவர்கள் அவரை விட்டு விலகிச் சென்றனர். எல்லா மனித சாக்குப்போக்குகளையும் நிறுத்தி, முழு உலகத்தையும் கடவுளின் தீர்ப்பின் கீழ் கொண்டு வருவதற்காக அவர் இந்த உலகளாவிய நம்பிக்கையை நம் ஆன்மாக்களில் விதைக்கிறார் (ரோமர் 3:19).

புற்றுநோய் (புற்றுநோய் அல்ல!) இருப்பதைப் பற்றிய அறிவு ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருப்பதைப் போல, அத்தகைய 'தீர்ப்பு' ஒரு ஆசீர்வாதம், சாபம் அல்ல, அது தாமதமாகிவிடும் முன் ஒருவர் அறுவை சிகிச்சை அல்லது சிகிச்சையை நாடலாம். உண்மையை அறியாமை துயரமானது, ஏனென்றால் அது மரணத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

நம் மனித இதயங்களின் நிலை, ஒரு தெய்வீக சட்டமும், நம்மை நேசிக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட கடவுளும் இருப்பதை நிரூபிக்கிறது, மேலும் அந்த சட்டத்தை மீறுவதிலிருந்து நம்மை மீட்டது:

மனிதகுலம் உயிரைக் கொண்டுவரக்கூடிய ஒரு சட்டத்தைப் பெற்றிருந்தால், அதற்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலம் அனைவரும் கடவுளுக்குச் சரியானவர்களாக இருக்க முடியும். ஆனால் முழு உலகமும் பாவத்தின் கீழ் உள்ளது என்று வேதம் கூறுகிறது. விசுவாசத்திற்கான நேரம் வருவதற்கு முன்பு, இந்த வரவிருக்கும் விசுவாசம் வெளிப்படும் வரை சட்டம் நம் அனைவரையும் கைதிகளாக அடைத்து வைத்தது. ஆகவே, கிறிஸ்து வரும்வரை நியாயப்பிரமாணம் நமக்குப் பொறுப்பாக இருந்தது, அப்போது நாம் விசுவாசத்தினாலே தேவனுக்கு முன்பாக நீதியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் (கலாத்தியர் 3:19-24).

தேன் ருசி பசியைத் தூண்டுவது போல, பாவிகளுக்கு தெய்வீக அன்பை இந்து வேதங்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால், இயேசுவின் சிலுவையில் மாபெரும் அன்பு முழுவதுமாக வெளிப்படுகிறது: 'கடவுள் உலகத்தை மிகவும் நேசித்தார், அவர் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிற எவரும் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனைப் பெறும்படிக்கு அவரைத் தந்தார்'. (யோவான் 3:16).

அந்த காதலுக்கு நாம் என்ன செய்வது? அதற்கு 'நன்றி' என்று கூறுவோம், மேலும் நமக்காகத் தன்னைக் கொடுத்தவருக்கு நம்மைக் கொடுப்பதன் மூலம் அதற்கு பதிலளிக்கவும்.

அத்தியாயம் மூன்று

கடவுள் எப்படி உலகத்திடம் பேசுகிறார்

வரலாறு என்பது அர்த்தமற்ற உண்மைகளின் தரிசு பதிவு அல்ல, கடந்த

கால நிகழ்வுகளின் வறண்ட வரலாறு. இது கடவுளின் மிக

உன்னதமான வெளிப்பாடு, அவருடைய பாதுகாப்பைப் பற்றிய ஒரு பரந்த பிரசங்கம்.

(கேசப் சந்திர சென்)

பைபிளை வாசிக்கும்படி இயேசு மக்களை வற்புறுத்தினார். அவர் குறிப்பாக டேனியலைப் பற்றி குறிப்பிட்டார், ஆனால் மோசேயையும் தீர்க்கதரிசிகளையும் படிக்கும்படி உற்சாகமாக வலியுறுத்தினார். அவர் தன்னை விடாமுயற்சியுடன் படித்தார். உண்மையில், அவர் 'வார்த்தை... மாம்சமாக' இருந்தார். அதாவது, நாம் உணவை உண்ணும் போது, வார்த்தை தானே ஆகும் வரை, நம் உணவு நாமாக மாறும் வரை, அவர் அதை உறிஞ்சினார்.

'கடவுள் அன்பு' அல்லது 'கடவுள் உலகை நேசிக்கிறார்'; பின்னர் அவர் உலகத்துடன் பேச வேண்டும். உண்மையான அன்பு எப்பொழுதும் எதையாவது சொல்கிறது, ஏனென்றால் காதல் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் சுய தியாக பக்தி. ஆள்மாறான 'அது' ஒருபோதும் காதலிக்க முடியாது. ஒரு 'கடவுள்' வெறுமனே விழுமியத்தில் அமர்ந்து, உலகத்தைப் பற்றிய அக்கறையற்ற அலட்சியமாக, தன்னை 'அன்பு' என்று அறிவிக்கும் கடவுளாக இருக்க முடியாது.

மனிதர்களாகிய நாம் கூட, ஒருவரை உண்மையாக நேசித்தால், அந்த அன்பை எப்படியாவது ஒரு செய்தியில் வெளிப்படுத்துவோம். 'கடவுள் அன்பாக இருக்கிறார்' என்பது போலவே, அவர் உலகிற்கு தெளிவான, புரிந்துகொள்ளக்கூடிய இரட்சிப்பின் செய்தியில் பேசியிருக்கிறார்.

இந்தச் செய்தியைக் கொண்ட புத்தகத்தை எங்கே காணலாம்?

கடவுளிடமிருந்து வந்த செய்தி என்று நேரடியாகக் கூறும் ஒரு புத்தகம் உள்ளது. பைபிளின் ஒரு தொகுப்பை சுருக்கமாகப் பார்த்தால், குறைந்தது 361 முறை தீர்க்கதரிசிகள் 'இவ்வாறு இறைவன் கூறுகிறார்' என்றும், நூற்றுக்கணக்கான முறை பைபிள் கூறுகிறது என்றும் வெளிப்படுத்துகிறது. கடவுளின் வார்த்தையாக இருக்க வேண்டும். கூற்று தவறானது என்றால், இந்த புத்தகம் ஒரு மகத்தான மோசடியாக இருக்க வேண்டும்.

எல்லா நாகரிக நாடுகளிலும், போலியானது ஒரு குற்றமாகும். தனக்கு அதிகாரம் இல்லாத போது மற்றொரு நபரின் சார்பாகப் பேசுவதாகவோ அல்லது எழுதுவதாகவோ ஒருவர் கூறினால், அவர் மீது வழக்குத் தொடரலாம். பொய்யான தீர்க்கதரிசிகளுக்கு கடவுளே பழங்காலத்தில் மரணத்தை விதித்தார்.

மோசேயின் நாட்களில் கடவுள் சொன்ன வாக்கியம் இதுதான்: 'நான் சொல்லக் கட்டளையிடாத ஒரு வார்த்தையை என் நாமத்தினாலே பேச நினைக்கும் தீர்க்கதரிசி... அந்தத் தீர்க்கதரிசியும் சாவான்' (உபாகமம் 18:20).

எரேமியா அனனியாவிடம், 'ஆண்டவர் உன்னை அனுப்பவில்லை; ஆனால் நீ இந்த ஜனங்களை பொய்யில் நம்பும்படி செய்தாய்... இந்த வருடம் நீ சாகப் போகிறாய்... ஆகவே, அனனியா தீர்க்கதரிசி அதே ஆண்டு ஏழாவது மாதத்தில் இறந்தார்.

361 தடவைகளுக்கு மேல் 'இறைவன் கூறுகிறான்' என்று கூறிய தீர்க்கதரிசிகள் தங்கள் சொந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினால், அவர்கள் அனைவரும் மரண குற்றவாளிகளாக இருப்பார்கள். ஜனாதிபதியோ பிரதமரோ நம்புவதை அரசாங்கப் பேச்சாளர் கூற முடியாது; அவர் துல்லியமாக மேற்கோள் காட்ட வேண்டும்.

பைபிளை நாம் எப்படி சோதிக்கலாம்?

அதன் கூற்றுகள் உண்மையா அல்லது பொய்யா? ஒரு சமையல்காரர் மிகவும் ருசியான உணவை சமைத்ததாகக் கூறலாம், ஆனால் நாம் அதை ருசித்தவுடன் மட்டுமே விஷயத்தை தீர்மானிக்க முடியும். 'கர்த்தர் நல்லவர் என்பதை ருசித்துப் பாருங்கள்' (சங்கீதம் 34:8) என்று பைபிள் நமக்கு சவால் விடுகிறது.

நாம் கேட்க வேண்டிய முக்கியமான கேள்விகள் உள்ளன:

- (1) இந்தப் புத்தகம் கடவுளிடமிருந்து தூண்டுதலுக்கு உறுதியான அத்தாட்சியைக் கொடுக்கிறதா?
- (2) இது வரலாற்று உண்மையா?
- (3) எதிர்காலத்தைப் பற்றிய அதன் கணிப்புகள் துல்லியமாக நிறைவேற்றப்பட்டதா?
- (4) அதை நம்புபவர்களுக்கு செழிப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் தரும் தூய்மையான, மேம்படுத்தும் ஆன்மீக உண்மைகளை அது தெரிவிக்கிறதா?
- (5) பைபிளின் செய்தி தனக்குள்ளே சீரானதா? அல்லது முரண்பட்ட, முரண்பாடான கருத்துக்களைக் கற்பிப்பதன் மூலம் அது தன்னைத்தானே ரத்து செய்கிறதா?
- (6) நாம் இதைச் செய்ய வேண்டும் அல்லது அந்த கடினமான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும் உதவியற்ற விதிகளின் சட்டப்பூர்வ புத்தகமா அல்லது கடவுள் நமக்காக என்ன செய்திருக்கிறார், என்ன செய்கிறார் என்பதைப் பற்றிய பயனுள்ள நற்செய்தியை அது அறிவிக்கிறதா? இதுவே உச்சகட்ட சோதனை. கடவுள் உலக இரட்சகர்; அவரிடமிருந்து ஒரு செய்தி அவரை அறிவிக்க வேண்டும் சேமிப்பு செயல்பாடு. தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று உலகுக்குச் சொல்லும் செய்தி நல்ல செய்தியாக இருக்க முடியாது. புத்தர் இறக்கும் மூச்சில், 'உங்களுக்கு யாராலும் உதவ முடியாது; நீங்களே உதவுங்கள். உங்கள் சொந்த இரட்சிப்பைச் செய்யுங்கள். பைபிள் அதை விட சிறந்த நல்ல செய்தியா?

பைபிளை வேறுபடுத்துவது எது

M. Montiero-Williams 42 வருடங்கள் சமஸ்கிருத இலக்கியம் படித்தார்.

பைபிளைப் பற்றி அவர் கூறினார், 'கிழக்கின் புனித புத்தகங்கள் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு இடையில் ஒரு இடைவெளி உள்ளது, இது ஒன்றை மற்றொன்றிலிருந்து முற்றிலும், நம்பிக்கையற்ற, மற்றும் என்றென்றும் துண்டிக்கிறது. மத சிந்தனை'. இந்த சமஸ்கிருத அறிஞர் ஏன் இப்படி ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும்?

அது கடவுளுடைய வார்த்தை என்பதற்கு பைபிள் ஆதாரம் தருகிறதா? 'இதன் மூலம் என்னை நிரூபியுங்கள்' என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (மல்கியா 3:10) என்று சவால் விடுகிறார். அதை 'ருசிக்க', அதைப் படிக்க, அது ஏன் உலகின் சிறந்த விற்பனையாளராக உள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் (1200 மொழிகளில் மொத்தம் சுமார் இரண்டு பில்லியன் பிரதிகள்). அது ஏன் உலக மனித இதயத்தைப் பற்றிக் கொள்கிறது? ஒவ்வொரு இனம் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் சோகமான, விரக்தியடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு இது ஏன் அமைதியைத் தருகிறது? விசித்திரமாக, இது மனிதர்களை ஒருபோதும் புகழ்வதில்லை (நாம் அடிக்கடி செய்வது போல) ஆனால் அது யாருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பதிவுசெய்கிறதோ அவர்களின் தவறுகளையும் பாவங்களையும் நேர்மையாகச் சொல்கிறது. இன்னும் விசுவாசத்தின் மூலம் அவர்கள் எப்படி வெற்றி கண்டார்கள் என்று சொல்வதன் மூலம் நம்பிக்கை அளிக்கிறது. அதில் கடவுள் மட்டுமே மகிமைப்படுத்தப்படுகிறார், மனிதன் அல்ல.

மனித இதயத்திற்குள் நுழையும் அதன் மர்மமான சக்தி ஒரு அதிசயம்: 'கடவுளின் வார்த்தை எந்த இரு முனைகள் கொண்ட பட்டயத்தை விட உயிருடன், செயலில், கூர்மையாக இருக்கிறது, ஆன்மாவையும் ஆவியையும், மூட்டுகள் மற்றும் மஜ்ஜை இரண்டையும் பிரிக்கும் வரை துளைக்கிறது. இதயத்தின் எண்ணங்களையும் நோக்கங்களையும் நியாயந்தீர்க்க வல்லவர்' (எபிரெயர் 4:12). வேறு எந்தப் புத்தகமும் இவ்வளவு கூர்மையாக உலகளாவிய நம்பிக்கையைப் பேசவில்லை.

பைபிள் ஒரு ஓரியண்டல் புத்தகம்

பைபிள் ஒரு மேற்கத்திய புத்தகம் என்று பலர் தவறாக நினைக்கிறார்கள். இது ஒரு கிழக்கு புத்தகம் மற்றும் எந்த அர்த்தத்திலும் ஐரோப்பிய அல்ல. மேற்கத்திய மக்கள் சிலர் பைபிளை நம்பும் அளவுக்கு, அவர்கள் அதன் 'வீட்டில்' 'விருந்தினர்கள்' மட்டுமே; அது அவர்களுக்கு ஒருபோதும் சொந்தமில்லை. எல்லா இனங்கள் மற்றும் கலாச்சாரங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் 'சேமின் கூடாரங்களில் விருந்தாளிகளாக குடியிருப்பார்கள்' என்று பைபிள் கூறுகிறது (ஆதியாகமம் 9:27). இந்த புத்தகத்தை முதலில் 'சொந்தமாக' வைத்திருந்தவர்கள் மத்திய கிழக்கு நாட்டினர்.

இருப்பினும், பைபிள் எல்லா மக்களிடமும் ஒரே மாதிரியாகப் பேசுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் உள்ள எல்லா மனிதர்களையும் 'தெய்வீக தயவின் கூடாரங்களில் வசிக்க' அழைக்கிறது. அதன் செய்தி தெய்வீகமானது மற்றும் மனிதமானது. இது உலகில் உள்ள மக்களிடையே பிளவை ஏற்படுத்துகிறது. எல்லா நாடுகளிலும் அதன் உண்மைக்காக இறக்கத் தயாரானவர்கள் இருந்தனர்.

கிபிலிங் கூறினார்,

ஓ, கிழக்கு கிழக்கு, மேற்கு மேற்கு,

இருவரும் ஒருபோதும் சந்திக்க மாட்டார்கள்!

இன்னும் அவர்கள் தங்கள் இதயப் பிரதிபலிப்பில் சந்திக்கிறார்கள்

திருவிழைபம்.

பைபிள் வரலாற்று உண்மையா?

புராணங்கள், இதிகாசங்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகளுக்கு இதில் இடமில்லை. பண்டைய காலங்களில், கல்வியறிவற்ற மக்கள் பெரும்பாலும் புராணக்கதைகளை நம்பினர், ஆனால் நவீன விஞ்ஞான அறிவின் நவீன காலங்களில் அவர்கள் வரலாற்று யதார்த்தத்தின் உறுதியான பாரையில் இருக்கும் திடமான உண்மையை விரும்புகிறார்கள். சிந்தனைமிக்க, அறிவுள்ள மக்கள், நோயின் போது தங்கள் வாழ்க்கையை அல்லது ஆரோக்கியத்தை யாரோ ஒருவரின் கற்பனை அல்லது நாட்டுப்புறக் கதைகளில் ஒப்படைக்க ஒருபோதும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் மருத்துவ உண்மையை நிரூபிக்க விரும்புகிறார்கள். புனைவுகள் மிகவும் பழமையானதாக இருந்தாலும், யாரோ ஒருவரின் கற்பனையின் விளைபொருளான தொன்மங்கள் மற்றும் இதிகாசங்களை நாம் ஏன் நம்ப வேண்டும்? காலம் பழங்கதைகளை நம்பக்கூடிய யதார்த்தமாக மாற்றாது. அனுமானங்களில் தங்குவதற்கு நித்தியம் மிகவும் விலைமதிப்பற்றது.

பைபிள் சிறப்பு வாய்ந்தது, ஏனெனில் அதன் எழுத்தாளர்கள் எதையாவது சொல்லும்போது, 'நான் அதை என் கண்களால் பார்த்தேன்!' இயேசுவைத் தனிப்பட்ட முறையில் அறிந்திருந்த ஒரு சீடரான ஜான் வலியுறுத்துகிறார், 'நாம் கேட்டது, கண்களால் கண்டது, நாங்கள் பார்த்தது மற்றும் எங்கள் கைகளால் கையாண்டது, வாழ்க்கையின் வார்த்தை, ... நாம் கண்டது நாங்கள் உங்களுக்கு அறிவிப்பதைக் கேட்டோம்' (1 யோவான் 1: 1-3). இயேசுவை நம்பிய கிரேக்க மருத்துவரான லூக்கா, 'தியோபிலஸுக்கு எழுதுகிறார், இவைகளின் உறுதியை நீ அறிவாய்' (லூக்கா 1:3).

அனாத் நாத் சாஸ்திரங்களை பைபிளுடன் அருகருகே படித்தார், பைபிளை இந்து வேதங்களுடன் ஒத்திசைக்க முயன்றார். வேதகால படைப்பாளி-கடவுளான பிரஜாபதியில் கிறிஸ்துவின் சுய தியாகத்திற்கு இணையாக அவர் கண்டார், ஆனால் அவர் ஒரு முக்கிய வித்தியாசத்தையும் கண்டார். சமஸ்கிருதத்தில் 'வரலாறு' என்று ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை என்று கண்டுபிடித்தார். வேத பிரஜாபதி என்பது பல உருவங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு புராண சின்னம் என்பதை அவர் உணர்ந்தார், ஆனால் அவர் உண்மையான பிரஜாபதி, உலக இரட்சகர்.

வரலாற்று மற்றும் தொல்பொருள் கண்டுபிடிப்புகள் பைபிள் பதிவின் உண்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. நமது தேசத்தின் நவீன வரலாற்றுப் பதிவுகளை நாங்கள் சந்தேகிக்கவில்லை, ஏனென்றால் நமது செய்தித்தாள், வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி ஆகியவை சரிபார்க்க முடியாத உண்மைகளை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. அதே வழியில் பைபிள் பதிவுகளை சரிபார்த்து, உண்மையான வரலாறு என்று நிரூபிக்க முடியும். அது பேசும் இடங்களை வரைபடத்தில் காணலாம், அங்கு புதைக்கப்பட்ட களிமண் மாத்திரைகள் மற்றும் கல்வெட்டுகள் அது விவரிக்கும் நிகழ்வுகளை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

பல விமர்சகர்கள் மற்றும் அவிசுவாசிகள் பைபிளை இழிவுபடுத்த முயன்றனர், இது வெறும் நாட்டுப்புறக் கதைகள் அல்லது புராணக்கதைகள் என்று குற்றம் சாட்ட முயன்றனர். உண்மையில், அவர்கள் பைபிளை நிலைநிறுத்த மட்டுமே உதவியுள்ளனர், ஏனென்றால் நடைமுறையில் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் புதைக்கப்பட்ட களிமண் பலகைகள், மட்பாண்ட துண்டுகள் அல்லது கல் கல்வெட்டுகள் வெளிச்சத்திற்கு வந்துள்ளன, அவை இந்த ஆட்சேபனைகள் தவறானவை என்பதை நிரூபிக்கின்றன.

பைபிள் என்பது சுத்தியலைத் தூண்டும் ஒரு சொம்பு

தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளரின் மண் வெட்டி பைபிள் பதிவை ஆதரிக்கும் ஆதாரங்களை எவ்வாறு தோண்டி எடுத்தது என்பதற்கான இரண்டு சுருக்கமான எடுத்துக்காட்டுகள் இங்கே:

(அ) யோசுவாவும் இஸ்ரவேலர்களும் புராதன நகரமான எரிகோவை ஏழு முறை சுற்றி வந்தபோது,

சுவர்கள் இடிந்து விழுந்தன, இஸ்ரவேலர்கள் நகரத்தை எரித்தனர் என்று பைபிள் சொல்கிறது. 1950 களில் பிரிட்டிஷ் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் காத்லீன் கென்யான் ஜெரிகோவின் இடிபாடுகளில் தோண்டி, ஏதோ விசித்திரமான முறையில் வெளிப்புறமாக விழுந்த சுவர்களால் நகரம் உண்மையில் அழிக்கப்பட்டது என்பதை நிறுவினார். மேலும், நகரம் எரிக்கப்பட்டது என்ற பைபிள் கதையை ஒரு கனமான அடுக்கு சூட் ஆதரிக்கிறது. ஆனால் யோசுவாவின் காலத்திற்கு 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஜெரிகோவின் வீழ்ச்சியை அவள் தேதியிட்டாள், ஏனென்றால் வல்லுநர்கள் அவருடைய காலத்திலிருந்தே இடிபாடுகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான மட்பாண்டங்களை அவளால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. விமர்சகர்கள் பைபிள் கதையைப் பார்த்து சிரித்தனர்.

மார்ச் 5, 1990க்கான டைம் இதழ் 'பைபிளுக்கு ஒரு மதிப்பெண். புதிய சான்றுகள் ஜெரிகோவின் சுவர்களில் யோசுவாவின் கதையை ஆதரிக்கின்றன. பிரையன்ட் வூட் இப்போது கென்யனின் டேட்டிங் தவறானது என்று கூறுகிறார், அந்த குறிப்பிட்ட வகை சைப்ரியன் அலங்கார மட்பாண்டங்களை தன்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை, ஏனெனில் அவர் நகரத்தின் ஏழைப் பகுதியில் மக்கள் வாங்க முடியாத இடத்தில் தோண்டினார்; யோசுவாவின் காலத்தின் மற்ற மட்பாண்டங்கள் அங்கு காணப்படுகின்றன.

(ஆ) டேனியல் புத்தகம் (அத்தியாயம் 5) பாபிலோனிய உலகப் பேரரசின் (கிமு 539 இறந்தார்) கடைசி ராஜாவாக பெல்ஷாசரைக் குறிப்பிடுகிறது. 3 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர்கள் நூற்றாண்டு முதல் கிமு முதல் நூற்றாண்டு வரை பெல்ஷாசரைக் குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் அதற்குப் பதிலாக நபோனிடஸ் கடைசி அரசராக பெயரிடப்பட்டார். எனவே, நவீன விமர்சகர்கள் டேனியலில் உள்ள பதிவை கேலி செய்துள்ளனர். இது ஒரு புராணக்கதையாக இருக்க வேண்டும்! சிரிப்பு.

பின்னர் சில சுவாரஸ்யமான விஷயங்கள் வெளிச்சத்திற்கு வர ஆரம்பித்தன. ஊரில் உள்ள சந்திரன் கோவிலில் ஒரு கியூனிஃபார்ம் மாத்திரை தரையில் இருந்து தோண்டப்பட்டது, இது அவரது மூத்த மகன் பெல்ஷாசருக்காக நபோனிடஸின் பிரார்த்தனையாக நிரூபிக்கப்பட்டது. எனவே, அத்தகைய நபர் இருந்தார்! ஆனால் அவர் அரசராக இருந்திருக்க முடியாது அல்லவா?

பாபிலோனில் இருந்து மற்றொரு பழங்கால களிமண் பலகை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, அது நபோனிடஸ் தேமாவில் தங்கியிருந்ததாகக் கூறுகிறது, சில காரணங்களால் அவரது மகன் பாபிலோனில் இருந்தார். இப்போது தடயங்கள் ஒன்று சேர ஆரம்பித்தன.

ஒரு துப்பறியும் நபர் கடினமான வழக்கை அவிழ்ப்பது போல, தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அதிக சட்ட களிமண் மாத்திரைகளைக் கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கினர். பாபிலோனில் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, அதில் ஒரு நீதிமன்ற சாட்சி நபோனிடஸ் மற்றும் பெல்ஷாசார் இருவரையும் சட்டப் பிரமாணத்தில் அழைத்தார், இது பெல்ஷாசார் நிச்சயமாக அவரது தந்தையுடன் இணைந்து ஆட்சி செய்தார் என்பதைக் குறிக்கிறது. இறுதியாக, மற்றொரு டேப்லெட், நபோனிடஸ் தனது மூத்த மகனுக்கு 'அரசு பதவியை ஒப்படைத்தார்' என்று தெளிவாகக் கூறி, காணாமல் போன ஆதாரங்களை வழங்கியது. இது சந்தேக நபர்களின் ஆட்சேபனைகளை என்றென்றும் உடைத்தது.

கடவுள் சிரிக்க வேண்டிய நேரம் இது.

பெல்ஷாசருக்கு இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் கீக் வரலாற்றாசிரியர்கள் அவரைக் குறிப்பிடத் தவறியது ஏன்? அந்த நேரத்தில் உண்மை வெறுமனே தொலைந்து போயிருந்தது. டேனியல் விமர்சகர்களின் குகையிலிருந்து தப்பித்து வெளியே வந்தார், வரலாற்றின் சாட்சியாக நிரூபிக்கப்பட்டவர். யேல் பல்கலைக்கழகத்தின் ரேமண்ட் டோகெர்டி கூறுகிறார்: 'நியோ-பாபிலோனியப் பேரரசின் முடிவில் நிலைமையைக் கையாளும் அனைத்து பாபிலோனியரல்லாத பதிவுகளிலும் டேனியலின் ஐந்தாவது அத்தியாயம் துல்லியமாக கியூனிஃபார்ம் இலக்கியங்களுக்கு கூடு கட்டுகிறது. கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டின் பாபிலோனிய கியூனிஃபார்ம் ஆவணங்கள், பைபிள் விவரிப்புகளின் சரியான தன்மைக்கு தெளிவான ஆதாரங்களை வழங்குகின்றன. 'இயேசுவுக்கு ஒப்புதல் அளிக்க நல்ல காரணம் இருந்தது'

தானியேல் தீர்க்கதரிசி', 'எவன் வாசிக்கிறானோ அவன் புரிந்து கொள்ளட்டும்' (மத்தேயு 24:15).

இதே போன்ற பிற கண்டுபிடிப்புகள் குறிப்பிட முடியாத அளவுக்கு அதிகம். ஒரு யூத தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் நெல்சன் க்ளூக் கூறுகிறார்: 'எந்தவொரு தொல்பொருள் கண்டுபிடிப்பும் இதுவரை சர்ச்சைக்குரிய விவிலியக் குறிப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்று திட்டவாட்டமாக கூறலாம்'.

வரலாற்று உண்மை ஏன் மிகவும் முக்கியமானது?

வரலாற்று உண்மை தேவையில்லை என்று சிலர் கூறுகிறார்கள்; எல்லாமே மனித அனுபவங்கள் அல்லது உணர்வுகள் மட்டுமே, மேலும் புராணங்களும் நாட்டுப்புறக் கதைகளும் நல்ல உணர்ச்சியைத் தூண்டினால், அவை உண்மையல்ல என்று நிரூபிக்கப்பட்டாலும் பரவாயில்லை.

ஆனால் உண்மை இல்லாத மனித உணர்வுகள் ஏமாற்றும் மற்றும் ஆபத்தானவை. 'மனம் பொய் என்று நிராகரிப்பதில் இதயம் மகிழ்ச்சியடையாது' என்பது அனைத்து மனித அனுபவத்தின் கோட்பாடு. வரலாற்று மூரிங்கில் இருந்து நாம் விடுபட்டால் நாம் அலைந்து திரிகிறோம்.

உறுதியான வரலாற்று உண்மையின் மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும் என்று இயேசு கோருகிறார்; காற்றில் அரண்மனைகள் இல்லை - அவை தரையில் உறுதியான அடித்தளங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்: 'உன் தேவனாகிய கர்த்தரை உன் முழு மனதோடு நேசிக்கவும்' (மத்தேயு 22:37). அவர் அறிவுசார் தற்கொலையை முற்றிலும் நிராகரிக்கிறார். 'நம்பிக்கை பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கலாம் ஆனால் பகுத்தறிவுக்கு எதிராக ஒருபோதும் செல்ல முடியாது.

பைபிள் ஈர்க்கப்பட்ட புத்தகமாக நம் மரியாதை மற்றும் நம்பிக்கைக்கு தகுதியானதாக இருந்தால் கடவுளே, அதன் தீர்க்கதரிசனங்கள் உண்மை என்று நிரூபிக்க வேண்டும். செய்வாங்களா?

அவற்றில் சிலவற்றை அடுத்த அத்தியாயத்தில் பார்ப்போம்.

அத்தியாயம் நான்கு

வரலாற்றுக்கும் உலக ஆட்சியாளர்: நமது ஒரே நம்பிக்கை

இயேசுவின் குறுகிய ஆண்டுகள் ஊழியம் கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது. விரைவில் அவர் உலகத்திற்காக பாவமற்ற பலியாக சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டும். உலகத்தின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்காகத் தம்முடைய சீடர்களைத் தம்மைச் சுற்றிக் கூட்டிச் சென்றார். வரவிருக்கும் பயங்கரமான பேரழிவுகளை அவர் கணித்தார்.

'அவர் ஒலிவ மலையின்மேல் உட்கார்ந்திருக்கையில், அவருடைய சீஷர்கள் தனிமையாக அவரிடத்தில் வந்து: இவைகள் எப்பொழுது நடக்கும் என்று எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள் என்றார்கள். உங்கள் வருகைக்கும், உலக முடிவுக்கும் என்ன அடையாளம்? (மத்தேயு 24:3).

பதிலுக்கு, இயேசு அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தின் வரைபடத்தைக் கொடுத்தார், அது தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டது, அதனால் முடிவு எப்போது நெருங்குகிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொள்ளலாம். 'வரைபடத்தில்' சில நிகழ்வுகள் அவை:

'போர்கள் மற்றும் போர்களின் வதந்திகள்'.

'தேசத்திற்கு எதிராக தேசமும், ராஜ்யத்திற்கு எதிராக ராஜ்யமும் எழும்பும்'.

'பல்வேறு இடங்களில் பஞ்சங்கள், கொள்ளைநோய்கள், பூகம்பங்கள்'.

'பல கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகள் எழுவார்கள், பலரை ஏமாற்றுவார்கள்'.

'அப்பொழுது பலர் இடறலடைவார்கள், ஒருவரையொருவர் காட்டிக்கொடுப்பார்கள் ஒருவரையொருவர் வெறுக்கிறார்கள்.

'அக்கிரமம் பெருகும், பலருடைய அன்பு தணியும்'.

'உலகம் தோன்றியதிலிருந்து இது வரை இல்லாத பெரும் உபத்திரவம் அணி'.

'பொய் கிறிஸ்துவர்கள் எழுவார்கள். கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும், பெரிய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காட்டுவார்கள், அது முடிந்தால், அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை ஏமாற்றுவார்கள்.

'சூரியன் இருளடைந்தது, சந்திரன் அவளுக்கு ஒளியைக் கொடுக்காது வானத்திலிருந்து நட்சத்திரங்கள் விழும், வானத்தின் சக்திகள் அசைக்கப்படும்.

'நோவா பேழையில் பிரவேசித்த நாள்வரை, வெள்ளம் வந்து, எல்லாரையும் எடுத்துக்கொண்டு போகும்ளவும் அறியாமல், ஜலப்பிரளயத்திற்கு முந்தின நாட்களில், அவர்கள் புசித்துக் குடித்து, திருமணம் செய்து, திருமணம் செய்துகொண்டார்கள்; மனுஷகுமாரனின் வருகையும் அப்படியே இருக்கும்.

அந்த நேரத்தில் சீடர்களின் 'உலகம்' ஜெருசலேம் அதன் அற்புதமான ஆலயம். யூத தேசத்தின் முடிவின் 'அடையாளங்களை' ஒன்றிணைத்து, இறுதியில் உலகத்தின் முடிவில், ஜெருசலேம் மற்றும் ஆலயத்தின் முழுமையான அழிவை இயேசு முன்னறிவித்தார், இது 40 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு (கி.பி. 70) நடந்தது.

இவைகளெல்லாம் நிறைவேறும்வரை இந்தத் தலைமுறை ஒழிந்துபோகாது என்றார் (மத்தேயு 24:34).

ஆனால் ஜெருசலேமின் வீழ்ச்சி உலக முடிவின் முன்னோட்டமாக இருந்தது. அங்கே நடந்தது உலகத்திற்கே நடக்கும். 'இவைகளையெல்லாம் நீங்கள் பார்க்கும்போது, அது சமீபமாயிருக்கிறது, கதவுகளிலே இருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்ளுங்கள்' (வசனம் 33).

இது கெட்ட செய்தி அல்ல, நல்ல செய்தி, ஏனென்றால் மனுஷகுமாரன் வல்லமையோடும் மகிமையோடும் வானத்தின் மேகங்களில் வருவதைக் காண்போம் (வசனம் 30). உலகத்தின் ஆட்சியைத் தன் உரிமையாகக் கூறுவார். ஊழல் முடிவுக்கு வரும். கடைசியில் ஏழைகளுக்கு நிம்மதி கிடைக்கும். இயேசு ராஜாக்களின் ராஜாவாகவும், பிரபுக்களின் ஆண்டவராகவும் இருப்பதே உலகின் ஒரே நம்பிக்கை. அதன் சிக்கலான பிரச்சனைகளை வேறு யாராலும் சரி செய்ய முடியாது.

மிஷனரிகள் போதிக்கும் வறுமையில் வாடும் மூன்றாம் உலக நாட்டிற்கு சுற்றுலாப் பயணி ஒருவர் சென்று கொண்டிருந்தார். 'இது பயங்கரமானது,' என்று அவர் கூறினார், 'உலகம் இன்னும் தொடங்காத மக்களுக்கு உலகத்தின் முடிவைப் பற்றி பிரசங்கிக்கிறது!' கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை உண்மையில் உலகின் முடிவு அல்ல; அது ஒரு புதிய பூமியின் தொடக்கமாகும், அதில் நீதி வாசமாயிருக்கிறது.

ஏழைகளுக்கான சிறந்த செய்தி

ஏழைகள் மற்றும் சலுகை பெற்றவர்களுக்கு முழு நீதியும், முழு வாய்ப்பும் கிடைப்பது இதுவே முதல் முறையாகும். இயேசுவின் வருகையில் உள்ள நம்பிக்கை, இங்கும் இப்போதும் நம் நிலையை மேம்படுத்த நம்பிக்கையையும் தேவையான உந்துதலையும் தருகிறது. இது 'பை-இன்-தி-ஸ்கை' அப்பாவித்தனம் அல்ல. 'மதம் மக்களின் அபின்' என்பது கார்ல் மார்க்சின் கருத்தும் அல்ல. இறைவனின் வருகையால் நமது ஏக்கங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறும் என்ற நியாயமான நம்பிக்கையால் ஈர்க்கப்பட்டு, தற்போதைய பூமியில் சிறந்த வாழ்வைக் கொண்டுவருகிறது.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாவது வருகை ஒரு புண் மீது போடப்பட்ட ஒரு தற்காலிக நிவாரணம் அல்ல; அது ஒரு உலக நிகழ்வு. பூமியிலுள்ள சகல கோத்திரங்களும் உட்பட அவர் வரும்போது 'ஓவ்வொரு கண்ணும் அவரைக் காணும்' (வெளிப்படுத்துதல் 1:10). மேலும் அவர் ஒரு புதிய ஸ்டாலினாகவோ அல்லது ஹிட்லராகவோ, கொடுங்கோல் ஆட்சியை திணிக்கும் சர்வாதிகாரியாகவோ வரமாட்டார். அன்பில் ஆட்சி செய்வார். அவருடைய குடிமக்கள் விருப்பமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். உண்மையில், அவர்கள் அவரை 'சிம்மாசனத்தில் அமர்த்துவார்கள்', மேலும் அவரை ராஜாக்களின் ராஜாவாக முடிசூட்டுவார்கள்.

அவருடைய 'நீதி வாசமாயிருக்கும் புதிய பூமி' (2 பேதுரு 3:13) அனைவருக்கும் அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார செழிப்புக்கான இடமாக இருக்கும். ஆனால் முக்கிய வார்த்தை நீதி. எந்தவொரு வெளிப்புற நிர்ப்பந்தமும் அநீதியுள்ள மக்களைப் பெறுவதற்காக நீதியின் தோற்றத்தைத் தரும்படி கட்டாயப்படுத்தாது. அந்த 'புதிய பூமியில்' திருடர்களும், கொலைகாரர்களும், ஊழல் வியாபாரிகளும் இருக்க மாட்டார்கள். 'மனுஷன் இருதயத்தோடு நீதியை விசுவாசிக்கிறான்' (ரோமர் 10:10). அதாவது, அந்தப் 'புதிய பூமியில்' வசிப்பவர்கள், இதயங்கள் முழுவதும் மாற்றப்பட்ட, பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது மட்டுமல்லாமல், உண்மையாகவே நீக்கப்பட்ட மக்களாக இருப்பார்கள்!

துன்மார்க்கமான இருதயமுள்ள ஒருவரை இயேசு தம்முடைய ராஜ்யத்தில் சேர்த்துக்கொண்டால், அவர் நீதியைக் கற்றுக்கொள்ள மாட்டார்: 'நேர்மையான தேசத்தில் அவர் அநியாயம் செய்வார்' (ஏசாயா 26:10). அதாவது, இன்று உலகில் நடைபெறும் மிக முக்கியமான நிகழ்வு ஒரு கிருபையின் செய்தியை அறிவிப்பதாகும்.

அநியாயக்காரர்களை நீதிமாண்களாக மாற்றுங்கள்! 'புதிய பூமி'யின் மகிழ்ச்சியில் அவர்களால் மட்டுமே பங்கு கொள்ள முடியும்.

அவருடைய இரண்டாம் வருகையைப் பற்றி என்ன சொன்னார்கள் என்பதை தெளிவாகப் பார்ப்போம்:

(1) வருவேன் என்ற அவரது வாக்குறுதி நிபந்தனையற்றது. நான் மீண்டும் வருவேன் (யோவான் 14:3). புதிய ஏற்பாட்டில் அவர் திரும்புவதைப் பற்றி சுமார் 300 குறிப்புகள் உள்ளன. 'அவரைத் தேடுகிறவர்களுக்கு பாவமில்லாமல் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு அவர் இரண்டாம் முறை வெளிப்படுவார்' (எபிரேயர் 9:28).

இரண்டு அது இயேசுவின் வெளிப்பாடாக இருக்கும். அவர் முதன்முறையாக பெத்லகேமில் குழந்தையாக வந்தபோது, அவருடைய வருகை திரையிடப்பட்டது; இது ஒரு வெளிப்பாடாக இருக்கும். 'இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாட்டின் போது உங்களுக்குக் கொண்டுவரப்படும் கிருபையை இறுதிவரை நம்புங்கள்' (1 பேதுரு 1:13). உங்கள் தயாரிப்பைப் பொறுத்து அந்த வெளிப்பாடு நல்லதாகவோ அல்லது கெட்டதாகவோ இருக்கலாம்.

(3) இது ஒரு நோடியான, உண்மையான வருகை, ஆன்மீக தாக்கம் அல்ல. கிறிஸ்து பரலோகத்திற்குச் சென்றபோது, அவருடைய சீஷர்கள் அவர் தனிப்பட்ட முறையில் செல்வதைக் கண்டார்கள். இரண்டு தூதர்கள் பின்னால் நின்று, 'உங்களினின்று பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவானவர் பரலோகத்திற்குச் செல்வதை நீங்கள் கண்டது போலவே வருவார்' (அப். 1:11) என்றார்கள்.

பரிசுத்த ஆவியின் வருகை அவருடைய ஆவிக்குரிய வருகை; இது அவரது தனிப்பட்ட வருகையாக இருக்கும். இது சில சுவாமிகளோ, குருவோ, மகரிஷிகளோ வராது. இது இயேசுவின் வருகையாக இருக்கும்.

(4) இது ரகசிய கடத்தலாக இருக்காது. அது எதிர்மாறாக இருக்கும்! 'கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனுடைய சத்தத்தோடும், தேவனுடைய எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்கிவருவார்' (1 தெசலோனிக்கேயர் 4:15).

இயேசு திரும்பி வருவதற்கான நீதி

அவர் திரும்பி வரும்போது, 'பூமியின் அனைத்து இனங்களும் அவருக்காக புலம்புவார்கள்' மற்றும் 'துக்கப்படுவார்கள்' என்று வாசிக்கிறோம் (வெளிப்படுத்துதல் 1:10; மத்தேயு 24:30). பிறகு ஏன் அவர் திரும்பி வர வேண்டும்? வெளிப்படையாக, இந்த கிரகத்தில் உள்ள பெரும்பாலான மக்கள் அவர் திரும்பி வருவதை விரும்பவில்லை. முதன்முறையாக அவர் இங்கு வந்தபோது அவர்கள் அவர்மீது மிகவும் கோபமடைந்து உண்மையில் அவரை சிலுவையில் அறைந்தார்கள். நீங்கள் ஒரு மனிதராக இருந்தால், மக்கள் உங்களை விரும்பாத இடத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறீர்களா?

இந்த உலகம் கடவுளுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்து சாத்தானைப் பின்பற்றத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தால், பூமியை ஏன் பிரபஞ்சத்திலிருந்து பிரிந்து அதன் 'சுதந்திரம்' பெற அனுமதிக்கக்கூடாது? இந்தியா உட்பட பல நாடுகளில் இருந்து காலனித்துவ சக்திகள் வெளியேறியுள்ளன. இயேசு 'ஒரு மனிதன் ஒரு வாக்கு' உலகை அனுமதித்தால், அவர்கள் அவரை அதிகாரத்திலிருந்து வெளியேற்றுவார்களா?

இவை பலரின் மனதில் உள்ள உண்மையான கேள்விகள், அவை தெளிவான பதிலுக்கு தகுதியானவை. மாம்ச மனம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை (ரோமர் 8:7). இருந்து

பெரும்பான்மையான மக்கள் 'சரீர மனதை' வெளிப்படுத்துகிறார்கள், அவர்கள் அறியாமலேயே கடவுளுடன் 'பகை' கொண்டுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது, இது இயற்கையானது, ஏனென்றால் சாத்தான் தற்போது 'இந்த உலகத்தின் இளவரசன்' என்று இயேசு கூறுகிறார் (யோவான் 14: 30)

ஆனால் சாத்தான் சரியான 'இந்த உலகத்தின் இளவரசன்'? ஐரோப்பாவில் ஹிட்லரின் அல்லது ஸ்டாலினின் வெற்றிகள் போன்ற பொய்கள் மற்றும் ஏமாற்றுதல்கள் மூலம் அவர் இங்கே தனது நிலையைப் பெற்றார். மேலும் அவனது அறியாமையான, கொடூரமான அபகரிப்பை எந்த வகையிலும் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். கடவுளின் நீதியைப் பின்பற்றும் பலர் பூமியில் உள்ளனர். கடவுளுக்கு உண்மையாக இருப்பவர்களை அழிக்க சாத்தான் இன்னும் தன்னைப் பின்பற்றுபவர்களைத் தூண்ட முயற்சிப்பான் (வெளிப்படுத்துதல் 12:17; 13:11-17). இவ்வாறு, இயேசுவின் இரண்டாம் வருகை பற்றிய முழு உண்மை அறியப்படும் போது, அது ஒரு மீட்பு பணியாக பார்க்கப்படும். இது நியாயமானது, சட்டபூர்வமானது மற்றும் இரக்கமானது.

இயேசு திரும்ப வருவதற்கு மூன்று முக்கிய காரணங்கள்

- (1) அவர் தம்முடைய மக்களின் ஜெபங்களுக்குப் பதிலளிக்கிறார். நான் மறுபடியும் வந்து உங்களை என்னிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவேன் என்றார் (யோவான் 14:3). கர்த்தர் தம் மக்களைப் பற்றிப் பேசுகையில், 'அவர் என்மேல் அன்பு வைத்ததால், நான் அவரை விடுவிப்பேன்' (சங்கீதம் 91:14) என்று வாக்குத்தத்தம் செய்கிறார். அவரை நேசிப்பவர்கள் மணவாட்டிக்கு ஒப்பிடப்படுகிறார்கள் (எபேசியர் 5:22-32; வெளிப்படுத்துதல் 19:7-9). மணமகன் மணமகளை நேசிப்பதால் அவளை அழைத்துச் செல்ல வர உரிமை உண்டு! அப்படியிருந்தும் கர்த்தராகிய இயேசுவே வாருங்கள் என்று அவர்கள் ஜெபிக்கிறார்கள் (வெளிப்படுத்துதல் 22:20).
- (2) அவர் தனது எதிரிகளுக்கு நியாயமாக வருகிறார். அவர் அவர்களிடம் பழிவாங்கும் மற்றும் கொடூரமானவர். 'சமாரியர்களின் கிராமம்' அவரைப் பெற மறுத்தபோது, அவருடைய சீடர்களான யாக்கோபும் யோவானும் 'வானத்திலிருந்து அக்கினி இறங்கி அவர்களைப் பட்சிக்கும்படி கட்டளையிட' ஆயத்தமாயிருந்தார்கள், ஆனால் இயேசு 'திரும்பி, அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு, நீங்கள் என்ன ஆவி என்பதை அறிவீர்கள் என்றார். உள்ளன. மனுஷகுமாரன் மனுஷருடைய ஜீவனை அழிக்க வரவில்லை, அவர்களை இரட்சிக்க வந்திருக்கிறார்' (லூக்கா 9:54-56).

முடிவில், சாத்தானின் ஆட்சி இறுதியில் அதன் தர்க்கரீதியான முடிவுக்கு முன்னேறும் மற்றும் முழு உலகத்தின் மீதும் துன்பத்தைக் கொண்டுவரும். இது எப்படி உண்மை என்பதை நாம் ஏற்கனவே பார்க்க ஆரம்பித்துவிட்டோம்; ஆனால், 'ஒரு தேசம் இருந்ததிலிருந்து அந்தக் காலம்வரைக்கும் இல்லாத துன்ப காலம் வரும்' (தானியேல் 12:1).

இந்த 'தொந்தரவுக்கு' கடவுள் பொறுப்பாக மாட்டார், ஆனால் சாத்தானின் வழியைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்களுக்காகவும் இந்த பயங்கரமான துன்பத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர அவர் தலையிடுவார். தலைவர்கள் முயற்சி செய்தும், நிலைமையை மேம்படுத்தத் தவறியபோது, இத்தகைய துயரங்கள் குறையாமல் தொடர அனுமதிப்பது இறைவனுக்கு இரக்கமாக இருக்காது. உமது சட்டத்தைப் புறக்கணித்தார்கள் (சங்கீதம் 119:126) என்ற சூக்குரல் வானத்தை நோக்கி எழும்பும்.

தேவன் தம்முடைய சிருஷ்டிகளெல்லாம் மகிழ்ச்சியாக இருக்க விரும்புகிறார், தம்முடைய சூரியனை 'தீயோர்மேலும் நல்லவர்கள்மேலும் பெருகச்செய்து, நீதிமான்கள்மேலும் அறியாயக்காரர்கள்மேலும் மழையைப் பொழியச்செய்தார்' (மத்தேயு 5:45). ஆனால் மனிதனின் அக்கிரமம் விரக்தியடையும்போது

எல்லா மனிதர்களுக்கும் இந்த இரக்கமுள்ள வடிவமைப்பு, அவர் தலையிட வேண்டும். தீர்ப்பு நாள் அனைவருக்கும் வரவேண்டும்!

- (3) அவர் அனைவருக்கும் தீர்ப்பு வழங்க வருகிறார். இவ்வாறு, அவரை வரவேற்பவர் மகிழ்ச்சியாக இருப்பார், ஏனென்றால் அவர் அவர்களை மீட்டு நியாயப்படுத்துவார். அவரை வெறுப்பவர்கள் அவருடைய 'வெளிப்பாட்டைக்' கடினப்படுத்த முடியாது (வெளிப்படுத்துதல் 19:19-21). நீங்கள் பெட்ரோலை ஊற்றிக் கொண்டால், நெருப்பின் அருகில் வந்து, உங்களை நீங்களே அழித்துக் கொள்கிறீர்கள். இது இயேசுவின் தனிப்பட்ட பிரசன்னத்தில் வாழ முடியாத பாவம்; ஆனால் நாம் பாவத்தை வைத்திருந்தால், அதை நேசித்தால், அதனுடன் நம்மைக் கருவுறச் செய்தால், அழிவு மட்டுமே சாத்தியமான விளைவு. அது கடவுளின் எந்த ஒரு தன்னிச்சையான செயலால் ஏற்படாது, இது யதார்த்தத்துடன் இறுதி மோதல்.

'அடையாளங்கள்' இன்று நமக்கு என்ன சொல்கின்றன?

இயேசுவின் வருகை சமீபமாயிருக்கிறது என்பதை அறிவிக்கும் அடையாளங்கள் நிறைவேறுகிறதா?

இந்தியாவில் காணக்கூடிய சில 'அடையாளங்கள்' பின்வருமாறு:

- (1) அறிவு அதிகரிப்பு. டேனியல், 'இறுதிகாலத்தில்,' 'அநேகர் அங்கும் இங்கும் ஓடுவார்கள், மேலும் அறிவு பெருகும்' (12:4) என்று அறிவிக்கிறார். பூமியின் முழு வரலாற்றையும் ஒரு 12 மணி நேர நாளுக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நமது நவீன போக்குவரத்து சாதனங்கள் அனைத்தும் சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முந்தைய 15 நிமிடங்களுக்குள் வந்துவிட்டன என்பதைக் கண்டறியலாம். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக, காளை வண்டிகளும், குதிரைகளும், கழுதைகளும் சுற்றி வருவதற்கான வழி.

இப்போது, நாம் எங்கு திரும்பினாலும், இந்தியா விமானங்கள், ரயில்கள், பேருந்துகள், லாரிகள், மோட்டார் கார்கள், ஸ்கூட்டர்கள், ரிக்ஷாக்கள், சைக்கிள்கள் மற்றும் டிராக்டர்களால் அடைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், அறிவியல் தொழில்நுட்பம் நமது அன்றாட வாழ்க்கையில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனால் தனியார் வீடுகளில் கூட இப்போது கணினிகள் உள்ளன. மின்னணு ஊடகங்கள் கல்வியை மாற்றியுள்ளன; வாழ்நாளில் முதியவர்களை விட சராசரிக் குழந்தை தொலைக்காட்சியில் அதிகம் வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

- (2) பயம் கிட்டத்தட்ட உலகளாவியதாகிவிட்டது. 'பூமியின் மீது தேசங்களின் துன்பம், குழப்பம்,... மனிதர்களின்

இதயங்கள் பயத்தினாலும், பூமியின்மேல் வரப்போகிறவைகளைக் கவனித்துக்கொள்வதிலும் சோர்ந்துபோகும்' (லூக்கா 21:25,26). 'அறிவின் அதிகரிப்பு' ஒரு முழுமையான ஆசீர்வாதம் அல்ல, ஏனென்றால் குற்றமும் வன்முறையும் ஆபத்தான விகிதத்தில் அதிகரித்து வருகின்றன.

இந்த குழப்பமான 'அடையாளம்' பற்றி பேசுகையில், தி டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா சமீபத்தில் கூறியது: "சிறந்த சட்ட அமலாக்கம் உதவும் என்றாலும், முக்கிய பிரச்சனை அடிப்படை மதிப்புகள் அரிப்பு."

'வீடியோ மற்றும் கேபிள் டிவி (உண்மையில் வீடியோ மற்றும் இணையம். இந்த புத்தகம் தொண்ணூறுகளில் எழுதப்பட்டது - எடிட்டர்ஸ்) காரணமாக டிவி பார்ப்பதைக் கண்காணிப்பதில் உள்ள சிரமத்தால், மாணவர்கள் இன்று மிகவும் முந்தைய வயதிலேயே உடலுறவுக்கு ஆளாகிறார்கள். குழந்தைகள் இப்போது சிறு வயதிலேயே தங்கள் அப்பாவித்தனத்தை இழக்கிறார்கள்... பணக்காரர்கள்

பெற்றோர்கள், கண்காணிப்பு குறைவாகவும் தனியுரிமை அதிகமாகவும் இருப்பதால், குழந்தை "பாலுறவுக்கான தாகத்தை" உருவாக்குகிறது, அது இளைய ஆசிரியர்களுக்கு ஆபாசமான கடிதங்கள் மற்றும் தொலைபேசி அழைப்புகளில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. 'நமது குழந்தைகளும் பேரக்குழந்தைகளும் எப்படிப்பட்ட எதிர்காலத்தை எதிர்கொள்வார்கள் என்பதைப் பற்றி சிந்திக்கும் பெற்றோர்களும் தாத்தா பாட்டிகளும் ஆழ்ந்த கவலையில் உள்ளனர். எங்களிடம் சமீபத்திய தொழில்நுட்ப கேஜெட்கள் இருக்கலாம், ஆனால் அந்த 'அடிப்படை மதிப்புகள்' மிகவும் ஆழமாக அழிக்கப்பட்டால், ஒழுங்கை எவ்வாறு பாதுகாக்க முடியும்?

இந்தியாவில் அதிகரித்து வரும் மனித மக்கள்தொகை அனைவரையும் கவலையடையச் செய்கிறது. கி.பி. 2000 வாக்கில், அதன் மக்கள் தொகை ஒரு பில்லியனுக்கு மேல் இருக்கும், அதேசமயம் அது சுதந்திரத்தின் போது வெறும் 350 மில்லியனுடன் தொடங்கியது (தற்போது அது 1.4 பில்லியனைத் தாண்டியுள்ளது - 2023 - எட்டடர்கள்). இது இந்தியாவின் 'பொருளாதார அழிவை' உச்சரிக்கக்கூடும் என்று உலக கண்காணிப்பு நிறுவனம் கூறுகிறது. மேலும் 'பொருளாதார அழிவு' இறங்கினால், சமூக அழிவும் வரும். ஏழை, பணக்காரன் என்று யாருக்கும் வாழ்க்கை பாதுகாப்பாக இருக்காது. இதற்கிடையில், ஐநா மக்கள்தொகை நிதியத்தின் நிர்வாக இயக்குனர் நஃபிஸ் சாதிக் கூறுகையில், உலக மக்கள்தொகை 14 பில்லியனுக்கு மேல் இருக்கும், இதனால் இந்த துணைக் கண்டத்தில் மட்டும் பிரச்சனை இருக்காது.

இந்தியாவின் நகரங்கள் ஒரு கால வெடிகுண்டு. கல்கத்தாவில் 13 மில்லியன் மக்கள் (தற்போது 14.8 மில்லியன் - 2023), குறைந்தது ஒரு மில்லியன் மக்கள் நடைபாதைகளில் உறங்குகிறார்கள், மேலும் மில்லியன் கணக்கானவர்கள் தெருக்களிலும் அட்டை குடிசைகளிலும் உள்ளனர்.

இந்த குழப்பத்திலிருந்து யார் ஒழுங்கை கொண்டு வர முடியும்? பிரச்சனை மனித தீர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாக தோன்றுகிறது மற்றும் சீராக வளர்ந்து வருகிறது. 'மனுஷருடைய இருதயங்கள் பயத்தினாலும், பூமிக்கு வரப்போகிறவைகளைக் கவனித்துக்கொள்வதினாலும் சோர்ந்துபோகின்றன' என்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

பல மதங்கள் உலகின் உடனடி முடிவை வெளிப்படையாகப் பறைசாற்றுவதில் ஆச்சரியமில்லை. மோனியர் வில்லியம்ஸ் தனது மத சிந்தனை மற்றும் இந்தியாவில் வாழ்வில் விஷ்ணுவின் பத்தாவது அவதாரம் விரைவில் வரவுள்ளதாக இந்துக்கள் நம்புவதாக கூறுகிறார். அவர் ஒரு வால்மீன் போன்ற உருவிய வாளுடன் ஒரு வெள்ளை குதிரையின் மீது அமர்ந்து, உலகத்தின் இறுதி அழிவையும் பொழுதுபோக்கையும் கொண்டு வருவார். இந்த யுகத்தில் இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதலையும், சொர்க்கத்தின் மறுசீரமைப்பையும் இஸ்லாம் எதிர்பார்க்கிறது. புத்த மைத்ரேயா புதிய இனத்தை வழிநடத்த வருவதால் பௌத்தம் இதேபோன்ற எதிர்பார்ப்பைக் கொண்டுள்ளது. ஜோராஸ்ட்ரியனிசம் ஒரு இரட்சகர் வந்து பிரபஞ்சத்தை சுத்தமாக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறது.

உலகின் சிறந்த மற்றும் ஒரே நம்பிக்கை

பல மதவாதிகள் யாராவது வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் இயேசு தம்மை வரவேற்கும் அனைவரையும் மீட்பதாக வாக்களித்ததோடு, அவருடைய வருகை எப்போது சமீபமாயிருக்கிறது என்பதை அறிய உதவும் அடையாளங்களையும் நமக்குக் கொடுத்தார். ஆனால் அவர் வருவதற்கு முன், அவருடைய வருகை நெருங்கிவிட்டது என்பதற்கான கடைசி மற்றும் மகிழ்ச்சியான அடையாளத்தை அவர் முன்னறிவித்தார்:

மேலும், ராஜ்யத்தைப் பற்றிய இந்த நற்செய்தி, எல்லா மனிதகுலத்திற்கும் சாட்சியாக உலகம் முழுவதும் பிரசங்கிக்கப்படும்; அவர்களுக்கு முடிவு வரும் (மத்தேயு 24:14, GNB).

மேலும் ஜான், வெளிப்படுத்துபவர், மேலும் கூறுகிறார்:

மேலும், வேறொரு தூதன் வானத்தின் நடுவில் பறந்து வருவதைக் கண்டேன், பூமியில் வசிப்பவர்களுக்கும், சகல தேசங்களுக்கும், இனத்தாருக்கும், பாஷைக்காரருக்கும், ஜனங்களுக்கும் நித்திய சிவீசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து, உரத்த குரலில், "கடவுளுக்கு அஞ்சுங்கள்" என்று கூறுவதைக் கண்டேன். அவருக்கு மகிமை கொடுங்கள். அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பு நேரம் வந்துவிட்டது: வானத்தையும், பூமியையும், சமுத்திரத்தையும், நீருற்றுகளையும் உண்டாக்கினவரைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள் (வெளிப்படுத்துதல் 14:6,7).

இந்த இரண்டு பத்திகளிலும் நற்செய்தி வலியுறுத்தப்படுகிறது - உலகத்தின் மீது கடவுளின் அன்பு, மற்றும் வரவிருப்பதைத் தயார் செய்ய அனைவருக்கும் முழு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற அவரது விருப்பம்.

இரண்டு கணிப்புகளும் இப்போது நிறைவேறும் நிலையில் உள்ளன. இந்த நற்செய்தி ஏற்கனவே உலகின் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் மொழியிலும் அறிவிக்கப்பட்டு வருகிறது, மேலும் பணி தொடர்ந்து முன்னேறுகிறது. வேறு எந்த வேலையும் முக்கியமில்லை. நீங்கள் கையில் வைத்திருக்கும் இந்தப் புத்தகம் இந்த இரண்டு தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேற்றத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

தந்தையும் தாயும் தங்கள் குழந்தை பாதுகாப்பாக இருப்பதை அறியும் வரை இரவில் ஓய்வெடுக்க முடியாததைப் போல, கடவுளின் அருளைப் பெறும் வரை கடவுளால் ஓய்வெடுக்க முடியாது. இப்போது அந்த அருள் உங்களை ஈர்க்கிறது:

இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும் கடவுளின் அருள் எல்லா மனிதர்களுக்கும் தோன்றியது. இறையச்சம் மற்றும் உலக உணர்வுகளுக்கு 'வேண்டாம்' என்று சொல்லவும், தற்போதைய யுகத்தில் தன்னடக்கத்துடன், நேர்மையான மற்றும் தெய்வீக வாழ்க்கையை வாழவும், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கைக்காக - நமது பெரிய கடவுள் மற்றும் நமது இரட்சகரின் மகிமையான தோற்றத்திற்காக காத்திருக்கும் போது அது நமக்குக் கற்பிக்கிறது. , இயேசு கிறிஸ்து, நம்மை எல்லா அக்கிரமங்களிலிருந்தும் மீட்டு, நன்மையைச் செய்ய ஆர்வமுள்ள, தமக்குச் சொந்தமான மக்களைத் தனக்காகத் தூய்மைப்படுத்துவதற்காகத் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தவர் (டைட்டஸ் 2:11, திருத்தப்பட்ட 1833 வெப்ஸ்டர் பதிப்பு

குறிப்பு: அவர் தம் மக்களைச் சுத்திகரிப்பவர், அவர்களை மீட்பவர். 'இல்லை' என்ற வார்த்தையை உச்சரிக்கக் கற்றுக்கொடுக்கும் அந்த அருளைக் கேட்டு, பதிலளிப்பதன் மூலம் அவர் அதைச் செய்ய அனுமதிப்பதே நமது வேலை. தீய சோதனைகள் நம்மைத் தாக்கும் போது. 'உங்களில் நற்செயல்களைத் தொடங்கியவர் கிறிஸ்து இயேசுவின் நாளில் அதை நிறைவு செய்வார்' (பிலிப்பியர் 1:6, NEB). இரண்டு வகை மக்கள் அருளின் செய்தியைக் கேட்கிறார்கள் - (அ) விசுவாசித்து, தங்கள் இதயங்களை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுப்பவர்கள், மற்றும் (ஆ) எதிர்த்து நிராகரிப்பவர்கள்.

இரண்டு வகுப்புகளும் ஒரு 'அறுவடை' வருவதற்கு 'பழுக்க':

(A) நான் பார்த்தேன், இதோ, ஒரு வெள்ளை மேகம், அந்த மேகத்தின் மீது ஒருவன் மனித குமாரனைப் போல் அமர்ந்திருந்தான், அவன் தலையில் ஒரு பொன் கிரீடும், கையில் கூர்மையான அரிவாளும் இருந்தது. வேறொரு தூதன் கோவிலை விட்டு வெளியே வந்து, மேகத்தின் மேல் அமர்ந்திருந்தவரை நோக்கி உரத்த குரலில் அழுதான்: உன் அரிவாளைத் திணித்து, நீ அறுவடை செய்யும் நேரம் வந்துவிட்டது. ஏனெனில் பூமியின் அறுவடை முதிர்ச்சியடைந்துள்ளது (வெளிப்படுத்துதல் 14:14,15).

(ஆ) மற்றொரு தேவதை பரலோகத்திலுள்ள கோவிலிலிருந்து வெளியே வந்தான், அவனும் ஒரு கூர்மையான அரிவாளை வைத்திருந்தான் ... மேலும் அந்த தேவதை தன் அரிவாளை பூமியில் எறிந்து, பூமியின் திராட்சைக் கொடியைச் சேகரித்தான்.

கடவுளின் கோபத்தின் பெரும் மதுபான ஆலையில் அதை எறியுங்கள் (வசனங்கள் 17,19).

இந்த கடைசி பெரும் நெருக்கடியில் யாராலும் வேலையை தாண்டவோ அல்லது நடுநிலையாகவோ இருக்க முடியாது. ஒரு விதை அறுவடை செய்ய வளர முடியுமா? ஒரு குட்டி புலியாக வளர முடியுமா? ஆம், கடவுளுடைய மக்கள் 'ஒரு பரிபூரண மனிதனாக, கிறிஸ்துவின் பரிபூரண வளர்ச்சியின் அளவு வளர முடியும்' (எபேசியர் 4:13). இதுகுறித்து சிஎஸ் லூயிஸ் கூறுகையில், 'நாம் தற்போது முட்டை போல இருக்கிறோம். நீங்கள் ஒரு சாதாரண, கண்ணியமான முட்டையாக காலவரையின்றி செல்ல முடியாது. நாம் குஞ்சு பொரிக்க வேண்டும் அல்லது கெட்டுப் போக வேண்டும்.' இறைவன் நம்முடன் வழி நடத்துவதற்கு நாம் சம்மதித்தால், நாம் உண்மையில் புதிதாகப் பிறந்த உயிரினங்களுக்குள் 'வெளியேறுவோம்'.

அத்தியாயம் ஐந்து

சாத்தானை நம் உலகிற்கு அழைத்தது யார்?

எறும்பு போல வாழ்க. மணலில் இருந்து சர்க்கரையை அறியும்.

உலகம் உண்மையும் அசத்தியமும் கொண்டது;

அவர்களுக்கிடையில் பாகுபாடு காட்டுங்கள் (ராமகிருஷ்ணர்).

ஆதியில் கடவுள் படைத்த பூரண உலகில் தீமை எவ்வாறு தொடங்கியது? பதில் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது: மனிதர்கள் பிசாசை உள்ளே அழைத்தனர், அவருக்கு கதவைத் திறந்து, அவரை வரவேற்றனர். அந்த மனிதர்கள் நமது முதல் பெற்றோர்களான ஆதாம் மற்றும் ஏவாள்.

நமது முதல் பெற்றோர்கள் அவரை தங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்தாலொழிய பிசாசு தன்னை உள்ளே தள்ள முடியாது. இன்றும் இதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும், ஏனென்றால் ஒரு நபரின் இதயத்தில் தீமை ஊடுருவி அவரைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது, அவர் முதலில் தனது சம்மதத்தை அளிக்கவில்லை. மனிதனை தனது சொந்த உருவத்தில் உருவாக்கி, 'புகத்தறிவு மற்றும் தேர்வு செய்யும் திறனை படைப்பாளர் அவருக்கு வழங்கினார். இந்தச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எதிரி ஏமாற்றப்பட்டான் ஆண்.

ஒவ்வொரு பழங்கால மக்களிடையேயும் கணக்கு பல்வேறு வடிவங்களில் காணப்படுகிறது, ஆனால் தூய அசல் ஆதியாகமம் புத்தகத்தில் உள்ளது.

நம் எதிரி தனக்காக சம்பாதித்துக் கொண்ட பெயர் 'பெரிய டிராகன், அந்த பழைய சர்ப்பம், பிசாசு மற்றும் சாத்தான்' (வெளிப்படுத்துதல் 12:9). இந்த திறவுகோல் ஆதியாகமத்தில் உள்ள கணக்கைத் திறக்கிறது, இதன் மூலம் மனித இனத்தின் முதல் பெற்றோரை சாத்தான் எவ்வாறு ஏமாற்ற முடிந்தது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

கடவுள் உண்மையாக அவர்களை எச்சரித்தார்:

கர்த்தராகிய ஆண்டவர் மனிதனுக்குக் கட்டளையிட்டார்: தோட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மரத்தின் கனியையும் நீ தாராளமாக உண்ணலாம்;

நீ அதை உண்ணாதே: நீ அதை உண்ணும் நாளில் நீ சாவாய் (ஆதியாகமம் 2:16,17).

சிறந்த அழகும் புத்திசாலித்தனமும் கொண்ட உயிரினமாக மாறுவேடமிட்டு, நம் மகிழ்ச்சிக்காக கவலையை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்தில், 'பாம்பு' தடை செய்யப்பட்ட மரத்திற்குள் புகுந்தது. அவன் அந்தப் பெண்ணை நோக்கி: ஆம், தோட்டத்திலுள்ள சகல மரங்களின் கனிகளையும் நீங்கள் உண்ணவேண்டாம் என்று தேவன் சொல்லியிருக்கிறாரா?... நீங்கள் அதை உண்ணும் நாளிலே உங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும் என்றும், நீங்கள் அப்படியே இருப்பீர்கள் என்றும் தேவன் அறிவார். கடவுள்கள் [ஹீப்ரு, கடவுள்], நன்மை தீமைகளை அறிவார்கள்' (3:1,5).

சாத்தான் நுழைந்த பாதையைக் கவனியுங்கள்: கடவுள் புத்திசாலித்தனமாக தடைசெய்த ஒன்றைச் சுவைப்பதற்கான ஒரு சோதனை - 'நன்மை மற்றும் தீமை பற்றிய அறிவு.' சோதனையானது 'நல்லது' மீதான மொட்டைத் தாக்குதல் அல்ல. அது தீமையையும் உள்ளே அழைப்பதாக இருந்தது.

'நல்லதை' முற்றிலுமாகத் துறக்க நம்மைத் தூண்டுவதை விட சாத்தானுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவருக்குத் தேவையானதெல்லாம், நாம் நன்மையையும் தீமையையும் இணைக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

சாத்தானின் மூன்று பெரிய பொய்கள்

இந்து மற்றும் பௌத்தத்தில் உள்ள கோடிக் கணக்கான மக்களின் சிந்தனைக்கு மிகவும் அடிப்படையான எதிரெதிர்களின் இணைப்பின் கொள்கை இங்கே உள்ளது.

'இந்த இரண்டு முரண்பட்ட எதிர்நிலைகளையும் ஒன்றிணைக்கும், ஒன்றிணைக்கும் மற்றும் ஒத்திசைக்கும் திறன் ஒரு மாற்றத்தை, அறிவொளிக்கான பாதையை கொண்டு வரும். இறுதி முடிவு - முழுமையான புரிதலுடன் எல்லாவற்றிலும் ஒருமைப்பாடு.

'மனிதகுலம் இந்த எண்ணத்தில் விழுந்தது. விளைவுகள் இருந்தபோதிலும், அந்த நாளிலிருந்து இன்றுவரை, மனிதகுலம் ஒரு ஆவேசத்தைக் காட்டியது போல் தோன்றுகிறது, உண்மையில் யோசனை செயல்படுகிறது என்பதை நிரூபிக்க முயற்சிக்கிறது மற்றும் எதிர்நிலைகளின் கலவையின் மூலம் இந்த நீண்டகால ஒற்றுமையை அடைகிறது. ஒன்று, பக். 10).

'ஆரம்பத்தில்,' கடவுள் எதிர்நிலைகளை உருவாக்கினார் என்பது உண்மைதான் - மாலை மற்றும் காலை, இரவு மற்றும் பகல், ஆண் மற்றும் பெண், பூமி மற்றும் நீர், முதலியன, மற்றும் அனைத்தும் இணக்கமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர் தீமையை நன்மைக்கு எதிரானதாக அங்கீகரிக்கவில்லை. அது முற்றிலும் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்.

பாம்பின் வாதம் இப்படிச் சென்றது: கடவுள் அவர்களிடமிருந்து எதையாவது தடுத்து நிறுத்துகிறார், சில அறிவு அவர்களின் மகிழ்ச்சியை அதிகரிக்கும் மற்றும் அவர்களும் தெய்வீகமானவர்கள், ஆம், 'கடவுள்' என்பதை உணர உதவும் என்று அவர் கூறினார். அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே அவரைக் கண்டறிய முடியும்.

எங்கள் அம்மா ஏவாள் வஞ்சகத்தைத் தழுவி, பழங்களைப் பிடித்து, சாப்பிட்டு, பிறகு அவளுடன் பரிசோதனையில் சேரும்படி கணவனை வற்புறுத்தினாள். இவ்வாறு, தீமை எப்போதும் நன்மையை சமநிலைப்படுத்த வேண்டும் என்று நம்பிய முதல் நபராக அன்னை ஏவாள் ஆனார். அதைப் பற்றி எந்த கேள்வியும் இல்லை - யோசனை மிகவும் பழமையானது!

ஏவான் பாம்பின் ஏமாற்றத்தை நம்பினான்; ஆதாம் செய்யவில்லை. அவன் அவளை நேசித்ததால் தான் அவளுடன் தீய படியில் சேர்ந்தான். இந்த மர்மமான, அறியப்படாத விஷயம் எதுவாக இருந்தாலும், கடவுள் 'மரணம்' என்று சொன்னாலும், அதை அவளுடன் பகிர்ந்து கொள்ளத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

ஆனால் தாய் ஏவாளின் அசல் ஏமாற்றத்தில் மரணம் இருக்காது என்ற எண்ணம் அடங்கும்: 'நீங்கள் நிச்சயமாக இறக்க மாட்டீர்கள்,' தந்திரமானபாம்பு அவளுக்கு உறுதியளித்தது. மனித ஆன்மாவின் இயற்கையான அழியாமை பற்றிய யோசனையின் தோற்றம் இங்கே.

ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் சந்ததியினர் இரண்டு முகாம்களாகப் பிரிந்தனர் - ஏமாற்றத்தை நம்பியவர்கள் மற்றும் கடவுளின் அசல் வெளிப்படுத்திய உண்மையை உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டவர்கள், 'நீங்கள் நிச்சயமாக இறந்துவிடுவீர்கள்'. மேலும், பாம்பின் பொய்யை நம்பியவர்களும் இருந்தனர், 'நீங்கள் செய்வீர்கள்' _____ நிச்சயமாக இறக்க

முடியாது. அவனுடைய மூன்று ஏமாற்று வேலைகளும் ஒரு இழையாகப் பிணைக்கப்பட்டன: (1) மரணம் இருக்காது, ஏனென்றால் மனிதனின் இயல்பு அழியாதது என்று ஏவான் பாம்பை நம்பினான்; (2) 'நல்லது மற்றும் தீமைகளை அறிவது அவசியம், ஏனென்றால் எதிரெதிர்களின் இணைப்பு உள்ளது; மற்றும் (3) 'நீங்கள் கடவுளாக இருப்பீர்கள், ஏனெனில் தெய்வீகம் ஒவ்வொரு அழியாத மனித ஆன்மாவிற்குள்ளும் வாழ்கிறது மற்றும் சுய-உணர்வுக்காக மட்டுமே காத்திருக்கிறது. இந்த மூன்று யோசனைகளும் ஒன்றாக உருவாக்கப்பட்டு எகிப்தில் தோத், கிரேக்கத்தில் ஹெரம்ஸ், கானானில் பால், ரோமில் மெர்குரி போன்ற வெவ்வேறு பெயர்களில் பரவலாகப் பரப்பப்பட்டன.

மோதல் தவிர்க்க முடியாததாகிறது

ஆனால், அதே நேரத்தில், ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் பிற சந்ததியினர் திடீரென்று ஏவாளின் முட்டாள்தனத்தை இதயப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டனர் மற்றும் கடவுளின் அசல் உண்மைக்கு உறுதியான விசுவாசத்தைப் பேணினார்கள். ஆதியாகமம் அவர்களை 'தேவனுடைய பிள்ளைகள்' (6:2) என்று அழைக்கிறது. மனிதன் தனக்கு எதிரான கலகத்தால் அழியாத தன்மையை இழந்துவிட்டான் என்றும், வரவிருக்கும் ஒரு தெய்வீக இரட்சகரின் மீதும் அவருடைய தியாகத்தின் மூலமும் மட்டுமே அதைப் பெற முடியும் என்றும் நம்பிய கடவுளின் உண்மையுள்ள வழிபாட்டாளர்களின் உடைக்கப்படாத தலைமுறைகளின் முன்னோடிகளாக அவர்கள் ஆனார்கள்.

கடவுளுடைய சத்தியத்தில் உண்மையுள்ள இந்த விசுவாசிகள், ஏதேனில் குற்றவாளியான ஜோடியின் முன்னிலையில் அவர் சர்ப்பத்திற்கு அளித்த வாக்குறுதியை மதிக்கிறார்கள்: 'நான் உனக்கும் பெண்ணுக்கும், உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகை உண்டாக்குவேன்; அது உன் தலையை நசுக்கும், அவன் குதிங்காலை நசுக்குவாய்' (ஆதியாகமம் 3:15).

புதிய ஏற்பாட்டில் சத்தியத்தின் பெரிய கருவேலமரம் முழுமையாக முதிர்ச்சியடையும் வரை யுகங்களாக வளர்ந்த விதை வடிவில் உள்ள நற்செய்தியின் ஏகோர்ன் இங்கே உள்ளது. மனித இனத்திற்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திய இந்த விலைமதிப்பற்ற உறுதியை அலசுவோம்:

- தி. பம்புக்கு எதிரான இந்த 'பகை' மனித இதயத்திற்கு இயற்கையானதல்ல. யாரும் அதனுடன் பிறப்பதில்லை.
- பி. இந்த வாக்குறுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தியாகத்தின் மூலம் கடவுள் இந்த பகையை இதயத்தில் தீமைக்கு எதிராக வைக்கிறார். இது அருளின் வரம்.
- சாத்தான் அவனைப் பின்பற்றுவவர்களை 'உன் சந்ததி' என்று
- ஈ. அழைக்கிறான். 'பெண்ணுக்கு' 'விதையும்' இருக்கும். மேலும் இரண்டு 'விதைகளுக்கு' இடையே 'பகை' அல்லது போர் ஏற்படும்.
- இது. ஆதாம் ஏவாளின் வழித்தோன்றலான பெண்ணின் 'வித்தின்' நபரில் ஒரு மீட்பர் வருவார். இது இயேசுவின் வருகையைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம்.

- f. கடவுளின் குமாரன் சிலுவையில் அறையப்படுவதைப் பற்றிய ஒரு 'ஏகாரன்' தீர்க்கதரிசனமான 'குதிகால்' - பெண்ணின் விதையை காயப்படுத்துவதில் அல்லது 'சிராய்ப்பதில்' சாத்தான் வெற்றி பெறுவான்.
- g. ஆனால் கிறிஸ்துவின் வெளிப்படையான தோல்வி ஒரு மகிமையான வெற்றியாக நிரூபிக்கப்படும் - அவர் பாம்பின் தலையை நசுக்கி கொன்றுவிடுவார். _____
- எச். கடவுளுடைய மக்கள் இந்த வாக்குறுதியை ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மதித்து, மீட்பவரின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தனர்.
- *** கிறிஸ்துவின் தியாகத்தால் சாத்தான் (பாம்பு) தோற்கடிக்கப்பட்டது, பாவம் மற்றும் தீமையின் நீண்ட ஆட்சி முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட உள்ளது.

'கிழக்கிலிருந்து ஞானிகள்' உண்மையைத் தேடுகிறார்கள்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அந்த இரட்சகரின் வருகைக்காக உலகம் முழுவதும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தது. இஸ்ரேல் மட்டுமல்ல, 'எல்லா தேசங்களும் ஏதோவொரு வடிவத்தில் இரட்சகரைப் பற்றிய அந்த தெய்வீக வாக்குறுதியின் நினைவைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. இந்தக் கூட்டத்தினரிடையே 'கிழக்கிலிருந்து வந்த ஞானிகள்' பெயர்களில் உள்ள அவருடைய தொழுவத்தில் அவருடைய 'கிழக்கே நட்சத்திரத்தைக் கண்டதாகவும், அவரை வணங்க வந்ததாகவும்' சொன்னார்கள் (மத்தேயு 2:1,2). அவரது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, அவரது சீடர்கள் மகிழ்ச்சியின் நற்செய்தியை உலகுக்கு அறிவிக்க, அறியப்பட்ட உலகம் முழுவதும் விசிறினர்.

கர்த்தர் சாப்பிட்டார்!

இப்போது மீண்டும் 'அனைத்து நாடுகளும்' இறைவனின் வருகைக்காக பரலோகத்தை நோக்கி ஏக்கத்துடன் பார்க்கின்றன.

அவருடைய முதல் வருகையின் உண்மையான வாக்குத்தத்தம் ஏதேனில் செய்யப்பட்டதைப் போலவே, 'நான் மீண்டும் வருவேன்' (யோவான் 14:3) என்று அவர் நமக்கு உறுதியளித்துள்ளார். மீண்டும், முழு உலகமும் துன்பத்தால் தலைகுனிந்து நிற்கிறது. மில்லியன் கணக்கானவர்கள் இதயத்திலும் உடலிலும் நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளனர்.

சொல்லப்படாத மில்லியன் கணக்கான மக்கள் பசியில் உள்ளனர், கடுமையான தேவையில் வாழ்கின்றனர்.

கிறிஸ்துவால் தற்காலிக 'இவ்வுலகின் இளவரசன்' என அங்கீகரிக்கப்பட்ட எதிரி, வஞ்சகத்தின் மூலம் இவ்வுலகின் விசுவாசத்தைக் கைப்பற்றினான். கடவுளுடைய ஆட்சியானது சாத்தானின் ஆட்சியால் சமநிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று மில்லியன் கணக்கானவர்கள் நினைத்தாலும், பைபிள் தைரியமாக அறிவிக்கிறது, 'இந்த உலகத்தின் ராஜ்யங்கள் நம்முடைய கர்த்தருடைய மற்றும் அவருடைய கிறிஸ்துவின் ராஜ்யங்களாக மாறிவிட்டன; அவர் என்றென்றைக்கும் அரசாளுவார்' (வெளிப்படுத்துதல் 11:15). ஏற்கனவே நம்மீது வெடித்துக்கொண்டிருக்கும் எதிர்காலத்தின் ஈர்க்கப்பட்ட படம் இங்கே:

சூரியனிலும், சந்திரனிலும், நட்சத்திரங்களிலும் அடையாளங்கள் இருக்கும்; மற்றும் பூமியில் நாடுகளின் துன்பம், குழப்பத்துடன்; கடலும் அலைகளும் ஆர்ப்பரிக்கின்றன; பயத்தாலும், அவர்களைக் கவனிப்பதாலும் ஆண்களின் இதயங்கள் தோல்வியடைகின்றன

பூமியில் வரும் காரியங்கள்: வானத்தின் சக்திகள் அசைக்கப்படும். அப்பொழுது மனுஷகுமாரன் வல்லமையோடும் மகிமையோடும் மேகத்தில் வருவதைக் காண்பார்கள் (லூக்கா 21:25-27).

இயேசு ஞானமான அறிவுரையின் சில வார்த்தைகளைச் சேர்க்கிறார்:

எப்பொழுதும் உங்கள் இதயங்கள் உல்லாசப் பழக்கத்தாலும், குடிப்பழக்கத்தாலும், இந்த வாழ்க்கையின் அக்கறையாலும் நிரம்பி வழியாமல், அந்த நாள் உங்களுக்குத் தெரியாமல் வந்துவிடாதபடிக்கு, எச்சரிக்கையாக இருங்கள். பூமியெங்கும் குடியிருக்கிறவர்கள் எல்லார்களும் அது ஒரு கண்ணியைப்போல வரும். ஆதலால், நடக்கப்போகும் இவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் தப்பவும், மனுஷகுமாரனுக்கு முன்பாக நிற்கவும் தகுதியுள்ளவர்களாக எண்ணப்படும்படிக்கு, எப்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணுங்கள்.

நாட்கள் இன்னும் முழுமையாக வரவில்லை என்பதற்கு கடவுளுக்கு நன்றி, அவர் இன்னும் இரட்சகர். நீங்களும் நானும் அவர் நம்மைக் காப்பாற்ற அனுமதிக்க வேண்டும் என்பது அவருடைய மிக நீண்ட காலமாகும், அவருடைய மீட்டும் பணியில் நாம் அவரைத் தடுப்பதை நிறுத்துவோம்.

தீமையை நன்மையுடன் இணைப்பதை இயேசு எவ்வாறு நிராகரித்தார்

பிசாசின் வழிபாட்டையும் கடவுளின் வழிபாட்டையும் இணைத்து, இந்த 'எதிரிகளின் சேர்க்கையை' இயேசு அங்கீகரிக்க சாத்தான் முயன்றான். 'பிசாசு அவரை மிகவும் உயரமான மலையின் மீது ஏறி, உலகின் அனைத்து ராஜ்யங்களையும் அவற்றின் மகிமையையும் அவருக்குக் காட்டினார். அதற்கு அவர், 'நீர் விழுந்து என்னை வணங்கினால் இவைகளையெல்லாம் உமக்குத் தருவேன்' என்றார்.

இயேசு இந்த யோசனையை உறுதியாக நிராகரித்தார், "சாத்தானே, உன்னை விட்டு விலகு! ஏனெனில், 'உன் கடவுளாகிய ஆண்டவரைத் தொழுது, அவரையே வணங்கு' என்று எழுதியுள்ளது. (மத்தேயு 4:8-10, NKJV).

இதை மீண்டும் பார்ப்போம்:

தி. சாத்தான் இந்த உலகத்தின் ஆட்சியைக் கோருகிறான், இல்லையெனில் அவனால் அனைத்தையும் இயேசுவுக்கு வழங்கியிருக்க முடியாது. உண்மையில், சாத்தான் தற்காலிகமாக 'இந்த உலகத்தின் அதிபதி' (யோவான் 14:30) என்று இயேசு ஒப்புக்கொள்கிறார்.

பி. சாத்தான் மிகக் குறைந்த அளவு பக்தியுடன் 'விழுந்து வணங்கும்' எவருக்கும் சக்தியையும் செல்வத்தையும் வழங்குகிறான். முட்டாள்கள் மற்றும் தீயவர்களின் செழிப்பின் ரகசியம் இதுதான். ஆனால் அது வெற்றியின் ஆபத்தான வடிவமாகும், ஏனென்றால் சாத்தான் அவனுடைய பக்கம் உள்ள அனைவரோடும் அழிந்தான்.

டபிள்யூ. இயேசு சாத்தானை ஒரு வகையான சத்தியாகிரகத்தின் மூலம் எதிர்கொண்டார், இது ஒரு முழுமையான ஆன்மீக எதிர்ப்பாகும், இதனால் அவரை முழுமையாக வென்றார். இறுதியில் சாத்தான் மக்களை சிலுவையில் அறைய வழிவகுத்தார் என்பது உண்மைதான், ஆனால் கிறிஸ்துவின் சிலுவை அவருடைய மிக மகிமையான வெற்றியாகும். அது சாத்தானின் இறுதியில் தோல்வியை உறுதி செய்தது. அது

ஏன் 'பரலோகத்தில்... உரத்த குரல்' 'இரட்சிப்பையும், பலத்தையும், நம்முடைய தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும், நம்முடைய கிறிஸ்துவின் வல்லமையையும் பறைசாற்றுகிறது: ஏனென்றால், நம்முடைய சகோதரர்களைக் குற்றஞ்சாட்டுகிறவன் தள்ளப்பட்டான்.' சிலுவையில் தன்னைத் தோற்கடித்தான்!

ஈ. இப்போது செய்ய வேண்டியது எல்லாம் 'உலகம் முழுவதும் சென்று' அனைவருக்கும் நற்செய்தியை அறிவிப்பதாகும். சாத்தானின் சிறையிருப்பிலிருந்து விடுவிக்கவும், கடவுளுக்கு உண்மையாக இருக்கவும் செய்தியில் சக்தி உள்ளது.

தீமையின் நிரந்தரம் இருள், கெட்ட செய்தி. கிறிஸ்துவின் வெற்றி ஒளி, நற்செய்தி.

ஒளி, நற்செய்தியை வரவேற்க நீங்கள் தேர்வு செய்வீர்களா?

அத்தியாயம் ஆறு

மேலும் நல்ல செய்தி: தீமை என்றென்றும் அழிக்கப்படும்

படைப்பானது எதிர் சக்தியின் இணக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது (தாசூர்).

ஒளிக்கும் இருளுக்கு இடையே ஒரு கோட்டை வரைய முடியாது

அனைத்தும் சாம்பல் நிறத்தில் இருக்கும் உலகில் (அரவிந்தோ).

நற்செய்தி மங்கலாகக் காணப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் இருண்ட கருத்துக்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக மனித மனங்களில் நிழலாடுகின்றன.

வாழ்க்கை மற்றும் இறப்பு, நன்மை மற்றும் தீமை, ஒளி மற்றும் இருள், அன்பு மற்றும் வெறுப்பு, கருணை மற்றும் பாவம், மகிழ்ச்சி மற்றும் துக்கம், பேரின்பம் மற்றும் வலி ஆகியவற்றின் சக்கரம் ஒரு தீர்மானத்திற்காக உருளுமா?

மரணம் மற்றும் அழிவு மற்றும் இதய முறிவு வட்டம் ஒருபோதும் முடிவடையாதா? பூமி அதன் சோகமான உலகப் போர்கள் உட்பட, அதன் நீண்ட, சோகமான வரலாற்றை மீண்டும் செய்யத் திணறுகிறதா?

மிக முக்கியமாக, கடவுளில் நன்மை தீமை இரண்டும் உள்ளதா?

பல மில்லியன் மக்கள் ஆம் என்று கூறுகிறார்கள், நமக்கு எப்போதும் தீமை இருக்க வேண்டும். இது அவர்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக பரம்பரையாக இருந்து வந்த கருத்து. திபெத்திய லாமா அனகாரிகா கோவிந்தா கூறுகிறார், 'நல்லது மற்றும் கெட்டது... முற்றிலும் எதிர்மாறானவை, அல்லது முற்றிலும் வேறுபட்ட வகைகளின் கருத்துக்கள் அல்ல, ஆனால் ஒரே யதார்த்தத்தின் இரு பக்கங்கள்.

புக்யோ டெண்டோ கியோகாய், புத்தரின் போதனையில், 'புத்தர் எப்போதும் புத்தராகத் தோன்றுவதில்லை. சில சமயங்களில் தீய அவதாரமாகத் தோன்றுவார்.' அவர் மேலும் கூறுகிறார்: 'மக்கள் நன்மை மற்றும் தீமைக்கு இடையில் வேறுபாடு காட்டுகிறார்கள், ஆனால் நன்மையும் இல்லை தீமையும் தனித்தனியாக உள்ளது.'

தாவோயிசம் கூறுகிறது, 'சொர்க்கத்திற்கான வழி போராடுவது அல்ல, ஆனால் வெற்றி பெறுவது. எல்லாவற்றையும் அவற்றின் இயல்பான போக்கில் விட்டுவிடுங்கள், தலையிடாதீர்கள்.' தீமை அதன் இயல்பான போக்கை எடுக்கட்டும்? ஊழல், ஊழல் அல்லது எதையும் எதிர்க்க முயற்சிக்காதீர்கள்

பொல்லாத? விஷயம் பையோ வெறி நாயையோ கொல்லவேண்டாமா? அதற்கு பதிலாக நல்லவர்களை கொல்லட்டும்?

திரளான மக்கள் துயரத்தில் வாழ்வதில் ஆச்சரியமில்லை. இந்த யோசனை எவ்வளவு ஊக்கமளிக்கும் என்று சிந்தியுங்கள். மாவோ சே துங் நன்மை தீமைகளை சமநிலைப்படுத்தக் கற்றுக் கொடுத்தார்; 'எதிர்களின் ஒற்றுமை விதியே பிரபஞ்சத்தின் அடிப்படை விதி' என்று மார்க்சிய தத்துவம் கூறுகிறது.

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், 'பிரபஞ்சத்தின் அடிப்படை விதி' நமக்கு நன்மை மற்றும் தீமை தேவை. கௌஷிதகி உபநிஷத் இந்திரனைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வது சிலரை 'நல்ல செயலைச்' செய்வதாகவும், மற்றவர்களை 'கெட்ட செயலைச்' செய்யவும் செய்கிறது.

ஜோராஸ்ட்ரியனிசம், உண்மையான கடவுள், அஹுரா-மஸ்டா, அனைத்து சக்தி வாய்ந்தவர் அல்ல, ஆனால் தீய கடவுளான ஆங்ரா-மையுவுடன் நித்தியம் இருந்து வந்துள்ளார். பலத்தில் இருவரும் சமமானவர்கள். மகாத்மா காந்தியின் விளக்கத்தின்படி, கிருஷ்ணன் கீதையில் தன்னை அனைத்து நன்மை மற்றும் தீமையின் உருவமாக அறிவிக்கிறார். நல்ல கடவுள்களும் இருக்கிறார்கள், கெட்ட கடவுள்களும் இருக்கிறார்கள், ஆனால் ஒருபோதும் பொய்யான கடவுள் இல்லை.

பைபிளில் ஒரு நல்ல செய்தி பதில் உள்ளது

இந்த யோசனைகள் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இருந்து வந்தாலும், மற்றொரு புத்தகம் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்றைக் கூறியுள்ளது. நன்மை தீமை இரண்டும் தேவையா? இந்த கேள்விக்கு பைபிள் நம்பிக்கையுடன் நற்செய்தி எண்.

தீமை என்றென்றும் தொடராது, அது எப்போதும் இருந்ததில்லை. அதற்கு ஒரு ஆரம்பம் இருந்தது, அது முடிவுக்கு வரும். நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான மாபெரும் யுத்தம் நீதிக்கான முழுமையான வெற்றியில் தீர்க்கப்படும். மேலும் இந்த புத்தகத்தின் செய்தி, 6000 ஆண்டுகளாக, விடியலின் முதல் கணத்தில் இருந்தும் அதே நற்செய்தி பதில். இதனால், எல்லா பேட் நியூஸ் பதில்களுக்கும் முன்பாக நல்ல செய்தி பதில் வந்தது.

இது ஊக்கமளிக்கிறது - நல்ல செய்தி என்பது பழமையான செய்தி.

இதனால்தான் M. Montiero-Williams பைபிளுக்கு 'கிழக்கின் புனித புத்தகங்கள் என்று அழைக்கப்படுவதற்கும் இடையே ஒரு இடைவெளி உள்ளது' என்று கூறினார், இது ஒன்றை மற்றொன்றிலிருந்து முற்றிலும், நம்பிக்கையற்ற மற்றும் என்றென்றும் பிரிக்கிறது. 'வளைகுடா' என்பது நல்ல செய்தி.

கடவுள் மனிதனின் மரியாதைக்கும் வணக்கத்திற்கும் தகுதியான ஒரு உயர்ந்த மனிதராக இருந்தால், அவர் ஒரு இரட்சகராகவும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர் காப்பாற்ற சக்தியற்றவராக இருந்தால் அல்லது அவ்வாறு செய்ய விரும்பவில்லை என்றால், அதன் மடிப்பில் மறைந்திருக்கும் வெறுப்பு போன்ற பயத்துடன் மட்டுமே நாம் அவருக்கு பயப்பட முடியும். அது மோசமான செய்தியாக இருக்கும். அவர் யார் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மேலும், கடவுள் தான் தீமை, வலி, துன்பம், மரண கொடுமை மற்றும் மனிதகுலம் அறிந்த அனைத்து பயங்கரங்களுக்கும் மூல ஆதாரமாக இருந்தால், அவர் மீண்டும் ஒரு அடிமை.

அது தனது கொடுமான எஜமானரின் கசையடிக்கு அஞ்சுகிறது, மேலும் அவர் மீது உண்மையான பக்தியையோ, மகிழ்ச்சியான பக்தியையோ நாம் அறிய முடியாது.

எங்கள் முந்தைய இருண்ட அறியாமையில், இரவுக் காற்றை சுவாசிப்பதால் மலேரியா ஏற்படுகிறது என்று கருதினோம், எனவே 'மால்-காற்று' என்று பெயர். மலேரியாவின் மூலத்தை இப்போது நாம் அறிவோம் - பாதிக்கப்பட்ட அனோபிலிஸ் கொசுவின் கடி; மற்றும் மூலத்தை அறிந்து, மருந்தையும் கண்டுபிடித்துள்ளோம். புத்திசாலித்தனமான மருத்துவர்கள் ஒரு நோயை எவ்வாறு குணப்படுத்துவது என்பதை அறிய அதன் மூலத்தைத் தேடுகிறார்கள்.

நம் உலகத்தை பாதிக்கும் தார்மீக மற்றும் ஆன்மீக தீமையின் மூலத்தை அறிவது எல்லையற்ற முக்கியமானது. எங்கிருந்து வந்தது? கண்டுபிடித்தது யார்? அதற்கு யார் பொறுப்பு? இந்தக் கேள்விகளுக்கு நேரடியான பதில் கிடைத்தால் மட்டுமே தீமைக்கு மருந்து கண்டுபிடிக்க முடியும். அத்தகைய சிகிச்சையானது நம் உலகத்தை வாழ்வதற்கு சிறந்த இடமாக மாற்ற வேண்டும், மேலும் தீமை இல்லாத எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கையை நமக்கு அளிக்க வேண்டும்.

கடவுளின் அசல் படைப்பில் தீமை இல்லை

புராணங்களும் இதிகாசங்களும் செய்யாது. தெரிந்தவர்கள் யாராவது சொல்ல வேண்டும், அதிகாரம் உள்ளவர் - எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, 'ஆரம்பத்தில்' இருந்தவர். யாரோ கடவுள் தாமே: 'ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார்... தேவன் தாம் உண்டாக்கி வைத்திருந்த எல்லாவற்றையும் பார்த்தார், அது மிகவும் நன்றாக இருந்தது' (ஆதியாகமம் 1:1, 31). அவரது அசல் படைப்பில் முற்றிலும் தீமை இல்லை என்ற வியக்கத்தக்க கூற்றை இங்கே காண்கிறோம்!

இயேசு ஒரு அவதாரத்தை விட அதிகமாகவும், மிக உயர்ந்த அர்த்தத்தில் கடவுளின் குமாரனாகவும் இருந்தால், மனிதனின் படைப்பைப் பற்றிய உண்மையை அவர் 'ஆரம்பத்தில்' அறிந்திருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அவர் அங்கே இருந்திருக்க வேண்டும். அவர் கூறுகிறார்: 'ஆரம்பத்தில் அவர்களைப் படைத்தவர் அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாக உருவாக்கி, அதனால்தான் ஒரு மனிதன் தந்தையையும் தாயையும் விட்டுவிட்டு, தன் மனைவியுடன் இணைந்திருப்பான், இருவரும் ஒன்றாக இருப்பார்கள் என்று நீங்கள் படிக்கவில்லையா? சதை?' (மத்தேயு 19:4,5).

அவரது சீடர்கள் விவாகரத்தின் தற்போதைய தீமையைக் கேட்டார்கள், 'ஆரம்பத்தில்' இருந்தவற்றின் வெளிப்படையான ஊழல் ஏன் 'மிக நல்லது' என்று. அவர் பதிலளித்தார்: 'ஆரம்பத்தில் இருந்து அப்படி இல்லை' (வசனம் 8). இவ்வாறு, ஒரு காலத்தில் ஒரு பரிபூரண படைப்பு இருந்தது என்று இயேசு கற்பித்தார்.

ஆனால் யாரும் மறுக்க முடியாததையும் அவர் அங்கீகரித்தார்: உலகில் பயங்கரமான தீமை உள்ளது. அது எங்கிருந்து வந்தது என்பதை அவர் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டினார். தம்மைக் கண்மூடித்தனமாக எதிர்த்தவர்களிடம் அவர் சொன்னார்: 'நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசானவர்கள், உங்கள் தகப்பனுடைய இச்சைகளைச் செய்வீர்கள். அவன் ஆரம்பத்திலிருந்தே கொலைகாரனாக இருந்தான், அவனிடத்தில் சத்தியம் இல்லாததால், சத்தியத்தில் நிலைத்திருக்கவில்லை. அவர் பொய் பேசும்போது, அவர் தனது சொந்த பற்றி பேசுகிறார்: அவர் ஒரு பொய்யர், மற்றும் அதன் தந்தை' (யோவான் 8:44).

தீமை எப்படி தொடங்கியது?

பொய்கள் மற்றும் அனைத்து தீமைகளின் 'தந்தை' ஒரு ஆளுமையை இங்கே நாம் சந்திக்கிறோம். அவர் எங்கிருந்து வந்தார் என்று இயேசு கூறுகிறார்: 'சாத்தானை வானத்திலிருந்து மின்னல் விழுந்ததைப் பார்த்தேன்' (லூக்கா 10:18). இந்த அறிக்கைகளில் பல உண்மைகள் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன:

தி. கடவுள் தீமையின் 'தந்தை' அல்ல.

பி. தீமை 'ஆரம்பத்தில்' இல்லை, ஆனால் சாத்தானால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, அதன் சரியான பெயர் சாத்தான்.

பிள்யூ. இந்த தீய உயிரினம் தீயதாக இல்லாத ஒரு காலம் இருந்தது, ஏனெனில் அவர் 'சத்தியத்தில் தங்கவில்லை,' அதாவது, அவர் அதில் தொடரவில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர் படைக்கப்பட்டபோது, அவர் 'சத்தியத்தில்' இருந்தார். கடவுள் ஒரு பிசாசை உருவாக்கவில்லை; ஒரு தாய் ஒரு குற்றவாளியைப் பெற்றெடுப்பதை விட அதிகம். அவள் ஒரு நல்ல குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கிறாள், அவனுடைய விருப்பங்களால் தன்னை ஒரு குற்றவாளியாக ஆக்கும். சாத்தான் 'விழுந்தான்,' 'சத்தியத்திலிருந்து'

விலகினான். ஈ. அவர் ஒருமுறை பரலோகத்தில் இருந்தார் (அவர் வீழ்ச்சிக்கு முன் அவரது பெயர் லூசிபர்; ஏசாயா 14:12).

இது. அவனது வீழ்ச்சியின் 'ஆரம்பத்தில்' இருந்து, சாத்தான் ஒரு 'கொலைகாரனாக' இருந்தான், 'தன் சகோதரனை வெறுக்கிறவன் கொலைகாரன்' (1 யோவான் 3:15).

f. கொலை எப்போதும் வெறுப்பை உள்ளடக்கியது; சாத்தான் வெறுத்தவன் கடவுள் தன்னை.

g. பிசாசுக்கு குழந்தைகள் உள்ளனர், அவர்களுக்கு அவர் 'தந்தை'. எச்.

பிசாசின் இந்தப் பிள்ளைகளிடம் இயேசு, 'நீங்கள் ஏன் என்னைக் கொல்லப் போகிறீர்கள்?' (யோவான் 7:19). அவர்கள் அவரைக் கல்லெறிய முயன்றதால் அவர்களின் வெறுப்பு அவர்களை விட அதிகமாக செல்கிறது. யூதர்கள் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள், 'நல்ல வேலைக்காக நாங்கள் உன்னைக் கல்லெறியவில்லை; ஆனால் நிந்தனைக்காக; நீ ஒரு மனிதனாயிருந்து, உன்னைக் கடவுளாக ஆக்கிக் கொள்வதினால்' (10:33).

இன்னும் தங்கள் 'தந்தையின்' வழிகாட்டுதலைப் பின்பற்றி, யூதர்கள் இறுதியாக இயேசுவை சிலுவையில் அறையச் செய்தனர். அங்கே சிலுவையில் சாத்தான் கடைசியாக அவன் என்னவென்பதற்காக தன்னைத்தானே அவிழ்த்துக்கொண்டான் - எல்லாக் காலத்திலும் மிகப் பெரிய கொலைகாரன், தேவனுடைய குமாரனைக் கொன்றவன். உலகின் எல்லாக் கொலைகளும் அந்த வெறுப்பிலிருந்தே உருவானவை, அதே போல் எல்லா பொய்கள் மற்றும் தீய 'காமங்களால்'. மாம்ச மனம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை (ரோமர் 8:7) இந்த வரலாற்று உண்மையே அனைத்து இரட்சிக்கும் உண்மைக்கும் ஆதாரமாக உள்ளது, ஏனென்றால் சிலுவை தீமையிலிருந்து குச்சியை வெளியே இழுத்து, அதை நித்தியத்திற்கும் வெளிப்படுத்தியது.

கடவுளுக்கு எதிரான இந்த போர் நரகத்தில் தொடங்கவில்லை, ஏனென்றால் அந்த நேரத்தில் நரகம் இல்லை, ஆனால் அது ஒரு சரியான இடத்தில் - பரலோகத்தில் தொடங்கியது. அங்குதான் ஸ்டான் சுய-அன்பு கொள்கையை கண்டுபிடித்தார். சுயநலமின்மை மற்றும் நல்லிணக்கம் நிறைந்த கடவுளின் அமைதிப் பிரபஞ்சத்தில் இது ஒரு புதிய யோசனையாக இருந்தது.

கிறிஸ்துவின் மற்றொரு பெயரான சாத்தானுக்கும் 'மைக்கேலுக்கும்' நடந்த போரை வெளிப்படுத்துதல் புத்தகம் விவரிக்கிறது: 'பரலோகத்தில் போர் இருந்தது: மைக்கேல் போராடினார்

டிராகனுக்கு எதிராக; வலுசர்ப்பமும் அதன் தூதர்களும் போரிட்டு வெற்றிபெறவில்லை. அவர்களுடைய இடம் பரலோகத்தில் காணப்படவில்லை. உலகம் முழுவதையும் ஏமாற்றும் பிசாசு என்றும் சாத்தான் என்றும் அழைக்கப்படும் பழைய பாம்பாகிய பெரிய வலுசர்ப்பம் துரத்தப்பட்டது; அது பூமிக்குத் தள்ளப்பட்டது, அவனுடைய தூதர்களும் அவனோடேகூடத் துரத்தப்பட்டார்கள் (வெளிப்படுத்துதல் 12:7-9).

இந்த பத்திகளை ஒன்றாக இணைப்பதன் மூலம் சில முக்கியமான உண்மைகளை மீண்டும் கற்றுக்கொள்கிறோம்:

தி. போரில் சாத்தானின் ஆயுதம் பொய்; கிறிஸ்துவின் ஆயுதம் சத்தியம்.

பி. உண்மை பொய்யை வென்றது (அது எப்போதும் வெற்றி பெறும்!). டபிள்யூ.

சில தேவதூதர்கள் சாத்தானின் பொய்களை நம்பி அவனுடைய கலகத்தில் சேர்ந்துகொண்டனர் (வசனம் 4,

தேவதூதர்களின் மூன்றாவது பகுதியை அவனுடன் இழுத்துக்கொண்டான் என்று கூறுகிறது.

மூன்றில் இரண்டு பங்கு கடவுளுக்கு விசுவாசமாக

இருந்தது). ஈ. சாத்தான் 'முழு உலகையும்' ஏமாற்றிவிட்டான், அதனால் இப்போது அவனும் அவனுடைய 'மூன்றாம் பாகமும்'

தேவதூதர்கள் இந்த கிரகத்தில் கடவுளுக்கு எதிராக போர் செய்கிறார்கள்.

இது, பூமியில் வசிப்பவர்களில் பெரும்பாலோர் பிசாசு மற்றும் அவரது தீய தேவதைகள் (அல்லது ஆவிகள்) மூலம்

'ஏமாற்றப்படுகிறார்கள்'. இதனால், கூட்டத்தை பின்தொடர்வதில் பாதுகாப்பு இல்லை! அந்த துரதிஷ்டமான

வெள்ளிக்கிழமை காலை பிலாத்துவின் தீர்ப்பு மண்டபத்தில் இயேசு அவருக்கு முன்பாக நின்றபோது,

'அவரைச் சிலுவையில் அறையும்' என்று கூச்சலிட்டது கூட்டம். இயேசுவுக்கு உண்மையாக இருந்தவர்கள்

சிறுபான்மையினர், அவர்கள் எப்போதும் அப்படிப்பட்டவர்கள்.

எல்லாப் போர்களுக்கும் பின்னால் பூமியில் நடக்கும் போர் இங்கே

தீமையின் ஆதாரம் இங்கே. கடவுளுக்கு எதிராக பூமியில் சாத்தானின் பிரச்சாரம் ஒரு பிரபஞ்சப் போராட்டமாகும், இது நம்முடைய சொந்த இரட்சிப்புக்கான நமது சிறிய கவலைகள் அனைத்தையும் குள்ளமாக்குகிறது. உலகின் தலைவிதி சமநிலையில் உள்ளது. இல்லை, இன்னும்: இன்னும் பெரிய ஒன்று சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது: கடவுள் பிரபஞ்சத்தில் ஒரு கொடுங்கோலனாக இருக்க முடியாது, அவரை நம்பாத விருப்பமில்லாத குடிமக்கள் மீது ஆட்சி செய்கிறார். அவரது அரசாங்கத்தின் தலைவிதியும் சமநிலையிலும் உள்ளது.

அரசியல் கொடுங்கோலர்கள் அடக்குமுறையின் சங்கிலிகளிலிருந்து தங்கள் மக்கள் விடுபட்டதால் வீழ்ந்திருந்தால், ஜனநாயகத்தைக் கோருகிறார்கள், எனவே நிச்சயமாக கடவுள் தனது குடிமக்களின் தன்னார்வ, முழு மனதுடன் பாராட்டுவதன் மூலம் மட்டுமே ஆட்சி செய்ய வேண்டும். கடவுளுடைய ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு சாத்தானின் பொய்கள் மறைக்கப்பட வேண்டும், அவன் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும்.

நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான போர் என்றென்றும் தொடர முடியாது, அது நடந்தால் அது கடவுள் வலிமையற்றவர் என்பதை நிரூபிக்கும். மேலும் உண்மை வெல்ல முடியாது என்று அர்த்தம். இதைவிட மோசமான செய்தி எதுவும் இருக்க முடியாது. நீதிக்கு வெற்றி வர வேண்டும்.

இதுவே துல்லியமாக வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தில் பைபிள் வெளிப்படுத்தும் காட்சி: 'இப்போது இரட்சிப்பும் பெலனும், நம்முடைய தேவனுடைய ராஜ்யமும், அவருடைய கிறிஸ்துவின் வல்லமையும் வந்திருக்கிறது என்று பரலோகத்தில் ஒரு உரத்த சத்தத்தைக் கேட்டேன். இரவும் பகலும் நம்முடைய தேவனுக்கு முன்பாகக் குற்றஞ்சாட்டுகிற நம்முடைய சகோதரர்கள் கீழே தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தினாலும், தங்கள் சாட்சியின் வார்த்தையினாலும் அவரை ஜெயித்தார்கள்; அவர்கள் மரணபரியந்தமும் தங்கள் உயிரை நேசிக்கவில்லை' (வசனங்கள் 10,11).

மீண்டும், நாம் இந்த பத்தியைப் பார்க்க வேண்டும்:

தி. உண்மையான 'இரட்சிப்பு' நமது தனிப்பட்ட பாதுகாப்பை விட பெரியது. இது நீதி மற்றும் சத்தியத்தின் காரணத்தின் இரட்சிப்பு. நமது தனிப்பட்ட இரட்சிப்பு அந்த பெரிய இரட்சிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளது, உங்கள் விரலை நீரில் மூழ்காமல் காப்பாற்றுவது உங்கள் உடலைக் காப்பாற்றுவதில் அடங்கும். உண்மையில், அந்த பெரிய இரட்சிப்பு அடையப்படாவிட்டால் நம்முடைய தனிப்பட்ட இரட்சிப்பு பயனற்றதாக இருக்கும். 'இரட்சிக்கப்பட்ட' ஆன்மாக்கள் கடவுளிடமிருந்து சுயாதீனமாக இருக்க வழி இல்லை!

பி. 'தேவனுடைய ராஜ்யம்' என்ற இந்த அமைப்பானது கர்த்தருடைய ஜெபத்தின் அதே குறிக்கோள்: 'உம்முடைய ராஜ்யம் வருகிறது, உமது சித்தம் பரலோகத்தில் உள்ளது போல் பூமியிலும் குவிமாடம்' (மத்தேயு 6:10).

டபிள்யூ. சாத்தானின் பகைமையும் போரும் இப்போது நம் சகோதரர்களுக்கு எதிராக, அதாவது கடவுளுக்கு உண்மையுள்ள அனைவருக்கும் எதிராக, சாத்தானுக்கு உண்மையாக இருப்பவர்கள் அவன் பக்கம் இருக்கிறார்கள். எனவே அனைத்து மனிதர்களும் இந்த மாபெரும் ஆன்மீகப் போரில் ஈடுபட்டுள்ளனர், மேலும் ஒருவர் அல்லது மற்றொரு பக்கத்தில் இருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்ள முடியாது.

ஈ. கடவுளுக்கு விசுவாசமாக இருப்பது விலை உயர்ந்தது, ஏனென்றால் அது (குறைந்தது பலருக்கு) உயிரையே தியாகம் செய்வதாகும்.

இது. ஆனால் இது அவர்களுக்கு கடினமாக இல்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் 'ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தில்' விசுவாசத்தின் மூலம் 'மரணத்திற்கு' உண்மையுள்ளவர்கள். கிறிஸ்து அவர்களுக்கு 'மரணம் வரை,' 'சிலுவையின் மரணம் வரை' (பிலி 2:8) உண்மையாக இருந்தார். அத்தகைய தியாகத்திற்கு அவர்கள் 'நன்றி' என்கிறார்கள்.

f. கடவுளுடைய மக்களுக்கு எதிரான அனைத்து குற்றச்சாட்டுகளும் சாத்தானிடமிருந்து வருகின்றன. முந்தைய அத்தியாயத்தில் நாம் பார்த்தது போல, சிலுவையில் கிறிஸ்துவின் 'கிருபையின் செயல்' 'எல்லா மனிதர்களுக்கும் விடுதலை என்ற தீர்ப்பில் வழங்கப்பட்டது' (ரோமர் 5:16,18, NEB). எனவே, எதிரியின் குற்றச்சாட்டுகளால் கர்மாவுக்கு தொடர்ந்து பயப்படுகிற எவரும் தன்னை அல்லது தன்னைப் பிசாசினால் 'ஏமாற்றிக்கொள்ள' அனுமதிக்கிறார். (சத்தியத்தின் அறிவைப் பெற்ற பிறகு நாம் வேண்டுமென்றே தவறு செய்தால், தீய விளைவுகளை நாம் அனுபவிக்க மாட்டோம் என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை, ஏனென்றால் ஒரு மனிதன் எதை விதைக்கிறானோ, அதையே அறுப்பான்' [கலாத்தியர் 6:7]. ஆனால் அது நம் முன்னோர்கள் அல்லது முந்தைய அவதாரங்கள் 'விதைத்தது' அல்ல, ஆனால் நாம் எதை விதைக்கிறோம்.

இயேசுவின் 'கிருபையின் செயல்' நமது கடந்தகால தவறுகளை ரத்து செய்கிறது, ஏனெனில் 'கர்த்தர் நம் அனைவரின் அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் சுமத்தினார்' [ஏசாயா 53:6]).

சில கேள்விகள் பதில்களைக் கேட்கின்றன

இந்த உலகில் இந்த மாபெரும் போர் எப்படி தொடங்கியது?

'முழு உலகையும்' ஏமாற்ற சாத்தானை அழைத்தது யார்?

சாத்தான் இங்கு நுழைவதைக் கண்டறிவதில் வெற்றி பெற்றதற்கு கடவுள் காரணமா? அப்படியானால், கடவுள் நிச்சயமாக நம் மரியாதைக்கும் வணக்கத்திற்கும் தகுதியானவர் அல்ல. எப்படியோ கடவுளுக்கு ஏமாற்றத்தில் பங்கு உண்டு என்ற தெளிவற்ற எண்ணம் பலருக்கு உள்ளது; யின் மற்றும் யாங் ஆகிய இரண்டும் அவனில் நன்மையும் தீமையும் இருப்பதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், பிசாசு எப்படியோ அவனது ஊழியர்களில் ஒரு உறுப்பினர்.

இதனால், பயம் அவர்களை தீமைக்கு ஒருவித வணக்கம் செய்யத் தூண்டுகிறது. ஆனால் இந்த மாபெரும் ஆன்மிகப் போரில் சாத்தான் போராடிக்கொண்டிருக்கும் இலக்கு இதுதான்! மக்கள் கடவுளை வணங்குவதையும் அவரை வணங்குவதையும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். பிசாசு அது நியாயமானது என்று நினைக்கிறான், கடவுளுக்கு சமமான பில்லிங் செய்யத் தகுதியானவன்.

இந்தக் கேள்விகளை நாம் இன்னொரு அத்தியாயத்தில் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

நீங்கள் யாரை நம்புவீர்கள் - கடவுளா அல்லது சாத்தானா?

அத்தியாயம் ஏழு

நல்லவர்கள் ஏன் துன்பப்பட வேண்டும்?

கர்மா பதில் சொல்ல முடியுமா?

ஏமாந்து விடாதீர்கள்; கடவுள் கேலி செய்யப்படுவதில்லை: எதற்கும்

ஒரு மனிதன் விதைக்கிறான், அதையே அறுப்பான் (கலாத்தியர்)._____

தாய் ருசிக்கு ஆண் குழந்தை பிறக்க இருந்தது. அவர் உலகிற்கு என்ன ஒரு ஆசீர்வாதமாக மாறக்கூடும்! ஒருவேளை அவர் டெலிவரருக்காக உலகின் நீண்டகாலமாகத் தேடப்பட்டவராகவும் இருக்கலாம். அந்த நாட்களில், ஒவ்வொரு பெண்ணும் மேசியாவைத் தாங்கும் மகிழ்ச்சியான பெண்ணாக இருக்கக்கூடும் என்று நம்பினர்.

ஆனால் விரைவில் ஒரு பிரச்சனை இருப்பதை அம்மா உணர்ந்தார்: அவளுடைய ஆண் குழந்தை அவளை அடையாளம் காணவில்லை, அல்லது அவன் கண்களுக்கு முன்னால் எந்த பொருட்களையும் அவர் கவனிக்கவில்லை. அவன் முகத்தில் பார்வை விழிப்புணர்வின் துளியும் இல்லாமல் தொட்டிலில் கிடக்கிறான். மற்ற குழந்தைகள் விளையாடுவது போல் விளையாடாத, பூக்களையோ, உதயமான சந்திரனையோ, மறையும் சூரியனையோ பார்க்காத இருள் நிறைந்த வாழ்க்கைக்கு அவனது குழந்தை அழிந்துவிட்டது என்பது விரைவில் தெரிந்தது.

மேலும் மோசமான விஷயம் என்னவென்றால், அவளுடைய குழந்தையின் குருட்டுத்தன்மை அவளது கணவனின் மீது சில வழக்கத்திற்கு மாறான பாவக் குற்றங்கள் தங்கியிருப்பதைக் குறிக்கும். காரணம் இல்லாமல் இப்படி ஒரு பேரிடர் வராது! அக்கம்பக்கத்தினர் வந்து செல்லும்போது, 'இது ருசிக்கும் அவள் கணவருக்கும் ஏதாவது ஒரு தண்டனையாக இருக்க வேண்டும்' என்று தங்களுக்குள் கிசுகிசுப்பதைப் பார்க்க முடிந்தது. ஆனால் சிந்தனை

அவளால் முடிந்தவரை கடினமாக, மற்றவர்கள் குற்றவாளிகளை விட மோசமான எந்த பாவத்தையும் ரூசியால் பார்க்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு ஏன் இந்தத் துன்பம் வரவேண்டும்?

சிறுவனால் மற்ற குழந்தைகளைப் போல பள்ளிக்குச் செல்லவோ அல்லது பயனுள்ள எதையும் செய்யவோ கற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. மக்கள் அவர் மீது பரிதாபப்பட்டு, சிறிய நன்கொடைகளை வழங்கினர், அதை அவர் தனக்காக வழங்க முயன்றார். சாலையோரத்தில் அமர்ந்து பிச்சை எடுப்பது மட்டுமே அவரது வாழ்க்கையில் இருந்த ஒரே வழி.

ஒரு நாள் 'இயேசு நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தபோது,' சாலையோரம் இந்தக் குருடனைக் கண்டார். அவருடைய சீடர்கள் அவரிடம், "போதகரே, யாருடைய பாவம் அவரைக் குருடனாகப் பிறக்கச் செய்தது? அது அவனுடைய பாவமா அல்லது அவனுடைய பெற்றோரின் பாவமா?"

சீடர்கள் மிகவும் நியாயமான கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு வகையான கர்மாவை நம்பினர். யாராவது துன்பப்பட்டால், தண்டனைக்கு அழைக்கும் ஒரு சிறப்பு தவறு எங்காவது இருக்க வேண்டும். ஒன்று பார்வையற்றவன் மோசமாக உணர வேண்டும், அல்லது அவனுடைய அப்பா அம்மா மோசமாக உணர வேண்டும்.

அதற்கு இயேசு, "அவருடைய குருட்டுத்தன்மைக்கும் அவருடைய பாவங்களுக்கும் பெற்றோரின் பாவங்களுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. கடவுளின் வல்லமை அவனில் வேலை செய்வதைக் காணும்படி அவன் பார்வையற்றவன். அவர் இதைச் சொன்னபின், இயேசு தரையில் துப்பி, எச்சில் சிறிது சேற்றை உண்டாக்கினார்; அந்தச் சேற்றை அந்த மனிதனின் கண்களில் தேய்த்து, "போய் சீயோன் குளத்தில் கழுவு" என்றார். (இந்தப் பெயருக்கு "அனுப்பப்பட்டது" என்று பொருள்) எனவே, அந்த மனிதன் சென்று, முகம் கழுவி, திரும்பி வந்து பார்த்தான்' (ஜான் 9:1-7, GNB). இயேசு கூறிய கருத்து இதுதான்: துன்பம் என்பது பாவத்திற்கான தண்டனை அல்ல; கடவுளின் அருள் சிறப்பாக வெளிப்படுவதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பு.

உலகில் எல்லா இடங்களிலும் துன்பங்கள் இருந்தாலும், வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு இந்தியாவில் பல மில்லியன் கணக்கான மக்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, அதிகமான தொழுநோயாளிகள், நடைபாதைகளில் அல்லது குடிசைக் குடிசைகளில் உறங்கும் வீடற்றவர்கள், அதிக நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள், படிக்கத் தெரியாதவர்கள் மற்றும் வறுமையில் வாடும் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் அதிகம்.

டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா சமீபத்தில் பாம்பே தோட்டிகளின் விரக்தியைப் பற்றிய ஒரு கதையை வெளியிட்டது. அவர்கள் நகரத்திற்குள் ஒரு 'நகரம்', தெருக்களை சுத்தமாக வைத்திருக்கும் மனிதர்களின் சமூகம், அதனால் நாம் நகர்ப்புற வசதிகளை அனுபவிக்க முடியும். இந்த உழைப்பாளிகள் சமுதாயத்திற்கு தேவையான பங்களிப்பைச் செய்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் பாராட்டப்படுவதில்லை மற்றும் விவரிக்க முடியாத சீரழிவில் எப்போதும் வாழ வேண்டும், பெரும்பாலும் ஒரே அறையில் 20 பேர், பின்னர் கூட, ஆண்கள் தெருவில் தூங்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். சிலர் கல்லூரிப் பட்டம் பெற்றுள்ளனர், ஆனால் முடிவில்லாத விரக்தி மற்றும் நம்பிக்கையின்மைக்கு தங்களைத் தாங்களே அழிந்து கொள்கிறார்கள். 'என் மகன் பி.காம் பட்டம் பெற்றிருக்கிறான், ஆனால் என்ன பயன்? வாழ்நாள் முழுவதும் நாங்கள் தோட்டிகளாக இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளோம்' என்கிறார் ஜான்ஜிஹாரா சோலங்கி.

மனித மனமும் ஆன்மாவும் ஏன் இவ்வளவு வெளிப்படையாகத் தகுதியற்ற துன்பங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளப் போராடுகின்றன, மேலும் இந்தியாவை விட வேறு எங்கும் இந்தப் பிரச்சனை மிகவும் கடுமையானதாக இல்லை. எனவே, அதற்கு ஏதாவது காரணம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்; அதற்குக் காரணம் கர்மா.

பம்பாயின் தெருவோர துப்புரவுத் தொழிலாளிகள், தனது ரோல்ஸ் ராய்ஸில் அவர்களைக் கடந்து செல்லும் கோடீஸ்வரரை விட தீயவர்கள் என்று யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள்; ஆகவே, அவர்களின் வாழ்க்கை சீரழிந்ததற்கு ஒரே காரணம், முந்தைய இருப்புகளில் 'அவர்கள்' கெட்ட காரியங்களைச் செய்தார்கள், இப்போது அவர்கள் இந்த விதிக்கு தகுதியானவர்கள்.

மற்றும், நிச்சயமாக, கோடீஸ்வரர் ஆடம்பரமாக வாழக் காரணம், சில முந்தைய இருப்பில் 'அவர்' நல்ல காரியங்களைச் செய்தார் என்பதே. இப்போது இருவரும் கர்ம நீதியால் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறார்கள். உயர்ந்த கடவுளோ அல்லது கடவுளோ மாற்ற முடியாத சட்டம். சங்கரர் கீதையின் வர்ணனையில் சிலர் நித்யசம்சாரிகள் என்று கூறுகிறார், அவர்கள் ஒருபோதும் தங்கள் நிலையை மேம்படுத்தவோ அல்லது இரட்சிக்கவோ முடியாது.

ஆனால் ஒரு பிரகாசம் இருக்கிறது. தெருவில் துப்புரவு செய்பவர் இப்போது நல்ல காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்கினால், அவர் தற்போதைய மரணத்திற்குப் பிறகு எதிர்காலத்தில் ஏதேனும் ஒரு அவதாரத்தில், அவர் சமூக, பொருளாதார மற்றும் ஆன்மீக ஏணியில் எதிர்காலத்தில் ஆன்மாவின் மாற்றத்தில் ஏறுவார் என்று பலர் நம்புகிறார்கள். தற்போதைய கோடீஸ்வரர் கவனிக்கவில்லை என்றால், எதிர்கால வாழ்க்கையில் அவர் நாளைய நகர வீதிகளில் அசத்தத்தை துடைப்பதைக் காணலாம். எனவே, கர்மாவின் இந்த யோசனை நம்பிக்கையற்ற ஏழைகளுக்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு சிறிய நம்பிக்கையை அளிக்கிறது மற்றும் சுயநல பணக்காரர்களுக்கு இது ஒரு சிறிய தடையை அளிக்கிறது.

யோசனை வேலை செய்கிறது! இது குறைந்தபட்சம் சில ஒழுக்கத்தை உருவாக்குகிறது. இது தோட்டிகளின் அமைதியற்ற மனப்பான்மையைக் கட்டுப்படுத்தி, கலகம் செய்வதிலிருந்தும், ஆக்கிரமிப்பு செய்வதிலிருந்தும், தங்கள் லிமோசினில் ஓட்டிச் செல்லும் செல்வந்தர்களின் உடைமைகளைக் கைப்பற்றி, சேற்றைத் தூவுவதைத் தடுக்கிறது. மேலும், அது செல்வந்தர்களை நிதானப்படுத்துகிறது, அதனால் அவர்கள் ஏதாவது தொண்டு செய்கிறார்கள். உண்மையில், கர்மா என்பது சமூகத்தை நிலையாக வைத்திருக்கும் பசை.

கர்மாவின் இந்த யோசனையை எதிர்த்துப் போராடுவதை விட நாம் போராட முடியாது நட்சத்திரங்கள். இது இந்தியாவின் நம்பமுடியாத சிக்கலான துணியை முற்றிலுமாக அவிழ்க்க வைக்கிறது.

அல்லது செய்யுமா?

உள்ளே இருக்கும் நீராவியின் அழுத்தத்தைப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டிருக்கும் கொதிகலனில் உள்ள ரிவெட்டுகளைப் போலவே, கர்மாவின் யோசனையும் மனித வெடிப்பின் அழுத்தங்களைக் கொண்டிருக்கும், அந்த யோசனையை நிலைநிறுத்த முடிந்தால், மக்கள் அதை தொடர்ந்து நம்பினால். அச்சு, வானொலி, டி.வி.க்கு முந்தைய நாட்களில் வெளி உலக அறிவு மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. கோவில் விபச்சாரம், அடிமைத்தனம், குழந்தை திருமணங்கள் என சத்யா செழித்தது. மேலும் சாதி அமைப்பு ஆட்சி செய்தது.

ஆனால் உலகம் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. சீனப் பெருஞ்சுவர் இடைக்காலத்தில் படையெடுப்பாளர்களைத் தடுக்க கட்டப்பட்டது; நவீன ஜெட்-பாம்பர்கள் மற்றும் அணு ஏவுகணைகளால் அது இன்று பயனற்றது. கர்மாவைப் பாதுகாக்க பெரிய சுவர் வேண்டுமா? இது இருண்ட காலத்திலிருந்து காலாவதியான யோசனையாக இருக்க முடியுமா?

மனிதர்கள் பணக்காரர்களா, ஏழைகளா, படித்தவரா அல்லது படிக்காதவரா என்பது முக்கியமல்ல, அறிவைக் கலைக்கும்போது அவர்களின் மனம் சிந்திக்கத் தொடங்கும்.

நிழல்கள். மக்கள் சிந்திக்க விடாமல் கட்டப்பட்ட சுவர்கள், கம்யூனிசத்தைப் பாதுகாக்கக் கட்டப்பட்ட புகழ்பெற்ற பெர்லின் சுவர் போல் இடிந்து விழும். ஒடுக்கப்பட்ட தோட்டி எப்படியாவது பார்த்து கேட்க ஆரம்பித்தால், அவன் தண்டனையின் நியாயத்தை கேள்விக்குட்படுத்துவான். சில மர்மமான, நிரூபிக்கப்படாத, நினைவுகூரப்படாத, அறியப்படாத மோசமான செயல்களுக்கு ஈடுசெய்வதற்காக அவர் ஏன் வாழ்நாள் முழுவதும் சொல்ல முடியாத சீரழிவில் செலவிட வேண்டும்? இது யாருடைய யோசனை? யார் சொன்னது? அத்தகைய அநீதியை ஆணையிட எந்த அண்ட நீதிபதிக்கு உரிமை இருக்கிறது?

எதுவுமே தெரியாத மர்மமான குற்றங்களுக்காக ஒரு மனிதனை சிறையில் அடைக்கும் நீதிமன்றம் எங்கே இருக்கிறது? இந்திய சிறையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு கைதிக்கும் அவர் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றம் தெரியும்! ஏன் என்று சொல்லாமல் மக்களை தண்டிக்கும் இவர் என்ன 'கடவுள்'? அநியாயத்தை சரி செய்ய அவர் மிகவும் அலட்சியமாக இருக்கிறாரா?

அவர் அதை மறக்க முயன்றாலும், கோடஸ்வரனால் அநீதியின் உறுதியான நம்பிக்கையை அடக்க முடியாது. அவர் தனது ஆடம்பரத்திற்கு தகுதியற்றவர் என்று அவருக்குத் தெரியும். நள்ளிரவில் ஒரு கெட்ட கனவின் திகிலிலிருந்து குளிர்ந்த வியர்வையில் அவர் எழுந்திருப்பார். எந்த நேரத்திலும் அவர் தன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் இழக்கலாம். உலகம் மேலோட்டமானது.

கர்மா ஏன் பலருக்கு புரியும்

ஆனால் கர்மா தகுதியற்ற துன்பத்தின் சிக்கலை தீர்க்க தோன்றுகிறது. நமது நல்ல செயல்கள் அல்லது கெட்ட செயல்கள் எடைபோடப்படும் தராசுகள் இருக்க வேண்டும். ஒரு மனிதன் இப்போது நன்றாக கஷ்டப்படுகிறான் என்றால், ஒரே சாத்தியமான காரணம், அவன் முந்தைய இருப்பில் கெட்ட செயல்களைச் செய்திருக்க வேண்டும், அதற்காக அவன் இப்போது செலுத்த வேண்டும். துன்பம் எப்போதும் தண்டனை. அதற்கு வேறு எந்த நியாயமான காரணமும் இருக்க முடியாது. எனவே, கர்மா சம்சாரம் தேவை, மதிப்பெண்களைத் தீர்ப்பதற்கு மீண்டும் மீண்டும் அவதாரங்கள் இருக்க வேண்டும்.

இருப்பினும், தகுதியற்ற துன்பத்தின் பிரச்சினைக்கு மற்றொரு முன்மொழியப்பட்ட தீர்வு உள்ளது, ஆனால் அது குறைவான அர்த்தத்தை அளிக்கிறது. தீமை சூன்யா, உண்மையற்றது என்று அறிவிப்பதே இதற்கு ஒரே சாத்தியமான தீர்வு; இது மனிதர்களுக்கு உண்மையாகத் தோன்றலாம், ஆனால் கடவுளுக்கு அது உண்மையானதாக இருக்க முடியாது. 'கிறிஸ்தவ அறிவியல்' என்று அழைக்கப்படும் இந்தத் தீர்வைக் கொண்ட ஒரு மேற்கத்திய பார்வை உள்ளது. ஆனால் அதை கடினமாக்கும் பலருக்கு துன்பம் மிகவும் உண்மையானது என்பதால், அதை விளக்குவதற்கு கர்மா மிகவும் பிரபலமான பார்வை.

ஆனால் கர்மா உடைந்து போகிறது. அது வேலை செய்யாது. ஒரு சிறிய சிந்தனை வெளிப்படும் ஏன்.

ஏழைகள் மற்றும் அறியாமையைப் பொறுத்த வரை, இந்த வாழ்க்கையில் அவர்களின் நிலையை மேம்படுத்துவதற்கான அனைத்து நியாயமான நம்பிக்கையையும் அடக்குவதன் மூலம் அவர்களை அவர்களின் இடத்தில் வைத்திருப்பதன் மூலம் அது வெற்றிபெறக்கூடும். எதிர்காலத்தில் மற்றொரு இடமாற்றத்தில் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான 'பை-இன்-தி-ஸ்கை' எதிர்பார்ப்பு மட்டுமே அவர்கள் மதிக்கக்கூடியது. கர்மா எங்கே உடைகிறது என்பது பணக்காரர்களிடம் உள்ளது, அவர்கள்தான் பிரச்சனை.

அவர்கள் பொதுவாக படித்தவர்கள், இதனால் அவர்கள் அதை நம்ப மாட்டார்கள், அல்லது தற்போதைய நன்மைகளுக்கு ஈடாக மோசமான மறுபிறவியின் அபாயத்தை எடுக்க அவர்கள் தயாராக உள்ளனர். எதிர்காலத்தில் அதிர்ஷ்டம் தலைகீழாக மாறிவிடுமோ என்ற அச்சத்துடன்! எனவேதான் உயர் பதவிகளில் ஊழல், லஞ்சம், ஊழல் போன்ற செய்திகளில் ஏறக்குறைய தினசரி செய்திகள் வருகின்றன. முடிவு: ஏழைகள் ஏழைகளாகவும், பணக்காரர்கள் பணக்காரர்களாகவும் மாறுகிறார்கள்; ஏழைகள் நம்பிக்கையற்றவர்கள், பணக்காரர்கள் அதிக திமிர்பிடித்தவர்கள்.

இது என்றென்றும் தொடர முடியாது. கர்மாவின் யோசனை சூரிய உதயத்தின் ஒளியால் அழிக்கப்படுகிறது. இருண்ட யுகங்களுக்கு சில சமூக ஒழுங்கை நிலைநிறுத்துவது கடந்த காலத்தில் ஒரு நிறுத்த-இடை ஒழுக்கமாக இருந்தது, ஆனால் தெய்வீக வெளிப்பாட்டின் இரக்கமற்ற கண்ணை கூசும் போது அது மாயையாக வாடிவிடும்.

கர்மா அழிவதற்குக் காரணம்

இது நட்சத்திரங்களுக்கு எதிராக வீணாக போராடுகிறது: இது மனித இயல்பின் ஆழமான தவறான கொள்கைகளை மீறுகிறது. அனைத்து மனித இதயங்களின் வற்புறுத்தலான ஏக்கத்தை - மன்னிப்பதற்கான விருப்பத்தை மறுக்கும் வரை கர்மாவை ஒருவர் நம்ப முடியாது. ஆனால் கர்மாவில் மன்னிப்புக்கான சாத்தியம் இல்லை, ஏனென்றால் விவரிக்க முடியாத துன்பம் முந்தைய வாழ்க்கையின் பாவங்களுக்கான தண்டனையாகும். பழிவாங்கல் கடலின் அலையைப் போல தவிர்க்க முடியாதது.

இந்த அலைக்கு எதிராக உலகம் முழுவதும் மனித இயல்பின் திடமான பாறை நிற்கிறது, இது எப்போதும் தூக்கி எறிய முடியாத இதய ஏக்கங்களை அறியும். நீரோடைக்குப் பிறகு ஹார்ட் பேன்ட் செய்வது போல் நாங்கள் மன்னிப்புக்காக ஏங்குகிறோம். இந்த அழிக்க முடியாத ஏக்கத்தை கடவுள் நம் உள்ளத்தில் ஆழமாக பதித்திருக்கிறார். அது திருப்தியாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஏக்கம்; அதே போல் கடவுள் நமக்குள் தாகத்தை விதைக்கலாம், ஆனால் நமக்கு தண்ணீரை மறுக்கலாம் அல்லது பசியை நமக்குள் விதைத்து நமக்கு உணவை மறுக்கலாம்.

பண்டைய சங்கீதக்காரரின் கூக்குரல் நாளைய செய்தித்தாள் போல நவீனமானது:

கர்த்தாவே, ஆழத்திலிருந்து உம்மைக் கூப்பிட்டேன்.

ஆண்டவரே, என் குரலைக் கேட்டருளும்: உமது செவிகள் கவனமாயிருக்கட்டும்

என் வேண்டுகளின் குரலுக்கு.

கர்த்தாவே, நீர் அக்கிரமங்களை அடையாளம் காட்டினால்,

ஆண்டவரே, யார் நிற்பார்கள்?

ஆனால் உன்னிடம் மன்னிப்பு இருக்கிறது, நீ அதைச் செய்யலாம்

பயப்படுங்கள் [மரியாதைக்குரிய].

சங்கீதம் 130:1-4.

மன்னிப்பின் உண்மை வெறும் மன்னிப்பு அல்ல, பாவத்தை மன்னிக்கும் தெய்வீகக் கண் சிமிட்டல். கடவுளின் மன்னிப்பு அதை விட சிறந்த செய்தி. இது பாவத்தை நீக்குவது, அதனால் பாவி மீண்டும் தீமை செய்ய விரும்ப மாட்டார். அத்தகைய மன்னிப்பில் மீட்பை உள்ளடக்கியது. இது பாவத்தின் அடக்குமுறை குற்றத்திலிருந்து விடுவிக்கிறது. 'நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து, எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்' (1 யோவான் 1:9). அதனால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி இதயத்தை பாட வைக்கிறது.

அடக்குமுறை என்று ஒரு கர்ம சமை உள்ளது. அந்த யதார்த்தத்தை யாரும் மறுக்க முடியாது. நீதி இருக்க வேண்டும். புத்தகங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு கிரெடிட் உள்ளீடும் டெபிட் நுழைவு மூலம் சமநிலையை உருவாக்குகிறது. நமது கெட்ட செயல்கள் அல்லது பாவங்கள் தண்டனையை கோருகின்றன. ஆனால் கர்மாவிற்கு பைபிள் பதில் என்னவென்றால், உலகத்தின் பாவங்களுக்காக கிறிஸ்து அந்த தண்டனையை ஏற்றுக்கொண்டார். எந்த ஒரு மனிதனும் அந்தத் தண்டனையைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டால், அவன் தனக்குச் சரியில்லாத ஒன்றை எடுத்துக் கொள்கிறான்!

அது, களைப்பாக இருக்கும் யாத்ரீகர் அதிக சமையுடன் சாலையில் நடந்து செல்வது போல் இருக்கும், அவருக்கு ஒரு வகையான வேகன் டிரைவர் மூலம் லிப்ட் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் யாத்ரீகர் தனது எடையைக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக, அதைத் தொடர்ந்தார். 'மீதியை எடு. உனது பெரும் சமையைக் குறைத்துக்கொள்' என்றார் ஓட்டுநர். 'ஓ, நீ எனக்கு லிப்ட் கொடுத்தால் போதும் என்று நினைத்தேன்; என் பாரத்தையும் சுமப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை!

இயேசுவின் நற்செய்தி மற்றும் நமது கர்மா

இயேசு 'நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்தின்படி, தற்போதைய பொல்லாத உலகத்திலிருந்து நம்மை விடுவிக்கும்படி, நம்முடைய பாவங்களுக்காகத் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார்' (கலாத்தியர் 1:4). பாரத்தைச் சுமக்க நாம் அவரை அனுமதிக்க வேண்டும். கடையில் உள்ள சில கட்டுரைகளுக்கு ரூ 1000/- கொடுத்தால், கடைக்காரர் அந்த பொருளை உங்களிடம் ஒப்படைப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள். இனி அதை வைத்திருக்க அவருக்கு உரிமை இல்லை. எனவே, உங்கள் பாவங்களை வைத்திருக்கவோ அல்லது அவற்றின் தண்டனையைத் தக்கவைக்கவோ உங்களுக்கு இனி உரிமை இல்லை. அவைகள் இயேசுவுக்கே உரியன, அவருடைய தியாகத்தால் அவற்றை வாங்கியவர்.

வாழ்க்கையில் நாம் அனுபவிக்கும் ஒவ்வொரு வரவு நுழைவும், ஒவ்வொரு புன்னகையும், ஒவ்வொரு சிரிப்பும், மகிழ்ச்சியின் சூரிய ஒளியின் தருணமும், ஏற்கனவே கிறிஸ்துவின் துன்பங்களில் ஒரு பற்று நுழைவு மூலம் சமநிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'நிச்சயமாக, அவர் நம்முடைய துக்கங்களைச் சுமந்தார், நம்முடைய துக்கங்களைச் சுமந்தார்' (ஏசாயா 53:4). இயேசுவின் நற்செய்தி மற்றும் கர்மா இரவும் பகலும் போல முரண்பாடானவை.

அப்படியானால், இந்த உலகில் ஏன் இவ்வளவு துன்பங்கள் தொடர்ந்து வருகின்றன? குறிப்பாக இந்தியாவில்?

ஆன்மாக்களின் இடமாற்றம், தொடர்ச்சியான வாழ்நாளில் மறுபிறவி ஆகியவற்றை பைபிள் கற்பிக்கவில்லை; ஆனால் அது எங்கள் நிறுவன அடையாளத்தின் யதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கிறது

முழு மனித இனத்துடனும். துன்பம் என்பது பாவத்தின் விளைவு, ஆனால் அது அல்ல.

பாவத்திற்கான தண்டனை. முழு மனித இனமும் ஒரே உடல்; மற்றும் துன்பம் என்பது உடலின் பொதுவான விஷயம்.

மேற்கத்திய சிந்தனை முறையானது, மனித ஒற்றுமை பற்றிய இந்த விவிலிய யோசனைக்கு எதிரானது, ஆனால் அது கிழக்கு மனதுக்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது, ஏனென்றால் பைபிளின் மத்திய கிழக்கு எழுத்தாளர்களை நாம் அதே சொற்களில் நினைக்கிறோம். மேலும், கிழக்கில் உள்ள கூட்டுக் குடும்பம் இந்த விவிலியக் கருத்தின் இயல்பான வெளிப்பாடாகும்.

பைபிளின் படி, முழு மனித இனமும் 'ஆதாம்,' ஒரு பெரிய குடும்பம், ஒரு நபர், நம் உடலின் அனைத்து செல்களும் ஒரு நபரை உருவாக்குவது போல. அவை அனைத்திலும் ஒரு இரத்த ஓட்டம் பாய்கிறது, ஒரு நரம்பு மண்டலம் அவை அனைத்தையும் இணைக்கிறது.

எனவே, உடலின் ஒரு உறுப்பு உணரும் வலி, அனைத்து உறுப்புகளும் உணரும். பாதிக்கப்பட்ட அனோபிலிஸ் கொசு ஒரு மலேரியா ஒட்டுண்ணியுடன் ஒரு விரலை செலுத்துகிறது. 10 நாட்களில், காய்ச்சலை உணருவது வெறும் விரல் அல்ல - முழு உடலும் உணரும். இது ஒரு கார்ப்பரேட் நோய், முழு உடலையும் சார்ந்த நோய். 'ஒரு அவயவம் துன்பப்பட்டாலும், எல்லா அவயவங்களும் துன்பப்படுகின்றன' (1 கொரிந்தியர் 12:26).

இவ்வாறு, ஒரு உறுப்பு பாவம் செய்தால், அதன் விளைவாக அனைத்து உறுப்பினர்களும் பொதுவான துன்பத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். ஒரே மனிதனால் [ஆதாம்] பாவமும் பாவத்தினால் மரணமும் உலகத்தில் பிரவேசித்தது; அதனால், எல்லா மனிதர்களுக்கும் மரணம் வந்தது, ஏனென்றால் எல்லோரும் பாவம் செய்தார்கள் (ரோமர் 5:12).

இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து புலிகளும் இயல்பிலேயே மனிதனை உண்பவை, இருப்பினும் மிகச் சிலரே மனித சதையின் சுவையைப் பெறுகின்றனர். எந்தப் புலியும் தன் இயல்பான இரையைத் துரத்த முடியாத அளவுக்கு வயதாகிவிட்டாலோ அல்லது மூட்டுவலியாகிவிட்டாலோ, தனக்குப் பசி எடுக்கும் போது, தன்னால் முடிந்தால் ஒரு மனிதனைச் சாப்பிடத் தயங்காது. எனவே, எல்லா மனிதர்களும் பொதுவான பாவ இயல்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்; பாவத்திலிருந்து ஒரு இரட்சகரின் அருளைத் தவிர, அழுத்தம் போதுமானதாக இருக்கும்போது அவர்கள் நிச்சயமாக சோதனைக்கு அடிபணிவார்கள். இது அனைத்து மனிதகுலத்தின் பொதுவான இயல்பு, மேலும் நம் ஆன்மாக்களில் அதன் இருப்பு கணக்கை சமநிலைப்படுத்த ஒருவித கர்ம நீதியை உருவாக்குகிறது.

எங்கே கர்மாவின் கோட்பாடு சரியானது

அந்த நீதி உறுதியானது. அந்த சட்டத்தை கடவுளால் கூட ரத்து செய்ய முடியாது என்று கர்ம பக்தர்கள் சொல்வது சரிதான். பாவம் அதன் சொந்த தண்டனையைக் கொண்டுவருகிறது - மரணம். நாம் இப்போது 'மரணம்' என்று அழைக்கும் வாழ்க்கையின் நிறுத்தம் அல்ல (பைபிள் அதை 'தூக்கம்' என்று அழைக்கிறது). உண்மையான விஷயம் 'இரண்டாவது மரணம்,' முழு உணர்வு மற்றும் அனைத்து நம்பிக்கை, இறுதி கண்டனம் முழு உணர்தல். கிறிஸ்து அந்த நீதியின் கூற்றைச் சந்தித்தார்: மனிதகுலத்தின் பொதுவான பாவத்திற்கான தண்டனையை அவர் சிலுவையில் மரித்ததில் செலுத்தினார்.

உலகத்துக்கான மொத்த கர்மாவையும் அவர் சுமந்துள்ளார்.

எனவே, எந்த ஒரு பாவியும் பெரும் பாவம் செய்பவரால் வழங்கப்பட்ட மன்னிப்பை நிராகரிக்கத் தேர்ந்தெடுக்காத வரையில் அவருக்கு நித்திய மரண தண்டனை எதுவும் இருக்க முடியாது. பலர் அதை நிராகரிக்கிறார்கள், ஆனால் அது முற்றிலும் தேவையற்றது.

மேலும், பாவத்திற்கான ஒரே தண்டனை மரணம், 'இரண்டாவது மரணம்' என்பதால், துன்பமும் பாவத்திற்கான தண்டனையாக இருக்க முடியாது. 'பாவத்தின் சம்பளம் துன்பம்' என்று கடவுள் ஒருபோதும் சொல்லவில்லை. 'பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்' (ரோமர் 6:23) என்றார். _____
மனிதர்களாகிய நாம் அனுபவிக்கும் துன்பங்கள் தண்டனையாக இல்லாமல் இருப்பதற்கு இதுவே காரணம் _____
பாவத்திற்கு, ஆனால் அது பாவத்தின் விளைவு.

வந்த மலேரியா காய்ச்சல் சுண்டு விரலால் ஒட்டுண்ணியால் பாதிக்கப்பட்டதை உடல் முழுவதும் உணர்கிறது. நோய் தொற்றின் விளைவாகும், அதற்கான தண்டனை அல்ல. _____

'சுண்டு விரலுக்கு நேர்ந்த காரணத்தால் உடல் முழுவதும் பாதிக்கப்படுவது இது மட்டுமல்ல!' உடல் ஒரு யூனிட், பொதுவான இரத்த ஓட்டத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வதுதான். எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொதுவான பலவீனம் இருக்கிறது என்ற உண்மையை பைபிள் கற்பிக்கிறது. எல்லாரும் ஒரே மாதிரி பாவம் செய்து, கடவுளின் மகிமைக்குக் குறைவுபட்டவர்கள்' (ரோமர் 6:23, NEB). 'நீதிமான் ஒருவனும் இல்லை, ஒருவனும் இல்லை' (வசனம் 10). அவர் பிறவியிலேயே மற்றவர்களை விட நேர்மையானவர் என்று நம்மில் யாரும் கூற முடியாது. _____

புலியின் மனிதனை உண்ணும் தன்மையைப் போலவே, நாம் அனைவரும் பாவத்தின் பொதுவான தன்மையை அதன் அனைத்து தீமைகளுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். சாதாரண குற்றவாளியைப் போல நாம் சிறையில் அடைக்கப்படாவிட்டால், நம்மை நாமே பெருமைப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. எவரிடமும் இருப்பதைப் போலவே நம்மில்லும் இருக்கும் தீமையிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிய இரட்சகரின் கிருபைக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்.

அந்த சாத்தியக்கூறுகள் குற்றத்தில் வெளிப்படும் - சரியான சூழ்நிலைகள் கொடுக்கப்பட்டால். அழுத்தம் போதுமானதாக இருந்தால் அவர் அல்லது அவள் என்ன செய்ய முடியும் என்பது நம்மில் யாருக்கும் தெரியாது. 'நிற்பதாக நினைக்கிறவன் விழுந்துவிடாதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கூடவன்' (1 கொரிந்தியர் 10:12).

நமது துன்பம் மனிதகுலத்தின் பொதுவானது. வயிறு புகார் செய்யாது, ஏனென்றால் விரல் வழியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மலேரியா காய்ச்சலை உணர்கிறது. மனிதகுலத்தின் பொதுவான துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதால் எங்களால் குறை கூற முடியாது. நல்லவர்களுக்கும் கெட்டவர்களுக்கும் விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன; நல்லது மற்றும் கெட்டது இரண்டுமே புற்றுநோயைப் பெறுகின்றன; நல்லது கெட்டது இரண்டும் வறுமையை அனுபவிக்கின்றன. ஆனால் அன்பு சுமையை குறைக்கிறது!

தகுதியற்ற துன்பத்திற்கு மிகப்பெரிய உதாரணம்

கிறிஸ்து பாவம் செய்யவில்லை; ஆனாலும் அவர் மிக மோசமான துஷ்பிரயோகம் மற்றும் வலியை அனுபவித்தார், நமது 'இரண்டாவது மரணம்' கூட. அவர் 'பாதிக்கப்பட்டவர்களின் இளவரசர்' என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஆனால் அவர் என்ன துன்பம் அடைந்திருப்போமோ அதுவே நாம் அனுபவித்திருப்போமோ, அதற்கு பதிலாக அவர் அதை அனுபவிக்காமல் இருந்திருந்தால்:

'நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டார், நம்முடைய மீறுதல்களுக்காக அவர் நொறுக்கப்பட்டார் அக்கிரமங்கள்: நம்முடைய சமாதானத்தின் தண்டனை அவர்மேல் இருந்தது, அவருடைய தழும்புகளால் நாம் குணமாகிறோம். நாம் அனைவரும் ஆடுகளைப் போல் வழிதவறிப் போனோம்; நாம் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் வழிக்குத் திரும்பினோம்; கர்த்தர் நம் எல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் சுமத்தினார்' _____ (ஏசாயா 53:4-6).

இதை நவீன பேச்சுக்கு மொழிபெயர்க்கலாம்: 'கர்த்தர் நம் அனைவரின் கர்மாவையும் அவர் மீது சுமத்தினார்.'

தேவன் உன்னதமான அலட்சியத்தில் நிதானமாக இருக்கவில்லை, நம்முடைய துயரம் எதையும் உணரவில்லை. தீமை உண்மையற்றது, கடவுள் அதை உணர முடியாது என்று அறிவிக்கும் கருத்து பைபிளில் முரண்படுகிறது. கடவுள் தீமையை உணர்கிறார், அவர் தீயவர் அல்ல, ஏனெனில் அவர் அதை எண்ணற்ற தொந்தரவு செய்கிறார். அவர் அதைப் பற்றி மிகவும் கவலைப்படுகிறார், அவர் தனது முழு தண்டனையையும் தன் மீது சுமக்குமாறு தனது மகனைக் கொடுத்தார், இதனால் அவரது இரட்சிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனிதருலத்தின் அலைகளை சுத்தப்படுத்தினார்.

அப்படியானால், இன்னும் நாம் படும் துன்பங்களுக்கு ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா?

ஆம் நிறைய. சத்தியத்தை விரும்புகிறவர்களை பவுல் அழைக்கிறார், 'என் பாடுகளில் சந்தோஷப்படுங்கள், கிறிஸ்துவின் துன்பங்களுக்குப் பின்னால் உள்ளதை அவருடைய சரீரத்தினிமித்தம் என் மாம்சத்தில் நிரப்புகள்' (கொலோசெயர் 1:24). விசுவாசத்தின் கண் கிறிஸ்துவின் துன்பங்களைப் பார்க்கும்போது, உடனடியாக நாம் அவருடன் ஒரு உறவை உணர்கிறோம்; நாம் அவருடன் ஒன்றாகின்றோம்; நாம் 'அவரை அறிந்திருக்கிறோம்... மேலும் அவருடைய பாடுகளின் ஐக்கியம், அவருடைய மரணத்திற்கு ஒத்துப்போகிறது' (பிலிப்பியர் 3:10). நம்முடைய துன்பங்கள் அவருடைய துன்பங்களோடு 'சபையில்' உள்ளன, அதில் தீமையின் மீது நம்பிக்கையின் வெற்றியை வெளிப்படுத்தும் பாக்கியத்தை அவருடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். ஒன்றும் வீண் இல்லை.

உண்மையான சீடன் தன் குருவின் வாழ்க்கையைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இயேசு சொன்னார்: நான் உங்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தையை நினைவில் வைங்கள், வேலைக்காரன் தன் எஜமானைவிட பெரியவன் அல்ல. அவர்கள் என்னைத் துன்பப்படுத்தினால், உங்களையும் துன்பப்படுத்துவார்கள்' (யோவான் 15:20). அந்தத் துன்புறுத்தலைக் கடவுள்தான் கொடுப்பார் என்று நினைத்தால் அதைத் தாங்குவது மிகவும் கடினம். ஆனால் அந்த முகவர் சாத்தான் என்பதை நாம் அறிந்தால், கிறிஸ்துவுடன் ஒரு 'சபையை' உணர்ந்து கொள்வதால், அதை மகிழ்ச்சியுடன் கடினப்படுத்தலாம். அது இனி அர்த்தமற்றது, அர்த்தமற்றது.

இந்த வாழ்க்கையில் நாம் துன்பங்களை அனுபவிக்காமல், வெகுமதி அளிக்கும் இடத்திற்கு (சிலர் 'சொர்க்கம்' என்று அழைக்கிறார்கள்) கொண்டு செல்லப்பட்டால், இயேசுவின் முன்னிலையில் நாம் பரிதாபமாக உணர்கிறோம், அவர் நம் மீது மிகுந்த துன்பங்களைத் தாங்க வேண்டியிருந்தது கணக்கு. எந்த நிலையிலும் கிறிஸ்துவுடன் கூட்டுறவு கொள்ள விரும்பும் மனிதர்கள் துன்பத்திலும் அவருடன் கூட்டுறவு கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் இரட்சிப்பின் வரத்தைப் பாராட்ட முடியும்.

கிறிஸ்துவின் துன்பங்களின் ஐக்கியம் விளக்கப்பட்டுள்ளது

யோபு புத்தகம் 'கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் ஐக்கியத்தை' பின்பற்றும் மீட்பு மகிமையைத் தெளிவாக்குகிறது. கடவுள் யோபுக்கு துன்பம் தரவில்லை; சாத்தான் செய்தான்.

ஆனால் யோபுக்கு இது தெரியாது. அவரது அப்பாவித்தனத்தில், ஏதோ மர்மமான, அறியப்படாத பாவத்திற்காக கடவுள் தான் தன்னை சித்திரவதை செய்கிறார் என்று அவர் இயல்பாகவே கருதினார். இது கடந்த கால இருப்பிலிருந்து இருக்க முடியுமா? அது கர்மவா?

அவரது பார்வையில், அவர் மிகப்பெரிய அநீதி என்று உணர்ந்ததை எதிர்த்துப் போராடுவது மட்டுமே சரியானது. மேலும் கடவுள் எதிர்ப்பு தெரிவித்ததற்காக அவர் மீது கோபப்படவில்லை.

உண்மையில், அவர் அவரை மிகவும் நேசித்தார்! கோடிக்கணக்கான கர்ம பக்தர்களின் குணாதிசயங்களைப் போல, அநியாயத்திற்கு ஒரு பெண்ணின் நேர்மையான சமர்ப்பணத்தில், குனிந்து, கூச்சலிட்டு, சினுங்குவதில் அவர் நமக்குப் பிரியமில்லை.

யோபு கடுமையாக முறையிட்டார்: 'ஓ பூமியே, என் இரத்தத்தை மூடாதே, என் கூக்குரலுக்கு இடமில்லை' (16:18). 'கடவுளுக்கு' அவர் விடுத்த சவால் நீதியானது, ஏனெனில், உண்மையில், அது சாத்தானின் அநீதியாக இருக்கும்போது, இயற்கையாகவே தனக்குத் தோன்றுவதை அவர் அப்பாவித்தனமாக உணர்ந்தார்.

மனிதர்கள் சாத்தானின் அநீதிக்கு அடிபணிந்து கதறி அழாமல் இருப்பது தவறு. யோபின் நாடகம் பரபரப்பான சுவாரஸ்யத்தை ஏற்படுத்துகிறது, ஏனென்றால், சாணக் குவியல் மீது அமர்ந்து, புண்களை துடைத்து, வேதனையைச் சகித்துக்கொண்டு, திரைக்குப் பின்னால் நடக்கும் கடவுளுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையே நடக்கும் பிரபஞ்சப் போராட்டத்தைப் பற்றி எதுவுமே அறியாத அவலநிலையில் நாம் நம்மைப் பார்க்கிறோம். மேடையின். இது கடவுள் என்று யோபு கற்பனை செய்கிறார்

அவரை மிகவும் அநியாயமாக நடத்துபவர். அவர் செய்த எந்தப் பாவமும் இந்த மாதிரியான தண்டனைக்குத் தகுதியானதாகத் தெரியவில்லை! அவருடைய அழகையைக் கேளுங்கள்:

என்னால் அமைதியாக இருக்க முடியாது!

நான் கோபமாகவும் கசப்பாகவும் இருக்கிறேன்.

நான் பேச வேண்டும்...

ஜெயிலரே, என் பாவத்தால் உனக்குப் பாதிப்பு உண்டா?

உங்கள் இலக்கு பயிற்சிக்கு என்னை ஏன் பயன்படுத்த வேண்டும்? ...

என் பாவத்தை உன்னால் மன்னிக்க முடியாதா?

(7:11, 20,21).

கடவுள்... என்னை அடித்து நொறுக்க புயல்களை அனுப்புகிறார்

எந்த காரணமும் இல்லாமல்...

நான் அப்பாவி மற்றும் உண்மையுள்ளவன்... எதுவும் முக்கியமில்லை,

நிரபராதி அல்லது குற்றவாளி, கடவுள் நம்மை அழித்துவிடுவார்...

கடவுள் உலகத்தை துன்மார்க்கருக்குக் கொடுத்தார்.

அனைத்து நீதிபதிகளையும் பார்வையற்றவர்களாக ஆக்கினார்.

கடவுள் அதை செய்யவில்லை என்றால், யார் செய்தார்?

(9:17, 20, 22, 24)

கடவுளுக்கு அந்த சம்பந்தமும் இல்லை என்பது யோபுக்குத் தெரியாது. ஆயினும் கூட, கடவுளின் மரியாதை யோபுவின் சகிப்புத்தன்மையில் உட்பட்டிருந்தது, ஏனெனில் சாத்தான் கடவுளுக்கு சவால் விட்டான், 'யோபு தனக்கு எதுவும் கிடைக்காவிட்டால் உன்னை வணங்குவாரா? ... அவனிடம் உள்ள அனைத்தையும் நீ எடுத்துக் கொண்டு போ என்று வைத்துக் கொள்வோம் - அவன் உன் முகத்தை நோக்கி உன்னை சபிப்பான்!'

கடவுள் சொன்னால், 'நீ சொல்வது சரி என்று நான் பயப்படுகிறேன், சாத்தானே; யோபுவைச் சோதிக்க நான் உன்னை அனுமதிக்கக் கூடாது, சாத்தான் அவனுடைய வெற்றியைப் பெற்றிருப்பான், மேலும் கடவுள் ஒரு கோழை என்றும், உண்மையில் யாரும் அவரை நேசிப்பதில்லை என்றும், அவர் உண்மையில் எந்த மனிதனையும் நம்பவில்லை என்றும் கடவுளின் பரந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் எக்காளம் முழங்கியிருப்பார். அவரை கௌரவிக்க.

உலகம் முழுவதும் தீயவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும். உலகைக் காப்பாற்றுவதற்கான ஒரே வழி, மனிதனைச் சோதிக்க சாத்தானை அனுமதிப்பதே ஆகும், யோபு ஒரு பிரதிநிதி மனிதனாக, கிறிஸ்துவின் மாதிரியாக வரப்போகிறார்.

யோபு கடவுளை சபிக்காமல் தனது குடும்பத்தையும், தனது உடைமைகளையும் இழந்ததை உண்மையாக கடினப்படுத்தினான். சாத்தான் மீண்டும் கடவுளுக்கு சவால் விடுகிறான், சோதனை போதுமானதாக இல்லை என்று கூறினான். "இப்போது நீங்கள் அவருடைய உடலை காயப்படுத்தினீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம் - அவர் உங்கள் முகத்தை நோக்கி உங்களை சபிப்பார்." மீண்டும், கடவுள் தம்முடைய உண்மையுள்ள வேலைக்காரனை இன்னும் அதிக வேதனையான சோதனையைச் சகித்துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார். "சரி, அவர் உங்கள் அதிகாரத்தில் இருக்கிறார், ஆனால் நீங்கள் அவரைக் கொல்ல வேண்டாம்." அப்பொழுது சாத்தான் கர்த்தருடைய சந்நிதியை விட்டு யோபுவின் உடல் முழுவதும் புண்களை உண்டாக்கினான். யோபு, குப்பை மேட்டின் அருகே சென்று அமர்ந்து, தன் புண்களைத் துடைக்க உடைந்த மட்பாண்டத் துண்டை எடுத்துக்கொண்டான்! 92:5-8).

யோபுவின் துன்பங்களின் பயங்கரமான அநீதி

ஆன்மாவின் முந்தைய எந்த மாற்றத்திலும் யோபு பாவம் செய்யவில்லை; அத்தகைய சித்திரவதைக்கு தகுதியான எந்த விதத்திலும் அவர் தனது வாழ்நாளில் பாவம் செய்யவில்லை. அவர் தனது விதியை எதிர்த்துப் போராடுவது மிகவும் சரியானது; ஒரே பிரச்சனை என்னவென்றால், அவர் யாரிடம் எதிர்ப்பு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை.

யோபுவை அவனது சாணக் குவியல் மீது இயேசு சிலுவையில் பிணைக்கும் ஒரு இணைப்பு உள்ளது. இயேசு மிகவும் அப்பாவியாக துன்பப்பட்டார்; அவரும் சாத்தானால் அடிக்கப்பட்டார். பண்டைய யூதர்கள் யோபுவின் புத்தகத்தைப் புரிந்துகொண்டிருந்தால், அவர்கள் செய்ததைப் போல, தங்கள் மகிமையின் ஆண்டவரைச் சிலுவையில் அறையுவதில் சாத்தானின் ஏஜெண்டுகளாக இருக்க மாட்டார்கள்.

'கிறிஸ்துவின் பாடுகளுக்குப் பின்னால் உள்ளதை நிரப்பும்போது' யோபு நம் அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். என்றாவது ஒரு நாள் நாம் இப்போது அனுபவிக்கும் அனுபவங்களை பொக்கிஷமாக வைத்திருப்போம்

வருத்தம்; இந்த வாழ்க்கையில் கூட, இயேசுவின் ஆவியில் பிறந்த துன்பம், இதயத்தின் மென்மை, மற்றவர்கள் மீது இரக்கம், கிறிஸ்துவைப் போன்ற அன்பு, பொறுமை மற்றும் உதவும் ஞானம் ஆகியவற்றின் புகழ்பெற்ற வெகுமதியைக் கொண்டு வருவதைக் காண்கிறோம். இயேசு உணரும் பாரத்தை நாம் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும், மற்றவர்களின் துன்பங்களை இலகுவாக்க உதவ வேண்டும், இதன் மூலம் கடவுளை மகிமைப்படுத்த வேண்டும்.

இயேசுவின் நற்செய்தியை நம்பும் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு அவர் தொலைதூர கடந்த காலத்தின் கர்ம பாவங்களுக்காக அல்லது அவரது தற்போதைய வாழ்க்கையின் பாவங்களுக்காக தண்டிக்கப்படவில்லை என்பதை அறிவார் - அதற்கு பதிலாக இயேசு தண்டிக்கப்பட்டார்.

அவருக்கு ஆறுதலான உண்மையைத் தெரியும்: ஏரோது மன்னனின் இருண்ட நிலவறையில் ஜான் பாப்டிஸ்ட் அப்பாவித்தனமாக துன்பப்படுவதைப் போல, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பரலோகம் வழங்கக்கூடிய அனைத்து பரிசுகளிலும், கிறிஸ்துவின் துன்பங்களில் கிறிஸ்துவுடன் கூட்டுறவு கொள்வது மிகவும் பாரமான நம்பிக்கை மற்றும் உயர்ந்த நம்பிக்கை என்பதை அவர் உணர்ந்தார். மரியாதை.

இந்த நம்பிக்கை துன்பத்தின் பெரும் சமையை குறைக்கிறது. இது கசப்பான கோப்பையை இனிமையாக்கும். பாதிக்கப்பட்டவர் இனி தனியாக பாதிக்கப்படுவதில்லை. அவர் அல்லது அவள் இயேசுவோடு ஒரு 'நொக்கத்தில்' இந்த நம்பிக்கையுடன் இணைந்துள்ளனர், மேலும் அவர் எடையைத் தாங்குவதால், 'நுகம்' 'எளிதாக' மாறும், மேலும் 'சமை' அவர் பாதிக்கப்படுவருக்கு 'ஒளி' ஆகிறது. அவர் மர்மமான கர்மாவின் பெயரிடப்படாத ஆள்மாறான பலியாக இல்லை என்பதை அவர் அறிவார், ஆனால் இழந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக சொர்க்கம் பூமிக்கு இறக்கிய சங்கிலியின் ஒரு முக்கியமான இணைப்பு. அவர் ஒரு மிக முக்கியமான நபர்.

இந்த அத்தியாயத்திற்கு ஒரு எபிலோக்

இந்த அத்தியாயத்திற்கு ஒருவர் பதிலளிக்கலாம், 'ஆம், இது அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது; இயேசு நமது கர்மாவை எடுத்துக் கொண்டார்; அவரது நற்செய்தியில் தனிப்பட்ட சுதந்திரம் மற்றும் வெளியீடு உள்ளது. ஆனால் இன்னும் உலகம் அநீதி, கொடுமை மற்றும் அர்த்தமற்ற துன்பங்களால் நிறைந்துள்ளது. மிகச் சிலரே இந்த நற்செய்தியைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள் அல்லது நம்புகிறார்கள். இந்தியாவின் மக்கள்தொகையில் 4% மட்டுமே இயேசுவை நம்புவதாகக் கூறுகிறார்கள், அந்த சிறுபான்மையினரில் ஒரு பகுதியினர் மட்டுமே இந்த நற்செய்தி எவ்வளவு நல்லது என்பதை புரிந்துகொள்கிறார்கள்! நமக்கு என்ன நம்பிக்கை?'

நற்செய்தி பற்றிய அறிவை வெளிநாடுகளுக்கு பரப்புவதே தீர்வு! இதனால்தான் இயேசு, 'வானத்திலும் பூமியிலும் எனக்கு எல்லா அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்றார். 'உலகமெங்கும் சென்று, எல்லா மனிதர்களுக்கும் நற்செய்தியைப் பிரசங்கியுங்கள்' (மத்தேயு 28:18; மாற்கு 16:15, GNB).

அந்த 'அதிகாரம்' ஊக்கமளிக்கிறது, ஏனென்றால் ஒளி இருளை விட வலிமையானது, அன்பு வெறுப்பை விட வலிமையானது, கருணை பாவத்தை விட வலிமையானது, கொடுமையை விட இரக்கம் வலிமையானது, கெட்ட செய்தியை விட நல்ல செய்தி வலிமையானது. இயேசுவின் மகிமையாலும், மனித இனத்தின் மீது அவர் கொண்டுள்ள அன்பாலும் உலகம் ஒளிபெற வேண்டும் என்பதே கடவுளின் திட்டம். நாம் இப்போது கற்பனை செய்வதை விட பலர் பதிலளிப்பார்கள்.

அத்தியாயம் எட்டு

நாம் இறக்கும் போது என்ன நடக்கும்?

ஒரு மனிதன் இறந்தால், என்ன ஆனது என்ற சூக்குரல் எழுந்தது

அவனுடைய? மரணத்தின் ராஜா, உண்மை என்ன?

(விவேகானந்தர்)

பௌத்தம் மற்றும் இந்து மதத்தில் பல சிந்தனைப் பள்ளிகள் அல்லது பிரிவுகள் உள்ளன, அவை முரண்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன. கிறித்துவம் என்று அழைக்கப்படுபவற்றிற்குள் பலவிதமான முரண்பட்ட துறைகள் அல்லது பிரிவுகள் உள்ளன. பெரும்பாலும் குழப்பத்தை புரிந்துகொள்வது கடினம்.

ஆனால் பௌத்தம், இந்து மதம், ஜைன மதம் மற்றும் பல கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில் நடைமுறையில் உள்ள அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் பொதுவான ஒரு போதனை உள்ளது - குறைந்தபட்சம் இது பெரும்பான்மையினரால் நடத்தப்படுகிறது: மனித ஆன்மாவின் இயற்கையான அழியாத தன்மை.

பௌத்தம் மற்றும் இந்து மதத்தில் உள்ள இந்த துணை அடுக்கு அடிப்படைக் கருத்து, கர்மாவின் மேற்கட்டுமானத்தையும், பல்வேறு இருப்புகளில் அடுத்தடுத்த மறுபிறப்புகள் மற்றும் இறப்புகள் மூலம் ஆன்மாவின் இடமாற்றத்தையும் ஆதரிக்கிறது. ஆத்மா எல்லா நேரத்திலும் உள்ளது _____ முக்கியமாக தெய்வீக சாரம், அப்பாவியாக இருப்பவருக்கு மாயாவில் சிறை வைக்கப்படுகிறது _____ அல்லது மாயையான இருப்பு; இரட்சிப்பு என்பது பௌதிக இருப்பின் இந்த மாயையிலிருந்து ஒரு மோட்ச விடுதலையாகும்.

பிரச்சனை என்னவென்றால், மாயாவின் மீதான மனித துன்பங்களுக்கு உண்மையில் ஒரு முடிவும் இருக்க முடியாது. 'வாழ்க்கைச் சக்கரம்' தொடர்ச்சியான சுழற்சிகளில் முடிவில்லாத யுகங்களைத் தொடர்ந்து தீர்க்கிறது, மேலும் பலருக்குத் தொடர்ந்து துக்கத்தையும் வலியையும் மட்டுமே உச்சரிக்கக்கூடிய ஒரு ஆபத்தான சகவாழ்வில் நன்மையும் தீமையும் எப்போதும் சமநிலையில் இருக்கும்.

பசியோடும், பட்டினியோடும் மக்கள் ஜன்னல் வழியாக எட்டிப்பார்க்கும் போது, உணவளிக்காமல், உணவகத்தில் ஆடம்பரமான விருந்தை அனுபவிக்க முடியுமா? துன்பச் சக்கரம் பூமியில் என்றென்றும் உருண்டு கொண்டே இருக்கிறது என்பதை அறிந்தால் யார் பேரின்ப சொர்க்கத்தை அனுபவிக்க முடியும்? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, வானமும் பூமியும் மிக நெருக்கமாக இருப்பதால் ஒன்று மற்றொன்றிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை. பூமியில் நாம் முன்பு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட கண்டங்களின் அனைத்து பகுதிகளும் கூட தொலைபேசி மற்றும் செயற்கைக்கோள் மூலம் உடனடியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பூமியில் எண்ணற்ற மக்கள் துயரத்தில் தவித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அவர் சொல்வது போல் 'அன்பு' கடவுள் தனது பரலோகத்தில் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியுமா?

அல்லது, கேள்வியை இன்னும் தெளிவாகக் கேட்பது: இங்கே பூமியில் துன்பங்கள் நித்தியமாகத் தொடர்கின்றன என்பதை அறிந்து, நம்மில் எவராவது ஒரு சொர்க்கத்தில் எப்படி மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும்?

பிரபலமான சிந்தனையில், பிரம்மன் அல்லது பரபிரம்மனாக கடவுள் ஒரு மர்மமான அமைப்பாகவே இருக்கிறார், துன்பப்படும் மனிதகுலத்துடனான தொடர்பு மிகவும் மோசமானது. அவரைப் புரிந்துகொள்ளும் எந்த முயற்சியும் முக்காடு மற்றும் நெடி, நேத்தி, 'இது அல்ல, இது அல்ல' என்று சொல்லும் குரலால் தடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் உலகத்தில் இருக்கும் துன்பங்களைப் பற்றி அவர் மிகவும் அக்கறை கொண்டவராக பைபிள் வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் அனைத்தையும் உணர்கிறார்.

கடவுளை நம் தந்தை என்று அழைக்கலாமா?

ஆதரவற்ற அனாதை குழந்தை அறியப்படாத மற்றும் அக்கறையற்ற கோடீஸ்வரரை அணுகி அவரை 'அப்பா' என்று அழைக்கலாம் என்று பலர் கருதுகின்றனர், நீங்கள் அல்லது நான் கடவுளை அணுகி அவரை 'அப்பா' என்று நெருக்கமான வழியில் அழைக்க வேண்டும்.

பணக்காரனாக இருந்தாலும் சரி ஏழையாக இருந்தாலும் சரி, அவர் நம்பக்கூடிய மற்றும் நேசிக்கக்கூடிய உண்மையான தந்தையைப் பெற்ற குழந்தை மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. மனித குலத்தின் மகிழ்ச்சிக்காக கடவுள் ஏற்படுத்திய சிறந்த குடும்ப உறவு இதுவாகும். ஆனால் பலருக்கு இலட்சிய அனுபவம் இல்லை. அவர்கள் நேசிக்கக்கூடிய மற்றும் மதிக்கக்கூடிய அத்தகைய பூமிக்குரிய தந்தையை அவர்கள் ஒருபோதும் அறிந்திருக்கவில்லை. மர்மமான ஆனால் சர்வ வல்லமையுள்ள தெய்வத்தை அந்தரங்கமான மற்றும் பழக்கமான வார்த்தையான 'அப்பா' என்று அழைப்பதில் அவர்கள் குழப்பமடைந்துள்ளனர்.

ஆனால், விசுவாசத்தினால் தைரியமாக தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் பிரவேசிக்கும்படி நம் அனைவரையும் அழைக்கவும், அவரை 'அப்பா' என்று அழைக்கவும் இயேசு துணிகிறார். தெருவில் இருந்து ஒரு கந்தல், அனாதை, பிச்சைக்காரக் குழந்தை தனக்குள்ளே வரவழைத்து, கோடீஸ்வரனின் ஆடம்பரமான அலுவலகத்தில் உள்ள அனைத்துப் பெரியவர்களையும் கடந்து சென்று, அத்தகைய மனிதரிடம் தைரியமாக வந்து அவரை 'அப்பா' என்று அழைக்கும் தைரியத்தை கற்பனை செய்து பாருங்கள். சோகம் என்னவென்றால், பலர் மண்டியிட்டு, கண்களை மூடிக்கொண்டு, கடவுளை தனிப்பட்ட, அன்பான, ஏற்றுக்கொள்ளும் தந்தையாகக் கருதுவது கிட்டத்தட்ட சாத்தியமற்றது.

இயேசு கடவுளுக்கு ஒரு புதிய பெயரைக் கற்றுக் கொடுத்தார்

இயேசுவின் அடிப்படைப் போதனைகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், ஒரு சிறந்த குருவாக அவருக்கு உட்கட்டளவில் சேவை செய்வதில் பயனில்லை. அவர் தொடர்ந்து குமிழ்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு உயர்ந்த எண்ணம் கடவுளின் தந்தையின்மை. அவரைக் கேளுங்கள்:

நீ ஜெபம் செய்யும்போது, உன் அறைக்குள் பிரவேசித்து, கடைசியாக உன் கதவை மூடும்போது, அந்தரங்கத்திலிருக்கிற உன் பிதாவிடம் ஜெபம் பண்ணு; இரகசியமாகப் பார்க்கிற உன் பிதா வெளிப்படையாக உனக்கு வெகுமதி அளிப்பார்... எதை உண்போம், எதைக் குடிப்போம் என்று யோசிக்கவேண்டாம்? அல்லது, எதில் உடுத்தப்படுவோம்?... இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குத் தேவை என்று உங்கள் பரலோகத் தகப்பன் அறிந்திருக்கிறார்' (மத்தேயு 6:6, 31, 32).

மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் ஆகிய நான்கு சுவீசேஷங்களைச் சுருக்கமாகப் பார்த்தால், அவருடைய செய்தியின் அந்த முக்கியப் புள்ளியை அவர் எவ்வளவு அடிக்கடி வீட்டிற்கு ஓட்டிச் சென்றார் என்பதைக் காண்பிக்கும் - நாம் கடவுளுக்கு பயப்படத் தேவையில்லை; அவர் தொலைவில் இல்லை மற்றும் மர்மமானவர்; அவர் அருகில் இருக்கிறார் மற்றும் அறியக்கூடியவர்; சிறந்த பெற்றோரை விட அவர் நமக்கு நெருக்கமானவர் மற்றும் அன்பானவர். மேலும் அவருடைய குணாதிசயத்தை இயேசுவிடையே வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம்! 'என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்' என்று தோமாவிடம் கூறினார் (யோவான் 14:9).

மனிதர்களால் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பின்னர் அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தபோது, அவர் காப்பாற்ற வந்தபோது, மனிதகுலத்தை வெறுக்கவும், அவருக்கு அவர்கள் செய்த கொடூரமான செயலுக்காக பழிவாங்கவும் அவர் எந்த மனநிலையிலும் இல்லை. மிகுந்த கருணையுடன் அவர் தோட்டத்தில் மரியாவிடம் உறுதியளித்தார், 'என் சகோதரர்களிடம் சென்று அவர்களிடம் சொல்லுங்கள்: நான் என் தந்தை மற்றும் உங்கள் தந்தையிடம் ஏறுகிறேன்; என் கடவுளுக்கும், உங்கள் கடவுளுக்கும்' (யோவான் 20:17).

அற்புதம்! சிறுவயதிலிருந்தே கடவுளை தனது அன்பான பரலோகத் தந்தையாக நினைக்க கற்றுக்கொண்டார். இப்போது, எபிரேயர் அவருடைய நற்செய்தியை நம்புகிற அனைவரையும் பற்றி ஆறுதல் கூறுகிறார், 'அவர் அவர்களை சகோதரர்கள் என்று அழைக்க வெட்கப்படவில்லை, நான் என் சகோதரர்களுக்கு உமது பெயரை அறிவிப்பேன்' (2:11,12). இது ஒருவரின் மூச்சை இழுத்துவிடும்! சகோதரர்களான இருவருக்கு எப்போதும் ஒரே தந்தை! அதாவது நாம் கடவுளுடன் ஒரு புதிய உறவைப் பெற்றுள்ளோம்.

இந்த வார்த்தைகளை விட கோடிக்கணக்கான மக்கள் இதயத்தால் அறிந்த வேத வசனம் எதுவும் இல்லை: "தேவன் உலகத்தை மிகவும் நேசித்தார், அவர் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனைப் பெறும்படிக்கு அவரைத் தந்தான். ஏனென்றால், உலகத்தைக் கண்டிக்க கடவுள் தம்முடைய குமாரனை உலகத்தில் அனுப்பவில்லை; ஆனால் அவர் மூலமாக உலகம் இரட்சிக்கப்படும்" (யோவான் 3:16,17). யாரும் அழிவதை தந்தை விரும்பவில்லை. ('அழிவது' என்பது நித்திய மரணத்தை அனுபவிப்பதாகும், அதைத் தாண்டி எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை). ஆனால் நாம் மரணம் என்று அழைப்பது வாழ்க்கையிலிருந்து நித்திய பிரிவினை அல்ல.

'மரணத்தின் ராஜா, உண்மை என்ன?'

மரணத்திற்கு அப்பால் அறியப்படாத பார்வையை பிரித்து அதன் மர்மத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்தும் திரையை பைபிள் பின்வாங்குகிறது. மரணம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி

கிறிஸ்து இயேசுவில் உள்ள கடவுளின் அன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிக்க முடியாத ஒன்று.

அப்போஸ்தலன் மகிழ்ச்சியான வெற்றியில் கூக்குரலிடுகிறார்:

மரணமோ, வாழ்வோ, தேவதைகளோ, அதிபர்களோ, அதிகாரங்களோ, நிகழ்காலமோ, வரப்போகும் விஷயங்களோ, உயரமோ, ஆழமோ, வேறு எந்த உயிரினமோ நம்மை அன்பிலிருந்து பிரிக்க முடியாது என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருக்கிற தேவனுடையது' (ரோமர் 8:38,39).

சோர்வடைந்த குழந்தை தன் தந்தையின் அரவணைப்பில் நம்பிக்கையுடன் தூங்குவது போல, இயேசுவை நம்புகிறவன் தந்தையின் பாதுகாப்பில் தூங்குகிறான். இயேசுவின் நெருங்கிய நண்பரான லாசரஸ் இறந்தபோது, 'நம் நண்பர் லாசரஸ் தூங்குகிறார்; ஆனால் நான் அவரை தூக்கத்திலிருந்து எழுப்புவதற்காக செல்கிறேன். அப்போது அவருடைய சீடர்கள், ஆண்டவரே, அவர் தூங்கினால் நலமாக இருப்பார் என்றார்கள். எப்படியிருந்தாலும், இயேசு அவருடைய மரணத்தைப் பற்றி பேசினார்: ஆனால் அவர் தூக்கத்தில் ஓய்வெடுப்பதைப் பற்றி பேசினார் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அப்பொழுது இயேசு அவர்களைப் பார்த்து: லாசரு இறந்துவிட்டான்' (யோவான் 11:11-14).

இயேசு லாசரனை மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பத் தொடங்கினார், அந்த மனிதன் இறந்து சிலகாலம் ஆகியிருந்தாலும், குடும்பத்தார் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர், 'ஆண்டவரே, இந்த நேரத்தில் அவர் துர்நாற்றம் வீசுகிறார்: ஏனென்றால் அவர் இறந்து நான்கு நாட்கள் ஆகிறது' (வசனம் 39). கல்லறையில் இருந்து கல் உருட்டப்பட்டபோது அங்கிருந்த அனைவரும் சாட்சியங்களை உணர்ந்தனர்.

அப்பொழுது இயேசு, 'அப்பா, நீர் எனக்குச் செவிசாய்த்ததற்காக உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். . . இறந்தவன் வெளியே வந்தான், கல்லறையால் கைகால் கட்டப்பட்டிருந்தான்; இயேசு அவர்களை நோக்கி, "அவனை அவிழ்த்து விடுங்கள், அவரைப் போகவிடுங்கள்" (வசனங்கள் 41-44).

அந்த 'நான்கு நாட்களில்' என்ன நடந்தது என்று லாசரனுக்கு என்ன தெரியும்? அவர் ஒரு ஆவியாக உணர்ந்தாரா அல்லது ஒரு மர்மமான ஆன்மா அருகில் சுற்றிக் கொண்டிருந்தாரா? அவனுடைய ஆன்மா அல்லது ஆவி வேறொரு நபரிடமோ அல்லது உயிரினத்திலோ நுழைந்ததா? இல்லை, லாசருவே உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார்.

மரண உறக்கத்தில் நாம் சுயநினைவின்றி இருக்கிறோம் என்று பைபிள் சொல்கிறது: 'இறந்தவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது... அவர்களுடைய அன்பும், வெறுப்பும், பொறாமைமும் இப்போது அழிந்துவிட்டன. 'பிரபுக்கள் மீதும், உதவி செய்யாத மனுபுத்திரன் மீதும் நம்பிக்கை வைக்காதீர்கள். அவரது மூச்சு வெளியேறுகிறது, அவர் தனது பூமிக்குத் திரும்புகிறார்; அந்நாளில் அவனுடைய எண்ணங்கள் அழிந்துவிடும். (பிரசங்கி 9:5, 6; சங்கீதம் 146: 3,4).

அந்த நான்கு நாட்களைப் பற்றி லாசரஸ் எதுவும் சொல்லவில்லை. அது கோமாவில் இருப்பதை விட ஆழ்ந்த மயக்கம். மரணத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருப்பவனுக்கு ஆயிரம் வருடங்கள் வெறும் கணமாகவே கடந்து போகும். லாசரஸ் இறந்தபோது, அவர் அறிந்த அடுத்த விஷயம், அவரை எழுப்பும்படி அழைத்த இயேசுவின் குரல் கேட்டது. இரவு உறங்கச் செல்லும்போதும் அப்படித்தான். நீங்கள் நன்றாக தூங்கினால், மறுநாள் காலையில் பறவைகள் பாடும் வரை உங்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. ஏழு அல்லது எட்டு மணி நேர தூக்கம் ஒரு கணமாக கடந்து செல்கிறது.

மரணத்தில் என்ன நடக்கிறது? பைபிள் சத்தியம் தெளிவானது, எளிமையானது, எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடியது. மரணம் என்பது படைப்பின் எளிய தலைகீழ். தேவன் மனிதனைப் படைத்தபோது, 'அவனைத் தரையின் மண்ணினால் உருவாக்கி, அவனுடைய நாசியில் ஜீவ சுவாசத்தை ஊதினார், மேலும் மனிதன் ஜீவனுள்ள ஆன்மாவானான்' (ஆதியாகமம் 2:7). உடலின் (பூமியின் கூறுகளால் உருவாக்கப்பட்டது), மற்றும் வாழ்க்கையின் ஆவியின் பரிசு (உயிர்களின் ஆதாரமான கடவுளிடமிருந்து பெறப்பட்டது), மனிதனை உருவாக்கியது - 'உயிருள்ள ஆன்மா.'

ஒரு நபர் இறந்தால், இந்த செயல்முறை வெறுமனே தலைகீழாக மாறும். பிரசங்கி கூறுகிறது, 'எங்கள் உடல்கள் பூமியின் தூசிக்குத் திரும்பும், மேலும் ஜீவ சுவாசம் [ஆவி, KJV] அதை நமக்குக் கொடுத்த கடவுளிடம் திரும்பும்' (12:7). நீங்கள் மரத்துண்டுகளை எடுத்து நகங்களால் ஒன்றாக இணைத்தால், நீங்கள் ஒரு பெட்டியை உருவாக்குகிறீர்கள். நீங்கள் அதை ஒன்றாக இணைக்கும் வரை பெட்டி இல்லை. இப்போது அதைப் பிரித்து மீண்டும் மரத்துண்டுகளாகவும் நகங்களாகவும் பிரித்தால், பெட்டிக்கு என்ன ஆகும்? அது முன்பு இருந்த நிலைக்குத் திரும்புகிறது. பெட்டி இல்லாமல் போய்விட்டது.

ஆனால் கவனிக்கவும்: உயிரின் ஆவி அல்லது சுவாசம் அதைக் கொடுத்த கடவுளிடம் திரும்புகிறது. அது அவருடைய கரங்களில், நம் அன்பான பரலோகத் தந்தையின் கரங்களில் பாதுகாப்பாக இருக்கிறது. காலை எழுந்தவுடன் அன்பான தந்தை தன் குழந்தையை வாழ்த்துவதைப் போல, மறுமை நாளில் நம்மை தனிப்பட்ட ஆளுமைகளாக மீண்டும் உருவாக்குவார்.

உண்மையில், தன் குழந்தையை நேசிக்கும் தந்தை மீண்டும் விழித்தெழும் வரை காத்திருக்க முடியாது. நம் பரலோகத் தகப்பன் உயிர்த்தெழுதல் நாளுக்காக ஆவலுடன் காத்திருக்கிறார், நாம் மீண்டும் அவருடன் ஐக்கியப்பட வேண்டும், ஏனென்றால் அவர் நம்மை நேசிக்கிறார். உயிர்த்தெழுதல் என்பது அவருடைய யோசனை! ஒரு அழகிய ஓவியத்தை வரைந்து, அதை மீண்டும் பார்க்க விரும்பும் ஒரு கலைஞனைப் போல, 'உன் கைகளின் வேலையில் உனக்கு விருப்பம் இருக்கும்' என்று யோபு கடவுளைப் பற்றி கூறுகிறார் (14:15).

லாசரலை மட்டும் ஏன் உயிர்த்தெழுப்ப வேண்டும்? ஏன் எல்லோரும் இல்லை?

இந்த ஒரு மனிதனை உயிர்த்தெழுப்ப இயேசு ஏன் தேர்ந்தெடுத்தார், மற்ற மில்லியன் கணக்கான இறந்த மக்களை இன்னும் கல்லறைகளில் விட்டுவிட்டார்?

நீங்கள் வாங்க விரும்பும் பொருளுக்கு முன்பணம் செலுத்தும்போது, நீங்கள் வாங்குவதை முடிப்பீர்கள் என்பதற்கான உத்தரவாதமாக, இயேசு தனது வருகைக்காகக் காத்திருந்த 'பூமியின் புழுதியில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்' அனைவரின் பொது உயிர்த்தெழுதலின் போது இந்த முன்பணத்தை செலுத்தினார் (டேனியல் 12:2 ஐப் பார்க்கவும்). அவர் தனது சீடர்களுக்கு உறுதியளித்தார்:

'இறந்தவர்கள் தேவனுடைய குமாரனுடைய சத்தத்தைக் கேட்கும் வேளை வருகிறது, இப்பொழுது வந்திருக்கிறது; கேட்கிறவர்கள் பிழைப்பார்கள். பிதா தம்மில் ஜீவனைக் கொண்டிருப்பதுபோல, குமாரனுக்கும் தம்மில் ஜீவனைக் கொடுத்திருக்கிறார்; அவர் மனுஷகுமாரனாயிருக்கிறபடியால், நியாயத்தீர்ப்பை நிறைவேற்றவும் அவருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார். இதைப் பற்றி ஆச்சரியப்பட வேண்டாம்: ஒரு மணி நேரம் வருகிறது, அதில் பாஸில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் அவருடைய குரலைக் கேட்டு, வெளியே வருவார்கள்; உள்ளவர்கள்

நன்மை செய்தேன், உயிர்த்தெழுதலுக்கு; தீமை செய்தவர்கள், ஆக்கினையின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு' (யோவான் 5:25-29).

அந்த "மணிநேரம்" இயேசு திரும்பி வரும் நேரமாக அறிவிக்கப்படுகிறது:

இயேசு மரித்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்று நாம் விசுவாசித்தால், அப்படியே இயேசுவுக்குள் உறங்குகிறவர்களையும் தேவன் அவரோடு கொண்டு வருவார். ஆகையால், கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படி நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்கிறோம், கர்த்தருடைய வருகைவரை உயிரோடிருக்கும் நாம் தூங்குகிறவர்களைத் தடுக்க மாட்டோம். ஏனென்றால், கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனுடைய சத்தத்தோடும், தேவ எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்கிவருவார்; கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலில் எழுந்திருப்பார்கள்; பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாமும் அவர்களோடு சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவோம். மேகங்கள், ஆகாயத்தில் கர்த்தரைச் சந்திக்கும்: நாம் கர்த்தரோடு என்றும் இருப்போம். ஆகையால் இந்த வார்த்தைகளால் ஒருவரையொருவர் ஆறுதல்படுத்துங்கள்' (1 தெசலோனிகேயர் 4:14-18).

இந்த அறிக்கைகளை நாம் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும்:

தி. மரணம் என்பது ஆன்மாவை இருத்தலுக்கான மற்றொரு அமைப்பிற்கு மாற்றுவது அல்ல; அது ஒரு தூக்கம்.

பி. நமது உடல் உறக்கம் நனவின் தற்காலிக நிறுத்தம் போல, மரணத்தின் தூக்கம் தற்காலிகமானது - மறுமை நாள் வரை மட்டுமே நீடிக்கும்.

டபிள்யூ. இயேசுவை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு மரண பயம் இல்லை; அவர் வெறுமனே ஓய்வெடுக்கிறார்: 'இனிமேல் கர்த்தருக்குள் மரிக்கும் மரித்தவர்கள் [மகிழ்ச்சியானவர்கள்] ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுடைய செயல்கள் அவர்களைப் பின்பற்றுகின்றன' (வெளிப்படுத்துதல் 14:13).

ஈ. தந்தை எல்லா மனிதர்களையும் ஒரே மாதிரியாக நேசிக்கிறார். மேலும் அனைவருக்கும் தனது மகனைக் கொடுத்தார் யாரும் அழிய வேண்டியதில்லை.

இது. உறங்கும் குழந்தை தன் அன்பான தந்தையின் பராமரிப்பை இழப்பதை விட மரணம் நம்மை கடவுளிடமிருந்து பிரிக்க முடியாது.

f. இரண்டு உயிர்த்தெழுதல்கள் உள்ளன - முதலாவது 'நன்மை செய்தவர்களில்' மற்றொன்று 'தீமை செய்தவர்களில்'. வெளிப்படுத்துதல் 20:1-6 இந்த இரண்டு உயிர்த்தெழுதலுக்கும் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வித்தியாசம் உள்ளது என்று விளக்குகிறது.

'முதல் உயிர்த்தெழுதலில் பிரிந்தவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர் மற்றும் பரிசுத்தர்: அத்தகைய இரண்டாவது மரணத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை.' இரண்டாம் உயிர்த்தெழுதலில் வருபவர்கள் நியாயத்தீர்ப்பு, கண்டனம் மற்றும் 'இரண்டாம் மரணத்தை' எதிர்கொள்கிறார்கள், ஏனென்றால் 'நியாயத்தீர்ப்பு இப்படித்தான் செயல்படுகிறது: வெளிச்சம் உலகில் வந்துவிட்டது, ஆனால் மக்கள் தங்கள் செயல்களால் ஒளியை விட இருளை விரும்புகிறார்கள். தீயவை' (ஜான் 3:19, GNB). g. 'கேட்பவர்கள் வாழ்வார்கள்'

என்பதற்காக, இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்க அழைக்கும் கடவுளின் மகனின் குரல் இது. எனவே எல்லாம் நாம் கற்றுக் கொள்ளும் அறிவைப் பொறுத்தது

அந்தக் குரலைக் கேளுங்கள்! உங்களை எழுப்ப உங்கள் அலாரம் கடிக்காரத்தை அமைத்தால், அது அணைக்கப்படும்போது நீங்கள் அதைக் கேட்பது அவசியம், இல்லையெனில் நீங்கள் அலாரம் வழியாக தூங்குவீர்கள். பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் அந்தக் குரலைக் 'கேட்க' கற்றுக்கொள்வதுதான் நமது தற்போதைய பணி. இல்லையெனில், இயேசு திரும்பி வந்து, தூங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க அழைக்கும் போது, அந்த 'முதல் உயிர்த்தெழுதலின்' மூலம் நாம் 'தூங்கலாம்'.

எச். அழியாமை என்பது நமது இயற்கை உடைமை அல்ல; இது கிறிஸ்து மூலம் கடவுள் வழங்கிய பரிசு. கடவுள் 'ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மற்றும் ஒரே வல்லமையுள்ளவர், ராஜாக்களின் ராஜா, மற்றும் பிரபுக்களின் இறைவன்; எந்த மனிதனும் அணுக முடியாத ஒளியில் வசிப்பவர் மட்டுமே அழியாத தன்மையைக் கொண்டவர்; யாரையும் பார்த்ததில்லை, பார்க்க முடியாது ஆமென்' (1 தீமோத்தேயு 6:15, 16).

நான். ஆகவே, அழியாமை என்பது இரட்சகரின் மீதுள்ள நம்பிக்கையால் மட்டுமே: 'இது கடவுள் நமக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுத்த பதிவு, இந்த வாழ்க்கை அவருடைய குமாரனில் உள்ளது. குமாரனைப் பெற்றவனுக்கு ஜீவன் உண்டு; தேவனுடைய குமாரனைப் பெறாதவனுக்கு ஜீவன் இல்லை' (1 யோவான் 4:11, 12).

ஜே. இந்த உண்மையை நம்புவது, மரணம் அல்லது துக்கத்தின் போது இதயத்திற்கு ஆறுதலைத் தருகிறது, விசுவாசி 'நம்பிக்கையற்ற மற்றவர்களைப் போல துக்கப்படக்கூடாது' (1 தெசலோனிகேயர் 4:13).

மரணம் பற்றிய இந்த உண்மை ஏன் ஒரு ஆறுதல்

இந்த அழகான உண்மையைத் தெளிவாகக் காணாத பல பிரிவுகளும் மதங்களும் உள்ளன. இதன் விளைவாக, அவர்கள் குழப்பமடைந்து அடிக்கடி பயப்படுகிறார்கள். நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாக இறுதிச் சடங்கில் வருந்துகிறார்கள்.

ஏதேன் தோட்டத்தில் சர்ப்பம் கடவுளுடைய வார்த்தை உண்மையல்ல என்று எங்கள் தாய் ஏவாளுக்கு உறுதியளித்தபோது அவர்கள் கற்பித்த பொய்யை அவர்கள் அறியாமல் ஏற்றுக்கொண்டனர். அவர்கள் பாவம் செய்தால், 'நிச்சயமாக நீ சாவாய்' என்று கடவுள் கூறியிருந்தார். கடவுள் சொன்னதற்கு நேர் முரணாக, சர்ப்பம் (வேடமிட்ட பிசாசு) சொன்னது, நீங்கள் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படியாவிட்டால், 'நீங்கள் நிச்சயமாக சாகவே மாட்டீர்கள்' (ஆதியாகமம் 3:4). மனித ஆன்மா இயல்பாக, இயற்கையாக, அழியாதது என்ற புராணக் கருத்துக்கு ஆதாரம் உள்ளது.

தொன்மங்கள், இதிகாசங்கள் மற்றும் மனித ஊகங்களுக்குப் பதிலாக, மரணத்திற்கு அப்பால் என்ன இருக்கிறது என்பது பற்றிய நமது கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில், பைபிள் தெளிவான 'இவ்வாறு இறைவன் கூறுகிறார்' என்று முன்வைக்கிறது.

செய்தி நல்ல செய்தி. கர்த்தருடைய வார்த்தையினால் இதை நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறோம் என்று அப்போஸ்தலன் நமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். யூகங்கள் இல்லை, செயலற்ற கனவுகள் அல்லது கற்பனைகள் இல்லை, ஆனால் திடமான உண்மை.

பைபிள் மிகத் தெளிவாகக் கூறுவது போல், இறந்தவர்கள் 'தூங்கிக்கொண்டு' 'ஒன்றும் அறியாமல்' இருந்தால், அவர்கள் பேய்களாகத் திரும்பி, உயிருடன் இருக்கும் நம்மைத் தொந்தரவு செய்ய முடியுமா? இந்த பயம் தேவையில்லாமல் லட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கையை ஆட்டிப்படைக்கிறது. நான் இந்தப் புத்தகத்தை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போதே, புனேவில் நள்ளிரவில் வெள்ளைக் கவசத்தை அணிந்த ஒரு மனவளர்ச்சி குன்றிய பெண்மணி மக்களின் கதவைத் தட்டினார். அவள் முற்றிலும் பாதிப்பில்லாதவள், இன்னும்

பலர் மிகவும் ஏமாற்றினர், சிலர் பயத்தால் இறந்தனர். அவள் இறந்து போன ஒருவரின் பேய் என்று நினைத்தார்கள்.

இந்த அச்சத்தின் அடிப்பகுதியில் இறந்தவர்கள் நம்மீது கோபமடைந்துவிட்டார்கள், பிரசாதம் மூலம் அவர்களை அமைதிப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் உள்ளது. ஜாம்பியாவில் உள்ள ஒரு சிந்தனைமிக்க அறிஞர் அவர் சிறிது சிந்திக்கத் தொடங்கும் வரை இந்த பயத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

ஒரு அனாதையான அவர் ஒரு அன்பான மாமாவால் வளர்க்கப்பட்டார், அவர் திருமணம் செய்து தனது குடும்பத்தை வளர்க்க உதவினார். மாமா அவருக்கு ஒரு தந்தையைப் போன்றவர், குடும்பத்திற்காக தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்து மகிழ்ந்தார். அப்போது முதியவர் நோய்வாய்ப்பட்டார். மருமகன் அவரை அன்புடன் கவனித்துக்கொண்டார், மாமா அவருடைய சொத்துக்கள் அனைத்தையும் அவருக்கு உயில் கொடுத்தார். பின்னர் அவர் இறந்தார்.

உடனே பிரச்சனை தொடங்கியது. துரதிர்ஷ்டங்கள் இளைஞனின் குடும்பத்தை பாதித்தன - நோய், பயிர் இழப்பு, விபத்துக்கள். ஒரு சூனியக்காரி அல்லது சூனியக்காரர் அவனுடைய மாமாவின் ஆவி அவனிடம் கோபமாக இருப்பதாக உறுதியளித்தார்; அவருக்கு ஒரு விரிவான கல்லறை கட்ட வேண்டும். அந்த இளைஞன் ஏழையாக இருந்தான், தன் குடும்பத்தை நடத்தவும், தன் குழந்தைகளைப் படிக்கவும் சிரமப்பட்டான், ஆனாலும் அவன் நிறைய தியாகம் செய்து கல்லறையைக் கட்டினான். இன்னும் பிரச்சனைகள் தொடர்ந்தன.

இறந்த மனிதன் ஒரு காளையைக் கூட பலி கொடுக்கக் கோருகிறான் என்று சூனிய மருத்துவர் கூறினார்.

பிறகு அந்த இளைஞன் யோசிக்க ஆரம்பித்தான். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில், மாமா யாரையும் போல அன்பாகவும் அன்பாகவும் இருந்தார். மரணத்திற்குப் பிறகு அவர் ஏன் இவ்வளவு பழிவாங்கும், கொடூரமான மற்றும் சுயநலவாதியாக மாற வேண்டும்?

'யார் இந்த ஆவி? அவர் உண்மையில் என் இறந்த மாமாவா?' அவர் கேட்டார்.

யார் இந்த தீய ஆவிகள்?

அந்த இளைஞனுக்கு அதிர்ஷ்டவசமாக பைபிளை அறிமுகப்படுத்திய ஒரு நண்பர் இருந்தார். அங்கே அவர் இறந்தவர்களைப் பற்றிய உண்மையைக் கற்றுக்கொண்டார், அவர்கள் தூங்குகிறார்கள், எதுவும் தெரியாது; அவர்களால் நம்மை எந்த வகையிலும் பாதிக்க முடியாது.

அப்படியானால் நம்மை பயமுறுத்தி தொந்தரவு செய்ய முற்படும் இந்த தீய ஆவிகள் யார்?

'பிசாசுகளின் ஆவிகள், அற்புதங்கள்' (வெளிப்படுத்துதல் 16:14), கடவுளுக்கு எதிரான கலகத்தில் சாத்தானுடன் இணைந்த தீய தூதர்கள் (12:7-9) என்று பைபிள் கூறுகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு நாம் பயப்பட வேண்டுமா?

இல்லவே இல்லை, சிலுவையில் கிறிஸ்து சாத்தானையும் அவனுடைய எல்லா தீய தூதர்களையும் வென்றார் என்று கடவுளின் வார்த்தை கூறுகிறது. 'மனமகிழ்ச்சியாயிரு, நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன்' என்கிறார் (யோவான் 16:33). இரட்சகரில் மிகவும் பலவீனமான, தாழ்மையான விசுவாசி அத்தகைய பயத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார். சில 'பேய்' அல்லது 'ஆவி' அவரைப் பயமுறுத்த முயன்றால், அவர் அதைக் கண்டு சிரித்துவிட்டு, இயேசுவின் பெயரால் போய்விடும்படி கட்டளையிடலாம்.

நம் பாதையில் ஒளி பிரகாசிக்கிறது, உலகில் வரும் ஒவ்வொரு மனிதனையும் ஒளிர்ச் செய்யும் ஒளி. ஒளியைப் போற்றுவோம், அதற்காக கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவோம், மேலும் அவர் நம் இதயங்களிலிருந்து எல்லா பயத்தையும் அகற்றட்டும்.

பிசாசு அல்லது சாத்தான் போன்ற கடவுளின் தனிப்பட்ட எதிரியைப் பற்றி இந்து வேதங்கள் குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் 'நல்ல கடவுள்கள்' பற்றி பேசுகிறார்கள், 'தீய கடவுள்கள்' இருக்கிறார்கள், ஆனால் பொய்யான கடவுள் இல்லை. ஆனால் பாவத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே, சாத்தான் தன்னை உண்மையான கடவுளின் போலியாக, அவருக்கு எதிரியாக அமைத்துக்கொண்டான். அவர் ஒரு பொய்யான கடவுள். இன்று கூட

ஏதேன் தோட்டத்தில் ஏவாளிடம் சொன்ன அதே பொய்களை அவன் சொல்கிறான். அவரது சிறப்பு ஏமாற்று, அவரது பொய்கள் முடிந்தவரை உண்மை போல் ஒலிக்க முயற்சி. உண்மையான கடவுளிலும் அவருடைய அரசாங்கத்திலும் தீமை இல்லை.

கிறிஸ்து வந்தார், 'அவர் மரணத்தின் மூலம் மரணத்தின் வல்லமையுள்ளவனை, அதாவது பிசாசை அழிப்பதற்காக; மரண பயத்தினால் வாழ்நாள் முழுவதும் அடிமைத்தனத்தில் இருந்தவர்களை விடுவிப்பாயாக' (எபிரேயர் 2:14,15).

'நன்றி ஆண்டவரே, எங்கள் ஆன்மாவைக் காப்பாற்றியதற்கு' என்று சொல்ல வேண்டாமா? அத்தகைய இதயப் பாராட்டு நம்மைத் தூண்டுகிறது, நம்மைக் கட்டுப்படுத்துகிறது, நம்மிடம் உள்ள அனைத்தையும் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அவர் நமக்காக வைத்திருந்த அனைத்தையும் கொடுத்தார்!

அத்தியாயம் ஒன்பது

அவரது சிலுவையில் ஒரு ஆசிய மேசியாவின் மர்மம்

கிறிஸ்துவில் நாம் மேன்மையை மட்டும் பார்க்கவில்லை

மனிதநேயம் ஆனால் ஆசியாவின் மகத்துவம்

இயற்கை எளிதில் பாதிக்கப்படுகிறது.

(கேசப் சந்திர சென்)

'Ow! பாம்பு என்னைக் கடித்ததுதான் அம்மா!'

அவனுடைய தாய் அவனிடம் விரைந்தபோது சாமி பயந்து அலறுகிறான். அவள் அவனை மென்மையாக தன் கைகளில் எடுத்துக்கொள்கிறாள், ஆனால் உதவியற்ற குழந்தை கண்களை உருட்டத் தொடங்குகிறது, விரைவில் விஷக் கடியால் இறந்துவிடுகிறது.

இஸ்ரவேலின் பாளையத்தில் மக்கள் பாலவனத்தில் பயணம் செய்யும்போது இது மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்பட்டது. வலிமைமிக்க செயல்களால் கர்த்தர் அவர்களை எகிப்திய அடிமைத்தனத்திலிருந்து மகிமையான சுதந்திரத்திற்கு விடுவித்து, அவர்களின் வாக்குப்பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்கு அவர்களை வழிநடத்தினார். அவர்களின் அனைத்து தேவைகளையும் அவர் வழங்கினார். ஆனாலும் அவர்கள் சந்தேகத்திலும் அவிசுவாசத்திலும் ஈடுபட்டு, அவருக்கு எதிராக முணுமுணுத்தார்கள்.

அவர்களுடைய நம்பிக்கையின்மை அவரைப் பாதுகாக்கும் கவனிப்பிலிருந்து அவர்களைத் துண்டித்தது, மேலும் பாலவனப் பாம்புகளுக்குப் பின்னால் மறைந்திருந்த விஷப் பாம்புகளிடமிருந்து அவருடைய சிறப்புப் பாதுகாப்பைத் திரும்பப்பெறும்படி அவரை கட்டாயப்படுத்தினார்கள். அப்படியிருந்தும் மனிதர்களாகிய நாம் இறைவன் எவ்வளவு நல்லவர் என்பதை மறந்துவிட்டோம், பாவம் மற்றும் சுயநலம் என்ற விஷப் பாம்புகளால் கடிக்கப்பட்டோம், மேலும் நமது உலகளாவிய மனித அழகை பிரசவத்திற்கான வேண்டுகோள்.

கர்த்தர் மோசேக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைக் காட்டினார்: பித்தளையில் ஒரு பாம்பை உருவாக்கி, அதை ஒரு கம்பத்தில் வைத்து, அதை உயரமாக உயர்த்துங்கள், இதனால் கடிக்கப்பட்ட அனைவரும் அதைப் பற்றிய நற்செய்தியை நம்ப விரும்பினால், அதைப் பார்த்து இரட்சிக்கப்படுவார்கள். .

ஆர்னி விளையாடிக் கொண்டிருந்த போது பாதையிலிருந்து விஷப்பாம்பு ஒன்று ஊர்ந்து வந்து கடித்ததும் அவனுடைய தாய் விரைந்து வந்து, 'ஓ ஆர்னி, பார், பார், பார்.

கம்பத்தில் பித்தளை பாம்பு! ஒரு கணம் கண்ணை விலக்காதே! மேலும் அர்னி விஷத்தில் இருந்து குணமடைந்தார்.

துருவத்தில் இருக்கும் உண்மையான பாம்பு இயேசு!

'பாலவனத்தில் மோசே பாம்பை உயர்த்தியது போல், மனுஷகுமாரனும் உயர்த்தப்பட வேண்டும்' என்று இயேசு கூறுகிறார். நான், நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டால், எல்லா மனிதர்களையும் என்னிடம் இழுத்துக்கொள்வேன், அவர் என்ன மரணம் அடைய வேண்டும் என்று அவர் கூறினார் (யோவான் 3:14; 12: 31, 32).

ஒரு பாவமற்ற இரட்சகரை ஏன் விஷப் பாம்பு பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டும்? கடவுளின் இரட்சிப்பின் திட்டத்தில் மனித கண்டுபிடிப்புகள் இல்லை என்பதைக் காட்டும் தெய்வீக ஞானத்தின் சான்றுகள் இங்கே உள்ளன.

கிறிஸ்து ஒரு சாதாரண அவதாரம் அல்ல, ஒரு மனிதனின் தற்காலிகத் தோற்றத்தைப் பெறுகிறார், அவருடைய தெய்வீக நன்மைகளை இன்னும் பற்றிக் கொண்டிருக்கும்போதே நமது வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டார். 'கடவுள் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தார், உலகத்தைத் தம்முடன் ஒப்புரவாக்கினார், அவர்களுடைய குற்றங்களை அவர்கள் மீது சுமத்தவில்லை... ஏனென்றால், பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்; நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாக்கப்படுவோம்' (2 கொரிந்தியர் 5:19, 21). கிறிஸ்து முழுமையாகவும் நித்தியமாகவும் மனிதனாக ஆனார், நாம் கடினப்படுத்திய எதற்கும் தன்னை மன்னிக்கவில்லை.

அதற்கும் மேலாக, மனித பாவத்தின் முழு பயங்கரமான சூமையைத் தம்மீது ஏற்று, மனித துயரம் மற்றும் மாசுபாட்டின் மிகக் குறைந்த ஆழத்திற்கு அவர் இறங்கினார். எங்களுடனான அவரது அடையாளமானது முழு மனித இனத்துடனும் ஒரு கார்ப்பரேட் அடையாளத்தை உள்ளடக்கியது மற்றும் ஒருவரின் இதயம் மற்றும் நுரையீரல்கள் அவரது உடலுடன் கூட்டாக ஒன்றாக இருப்பது போல் முழுமையானது. 'நாமெல்லாம் ஆடுகளைப் போல் வழிதவறிப் போனோம்; ஒவ்வொருவரையும் அவரவர் வழிக்குத் திருப்பினோம்; கர்த்தர் நம் எல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் சுமத்தினார்' (ஏசாயா 53:6).

இயேசு ஒரு நல்ல மேய்ப்பன், அவர் காணாமல் போன ஆடுகளைத் தேடி வருகிறார். அவர் நம்மைத் தேடி எவ்வளவு தூரம் சென்றார் என்பதைப் பாருங்கள்:

பிள்ளைகள் சதையிலும் இரத்தத்திலும் பங்குள்ளவர்களாக இருப்பதால், அவரும் அவ்வாறே அதில் பங்குகொண்டார்; மரணத்தின் மூலம் மரணத்தின் வல்லமையுள்ளவனை, அதாவது பிசாசை அழிக்கக்கூடும்; மரண பயத்தினால் வாழ்நாள் முழுவதும் அடிமைத்தனத்திற்கு உட்பட்டவர்களை விடுவிக்கவும் (எபிரேயர் 2:14, 15).

இவ்வாறு மனிதகுலத்துடன் முழுமையாக ஒன்றிவிட்ட பிறகு, கடவுளின் குமாரன் மனிதகுலத்தின் பாவத்தின் முழு பாரத்தையும் தன் மீது சுமக்க வேண்டும். யாரும் உண்மையில் செய்ய முடியாது என்று மில்லியன் கணக்கான மக்கள் நினைக்கும் ஒன்றை கிறிஸ்து செய்தார்: அவர் உண்மையிலேயே இறந்தார். மேலும் இயேசு ஒரு ஆசிரியர் (மற்றும்) ஆவார்.

இயேசு மரித்த அசாதாரண மரணம்

அவர் இறந்த மாதிரியான மரணம் மனிதர்களாகிய நாம் 'மரணம்' என்று சொல்லவில்லை. 'மரணம்' என்று நாம் அழைப்பதை பைபிள் 'தூக்கம்' என்கிறது (பார்க்க யோவான் 11:11-13; 1 தெசலோனிகேயர் 4:16, 17). உண்மையான மரணத்தை பைபிள் 'இரண்டாம் மரணம்' என்று அழைக்கிறது (வெளி. 2:11; 20:14).

இந்த வகையான மரணம் ஒரு உண்மை, அது ஒரு உண்மை; ஒரு கல் சுவரில் மோதிய ஒரு லாரி தன்னை இடிபாடுகளாக மாற்றிக் கொள்கிறது, அதேசமயம் காற்றுக்கு எதிராக ஓட்டுவது அதன் மீது எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தாது. உண்மை உறுதியானது, வரலாற்று உண்மை. அந்த 'இரண்டாம் மரணத்தின்' யதார்த்தத்தை எந்த புராணமும் அல்லது மனித பாரம்பரியமும் விளக்க முடியாது. ஒருவர் கற்பனை செய்வதை விட இது மிகவும் பயங்கரமானது.

கிறிஸ்துவிடமிருந்து மரண தண்டனையை நிறைவேற்ற கடவுள் கொடூரமானவரா? அப்படிச் சொல்வது மிகவும் திரிபுபடுத்தப்பட்ட விஷயமாக இருக்கும். வேதம் கூறுவது முற்றிலும் வேறுபட்டது: 'பாவம் அதன் கூலியை கொடுக்கிறது - மரணம்' (ரோமர் 6:23). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர் 'பாவமே அறியாத நமக்காகப் பாவமாக்கப்பட்டார்' என்பதால், பாவமே அவரைக் கொன்றது, கடவுள் அல்ல, அந்த 'இரண்டாவது மரணம்' என்பது கிறிஸ்து தம்மை ஏற்றுக்கொண்ட 'கூலி' ஆகும். உலகம் தோன்றியதிலிருந்து, ஒரே ஒரு மனிதன் மட்டுமே உண்மையில் இறந்தான் - கிறிஸ்து. பைபிளின்படி, 'இறந்த' மற்ற அனைவரும் உயிர்த்தெழுதலுக்காகக் காத்திருந்து உறங்கிவிட்டனர்.

'மரணம்' என்று நாம் அழைப்பதற்கும் பைபிளுக்கும் என்ன வித்தியாசம் 'இரண்டாவது மரணம்' என்கிறாரா? நமது முதல் மரணம் தூக்கம். இரண்டாவது மரணம் என்பது எல்லா நம்பிக்கையின் முற்றிலுமான அழிவு, முழுதும் முடிவற்ற விரக்தியும், கிருபையின் சுவடு இல்லாமல் முழுமையான கண்டன உணர்வு, மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் அல்லது நியாயப்படுத்துதல் பற்றிய சிறிதளவு எதிர்பார்ப்பு இல்லாமல் உள்ளது. இது முழு பயம், முழு பயங்கரம்.

சொர்க்கம் ஒருவருக்கு எதிராக கதவைத் தட்டியது போல் உள்ளது. கடவுளின் குமாரன் சிலுவையில் இருந்ததைத் தவிர வேறு யாரும் அந்த முழு அவநம்பிக்கையை 'ருசித்ததில்லை', ஆனால் 'கடவுளின் கிருபையால் அவர் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மரணத்தை சுவைக்க வேண்டும்' (எபிரேயர் 2:9).

அந்த 'சுவையில்' கிறிஸ்து தன்னை எல்லா நம்பிக்கையிலிருந்தும் என்றென்றும் துண்டித்துவிட்டதாக உணர்ந்தார். அவர் ஒரு ஸ்கிரிப்டில் இருந்து ஒரு குறிப்பைப் போல வரிகளை அழும் நடிகர் அல்ல. உடைந்த இதயத்திலிருந்து, 'என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?' (மத்தேயு 27:46). மக்கள் ஏன் அவரைக் கைவிட்டார்கள், ரோமானியர்கள் ஏன் அவரை சிலுவையில் அறைந்தார்கள், அவருடைய சொந்த சீடர்கள் ஏன் அவரைக் கைவிட்டனர் என்பதை அவரால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. ஆனால் கடவுள் ஏன் அவரை கைவிட்டார்?

இப்படிப்பட்ட முழுமையான கைவிடுதலை வேறு யாரும் உணர்ந்ததில்லை. எந்த இனிமையான மயக்கமும் அதைத் தடுக்க முடியாது. இரக்கமுள்ள ரோமானியர்கள் அவரது மனதைக் கெடுக்க அவருக்கு ஒரு மயக்க மருந்தைக் கொடுக்க முயன்றனர், ஆனால் அவர் அதைச் சுவைத்தபோது அவர் குடிக்கமாட்டார் (மத்தேயு 27:34) என்று பதிவு கூறுகிறது. அவர் மருந்தை 'ருசித்திருந்தால்'

அவர் 'மரணத்தை' சுவைத்திருக்க முடியாது, ஏனென்றால் அத்தகைய மரணம் முழு நனவை உள்ளடக்கியது, மேலும் மருந்து அவரது நனவைக் கொன்றுவிடும்.

அதனால்தான், அவர் செய்ததைப் போல வேறு எந்த மனிதனும் இப்படிப்பட்ட 'இரண்டாம் மரணத்தை' ருசித்ததில்லை. எப்போதும் இனிமையான மயக்கம் கோப்பையின் கசப்பைப் பறிக்க இரக்கத்துடன் தலையிட்டது. கிறிஸ்து சிலுவையில் மரித்ததால் பரலோகத்திலிருந்து இரக்கத்தை அனுபவிக்கவில்லை. எந்த நம்பிக்கையும் அவருக்கு முன் நீண்டிருந்த எதிர்காலத்தை பிரகாசமாக்கவில்லை.

இயேசு விரக்தியில் இறந்தாரா?

'திடீரென்று திருடனுக்கு அவர்கள் சொர்க்கத்தில் ஒன்றாக இருப்பார்கள் என்று வாக்குறுதி அளித்தபோது அவர் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கவில்லையா' என்று யாராவது கேட்கலாம். (லூக்கா 23:39-43). பதில் ஆம்; அந்த நேரத்தில் சிலுவையில், அவர் இன்னும் நம்பிக்கையால் நிலைத்திருந்தார். அவர் காலை 9 மணியளவில் சிலுவையில் அறையப்பட்டார், சூரியன் பிரகாசித்ததாக நற்செய்தி பதிவுகள் நமக்குக் கூறுகின்றன. ஆனால் மதியம் 12 மணியளவில் சூரியன் அந்த பயங்கரமான காட்சியைப் பார்க்க மறுத்துவிட்டார், மேலும் நிலத்தை உடல் இருள் சூழ்ந்ததால், கடவுளின் மகனின் ஆன்மாவை ஒரு ஆன்மீக இருள் சூழ்ந்தது, மேலும் அவர் எங்கள் கசப்பான கோப்பையை அதன் ஆழத்தில் குடித்தார்.

மாலை 3 மணிக்கு, அவர் இறந்தார் (பார்க்க மாற்கு 15:25, 33). (ரோமன் பதிவுகள் சூரியனின் இந்த மர்மமான இருளை உறுதிப்படுத்துகின்றன).

இந்து அறிஞர்கள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டுள்ளனர், அவர்கள் தங்கள் நோக்கத்தில் நேர்மையாகவும் பயபக்தியுடனும் உள்ளனர். கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அன்பின் பரிமாணங்களை பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்து கொள்ளாததால், அவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டனர். அவர்கள் தங்கள் நம்பிக்கையில் இந்து மதத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டனர் - மனிதனின் ஆன்மா இயல்பாகவே அழியாதது, முற்றிலும் வேதாகமமற்ற கருத்து.

ஆகவே, வேதாகமம் அறிவிக்கிறபடி கிறிஸ்து நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்தார் என்று அவர்களால் உண்மையாக நம்ப முடியவில்லை (1 கொரிந்தியர் 15:3). அவர்களின் கேள்வி இதுதான்: 'கிறிஸ்து கடவுளால் கைவிடப்பட்டதாக உணர்ந்தால், அவர் தோல்வியுற்றவராக இறந்தார் அல்லவா?'

விரக்தியிலும் தோல்வியிலும் அவர் இறக்கவில்லை என்பதே பதில்; அனுபவித்தார் _____ சிலுவையில் விரக்தி, ஆனால் அவர் தனது இறுதி மூச்சு விடுவதற்கு முன்பு அதை வென்றார். நம்பிக்கையின் மூலம் அவர் மனித குற்றத்தின் பரந்த இருண்ட பள்ளத்தின் மீது ஒரு பாலம் கட்டினார், இதன் மூலம் அவர் மரணத்தை வென்றார். எங்கள் பாவம் அவரைக் கொன்றது, உண்மையாகவே; ஆனால் அவரது கடைசி நனவான தருணங்களில், அவர் அந்த 'பாலத்தை' முடித்துவிட்டார் என்பதை உணர்ந்தார், அதன் மீது எண்ணற்ற நம்பிக்கையுள்ள ஆன்மாக்கள் இருண்ட பள்ளத்தை கடக்கக்கூடும் - இது கடவுளுடன் 'பரிகாரம்' அல்லது ஒரே நேரத்தில். கடைசி மூச்சு அவர் வெற்றி மற்றும் மகிழ்ச்சியுடன், 'முடிந்தது' (யோவான் 19:30) என்று கத்தினார்.

கிறிஸ்துவின் மரணம் எவ்வாறு பாவங்களுக்கு மன்னிப்பையும் சமாதானத்தையும் வழங்குகிறது இதயம் நமக்காக? கடவுளின் திட்டம் எவ்வாறு செயல்படுகிறது?

மனிதர்கள் அவரைப் பார்த்து, அவர் செய்தவற்றின் விலையைப் பாராட்டும்போது மன்னிப்பு வருகிறது. நம்புவது என்றால் இதுதான், 'அ' என்பதன் விளைவு

தொலைந்து போன நம்மைத் தேடி நரகத்திற்குச் சென்ற அன்பின் இதயப் பாராட்டு. அத்தகைய உண்மையான பாராட்டு குளிர்ச்சியான, கடினமான, சுயநல, உலக, தூய்மையற்ற இதயங்களை உருக்குகிறது. மகாத்மா காந்தியின் விருப்பமான பாடல்:

நான் அதிசயமான சிலுவையை ஆய்வு செய்யும்போது

மகிமையின் இளவரசர் இறந்தார்,

எனது பணக்கார லாபத்தை நான் எண்ணுகிறேன் ஆனால் இழப்பு

என் பெருமையின் மீதும் அவமதிப்பைக் கொட்டி விடு.

இயற்கையின் முழு சாம்ராஜ்யமும் என்னுடையதாக இருந்தது

அது மிகவும் சிறிய அஞ்சலி;

காதல் மிகவும் அற்புதமானது, தெய்வீகமானது,

என் உயிர், என் இதயம், என் அனைத்தையும் கோருகிறது.

உண்மையான நம்பிக்கை என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்வது

இதுவே உண்மையான நம்பிக்கை. எனவே, பாவம் மட்டும் மன்னிக்கப்படுவதில்லை அல்லது மன்னிக்கப்படுவதில்லை; அது உண்மையில் எடுக்கப்பட்டது. ஒருவர் அதை வெறுக்கவும், நீதியை நேசிக்கவும் கற்றுக்கொள்கிறார். முன்பு அனுபவிக்க முடியாத உண்மையான சுயநலமின்மை இப்போது வாழ்க்கையின் ஆளும் கோட்பாடாக மாறுகிறது. ஒரு அதிசயம் நடந்தது. இது பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது: 'ஒருவர் கிறிஸ்துவுடன் இணைந்தால், அவர் ஒரு புதிய உயிரினம்; பழையது போய்விட்டது, புதியது வந்துவிட்டது. கிறிஸ்துவின் மூலம் நம்மை எதிரிகளிடமிருந்து அவருடைய நண்பர்களாக மாற்றிய கடவுளால் இவை அனைத்தும் செய்யப்படுகின்றன' (2 கொரிந்தியர் 5:17, 18).

குற்ற உணர்வு கடவுளிடமிருந்து பிரிக்கிறது, அதை அவரிடமிருந்து அந்நியப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்துவின் முடிக்கப்பட்ட வேலையில் விசுவாசம் மனித இதயத்தை அவருடன் சமரசம் செய்கிறது. 'அதிசயமான சிலுவையை ஆய்வு செய்பவர்' மனித விரக்தியின் இடைவெளியைக் கடந்து 'வாழ்க்கையில்' செல்கிறார். அவருக்கு அல்லது அவருக்கு, நித்திய வாழ்க்கை இப்போது ஒரு புதிய வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பெறுவதன் மூலம் தொடங்கியுள்ளது. மரணம் வரும்போது, அது ஒரு 'தூக்கம்' மட்டுமே, அதையும் தாண்டி அழியாமைக்கான உயிர்த்தெழுதவின் நம்பிக்கையான நம்பிக்கை.

கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதைப் போலவே, அவரை விசுவாசிக்கிற அனைவரும் நித்திய ஜீவனுக்கு உயிர்த்தெழுதவை அனுபவிப்பார்கள். எனவே, அழியாமை என்பது கிறிஸ்துவால் வழங்கப்பட்ட ஒரு பரிசு, அது கிறிஸ்துவில் மட்டுமே உள்ளது, அவர் இல்லாமல் பிறவி இல்லை.

மேலும், விசுவாசிக்கு இப்போது வழங்கப்பட்டுள்ள இந்தப் புதிய வாழ்க்கைத் தரம், அடக்க முடியாத தற்போதைய மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. அவர் ஒரு தங்கச் சுரங்கத்தைக் கண்டுபிடித்த பட்டினி, வறுமையால் வாடும் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரைப் போன்றவர்; நற்செய்தியை தன்னிடம் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. இனிமேல் நாம் கிறிஸ்துவின் அன்பினால் ஆளப்படுகிறோம்

எல்லோருக்காகவும் ஒரு மனிதன் இறந்துவிட்டான் என்பதை நாங்கள் அங்கீகரிக்கிறோம் ... அதனால் விரும்புவர்கள் இனி தங்களுக்குள் வாழக்கூடாது ... மற்றவர்களையும் நண்பர்களாக்கும் பணியை கடவுள் நமக்குக் கொடுத்தார் (2 கொரிந்தியர் 5:14, 18).

பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் நம்புவதை விட நற்செய்தியின் நற்செய்தி சிறந்த நற்செய்தியாகும். பெரும்பாலான இந்துக்கள் நம்புவதை விட இது சிறந்த செய்தியா? 'அவரை விசுவாசிக்கிறவன் தண்டிக்கப்படுவதில்லை.'

அத்தியாயம் பத்து

இயேசு ஒரு அவதாரமா? _____

"சட்டத்தின் வீழ்ச்சி ஏற்படும் போதெல்லாம், ஓ அர்ஜுனா,

மேலும் சட்டமீறல் வெடித்தது, நான் நானாக அவதாரம் எடுக்கிறேன்.

நல்லவர்களின் பாதுகாப்பிற்காக,

துன்மார்க்கரின் அழிவுக்காக,

மற்றும் சட்டத்தை நிறுவுவதற்கு

நான் யுகத்திற்கு யுகமாக பிறக்கிறேன்.'

பகவத்கீதையில் கிருஷ்ணர் _____

'கிறிஸ்து இயேசு, கடவுள் வடிவில் இருப்பவர்,

கடவுளுடன் சமத்துவம் என்பது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு விஷயமாக கருதப்படவில்லை,

...தன்னை எந்தப் புகழும் இல்லாதவராக ஆக்கிக் கொண்டார்,

அவர் ஒரு வேலைக்காரனின் வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டார்.

மேலும் மனிதர்களின் சாயலில் செய்யப்பட்டது:

மேலும் அவர் ஒரு மனிதனாக நாகரீகமாகக் காணப்பட்டார், அவர் தன்னைத் தாழ்த்தினார்,

மற்றும் மரணம் வரை கீழ்ப்படிந்தார்,

சிலுவையின் மரணமும் கூட.'

வைஷ்ணவ சம்பிரதாயம், கடவுள், ஈஸ்வரனாக, மனித குலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, அவதாரமாக அவ்வப்போது பூமிக்கு வருகிறார். இந்த வார்த்தை சமஸ்கிருத மூலத்திலிருந்து வந்தது, அதாவது 'இறங்குதல்'. இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க அவதாரங்கள் ராமர் மற்றும் கிருஷ்ணர், ஆனால் இன்னும் பல உள்ளன, சில நேரங்களில் விலங்குகள் அல்லது கீழ் உயிரினங்கள்.

அத்தகைய அவதாரம் உயர்ந்த ஆள்மாறான பிரம்மத்தின் தனிப்பட்ட வெளிப்பாடாக விளங்குகிறது. கிருஷ்ணர் பூர்ண அவதாரம், ஒரே முழுமையானவர் என்று புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. ஹரி, துக்காராமுக்குத் தோன்றி, துக்காரால் தூக்க முடியாத தானியங்களைத் தன் மிருகத்தின் மீது ஏற்றியதாகப் புகழ் பெற்றவர்; அப்போது ஒரு மின்னல் அவரது தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்தியது. மீண்டும், ஹரி துக்காராமின் வேலைக்காரனாக உருவெடுத்து, மக்கள் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை எல்லாம் வசூலித்தார்.

கிறிஸ்துவின் முற்றிலும் மாறுபட்ட 'வம்சாவளியை' பைபிள் வெளிப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்து தம்முடைய அசல் தெய்வீகத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டு, உண்மையில் மனிதனாக ஆனார், வெறும் மனிதனைப் போன்றோ அல்லது ஆணின் பிளாஸ்டிக் போலியோ அல்ல, ஆனால் ஒரு பெண்ணின் வயிற்றில் கருத்தரித்து, ஆணாகப் பிறந்து, ஆணாக வாழ்ந்து, ஆணாகவே மரித்தார். அவர் 'இறந்தவர்களில் முதற்பேறானவராக' உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார், மேலும் அவரது மனித இயல்பை என்றென்றும் தக்க வைத்துக் கொள்வார்.

இந்த 'வம்சத்தை' விவரிக்கும் ஒரு சொல் அவதாரம். பைபிள் வார்த்தை 'உருவாக்கப்பட்ட சதை.' எல்லா காலத்திலும் ஒன்றுதான் இருந்திருக்கிறது. இது கடவுளின் குமாரனுக்காக, 'சிலுவையின் மரணம்' வரை கூட, தன்னையே முழுமையாகக் கொடுப்பதாகும். இது ஒரு மரணம், அதில் அவர் மனித குற்றங்கள் மற்றும் துக்கத்தின் கோப்பையை வடிகட்டினார், அதன் மூலம் 'அவரது ஆத்துமாவை மரணத்தில் ஊற்றினார்,' பைபிள் 'இரண்டாம் மரணம்' என்று அழைக்கிறது. இது அனைத்து அட்டெண்டர் திகிலூடன் நரகத்திற்குப் போகிறது.

கல்வாரியில் கிறிஸ்து சிலுவையில் இறந்ததைப் பற்றி இந்திய எழுத்தாளர் வினேகல் சக்கராய் கூறுகிறார்: 'கல்வாரியில் அவருக்கு ஒரு விஷயம் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தது, சிலுவையின் இருண்ட அலைகளுக்கு மேல் பயணம் செய்ய ஒரே ஒரு பலகை, அதுவே கடவுளின் அடிப்படை நம்பிக்கை. தந்தையும் அவரும் அன்பான மகனாக. ஆனால் அந்த 'அவருக்கு அடியில் இருந்த பலகை மட்டும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, கடவுள் இல்லாத நிர்வாணத்தில் அல்லது சூனியத்தில் மூழ்கினார்'. நரகத்தின் பயங்கரங்களுக்கு கூட, சுய-கொடுப்பின் இறுதி ஆழம் இங்கே இருந்தது.

'அவதாரம்' என்றால் என்ன?

இதற்கு நேர்மாறாக, ஒரு அவதாரம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டுமே மனித தோற்றத்தை எடுத்துக்கொள்கிறது, பின்னர் தனது முந்தைய முழு கடவுளுக்கு திரும்புவதற்காக அதை கைவிடுகிறது. அவர் எதற்கும் ஆபத்து இல்லை; அவர் ஒன்றும் பாதிக்கப்படுவதில்லை. இது ஒரு 'தியோபனி', தெய்வீகத்தின் ஒரு விரைவான வெளிப்பாடு.

இது ஒரு விவசாயியாக இருந்து விடுபட்டு பகதாத் தெருக்களில் நடக்க விரும்பிய புகழ்பெற்ற கலீஃபாவைப் போன்றது அல்லது நாடோடியைப் போல உடை அணிந்து லார்க் வைத்திருக்கும் மில்லியனரைப் போன்றது. பயணம் கடினமானதாக இருக்கும்போது, கலீஃபா மற்றும் மில்லியனர் இருவரும் தங்கள் மாறுவேடத்தை கைவிட்டு, பாதுகாப்பிற்காக அரண்மனைக்குத் திரும்புவார்கள்.

ஒரு அவதாரம் மனிதர்களிடம் நிரந்தரமாக இருப்பதில்லை. அவர் உண்மையான மனித சதையை 'எடுக்கவில்லை'. அவர் துன்பத்தின் யதார்த்தத்தைத் தவிர்க்கிறார், எந்த வகையிலும் நம் மரணத்தில் பங்கு பெறுவதில்லை. ஒரு அவதாரம் எப்போது என்பது பாரம்பரிய புரிதல் _____ நடக்கிறார், அவரது கால்கள் தரையில் தொடுவதில்லை, அதனால் அவர் எந்த தடயமும் விடவில்லை. ஆனால் இயேசுவின் கால்கள் தரையைத் தொட்டன, மேலும் அவர் தனது இரத்தத்தால் கறை படிந்த கால்தடங்களை விட்டுச் சென்றார்.

தென்னிந்தியாவில் உள்ள சைவ சித்தாந்தத்தின் பக்தி மரபு, 'கடவுள் மனிதர்களுக்கு உதவ மட்டுமே உலகில் தோன்றுகிறார். அவர் குழந்தையாகப் பிறக்கவில்லை... சில வருடங்கள் உடல் உடலைக் கொண்டிருக்கவில்லை, மேலும் அதைத் தனது நோக்கங்களை அடைவதற்கான கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறார். இதற்கு நேர்மாறாக, கடவுளின் குமாரனாகிய இயேசு ஒரு மனித உடலைக் கொண்டிருக்கிறார், மேலும் நித்தியத்திற்கும் நம்முடன் அவருடைய ஒற்றுமையைத் தக்க வைத்துக் கொள்வார்.

மேலும், அவதாரம் என்பது ஆதாரங்களால் சரிபார்க்கக்கூடிய வரலாற்று நிகழ்வுகள் அல்ல. அவை புனைவுகள், நாவல்கள் போன்ற கற்பனையான கதைகள். 'கிறிஸ்து வாழ்ந்தாரா இல்லையா என்பது பொருள்ற்றது' என்கிறார் ரேமகிருஷ்ணா.

உண்மையான 'அவதாரம்' என்றால் என்ன?

இதற்கு நேர்மாறாக, கிறிஸ்துவின் அவதாரம் என்பது ஒரு உறுதியான வரலாற்று உண்மையாகும், இது எந்த வரலாற்று நிகழ்வையும் போலவே உண்மையான நிகழ்வாக சாட்சியமளிக்கப்படுகிறது. அப்போஸ்தலர்கள் சொல்லுங்கள்: 'ஆரம்பத்தில் இருந்ததையும், நாங்கள் கேட்டதையும், எங்கள் கண்களால் கண்டதையும், நாங்கள் பார்த்ததையும், எங்கள் கைகளால் கையாண்டதையும், ஜீவ வார்த்தை; ...நாங்கள் கண்டதையும் கேட்டதையும் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம், நீங்களும் எங்களோடு ஐக்கியப்படுகிறீர்கள், மெய்யாகவே எங்கள் ஐக்கியம் பிதாவோடும் அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடும் இருக்கிறது' (1 யோவான் 1:1-3).

கிறிஸ்து 'மாம்சமாக' இருப்பதற்கான உண்மைக்கான ஆதாரத்தை நாம் பார்க்க வேண்டும்:

(1) பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகளால் அவருடைய வருகையின் பல விவரங்கள் முன்கூட்டியே கணிக்கப்பட்டன.

(2) அவர் தனது அவதாரத்தில் முழு மனிதனாக இருந்தார்: 'காலத்தின் முழுமை வந்தபோது, கடவுள் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினார் மகன்களைத் தத்தெடுப்பது' (கலாத்தியர் 4:4,5). கடவுளுக்கும் இயேசுவின் தாயான கன்னி மரியாளுக்கும் இடையே உடலுறவு நடந்ததாக இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. ஆனால் தேவதூதன் இயேசுவின் கருத்தரிப்பு மிகவும் உண்மையானது என்று அறிவித்தார்: 'பரிசுத்த ஆவி உங்கள் மீது வரும், கடவுளின் வல்லமை உங்கள் மீது தங்கும். இந்த காரணத்திற்காக, பரிசுத்த குழந்தை தேவனுடைய குமாரன் என்று அழைக்கப்படும்' (லூக்கா 1:35, GNB).

கிரேக்க பேசுபவர்கள் இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்களை 'கடவுள்கள்... மனிதர்களின் சாயலில் எங்களிடம் வாருங்கள்' (அப்போஸ்தலர் 14:11). இதனால், அவர்கள் நம்பினர்

அவதாரங்கள். கவிஞர் ஓவிட் தனது உருமாற்றங்களில் வியாழன் மற்றும் புதன் ஆகிய கடவுள்கள் பூமிக்கு வந்து ஒரு ஏழை மனிதனையும் அவனது மனைவியையும் மறைமுகமாகச் சந்தித்ததையும், பின்னர் கடவுளாக மகிமையில் தோன்றுவதற்காக அவர்களின் மனித மாறுவேடத்தை எறிந்ததையும் கற்பனை செய்கிறார்.

ஆனால் அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் கிறிஸ்துவைப் பற்றி வேறுவிதமாகப் பேசினார்: 'ஆரம்பத்தில் வார்த்தை இருந்தது, வார்த்தை கடவுளில் இருந்தது, கடவுள் வார்த்தையாக இருந்தார். அதுவே ஆதியில் தேவனிடத்தில் இருந்தது... அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி, கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்து நம்மிடையே குடியிருந்தது' (யோவான் 1:1, 2, 14).

சுயமாக இருக்கும் பிரம்மம் எல்லாவற்றிலும், உயிருள்ள அல்லது உயிரற்றதாக இருந்தால், அவதாரமோ அல்லது அவதாரமோ தேவையில்லை, ஏனென்றால் எல்லா பொருட்களும் பன்றிகள் உட்பட அவதாரங்களாக இருக்கும்.

ஆனால் பைபிள் எல்லாம் பிரம்மம் என்று கூறவில்லை; கடவுள் மட்டுமே தெய்வீகமானவர்; நாம் தத்தெடுக்கப்படுவதற்காக மாம்சமான கிறிஸ்துவை அவர் அனுப்பினார் விசுவாசத்தினால் அவரது குடும்பத்தில். கிறிஸ்துவின் வருகை, மனிதர்கள் அடிப்படையில், உள்ளார்ந்த தெய்வீகமானவர்கள் அல்ல என்பதை நிரூபிக்கிறது.

(3) மனிதகுலத்திற்குள் இந்த 'வம்சாவளி' நம்மை கிறிஸ்துவில் தத்தெடுக்கும் நோக்கத்திற்காக இருந்தது: 'நீங்கள் மகன்களாக இருப்பதால், கடவுள் தம் மகனின் ஆவியை உங்கள் இதயங்களில் அனுப்பினார், அப்பா, அப்பா என்று அழுகிறார். ஆதலால் நீ இனி வேலைக்காரன் அல்ல, மகனே; ஒரு மகன் என்றால், கிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுளின் வாரிசு' (வசனங்கள் 6, 7). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கிறிஸ்துவின் 'மாம்சமாக' இருப்பது பழம்பெரும் அவதாரங்களின் அதே மட்டத்தில் இல்லை, ஆனால் அவரை நம்புபவர்களின் தனிப்பட்ட அனுபவத்தில் பெருமையுடன் சரிபார்க்கப்பட்ட உண்மை. இரண்டு சகோதரர்கள் ஒரே மனிதனைத் தங்கள் 'தந்தை' என்று பேசுவது போல, விசுவாசத்தின் மூலம் விசுவாசி கிறிஸ்துவின் கனவு அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார், மேலும் அவரைத் தந்தை என்று அழைக்கிறார். தம் உயிர்த்தெழுதலின் போது, இயேசு மரியாளிடம், 'நான் என் தந்தையிடம், உங்கள் தந்தையிடம் ஏறுகிறேன்' (யோவான் 20:17) என்று கூறினார்.

கிறிஸ்துவின் விசுவாசிகள் ஒருபோதும் கடவுளாக மாற மாட்டார்கள், ஆனால் 'மிகப்பெரிய மற்றும் விலைமதிப்பற்ற வாக்குறுதிகள் மூலம்' அவர்கள் 'தெய்வீக சுவாவத்தின் பங்குதாரர்களாக' மாறுகிறார்கள் (2 பேதுரு 1:4). குணத்தால் தெய்வீக குடும்பத்தின் உறுப்பினர். மீண்டும், அனுபவம் நம்பிக்கையால் மட்டுமே.

'தந்தை'க்காக அனைத்து மனிதர்களின் ஆழ்ந்த அழுகை

ஒரு குழந்தையின் ஆரம்ப அழுகை 'அப்பா' (தந்தைக்கு ஹீப்ரு); நம் வாழ்நாள் முழுவதும், எல்லா தேசங்கள் மற்றும் கலாச்சாரங்களைச் சேர்ந்த மனிதர்களாகிய நாம் 'தந்தையின்' ஆறுதல் மற்றும் கவனிப்புக்காக ஏங்குகிறோம். மனிதனின் இந்த ஆழமான ஏக்கங்கள் கடவுளால், 'உலகில் வரும் ஒவ்வொரு மனிதனையும் ஒளிரச் செய்யும் உண்மையான ஒளி' (யோவான் 1:9) மூலம் நிறுவப்பட்டது. மனித இயல்பின் ஆழமான சாயம் பூசப்பட்ட இந்த உண்மை கிறிஸ்துவின் உலகளாவிய உண்மைக்கு ஒரு சாட்சி.

(4) கிறிஸ்து மனித பரம்பரையின் நீரோட்டத்தில் நுழைந்தார், நமது பரம்பரையின் எந்தத் தீமைகளிலிருந்தும் விடுபடவில்லை. 'அவர் விதையை எடுத்துக்கொண்டார் [கிரேக்கம்,

ஆபிரகாமின் விந்து; 'மாம்சத்தின்படி தாவீதின் சந்ததியால் [விந்து] உண்டாக்கப்பட்டது' (எபிரேயர் 2:13; ரோமர் 1:3). அவரால் எங்களை நெருங்க முடியவில்லை.

(5) தான் குடியிருந்த குகையில் - மனித மாம்சத்தில் பாவம் என்ற காட்டு மிருகத்தைத் தாக்கி வெல்வதற்கான வெளிப்படையான நோக்கத்திற்காக அவர் வந்தார். அது, 'தேவன் தம்முடைய சொந்த குமாரனை பாவ மாம்சத்தின் சாயலாக அனுப்பி, பாவத்திற்காக, மாம்சத்தில் பாவத்தைக் கண்டனம் செய்தார்: நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நம்மில் நிறைவேறும்' (ரோமர் 8:3, 4). பாவத்திற்கு எதிரான அவரது போர் உண்மையானது, எந்த அர்த்தத்திலும் நம்பவில்லை அல்லது திட்டமிடப்பட்டது.

(6) மனிதர்களாகிய நாம் எந்தத் துன்பங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கிறோமோ அந்தத் துன்பங்களை முழுவதுமாக ருசித்து, துன்பப்படுபவர்களின் இளவரசரானார். அவர் மீது விசுவாசம் வைப்பதன் மூலம், நாம் 'கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் பங்குள்ளவர்களாக' மாறுகிறோம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நம் துன்பங்கள் இனி மர்மமான கர்மாவின் மனமற்ற, அர்த்தமற்ற வேதனை அல்ல, மாறாக கிறிஸ்துவுடனான உறவாக உயர்த்தப்படுகின்றன. துன்பப்படுகிற எவரும் நம்பிக்கையின் மூலம் தன்னை அரச குடும்பத்தின் உறுப்பினராக அறிந்து கொள்ள முடியும். அவருடைய துன்பங்கள் உடனடியாக கிறிஸ்துவுடன் கூட்டுறவு என்று அர்த்தம் கொள்கின்றன.

'இங்கே நீங்கள் அழைக்கப்பட்டீர்கள்: ஏனென்றால் கிறிஸ்து நமக்காக கஷ்டப்பட்டார், எங்களுக்கு ஒரு உதாரணத்தை விட்டுவிட்டீர்கள், நீங்கள் அவருடைய படிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்,... நாம், பாவங்களுக்காக இறந்துவிட்டோம், நீதிக்கு வாழ வேண்டும்: நீங்கள் குணமடைந்தீர்கள்' (1 பேதுரு 4 :13; 2: 21-24). கிறிஸ்துவில், நமது மனித துன்பங்கள் நித்திய மகிமையைப் பெறுகின்றன. மரணத்தின் துன்பத்திற்காக அவர் 'மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்பட்டார்', மேலும் நாமும் 'சொல்ல முடியாத மகிழ்ச்சியுடனும் மகிமையுடனும் மகிழ்ச்சியடைவோம்', துன்பத்தில் அவருடன் உள்ள உறவை உணர்ந்து (1 பேதுரு 1:8). ஒரு அவதாரத்தில் இந்த உண்மைகள் இல்லை.

(7) கிறிஸ்துவின் 'வம்சாவளி' என்பது, அவருடைய பாவமில்லாத சுபாவத்தை நமது பாவ சுபாவத்தை

எடுத்துக்கொண்டது, அவர் நம்மைப் போலவே சோதிக்கப்பட்டு, நம்முடைய சோதனையில் நமக்குத் துணை நிற்கும் உரிமையைப் பெறுவார். அவர் முற்றிலும் பாவமற்றவராக இருந்தார், ஆனாலும் அவர் நம்மைப் போலவே முற்றிலும் சோதிக்கப்பட்டார்:

'அப்படியானால், பிள்ளைகள் சதையையும் இரத்தத்தையும் உண்பவர்களாய் இருப்பதால், அவரும் அவ்வாறே அதில் பங்குகொண்டார்; அதன் மூலம், மரணத்தின் மூலம், மரணத்தின் வல்லமையுள்ளவனை, அதாவது பிசாசை அழிக்கக்கூடும்; மற்றும் மரண பயத்தினால் வாழ்நாள் முழுவதும் அடிமைத்தனத்திற்கு உட்பட்டவர்களை விடுவித்து ... எல்லாவற்றிலும் அவர் தம் சகோதரர்களைப் போல் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார். மக்களின் பாவங்கள். ஏனெனில், அவர் தாமே சோதிக்கப்பட்டுப் பாடுபட்டதால், சோதிக்கப்படுகிறவர்களுக்குத் துணைபுரிய வல்லவராயிருக்கிறார்' (எபிரேயர் 2:14-18).

'பிரதான பூசாரி' என்றால் என்ன?

பண்டைய இஸ்ரேலில், பிரதான ஆசாரியர் ஆலோசகர், மக்களை மேய்ப்பவர், மருத்துவர், அவர்களின் நோய்வாய்ப்பட்ட ஆன்மாக்களை குணப்படுத்துபவர். 'உயர் பூசாரி' என்ற வார்த்தையின் சிறந்த நவீன விளக்கம் தெய்வீக மனநல மருத்துவர், நம் ஆன்மாக்களின் மருத்துவர். கிறிஸ்து நம் ஆன்மாக்களின் பரலோக குணப்படுத்துபவர், ஒவ்வொருவருக்கும் அருகில் இருக்கிறார்

அவர்களுக்காகப் பரிந்துபேசுவதற்கு அவர் எப்பொழுதும் உயிரோடிருப்பதைக் கண்டு, அவர் மூலமாக தேவனிடத்தில் வருகிறவரை நாம் அவர்களை இரட்சிக்க வல்லவர்களாக இருக்கிறோம் (எபிரெயர் 7:25).

கிறிஸ்து நமது சோதனைகளை சகிப்பதில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தால், அந்தச் சோதனையில் நமக்கு 'உதவி' செய்ய அவர் உதவியற்றவராக இருப்பார். அவர் எந்த பாவத்தைச் செய்யத் தூண்டப்படுகிறோமோ, அதைச் செய்ய நாம் தூண்டப்படுகிறோமோ, அதற்கு இரட்சகர் நமக்கு இல்லை. அந்த வகையில், நாம் உதவியற்றவர்களாக இருப்போம், அத்தகைய சோதனையை எப்போதும் எதிர்க்க முடியாது. ஆனால், 'நம்முடைய பலவீனங்களின் உணர்வைத் தொட முடியாத பிரதான ஆசாரியர் எங்களிடம் இல்லை: ஆனால் நம்மைப் போலவே எல்லா நிலைகளிலும் சோதிக்கப்பட்டார், ஆனால் பாவம் செய்யவில்லை' (4:15).

(8) தேவனுடைய குமாரன் உண்மையிலேயே நம்மில் ஒருவராக மாறுவதன் நிதர்சனம், அவர் நம்முடைய பாவ இயல்பைத் தானே எடுத்துக்கொள்வதில் காணப்படுகிறது, ஆனால் நம்முடைய பாவத்தில் பங்குகொள்ளவில்லை. அவர் கடினமாக்க வேண்டிய போராட்டத்தை நாம் காண்பதற்காக, அவர் தனது இதயத்தில் ஒரு சாளரத்தைத் திறக்கிறார்:

'என்னால் சுயமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது: நான் கேட்டபடியே தீர்ப்பளிக்கிறேன்: என் தீர்ப்பு நியாயமானது; ஏனென்றால் நான் என்னுடைய சித்தத்தையல்ல, என்னை அனுப்பிய பிதாவின் சித்தத்தையே தேடுகிறேன். 'நான் என்னுடைய சித்தத்தைச் செய்யாமல், என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தைச் செய்ய பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்தேன்' (யோவான் 5:30; 6:38).

மனித சுயத்தின் அவதாரம் மற்றும் பிரச்சனை

இயேசுவின் பிரமிக்க வைக்கும் கூற்றை நாம் இன்னும் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்:

(அ) அவரது அவதாரத்தில், கிறிஸ்து தன்னைப் பற்றி உதவியற்றவராக இருந்தார். பஹுத்தத்தில் உள்ள கலிஃபா-விவசாயியைப் போலல்லாமல், தெய்வீகத்தின் அனைத்து நன்மைகளையும் அவர் ஒதுக்கி வைத்தார். அவர் செய்த அற்புதங்கள் அனைத்தும் தந்தையின் மீதுள்ள நம்பிக்கையின் மூலம் செய்யப்பட்டவை. இவ்வாறு, விசுவாசத்தினால் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவனைப் பற்றி அவர் கூறுகிறார்: 'பெரிய செயல்களை அவர் செய்வார்; ஏனெனில் நான் என் தந்தையிடம் செல்கிறேன்' (யோவான் 14:12).

(ஆ) கிறிஸ்துவுக்கு நம்மைப் போல ஒரு சுயம் இருந்தது; மேலும் அவர் தன்னை மறுக்க வேண்டிய நிலையான கடமையில் இருந்தார். இதனால், அவர் நம்மில் எவரையும் போல சுயநலத்திற்கு ஆசைப்பட்டார்; ஆனால் நாம், நம் வாழ்நாள் முழுவதும், சுய அன்பிற்கு அடிபணிந்து, சுயநலமாக இருந்தோம், அவர் முற்றிலும் தன்னலமற்றவர். ஆனால் அவர் செலுத்திய விலை சிலுவை, சுய மறுப்பு. வி.சக்கராய் கூறுகையில், நம் ஆளுமையைக் கெடுக்கும் மாயாவால் நாம் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறோம், கிறிஸ்துவே மாயாவை வெல்லும் சத் புருஷன். (இ) கிறிஸ்து தனது சொந்த விருப்பத்தை கொண்டிருந்தார்.

(ஈ) அவர் தனது தந்தையின் விருப்பத்தைப் பின்பற்றுவதாக மறுத்தார்.

வியக்கத்தக்க வகையில் அவதாரங்களின் கதைகள் உள்ளன. தன்னுடன் எந்தப் போரும் இல்லை, சோதனையுடன் எந்தப் போராட்டமும் இல்லை, தார்மீக சீரழிவில் மூழ்கும் சுயநல மனிதர்களுக்கு ஆன்மீக இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும் தார்மீக அல்லது ஆன்மீக வெற்றி இல்லை.

மாறாக, கிருஷ்ணரின் குழந்தைத்தனமான செயல்களை, அவரது கோரமான செயல்களை நாம் படிக்கிறோம்

சாகசங்கள், ஆடு-பெண்களுடன் அவனது சகவாழ்வு. சுயநலம், பயம் நிறைந்த மனித இயல்பின் ஆழமான தார்மீக மற்றும் ஆன்மீகப் பிரச்சனைகளை இந்தக் கதைகளால் வெளிச்சம் போட முடியாது.

இந்தக் கதைகளை உருவகப்படுத்துவதன் மூலம் அவற்றை மீட்டெடுக்கும் முயற்சி எல்லாவற்றையும் விரும்புவதை விட்டுவிடுகிறது. ஒரு சைக்கிள் பிரதிபலிப்பான் போல, சுவிசேஷத்தின் ஒளி அவர்கள் மீது பிரகாசித்து, அவர்கள் தங்களைப் பற்றி இல்லாத சில பிரதிபலிப்பைக் கொடுக்கும் வரை, கதைகள் ஆரோக்கியமான ஒளியைப் பரப்புவதில்லை.

ஏதோ ஒரு வகையில் அவைவதம் என்ற கருத்து பரவலாகிவிட்டது _____ கோட்பாட்டின் அர்த்தம், பிரம்மாவின் தரிசனத்தை அணுகும் ஒரு உண்மையான ஞானமுள்ள மனிதன் ஆன்மாவின் அசுத்தத்தை சுருங்காமல் எந்த பாவத்தையும் செய்ய முடியும், மேலும் அவருக்கு சரி மற்றும் தவறு என்ற வேறுபாடு இல்லை. இந்திரன் பிரதர்தனனிடம் கூறுகிறான்: 'என்னை இப்படி அறிந்தவன், தன் தாயின் கொலையாலோ, தந்தையின் கொலையாலோ, திருடனாலோ, பிராமணனைக் கொன்றதாலோ, அவனுடைய எந்தச் செயலாலும் அவன் உயிருக்குப் பாதிப்பு இல்லை. அவர் பாவத்தை வாந்தி எடுக்கப் போகிறார் என்றால், அவர் முகத்தில் இருந்து மலர்ச்சி விலகாது' (கௌஷிதகி உபநிஷத்).

இதற்கு நேர்மாறாக, கிறிஸ்து பாவச் சோதனைக்கு எதிராகப் போராடினார் மற்றும் 'இரத்தத்தை எதிர்த்து, பாவத்திற்கு எதிராகப் போராடினார்' (எபிரெயர் 12:4).

ஆயினும் கூட, அவதாரங்களின் இந்துக் கதைகள் ஏதோ ஒரு வகையில் மர்மமான முறையில் உண்மையான தெய்வீக 'வம்சாவளியை' நோக்கிச் செல்கின்றன. உரோமை சிலுவையில் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட குற்றவாளி என்று 'நாங்கள்' நினைத்தபோது, நம்முடைய இடத்தைப் பிடித்து, நமக்காகப் பாவமில்லாத மரணத்தை இறக்க, அவருடைய உயர்ந்த மற்றும் புனிதமான வாசஸ்தலத்திலிருந்து இறங்கிய அவரைப் பற்றி நிதானமாக சிந்திக்க மில்லியன் கணக்கானவர்களை அவர்கள் தயார்படுத்தியுள்ளனர்.

பிரம்மனுக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும், பிரம்மனுக்கும் உலகத்துக்கும் இடையே இருக்கும் பெரிய இடைவெளி, உண்மையான இணைப்பு, கடவுளின் மகன் மற்றும் மனித குமாரன், உலக இரட்சகராகிய கிறிஸ்துவில் பாலமாக உள்ளது.

அவரில் நாம் தனிப்பட்ட அன்பின் கடவுளின் வெளிப்பாட்டைக் காண்கிறோம் - அவருடைய தந்தையின் தன்மை. அவர் தந்தையுடன் இணைந்து படைப்பவர். பலர் கடவுளை பரமாத்மா அல்லது ப்ராக்ஷான் அல்லது ஈஸ்வர் என்று நினைக்கிறார்கள். பரமாத்மா தான் உயர்ந்த சக்தி; ஆனால், சிலந்தி வலை என்பது அவனுடைய சாராம்சமாக இருப்பதால், படைக்கப்பட்டவை அனைத்தும் அவனுடைய சாரமானவை என்று கருதப்படுகிறது. எனவே, படைப்பாளரும் அவருடைய உயிரினங்களும் உண்மையில் ஒன்று என்று பரவலாக நம்பப்படுகிறது.

ஆனால் அது உண்மையாக இருந்தால், படைப்பாளர் அவருடைய படைப்பாகிவிட்டார்; மேலும் அது சிருஷ்டி படைப்பாளராக முடியும் என்று மேலும் தொடரும். மோட்சத்தின் இறுதி இலக்கு, இந்த உள்ளார்ந்த தெய்வீகத்தை உணர்ந்துகொள்வதாக கருதப்படுகிறது, ஆத்மா கடவுள், மனிதர்களாகிய நாமும் கடவுள்.

ஜி.டி. யிசுதாஸ் கூறுகிறார்: 'பைபிளின் போதனையின்படி, ஒரு உயிரினமாக இருக்கும் எந்தவொரு மனிதனும், "நான் கடவுள்" என்று சொல்வது கற்பனை செய்யக்கூடிய மிகப்பெரிய பாவம் ... கடவுளைப் பற்றி பைபிள் கற்பிப்பதற்கும் என்ன என்பதற்கும் இடையே ஒரு கட்டுப்படுத்த முடியாத இடைவெளி உள்ளது. பரமாத்மாவின் எண்ணத்தில் உள்ளார்ந்ததாக இருக்கிறது... கடவுளை நிர்குணனாக நீங்கள் நினைத்தால், மனிதனைப் போன்ற உயிரினங்களில் காணப்படும் உயர்ந்த குணங்களான அன்பு, கருணை மற்றும் நற்குணங்கள் கூட இல்லாமல், கடவுளை ஒரு அருப சக்தியாகக் குறைக்கிறீர்கள். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், நீங்கள் கடவுளை அவருடைய சிருஷ்டிகளைக் காட்டிலும் குறைவாக ஆக்குகிறீர்கள்... கடவுளைப் பற்றிய இத்தகைய கருத்துக்கள் அதிகமாக இருக்கும்

மனித மனதின் படைப்பாக இருங்கள், அதை உருவாக்குபவரை விட' (ஒரு கடவுள், பல வெளிப்பாடு, பக். 4-6).

தனிப்பட்ட இரட்சகரின் 'சொல்ல முடியாத பரிசுக்காக கடவுளுக்கு நன்றி'.

அந்த பரிசுக்கு உங்கள் இதயம் பதிலளிக்கட்டும். நமக்காகத் தம்மையே அர்ப்பணித்தவரின் சேவைக்காக, நம் இதயங்களையும், நம் வாழ்க்கையையும், நம்மிடம் உள்ள அனைத்தையும் அளிப்பதை உள்ளடக்கிய 'நன்றி'க்கு அது தகுதியானது.

அத்தியாயம் பதினொன்று

உலகின் தலைவிதி சமநிலையில் நடுங்கும்போது

ஐயோ, என் இரட்சகர் இரத்தம் சிந்தினாரா,

மேலும் எனது இறையாண்மை இறந்தாரா?

அந்த புனிதமான தலையை அர்ப்பணிப்பாரா

நான் போன்ற ஒரு புழுவிற்கு? (ஐசக் வாட்ஸ்)

பூதர்களும் ரோமானியர்களும் தம்மை சிலுவையில் அறைந்ததில் இயேசு ஆச்சரியப்படவில்லை, அவருடைய சொந்த சீடர்கள் அவரைக் கைவிட்டு ஓடிவிட்டார்கள் என்று கூட ஆச்சரியப்படவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் எவ்வளவு பலவீனமானவர்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். கடவுள் ஏன் அவரைக் கைவிட்டார் என்பதை அவரால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. 'என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?' இது அவர் இதுவரை ருசிக்காத ஒரு தனிமையான பயங்கரம்.

அந்த கசப்பான கோப்பையை எந்த ஒரு மனிதனும் இதுவரை குடித்ததில்லை, சிலுவையில் அறையப்பட்ட மற்ற மனிதர்கள் கூட. யாரும் கடவுளால் முழுமையாக கைவிடப்பட்டதாக உணர்ந்ததில்லை. எப்போதும் மரண நேரத்தில் சில இரக்கமுள்ள மயக்கம் தலையிட்டது, ஆறுதல் பற்றிய சில சிந்தனைகள், சில நம்பிக்கையின் கதிர்கள் இருளில் தங்கள் வழியை ஒளிரச் செய்தன. கிறிஸ்து எப்போதும் 'உலகில் வரும் ஒவ்வொரு மனிதனையும் ஒளிரச் செய்யும் உண்மையான ஒளி' (யோவான் 1:9). அதாவது, வெளியே செல்லும் ஒவ்வொன்றையும் அவர் 'ஒளியேற்றியிருக்கிறார்'.

ஆனால் இயேசு சிலுவையில் தொங்கியது போன்ற ஆறுதலையும் அமைதியையும் அறியவில்லை. அவர் 'எல்லா மனிதர்களுக்கும்' சொந்தமான 'கண்டனத்தை' உணர வேண்டும், அவர்களின் குற்றத்தின் முழு திகிலை உணர்ந்து, அவர்களின் 'இரண்டாம் மரணத்தின்' கசப்பை 'ருசிக்க' வேண்டும். இவை அனைத்தும், நம் கசப்பான மரணக் கோப்பையை இனிமையாக்க விலைமதிப்பற்ற 'வாழ்க்கைக்கு நியாயப்படுத்துதல்' நம்மீது வரக்கூடும் (ரோமர் 5:16, 18).

கடவுள் அவர் மீது கோபமாக இருந்தாரா?

இல்லை, பிதா அவருடன் துன்பப்பட்டார் (2 கொரிந்தியர் 5:19). நம்முடைய பாவங்களுக்கு சட்டப்படியான விலை கொடுக்கப்பட வேண்டுமா? ஆம், ஆனால் அதை விட அதிகம். ஒரு இருண்ட நிழல் உள்ளது

சமஸ்கிருதம் அல்லது ஆங்கிலத்தில் எந்த வார்த்தையும் முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாத அனைத்து மனித இதயங்களுக்கும் கீழே. அது மாயா, அல்லது பர, அல்லது சம்சாரம், அல்லது சூன்யா, அல்லது தர்ஸனா அல்ல; அது குற்ற உணர்வு, அல்லது வலி, அல்லது சாதாரண பயம் ஆகியவற்றிற்கு மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. மனிதனின் 'மரண பயம்' அவனது வாழ்நாள் முழுவதும் அவனை 'கொத்தடிமைக்கு ஆளாக்குகிறது' (எபிரெயர் 2:15)? நம் எல்லா மனித இதயங்களுக்குள்ளும் மறைந்திருக்கும் நிழலை வெளிப்படுத்த இது போதுமான வழி அல்ல.

ஆளுமையின் உணர்வு, தனிமனித நேர்மை, பயமுறுத்தும் கண்டன உணர்வு ஆகியவற்றின் வலியே ஒருவரின் ஒவ்வொரு உயிரணுவையும் சுய வெறுப்பு, எல்லையற்ற வருத்தம், முழு விரக்தி ஆகியவற்றால் எரிய வைக்கிறது.

வலையில் சிக்கிய விலங்கு உடல் பயத்தைத் தவிர வேறு எதையும் அறிய முடியாது; ஆனால் ஒரு மனிதன் கடவுளின் சாயலில் மகிழ்ச்சியான நித்திய வாழ்வுக்கான திறன்களுடன் படைக்கப்படுகிறான், வெறுமனே நித்திய இருப்பு அல்ல. விலங்குகளைப் போலல்லாமல், 'மிகவும் மிகுதியான வாழ்வின்' பிரகாசமான கனவுகளை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். பொதுவாக, அந்த சாத்தியக்கூறுகளை நாம் அறிந்திருக்கவில்லை, ஏனென்றால் நாம் நமது திறனை விட மிகக் கீழே வாழ்கிறோம். ஒரு பெரிய அளவிற்கு நாம் இரக்க உணர்வு இல்லாமல் இருக்கிறோம்; இல்லையெனில், நாம் எப்போதும் வேதனையுடன் அதிருப்தியுடன் இருப்போம். ஆனால் திறன்கள் இன்னும் உள்ளன, மேற்பரப்புக்கு வர காத்திருக்கின்றன.

ஒரு பிச்சைக்கார பையனை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பம்பாயில் ஒரு அட்டைக் குடிசையில் சில ரூபாய்களை வைத்துக் கொண்டு வாழ்கிறார்; ஒரு நாள் அவனது அற்ப சேமிப்பை யாராவது திருடினால் அவர் சில இழப்பை உணரலாம், ஆனால் அவர் மீண்டும் பாடி நாளை இன்னும் சில ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம். அவனது கேடுகெட்ட ஹோவலிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டாலும், அவன் இன்னும் மகிழ்ச்சியுடன் புன்னகைத்து, ஒரு பாலத்தின் கீழ் வாழ முடியும். ஆனால், தனது பணத்தையும் அரண்மனையையும் இழக்கும் ஒரு கோடீஸ்வரன் அதிக வேதனைப்படுவான், ஏனென்றால் அவன் அதிக இழப்பை உணர்ந்திருக்கிறான்.

ஆன்மீக விஷயங்களில், நாம் அனைவரும் இயற்கையாகவே பிச்சைக்காரப் பையன், நமக்குச் சொந்தமான 'செல்வத்தை' கண்மூடித்தனமாக அறியவில்லை. ஆனால் பைபிள் ஒரு இறுதி தீர்ப்பைப் பற்றி கூறுகிறது, அது திறன் பற்றிய நீண்ட புதைக்கப்பட்ட கனவுகளை எழுப்புகிறது; நாம் ஒவ்வொருவரும் பிச்சை நம்மைக் கொள்ளையடிக்க விடாமல் இருந்திருந்தால், நித்திய வாழ்வின் 'கோடீஸ்வரனின்' செல்வத்தை உணர்ந்துகொள்வோம். நனவான வேதனையானது நமது தற்போதைய 'மரண பயத்தை' விட எல்லையற்றதாக இருக்கும், அது இப்போது பெரும்பாலும் மயக்கத்தில் உள்ளது.

மேலும் ஒருவரின் புத்திசாலித்தனம், அந்த பதுங்கியிருக்கும் நிழல் இருண்டதாக இருக்கும். இயேசு சிலுவையில் அனுபவித்த வேதனை இதுதான். அவர் கடவுளின் குமாரனாகவும், மனித குமாரனாகவும் இருந்ததால், ஆளுமை மற்றும் வாழ்க்கையின் எல்லையற்ற பரிமாணங்களை அவர் முழுமையாக அறிந்திருந்தார் மற்றும் உணர்ந்தார். இப்போது அவர் அவர்களிடமிருந்து என்றென்றும் துண்டிக்கப்பட்டு, கடவுளிடமிருந்தும், பரலோகத்தின் ஒளி மற்றும் மகிழ்ச்சியிலிருந்தும் என்றென்றும் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதை உணர், மொத்த விரக்தியின் இருளில் நுழைய, இது அவரது உடைந்த இதயத்திலிருந்து 'ஏன்?' கோடீஸ்வரன் தனது ரோல்ஸ் ராய்ஸை இழந்து பம்பாய் பாலத்தின் கீழ் பிச்சைக்காரப் பையனுடன் சேர்வதை விட இது எல்லையற்ற மோசமானது. அது மரணத்தின் முழு உணர்தல்.

இயேசு இந்த தியாகத்தை செய்ய கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை. யூதத் தலைவர்கள் அவரைக் கேலி செய்ததைப் போல, எந்த நேரத்திலும் அவர் விலகி, 'தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்'.

நாம் ஒருபோதும் அழக்கூடாது என்பதற்காக, கைவிடப்பட்ட அந்த கசப்பான அழகையை அவர் அழுதார். கர்த்தர் நம் எல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் சுமத்தினார். கடவுளின் குமாரனாக, மனிதர்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய அனைத்து இதய வேதனைகளின் மிகச்சிறந்த தொகையை அவர் அனுபவித்தார், மேலும் மனித குமாரனாக அவர் அதை முழுமையாக உணர்ந்தார்.

காலணிகளைக் கழற்றவும், மென்மையாக நடக்கவும் எப்போதாவது நேரமிருந்தால், அது அந்த அற்புதமான சிலுவைக்கு முன். சிலுவையின் அகாபே (காதல்) மனிதகுலத்தின் கோவிலில் இருந்தது, கான்கிரீட் அல்லது கல்லால் செய்யப்பட்ட கட்டிடம் அல்ல; அனைத்து வழிபாடுகளும் நகர வேண்டிய ஆன்மீக உண்மை இது.

கிறிஸ்து ஒரு அடிமட்ட இருளான நதியில், கடவுளிடமிருந்து நித்திய பிரிவின் ஒரு பள்ளத்தில் அலைந்தது போல் இருந்தது. ஆனால் அவருடைய தியாகத்தின் மகிமை என்னவென்றால், அவர் அந்த நதியின் மீது ஒரு பாலத்தை கட்டினார், அதை பைபின் 'பரிகாரம்' என்று அழைக்கிறது. அதாவது at-one-with, to be reconciled.

ஆனால் அது சாயுஜ்யத்தை விட அதிகம்; அது இருளின் நண்பர்களுடன் கைகோர்த்து நடந்த போர், கிளர்ச்சிக்கு எதிரான வெற்றி, சூரியனையும் நட்சத்திரங்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் பாட வைக்கும் நீதிக்கான வெற்றி. கடவுளின் மகத்தான குமாரன் சிலுவையில் தொங்கியபடி, பாவம் உருவாக்கிய பள்ளத்தின் குறுக்கே சிலுவையில் அறையப்பட்ட கரங்களை நீட்டி, நாம் பாதுகாப்பாக செல்லக்கூடிய ஒரு பாலத்தை உருவாக்குகிறார்.

அந்த கடைசி மணிநேரங்களில் இயேசு எப்படி உணர்ந்தார்?

அதிர்ஷ்டவசமாக, அவர் சிலுவையில் தொங்கியபோது அவருடைய எண்ணங்கள் மற்றும் ஜெபங்களின் பதிவு எங்களிடம் உள்ளது. மனிதகுலத்தின் குற்றங்கள் அவர் மீது சுமத்தப்பட்ட இருளில் அவர் எவ்வாறு போராடினார் என்பதையும், அவர் எவ்வாறு நம்பிக்கையால் வெற்றி பெற்றார் என்பதையும் நாம் அதைப் படிப்பதன் மூலம் புரிந்து கொள்ளலாம். அவர் விரக்தியில் இறந்தார் என்று நினைப்பது தவறு; அவர் இறப்பதற்கு முன் வெற்றி பெற்றார். 22ஆம் சங்கீதத்தில் இந்தப் பதிவைக் காணும் விதமாக, இயேசுவின் அலட்சிய அழகையுடன் தொடங்கும் பகுதி:

வசனம் 1: 'என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?' வலையில் சிக்கிய மிருகம் போல என் அழகை ஏன் கேட்கவில்லை?

வசனம் 2: நான் இரவும் பகலும் அழுதாலும் நீ கேட்கவில்லை.

வசனம் 3: 'நீங்கள் பரிசுத்தராக சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறீர்கள்' (GNB). உங்கள் மக்கள் உங்களைத் தங்களின் உரிமையான இறையாண்மையாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர். நிச்சயமாக நீங்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்க வேண்டும்! வசனங்கள் 4,5: 'எங்கள் முன்னோர்கள் உம்மில் நம்பிக்கை வைத்தார்கள்... நீர் அவர்களைக் காப்பாற்றினீர்... அவர்கள் உன்னை நம்பி ஏமாற்றும் அடையவில்லை.

வசனம் 6: 'ஆனால் நான் இனி ஒரு மனிதன் அல்ல; நான் ஒரு புழு, எல்லாராலும் இகழ்ந்து, தூற்றப்படுகிறேன்!'

வசனங்கள் 7,8: 'என்னைப் பார்ப்பவர்கள் அனைவரும் என்னைப் பார்த்து ஏளனம் செய்கிறார்கள்; அவர்கள் தங்கள் நாக்கை நீட்டுகிறார்கள், தலையில் பாம்புகள். நீங்கள் கர்த்தரை நம்பியிருந்தீர்கள் என்கிறார்கள். அவர் ஏன் உன்னைக் காப்பாற்றவில்லை? கர்த்தர் உங்களை விரும்பினால், அவர் ஏன் உங்களுக்கு உதவவில்லை?

இது வலிக்கிறது. இயேசு அதைக் கூர்மையாக உணர்கிறார் - அது உண்மையாகத் தெரிகிறது! கடவுள் தன்னைக் கைவிட்டதாக உணர்கிறான். ஆனால் இப்போது அந்த இருளின் குறுக்கே ஒரு பாலத்தை விசுவாசத்தால் கட்ட அவர் வேலைக்குச் செல்வதைப் பாருங்கள். அவர் தனது சொந்த வரலாற்றை நினைவுகூருவதன் மூலம் தொடங்குகிறார், பெத்லகேமில் உள்ள கால்நடைத் தொழுவத்தில் அவர் பிறந்தார், அந்த அசுத்தமான சூழலில் அவர் ஒரு குழந்தையாக இறந்தார்:

வசனம் 9, 10: 'பிறப்பால் என்னைப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டு வந்தாய், நான் குழந்தையாக இருந்தபோது, என்னைக் காப்பாற்றினாய். நான் இருந்த நாளிலிருந்து உன்னையே நம்பியிருக்கிறேன்

பிறந்து, நீ எப்போதும் என் கடவுள்.' கடவுளின் மகனாக, அவர் நம் கடவுளை அவருடைய கடவுள் என்று அழைக்கிறார்.

வசனம் 11: 'என்னை விட்டு விலகி இருக்காதே! சிக்கல் நெருங்கிவிட்டது, யாரும் இல்லை

உதவி.'

வசனம் 12,13: 'பல எதிரிகள் காளைகளைப் போல என்னைச் சூழ்ந்துள்ளனர்... அவர்கள் சிங்கங்களைப் போல தங்கள் வாயைத் திறந்து, கர்ஜித்து, என்னைக் கிழித்துக்கொள்கிறார்கள்.'

வசனங்கள் 14,15: இயேசு இறக்கிறார்; அவர் துண்டு துண்டாக வருகிறார்: 'எனது பலம் போய்விட்டது. தரையில் சிந்திய தண்ணீரைப் போல் போய்விட்டது. என் எலும்புகள் அனைத்தும் மூட்டு இல்லாமல் போய்விட்டன; என் இதயம் உருகிய மெழுகு போன்றது. என் தொண்டை தூசி போல் உலர்ந்தது, என் நாக்கு என் வாயின் கூரையில் ஒட்டிக்கொண்டது. நீங்கள் என்னை மண்ணில் இறந்ததற்காக விட்டுவிட்டீர்கள். என்ன ஒரு கசப்பான அழகை மீது!

வசனங்கள் 16-18: அவரை சிலுவையில் அறையும் மனிதர்கள் அவருடைய ஆடைகளுக்காக சண்டையிடுகிறார்கள்: 'தீய மனிதர்களின் கும்பல் என்னைச் சுற்றி வருகிறது; [காட்டு] நாய்களின் கூட்டத்தைப் போல அவர்கள் என்னை மூடுகிறார்கள்; அவர்கள் என் கைகளையும் கால்களையும் கிழிக்கிறார்கள். (ஆப்பிரிக்க காட்டு நாய்கள் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள கொடூரமான விலங்குகள் - அவர்கள் உயிருடன் இருக்கும்போதே அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களை துண்டு துண்டாக கிழித்து விடுகிறார்கள்). 'என் எலும்புகள் அனைத்தும் காணப்படுகின்றன. என் எதிரிகள் என்னைப் பார்த்து முறைக்கிறார்கள்.

அவர்கள் என் ஆடைகளுக்காக சூதாடி தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்கிறார்கள். வசனங்கள் 19-21:

'கர்த்தாவே, என்னை விட்டு விலகியிருக்காதே! என்னைக் காப்பாற்ற விரைந்து வா! வாளிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்; இந்த [காட்டு] நாய்களிடமிருந்து என் உயிரைக் காப்பாற்றுங்கள்.

இந்த சிங்கங்களிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்; இந்தக் காட்டுக் காளைகளுக்கு முன்னால் நான் ஆதரவற்றவன்.'

இவ்வாறு, கிராஃபிக் மொழியில் அவர் தனது ஆன்மாவின் அழிவை விவரிக்கிறார்.

ஆனால் அது உடல் மரணம் பற்றிய பயத்தை விட அதிகமாக உள்ளது/ இது கடவுளிடமிருந்து நித்திய பிரிவின் திகில், அவரது பணிக்கான அவரது நம்பிக்கைகள் அனைத்தையும் அழிக்கிறது. கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு 20, 21 வசனங்களை மிகவும் வலுவாக வழங்குகிறது: "காட்டு நாய்களின் சக்தியிலிருந்து என் அன்பே விடுவிக்கவும்." "அன்பே" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தையின் அர்த்தம், உயிரை விட விலைமதிப்பற்ற, சாத்தியமான மிக மதிப்புமிக்க விஷயம். அது அவருடைய கௌரவத்தை விடவும் கூட; இது இரட்சகராக அவரது பணியின் வெற்றி, உலகம் மற்றும் பிரபஞ்சத்தின் முன் அவரது அடையாளம்.

அந்த பணி இப்போது சமநிலையில் நடுங்கியது. இந்த பயங்கரமான சோதனையின் கடைசி தருணங்களில் இயேசு இப்போது தோல்வியுற்றால், சாத்தான் இன்னும் வெற்றியை வெல்ல முடியும் மற்றும் மீட்பின் திட்டம் என்றென்றும் அழிக்கப்படும். நமது மனித மாம்சத்திலோ அல்லது இயற்கையிலோ, இயேசு சிலுவையில் நடந்த போரில் ஜெயிக்க வேண்டும், இல்லையெனில் தீமை என்றென்றும் உலகத்தை விஷமாக்கும்.

ஆனால் அவர் இறந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் எப்படி தாங்க முடியும்? அவரது கடைசி அவநம்பிக்கையான வேண்டுகோளில், அவர் இறுதியாக தனது தந்தையின் முகத்தை மீண்டும் பார்க்கும் சூரிய ஒளியில் இருளை உடைக்கிறார். அவனுடைய பெரிய இதயம் ஏற்கனவே சிதைந்துவிட்டது, ஏனென்றால் அவனுடைய பக்கத்தில் ஒரு சிப்பாயின் ஈட்டியிலிருந்து இரத்தமும் தண்ணீரும் விரைவில் வெளியேறும். ஆனால் இயேசு தனது கடைசி நனவான தருணங்களில், ஆப்பிரிக்காவின் கூர்மையான கொம்புகளில் இருமுனைப் போல உணர்கிறார்.

துரோகமான காட்டு எருமை, அவரது நம்பிக்கை நமது மனித அவநம்பிக்கையின் இருண்ட பிளவைக் குறைக்கிறது.

இப்போது கடைசியாக அவர் வெற்றி பெற்றதை உணர்ந்தார், மேலும் காட்டு எருமையின் கொம்புகளிலிருந்து நீங்கள் உறுதி: என்னைக் கேட்டதில் அவர் மகிழ்ச்சியாக இறக்க முடியும்.

இயேசு ஏன் முழு வெற்றியடைந்தார்

சில தத்துவவாதிகள் இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்களை, "உங்கள் குரு தோல்வியுற்றார்!" என்று கேலி செய்தார்கள். இல்லை, அவருடைய வெற்றிக் கூக்குரலைக் கேளுங்கள்:

வசனம் 22,24: "நீ செய்ததை என் மக்களுக்குச் சொல்வேன்; அவர்கள் சபையில் உன்னைப் போற்றுவேன்... அவர் ஏழைகளை அலட்சியப்படுத்துவதில்லை அல்லது அவர்கள் துன்பத்தைப் புறக்கணிப்பதில்லை; அவர் அவர்களை விட்டு விலகவில்லை, ஆனால் அவர்கள் உதவிக்கு அழைக்கும் போது பதிலளிக்கிறார்.

தீமையின் மீதான வெற்றியின் நற்செய்தி எல்லா இடங்களிலும் அறிவிக்கப்படும் என்று அவர் நம்பிக்கையுடன் இறந்தார். சிலுவையில் அறையப்பட்டவரின் வாழ்க்கையின் கடைசி தருணங்களில் அவரது இதயத்தில் பெருக்கெடுத்த மகிழ்ச்சியை நினைத்துப் பாருங்கள். அவர் 'ஓவ்வொரு மனிதனுக்கும் மரணத்தை ருசித்திருக்கிறார்' நமது அக்கிரமத்தைச் சுமந்து, நரகத்தையே கடினப்படுத்தி, மறுபுறம் வெளியே வந்தார். ஒருமுறை கூட அவர் சாத்தானுக்கு அடிபணிந்ததில்லை; அவர் மாம்சத்தில் பாவத்தை முழுவதுமாக வென்றார். வெறுப்புக்கு எதிரான போரில் காதல் வென்றது. சொல்லப்படாத மில்லியன் கணக்கானவர்கள் இயேசு தங்களுக்காக கட்டிய விசுவாசப் பாலத்தை மகிழ்ச்சியுடன் கடப்பார்கள்.

அவருடைய 'ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம் சகல தேசங்களுக்கும் சாட்சியாக உலகமெங்கும் பிரசங்கிக்கப்படும்' என்ற இயேசுவின் வெளிப்படையான "காட்டுத்தனமான" கணிப்பின் அடிப்படையிலான பழைய ஏற்பாட்டு வாக்குறுதி இங்கே உள்ளது. இன்னும் அவரது சிலுவையில் அறையப்பட்டு, இன்னும் மனிதர்களால் இகழ்ந்து நிராகரிக்கப்படுகிறார், இறுதி நிழல்கள் அவரது மனதில் கூடுவதற்கு முந்தைய கடைசி தருணங்களில், இரட்சகர் மகிழ்கிறார்:

வசனங்கள் 27,28: "எல்லா ஜாதிகளும் கர்த்தரை நினைப்பார்கள். உலகின் ஓவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் அவர்கள் அவரிடம் திரும்புவார்கள்; அனைத்து இன மக்களும் அவரை வணங்குவார்கள். கர்த்தர் ராஜா, அவர் தேசங்களை ஆளுகிறார்."

வசனங்கள் 29,30: "பெருமையுள்ள மனிதர்கள் அனைவரும் அவரைப் பணிந்துகொள்வார்கள்; சகல மனிதர்களும் அவர் முன் பணிவார்கள். எதிர்கால சந்ததியினர் அவருக்கு சேவை செய்வார்கள்; வரும் தலைமுறைக்கு மனிதர்கள் கர்த்தரைப் பற்றி பேசுவார்கள்."

அவரே அழிந்து போகிறார், ஆனால் நாம் இரட்சிக்கப்படுவோம். அவருக்கு என்ன மகிழ்ச்சி! பின்னர் அந்த பெரிய ஆரம்ப அழகை வருகிறது, நற்செய்தி பதிவு அவர் இறந்தபோது கொடுத்தார் என்று கூறுகிறது (யோவான் 19:30). சங்கீதம் 22 இன் கடைசி எபிரேய வார்த்தை ஆசா, அதை மொழிபெயர்க்க ஒரு வெற்றிகரமான விதி தேவை:

வசனம் 31: "இன்னும் பிறக்காதவர்களுக்குச் சொல்லப்படும்: அது முடிந்தது!"

இறுதியாக, இரட்சகர் தலை குனிந்து இறக்கத் தயாராக இருக்கிறார்.

இது அகாபே (காதல்).

அதனால்தான் உலகெங்கிலும் உள்ள பல மில்லியன் மக்கள் இந்த பாடலைப் பாடுகிறார்கள்:

நான் அதிசயமான சிலுவையை ஆய்வு செய்யும்போது

மகிமையின் இளவரசர் இறந்தார்,

எனது பணக்கார லாபத்தை நான் எண்ணுகிறேன் ஆனால் இழப்பு

என் பெருமையின் மீதும் அவமதிப்பைக் கொட்டி விடு.

இயற்கையின் முழு சாம்ராஜ்யமும் என்னுடையதாக இருந்தது.

இது மிகவும் சிறிய அஞ்சலி.

காதல் மிகவும் அற்புதமானது, தெய்வீகமானது,

என் இதயம், என் வாழ்க்கை, என் அனைத்தையும் கோருகிறது!

இத்தகைய இதயப் பிரதிபலிப்புதான் இயேசுவின் ஆரம்பகால சீடர்களை அவருக்காக இவ்வளவு தியாகம் செய்யத் தூண்டியது. அவர் அதைப் பற்றி கொஞ்சம் சொல்கிறார்:

நான் அதிக முறை சிறையில் இருந்திருக்கிறேன், நான் பல முறை சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டேன், மேலும் அடிக்கடி மரணத்திற்கு அருகில் இருந்திருக்கிறேன். ஐந்து முறை யூதர்களால் எனக்கு முப்பத்தொன்பது கசையடிகள் கொடுக்கப்பட்டன; மூன்று முறை ரோமானியர்களால் நான் அடிக்கப்பட்டேன்; ஒருமுறை நான் கல்லெறிந்தேன். நான் மூன்று கப்பல் விபத்துகளில் இருந்தேன், ஒருமுறை நான் இருபத்தி நான்கு மணிநேரமும் தண்ணீரில் கழித்தேன். எனது பல பயணங்களில் வெள்ளம் மற்றும் கொள்ளையர்களால்... நகரங்களில்... மற்றும் தவறான நண்பர்களால் ஆபத்தில் சிக்கியிருக்கிறேன். வேலையும் உழைப்பும் இருந்திருக்கிறது; அடிக்கடி தூக்கம் இல்லாமல் போய்விட்டது; எனக்கு பசியும் தாகமும் இருந்தது; நான் அடிக்கடி போதுமான உணவு, தங்குமிடம் அல்லது உடை இல்லாமல் இருந்திருக்கிறேன் (2 கொரி. 11:23-27, GNB).

பால், நீங்கள் ஏன் இந்த துன்பங்கள் மற்றும் தனிமைகளில் தொடர்ந்து செல்கிறீர்கள்? இப்படி தியாகம் செய்ய உனக்கு பைத்தியமா? இல்லை, அவர் எங்களிடம் கூறுகிறார், ஆனால் ஏதோ அவரைப் பிடித்து முன்னோக்கி தள்ளியது:

கிறிஸ்துவின் அகாபே (அன்பு) நம்மைக் கட்டுப்படுத்துகிறது; ஏனென்றால், எல்லாருக்காகவும் ஒருவர் இறந்தால், அனைவரும் இறந்துவிட்டார்கள் என்றும், அவர் அனைவருக்காகவும் இறந்தார் என்றும், வாழ்பவர்கள் தங்களுக்காக வாழக்கூடாது, ஆனால் அவர்களுக்காக மரித்து மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தவருக்கே வாழ வேண்டும் என்றும் நாங்கள் தீர்ப்பளிக்கிறோம். (5:14.15).

அவர் என்ன அர்த்தம்? மீண்டும் பார்ப்போம்:

(1) நேசிப்பதற்கு ஒரு உள்ளமைக்கப்பட்ட சக்தி உள்ளது. இது தூண்டக்கூடிய வலிமையான சக்தியாகும் மனித இதயம்.

(2) பவுலின் தர்க்கரீதியான மனம், எல்லாருக்காகவும் ஒருவர் இறந்தால், அது ஒன்றே என்று கூறுகிறது. அவர் இறக்கவில்லை என்றால், "அனைவரும்" இறந்திருப்பார்கள் என்று.

(3) மரணமும் கல்லறையும் எல்லா மனித இனத்திற்கும் உரியது என்று பவுல் காண்கிறார். ஆனால் கிறிஸ்து நம்முடைய மரணத்தையும் கல்லறையையும் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கு பதிலாக தம்முடைய ஜீவனை நமக்குக் கொடுத்தார். நம் இடத்தில் ஒருவர் இறந்ததால் நாம் அனைவரும் வாழ்கிறோம்! நாம் நம்பினாலும் சரி, நம்பாவிட்டாலும் சரி, நம் அடுத்த மூச்சு மற்றும் அடுத்த உணவு (இந்த வார்த்தைகளை எழுதுவதற்குக் கூட எனக்குத் தேவையான உயிர் மற்றும் வலிமை) உட்பட நம்மிடம் உள்ள அனைத்திற்கும் நாம் ஏற்கனவே முடிவில்லாத மற்றும் நித்தியமாக அவருக்குக் கடன்பட்டிருக்கிறோம்.

(4) எனவே, அன்பின் சக்தி உடனடியாக செயல்பாட்டிற்கு வருகிறது: இந்த மகத்தான அன்பைக் கண்டு இதயப் பாராட்டுடன் பதிலளிக்கும் ஒரு மனிதன் இந்த புதிய உந்துதலை தனது ஆன்மாவைப் பற்றிக் கொள்கிறான். அவன் அல்லது அவள் 'இனிமேல்' வாழ விரும்புவது தனக்காக அல்ல, நமக்காக இறந்து மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தவருக்காகவே.

இதனால்தான் சுவிசேஷம் "விசுவாசிக்கிற யாவருக்கும் இரட்சிப்பு உண்டாக்குகிற தேவனுடைய வல்லமை".

பன்னிரண்டு அத்தியாயம்

இந்தியாவை தலைகீழாக மாற்ற வேண்டிய வார்த்தை

இயேசு பூமியில் வாழ்ந்த கடைசி இரவு வந்தது. மற்றொரு சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன்பு அவர் ஒரு சிலுவையில் அறையப்பட்டு இறந்துவிடுவார் என்பதை அறிந்த அவர் தனது சீடர்களுடன் சில விலைமதிப்பற்ற மணிநேரங்களைத் தனியாகக் கழித்தார். வரப்போவதை அவர்கள் கனவிலும் நினைக்கவில்லை என்றாலும், அவருடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் அவர்கள் செவிமடுத்தனர்.

அவர் தனக்காக சோகமாகவோ சோகமாகவோ இருக்கவில்லை. மாறாக, அவர் அவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டார். அவர் இன்னும் ஒரு விலைமதிப்பற்ற பாடத்தை அவர்களுக்கு வழங்க விரும்பினார், அது அவர்களின் வாழ்க்கையை என்றென்றும் மாற்றும் மற்றும் உலகத்திற்கான ஒரு நோக்கத்துடன் அவர்களை மேம்படுத்தும்:

இப்போது நான் உங்களுக்கு ஒரு புதிய கட்டளை கொடுக்கிறேன்: ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செலுத்துங்கள். நான் உன்னை நேசித்தது போல் நீங்களும் ஒருவரையொருவர் நேசிக்க வேண்டும். நீங்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் அன்பு கொண்டிருந்தால், நீங்கள் என் சீடர்கள் என்பதை அனைவரும் அறிந்துகொள்வார்கள் (யோவான் 13:34,35, GNB).

இங்கு இயேசு ஒரு விசித்திரமான வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். முந்தைய உலக வரலாற்றில் வேறு எந்த யோசனையும் செய்யாத அளவுக்கு மக்களின் மனதிலும் இதயத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு வார்த்தை, உலகத்தையே தலைகீழாக மாற்றியது.

இந்த வார்த்தை ஒரு மந்திரம் அல்ல, ஏனென்றால் இது எந்த மந்திரத்தையும் விட அதிக சக்தியைக் கொண்டுள்ளது செய்ய முடியும். அது ஒரு வார்த்தையாக இருந்தபோதிலும், அதன் சக்தி அதன் அர்த்தத்தில் இருந்தது, மந்திரத்தில் அல்ல, அதை மீண்டும் மீண்டும் செய்வதில் இல்லை. எந்த ஒரு தத்துவஞானியும், கவிஞரும், நாடக ஆசிரியரும், முந்தைய ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகால வரலாற்றில் கற்பிக்காத அல்லது கற்பனை செய்து பார்க்காத கருத்துகளை இது வெளிப்படுத்தியது. இந்த வார்த்தை இறுதியாக இயேசுவின் சீடர்களால் அறிவிக்கப்பட்டதும், அதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை மக்கள் புரிந்துகொண்டபோது, அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

அதைப் பற்றி ஏதாவது. யாராலும் வேலியில் அமர்ந்து நடுநிலை வகிக்க முடியவில்லை.

இந்த வார்த்தை அகாபே ஆகும், இது பொதுவாக 'காதல்' என மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. ஆனால் அது காதல் என்று நாம் நினைப்பதை விட அதிகம். அது டைனமைட் போன்ற ஒரு சக்தியை அடைத்தது. ஒன்று கேட்டவர்கள் அதன் அர்த்தத்தை வரவேற்க தங்கள் இதயங்களைத் திறந்தனர் அல்லது அதற்கு எதிராக தங்கள் இதயங்களை மூடிக்கொண்டார்கள்.

இந்த அகபேயைப் பெற அவர்கள் தங்கள் இதயங்களைத் திறந்தால், அவர்களின் வாழ்க்கை மாற்றப்பட்டது, அதற்காக அவர்கள் இறக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதற்கு எதிராக அவர்கள் தங்கள் இதயங்களை மூடிக்கொண்டால், அவர்கள் அதை நம்பியவர்களின் கசப்பான எதிரிகளாக மாற்றப்பட்டனர். இவ்வாறு, இந்த ஒரு வார்த்தை மனிதகுலத்தை ஊக்கப்படுத்தியது, மேலும் மக்கள் ஒருபுறம் அல்லது மறுபுறம் வரிசையாக நிற்கிறார்கள். வேறு எந்த வார்த்தை மனித குலத்தை உலுக்கியது?

இயேசு புதிதாக ஒன்றை உலகிற்கு கொண்டு வந்தார். யாருடைய நேரம் வந்துவிட்டது என்பது ஒரு யோசனை, யாராலும் கடிகாரத்தை மீண்டும் அமைக்க முடியாது. நீங்கள் ஒருவரையொருவர் அன்பாகக் கொண்டிருந்தால், "நீங்கள் என்னுடைய சீடர்கள் என்பதை அனைவரும் அறிந்துகொள்வார்கள்" என்றார். விசித்திரமான சக்தி அதற்குள் உறைந்தது. இன்றும் அந்த வார்த்தை எல்லா இடங்களிலும் உள்ள மக்களை அதன் பொருளைப் புரிந்துகொள்ளும் போது தூண்டுகிறது. இது இன்னும் மக்களின் வாழ்க்கையை புரட்டிப் போடுகிறது.

பண்டைய உலகில் அன்பிற்கான பொதுவான அன்றாட வார்த்தை ஈரோஸ் ஆகும், இது ஆன்மீக மோப்படுத்தும் கருத்துக்களை தெரிவிக்கிறது. நாம் அதிலிருந்து பெறப்பட்ட பல சொற்கள் முற்றிலும் பாலியல் பொருளைக் கொண்டிருக்கின்றன, ஆனால் பண்டைய காலங்களில் ஈரோஸ் என்பது அதை விட அதிகமாகக் குறிக்கப்பட்டது. சிறந்த கிரேக்க தத்துவஞானி பிளாட்டோ "பரலோக ஈரோஸ்" என்று அழைத்ததை ஒரு அழகான, ஆன்மீக வார்த்தையாகக் கற்பித்தார், அது உலகத்தை பாலியல் சிற்றின்பத்தின் சதுப்பு நிலத்திலிருந்து கடவுளின் சிம்மாசனத்திற்கு மேலே செல்லும் பாதையில் உயர்த்தும் என்று அவர் நம்பினார். தத்துவவாதிகள் அவரது யோசனையை விரும்பினர்.

அனைத்து மனித அன்பும் ஈரோஸ், உணர்வு மற்றும் பாசத்தின் ஒரு மர்மமான நதி, இது மனிதகுலத்தின் மீது பாய்கிறது, விருப்பமில்லாமல் மற்றும் தடையற்றது, மேலும் முழு அலையில் ஒரு நீரோடை போல அதன் முன் அனைத்தையும் துடைக்கிறது. கடவுள் மீதான அன்பு கூட ஈரோஸ் என்று புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. இது அதன் மிக உயர்ந்த ஆன்மீக வெளிப்பாடாக இருந்தது. இந்த வகையான அன்பு என்பது பழங்காலத்தவர்கள் அறிந்த மிக அற்புதமான சக்தியாகும், மேலும் அவர்கள் அதன் முன் தலைவணங்குவது இயற்கையானது. உண்மையில், கடவுள் ஈரோஸ் என்று சொல்லும் அளவுக்குச் சென்றார்கள்.

ஆனால், நம்மிடம் "அன்பு" இருக்க வேண்டும் என்று இயேசு சொன்னபோது அந்த வார்த்தையை அவர் பயன்படுத்தவில்லை. அப்போஸ்தலனாகிய ஜான் தனது பேனாவை எடுத்து "கடவுள் அன்பே" (1 யோவான் 4:8) என்ற தனது உன்னத சமன்பாட்டை எழுத, அவரால் கடவுள் ஈரோஸ் என்று சொல்ல முடியவில்லை. அவர் அந்த இரண்டாவது வார்த்தையைத் தேர்ந்தெடுத்து, "கடவுள் அகபே.

நாம் செய்து முடிப்பதற்கு முன், அகாபே எப்படி மீண்டும் ஒரு யோசனை யாருடைய நேரம் வந்துவிட்டது என்பதைக் காணலாம். மீண்டும் யாராலும் கடிகாரத்தைத் திருப்பவோ அல்லது அதன் வெளிப்பாட்டைத் தடுக்கவோ முடியாது. அந்த வார்த்தை நமது நவீன உலகத்தை தலைகீழாக மாற்றும், ஏனென்றால் ஒரு தெய்வீக தீர்க்கதரிசனம் அதன் செய்தி இன்னும் "பூமியை மகிமையால் ஒளிர்ச் செய்ய வேண்டும்" என்று கூறியுள்ளது (வெளிப்படுத்துதல் 18:1-4 ஜப் பார்க்கவும்). இதில் இந்தியாவும் அடங்கும். கடவுள் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

அந்த இரண்டு காதல் யோசனைகளுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

அவை இரவும் பகலும் வெகு தொலைவில் உள்ளன:

(1) நமது மனித அன்பு அனைத்து மதங்கள் மற்றும் கலாச்சாரங்களைச் சேர்ந்த அனைவருக்கும் இயற்கையானது,
நாத்திகர்கள் கூட. அனைவரும் ஈரோஸ் உடன் பிறந்தவர்கள் என்பதால், இது நிலையான உபகரணமாக வருகிறது.
ஆனால் அகாபே என்பது மனிதர்களுக்கு இயற்கையாக இல்லாத ஒரு காதல்: இது கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய,
பெறப்பட வேண்டிய, "இறக்குமதி" அல்லது "நிறுவப்பட" வேண்டிய ஒரு காதல்.

(2) நமது மனித அன்பு ஒருபோதும் இறையாண்மை மற்றும் சுதந்திரமாக நிற்க முடியாது; அது எப்போதும் அழகு
அல்லது அதன் பொருளின் நன்மையைச் சார்ந்தது. உதாரணமாக, ஒரு தாய் தன் சொந்தக் குழந்தையை
நேசிக்கிறாள் - இயற்கையாகவே, வேறொருவரின் மீது அல்ல; நாம் இயற்கையாகவே நம் நண்பர்களை
நேசிக்கிறோம்; நாம் அன்பான, நமக்கு நல்லவர்களை நேசிக்கிறோம். ஒரு இளைஞன் ஆயிரம் பெண்களை
சந்திக்கலாம், அவனை யாரும் திருப்ப முடியாது; இறுதியாக, அவர் ஒரு பெண்ணைச் சந்திக்கிறார், அவளுடைய
அழகு, அவளுடைய ஆளுமை, அவளது வசீகரம், அவரைத் தூண்டுகிறது, மேலும் அவர் "காதலில் விழுகிறார்"
என்று நாங்கள் கூறுகிறோம்.

இதற்கு நேர்மாறாக, அகாபே என்பது இறையாண்மை மற்றும் சுதந்திரமாக நிற்கும் ஒரு காதல். அது அதன்
பொருளின் அழகையோ நன்மையையோ சார்ந்தது அல்ல. எனவே, அகாபே என்பது கெட்டவர்களை, அசிங்கமான
மற்றும் மோசமான மனிதர்களை, நம் எதிரிகளையும் கூட நேசிக்கக்கூடிய ஒரு காதல்.

ரோமர்களில் பவுல் குறிப்பிடும் அட்மெட்டஸ் மற்றும் அல்செஸ்டிஸ் ஆகியோரின் பழக்கமான கதையில் இந்த
மாறுபாட்டைக் காணலாம். அட்மெட்டஸ் ஒரு அழகான மற்றும் பிரபலமான இளைஞராக இருந்தார், அவரை
அனைவரும் விரும்பினர். ஏதோ தவறு நடந்துவிட்டது, அவருக்கு என்ன நடக்கும் என்று கடவுளிடம் விசாரிக்க
ஒலிம்பஸ் மலையில் ஏறினார். அவருக்குப் பதிலாக இறக்கத் தயாராக இருக்கும் ஒருவரைக் கண்டுபிடிக்க
முடியாவிட்டால் அவர் இறக்கப் போகிறார் என்று அவரிடம் சொன்னார்கள்.

ஆனால் அதைச் செய்ய யாரும் சம்மதிக்க மாட்டார்கள், அவருடைய பெற்றோரும் கூட. "நாங்கள் எங்கள் மகனை
மிகவும் நேசிக்கிறோம், ஆனால் மன்னிக்கவும், அவருக்காக எங்களால் இறக்க முடியவில்லை." இறுதியாக, அவரது
காதலி அல்செஸ்டிஸ் முன்வந்தார்: "அட்மெட்டஸ் ஒரு அற்புதமான மனிதர், மிகவும் புத்திசாலி, மிகவும்
உன்னதமானவர், மிகவும் நல்லவர், உலகிற்கு அவர் தேவை. ஆம், நான் அவனுக்காக இறப்பேன். கிரேக்கர்கள் இது
அன்பின் மிக உயர்ந்த வெளிப்பாடு என்று நினைத்தனர், அல்செஸ்டிஸ் ஒரு நல்ல மனிதனுக்காக இறக்க தயாராக
இருந்தார்!"

பவுல் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், "நீதிமானுக்காக ஒருவர் இறப்பது அரிது: ஆனால் ஒரு நல்ல மனிதனுக்கு
(கிரேக்கம், கவர்ச்சிகரமான, மதிப்பிற்குரிய மனிதன்) சிலர் இறக்கத் துணிவார்கள்." ரோமர் 5:7

இந்த ஈரோஸ் உண்மையில் அன்பே இல்லை என்று பவுல் சொன்னபோது கிரேக்கர்கள் மற்றும் ரோமானியர்களின்
ஆச்சரியத்தை கற்பனை செய்து பாருங்கள்: "கடவுள் நம்மீது அவருடைய அகாபேயைப் பாராட்டுகிறார், நாம் இன்னும்
பாவினாக இருந்தபோது (எதிரிகள், வசனம் 10) கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார்" (வசனம் 8) இப்படிப்பட்ட அன்பு
மனிதர்களுக்கு இயற்கையாக இருக்காது. யூதர்களைப் போலவே ரோமானியர்களுக்கும் கிரேக்கர்களுக்கும் இது
புதிது.

(3) நமது மனித அன்பு எப்போதும் உள்ளான வெறுமையின் மீது, தேவையின் உணர்வின் மீது தங்கியுள்ளது.

நம் இளைஞன் தன் காதலியை விரும்புகிறான், ஏனென்றால் அவளுக்கு அவள் தேவை; அவள் அவனை
விரும்புகிறாள், ஏனென்றால் அவளுக்கு அவள் தேவை. இரண்டு நண்பர்கள் தேவைப்படுவதால் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கிறார்கள்

ஒருவருக்கொருவர். ஒரு குழந்தை தனது பெற்றோரை நேசிக்கிறது, ஏனென்றால் அவர்களுக்குத் தேவை; அவர்கள் அவரை நேசிக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்களுக்கு அவர் தேவை, அவர்கள் அதை இன்னும் உணரவில்லை என்றாலும். மனித அன்பு அல்லது ஈரோஸ் மோசமானதல்ல. ஆனால் அது அகபே அல்ல, அது இயேசு சொன்ன அன்பு அல்ல.

இதற்கு நேர்மாறாக, அகபே தேவை உணர்வில் ஓய்வெடுக்கவில்லை. கடவுள் நம்மை நேசிப்பதில்லை, ஏனென்றால் அவருக்கு நாம் தேவை. அப்போஸ்தலர்கள் கடவுளின் அகபேயை கடவுளின் எல்லையற்ற செல்வத்தில் நிலைத்திருக்கும் அன்பாக அறிவித்தனர்: "நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையை நீங்கள் அறிவீர்கள்; அவர் செல்வந்தராக இருந்தார், அவருடைய வறுமையின் மூலம் உங்களைப் பணக்காரர் ஆக்குவதற்காக அவர் உங்களுக்காகத் தன்னை ஏழையாக்கினார். (2 கொரி. 8:9). நம்மில், இந்த "இறக்குமதி செய்யப்பட்ட" அகபே மற்றவர்களை அவர்களுக்காக நேசிக்கிறது, நம்முடையது அல்ல.

(4) நமது மனித அன்பு என்பது மனிதன் கடவுளைத் தேடி வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலானது. இது நடைமுறையில் உலகெங்கிலும் உள்ள அனைத்து மதங்களின் அடிப்படைக் கருத்து. மக்கள் அவரைக் காண ரோமுக்கு யாத்திரை செல்கின்றனர்; முஸ்லிம்கள் அல்லாஹ்வைத் தேடி மக்கா செல்கிறார்கள்; இந்தியாவில் களைப்புற்ற யாத்ரீகர்கள் மதுரை, வாரணாசி, அம்மநாத் குகைக்கு திரளுகிறார்கள், மனிதன் அவரைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகக் காத்திருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள். மற்றும் மிகவும் விடாமுயற்சி மட்டுமே வெற்றி; மற்றும் அவர்கள் உறுதியாக இல்லை என்றாலும். நமது களைப்புற்ற மொகல் பேரரசரைப் போலவே, எப்போதும் தோல்வியின் உள் உணர்வு உள்ளது.

இதற்கு நேர்மாறாக, கடவுள் மனிதனைத் தேடுகிறார் என்ற எண்ணத்துடன் மக்கள் மனதை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிய காதல் அகபே. அப்போஸ்தலர்கள் நாளின் உலகிற்கு இது முற்றிலும் புதிய சிந்தனையாக இருந்தது. இன்றும் மில்லியன் கணக்கானவர்களுக்கு அது அப்படியே உள்ளது. மக்கள் எப்பொழுதும் கடவுளை ஏதோ ஒரு விசேஷ இடத்திலோ அல்லது மலை உச்சியிலோ வசிப்பதாகக் கருதுகிறார்கள், மிகவும் விடாமுயற்சியுள்ள யாத்ரீகர்கள் அவரைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகக் காத்திருக்கிறார்கள்.

தொலைந்து போன ஏழை ஆடுகளால் தொழுவத்திற்குத் திரும்பிச் செல்ல முடியாது. நீண்ட இருண்ட இரவு முழுவதும் உதவியற்ற ஒரு ப்ரையர் பேட்சில் அவர் சிக்கியிருப்பதை கற்பனை செய்து பாருங்கள். ஆனால் சூரிய உதயத்தில், இங்கே ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் தனது உயிரைப் பணயம் வைத்து வருகிறார், இரவை ஆழமான ஆறுகளில் பயணம் செய்து, மலைகளில் ஏறி, பாறைகள் வழியாக தனது வழியைக் கழித்து, அந்த உதவியற்ற உயிரினத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் வரை ஒருபோதும் கைவிடுவதில்லை. அந்த ஆடு நீயும் நானும்; மேய்ப்பன் இரட்சகர், இயேசு.

இந்த மகத்தான யோசனையை நாம் புரிந்து கொள்ளும்போது, கடவுளைத் தேடுவது எவ்வளவு பரிதாபகரமாக உண்மையைக் குறைக்கிறது என்பதை உடனடியாகக் காண்கிறோம். நமது தவங்களும், யாத்திரைகளும், தியாகங்களும், நமது பக்தியும் கூட, சூரியன் உதிக்கும் போது நிலவொளியைப் போல மறைந்துவிடும்.

இது அகபேயின் வெளிப்பாடு. நல்ல மேய்ப்பன் தேடுகிறான்; அவர் நம்மைக் கண்டுபிடிக்க அனுமதிப்பது, ஓடுவதை நிறுத்துவது, அவரைத் தடுப்பதை நிறுத்துவது, அனுமதிக்க வேண்டும்

அவர் எங்களை வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கிறார், அவர் எங்களைக் கண்டுபிடித்தார் என்று வெறுமனே ஒப்புக்கொள்கிறார்.

E. ஸ்டான்லி ஜோன்ஸ் கூறுகிறார், "இந்திய மக்கள் ... பூமியில் எந்த தேசமும் கடவுளைத் தேடாதது போல் கடவுளைத் தேடினர்" (இந்திய சாலையில் கிறிஸ்து, ப. 57). ஆயினும் கூட, கடவுள் நம்மைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

(5) நமது மனித அன்பு அதன் பொருளின் மதிப்பைப் பொறுத்தது. மணமகள் விலை என்ற ஆப்பிரிக்க வழக்கத்தில் இது எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்க்கலாம். பள்ளிக்கு வராத, எழுத படிக்க தெரியாத ஒரு பெண்ணை திருமணம் செய்ய விரும்பினால், வரதட்சணையாக இவ்வளவு மாடுகளை கொடுக்கிறீர்கள். அவள் உயர்நிலைப் பள்ளியை முடித்திருந்தால், அவள் விலை உயர்ந்தவள்; அவள் இங்கிலாந்துக்குப் போய்விட்டு, ஆக்ஸ்போர்டு அல்லது கேம்பிரிட்ஜில் இருந்து உயர்நிலைப் பள்ளிப் பட்டம் பெற்றால், அவள் மிகவும் விலை உயர்ந்தவள்; அவள் இங்கிலாந்துக்குப் போய்விட்டு, ஆக்ஸ்போர்டு அல்லது கேம்பிரிட்ஜில் இருந்து பிஎச்.டி.யுடன் திரும்பி வந்தால், நீ கோடீஸ்வரனாக இல்லாவிட்டால் அவளை மறந்துவிடு.

இதற்கு நேர்மாறாக, அகபே என்பது அதன் பொருளின் மதிப்பைச் சார்ந்து இல்லாத ஒரு காதல், ஆனால் அது அதன் பொருளில் மதிப்பை உருவாக்குகிறது. கடவுளின் மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சி என்னவென்றால், உலகம் எந்தக் கணக்கும் இல்லாமல் இழிவுபடுத்தும் ஒருவரைக் கண்டுபிடித்து, அவருடைய அகாபே அந்த நபரின் தோலின் கீழ் வரட்டும், மேலும் அந்த நபர் கடவுளின் மகனுக்கு நிகரான ஒரு நபராக மாறுவதைப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு உதாரணம் ஜான் நியூட்டன் என்ற ஆங்கில கப்பல் கேப்டன் பயங்கரமான அடிமை வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு, ஆப்பிரிக்கர்களை புதிய உலகத்திற்கு கொண்டு சென்ற கதை. அவரது அதிர்ஷ்டம் மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்தது, இறுதியாக அவர் ஆப்பிரிக்கர்களுக்கு அடிமையான ஒரு சில ஆங்கிலேயர்களில் ஒருவராக இருந்தார்.

காலப்போக்கில், அவர் இயேசுவின் கதையைக் கற்றுக்கொண்டார் மற்றும் அவருடைய அன்பை உணர்ந்தார். பதிலளித்து, அவர் நற்செய்தியின் வலிமைமிக்க அறிவிப்பாளராக ஆனார். அவரது பாடல்களில் ஒன்று பின்வருபவை, மில்லியன் கணக்கானவர்களின் அன்பு:

அற்புதமான கருணை, எவ்வளவு இனிமையான ஒலி,

அது என்னைப் போன்ற அயோக்கியனை காப்பாற்றியது!

நான் ஒரு காலத்தில் தொலைந்து போனேன், ஆனால் இப்போது நான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டேன்.

பிணைக்கப்பட்டேன், ஆனால் இப்போது நான் சுதந்திரமாக இருக்கிறேன்.

(5) நமது மனித அன்பு உண்மையில் சுய அன்பு. ஈரோஸ் எப்பொழுதும் சுயநலமாக இருப்பது நம் அனைவருக்கும் இயல்பாகவே வருகிறது. எந்தக் குழந்தையும் பசியால் அழுவதில்லை, வேறு சில குழந்தை பசியால் அழுவதில்லை. இயேசு ஒரு புதிய வகையான அன்பை உலகுக்குக் கற்பித்தார், அது தன்னைத்தானே காலி செய்யும் வகை: "நம் பாவங்களுக்காக அவர் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார்". (கலா. 1:1,4). "என்னுடைய சித்தத்தைச் செய்யாமல், என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தைச் செய்யவே நான் பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்தேன் (யோவான் 6:38). கெத்செமனே தோட்டத்தில் அவர் சிலுவையை எதிர்கொண்டபோது, தரையில் விழுந்து ஜெபித்தார், "ஓ என் தந்தையே, முடிந்தால், இந்த கோப்பை என்னை விட்டு வெளியேறட்டும்: இருப்பினும், நான் விரும்பியபடி அல்ல, உங்கள் விருப்பப்படி" (மத்தேயு. 26:39).

அதன் மிக உயர்ந்த, பெரும்பாலான ஆன்மீக வெளிப்பாடுகளில், ஈரோஸ் எப்போதும் அதன் சுய-மைய இயல்புகளைத் தக்க வைத்துக் கொள்கிறது. அவருடன் ஒற்றுமையின் பரவசத்திற்காக நாம் "கடவுளை" தேடுகிறோம்; ஆனால், அதற்குப் பதிலாக நம் சக மனிதர்களைத் தேடி, அவர்களை அகாபேயுடன் நேசிக்கச் சொல்கிறார். ஜான் கூறுகிறார், "ஒருவன் கடவுளை நேசிக்கிறேன் என்று சொல்லி, ஆனால் தன் சகோதரனை வெறுத்தால், அவன் பொய்யன். ஏனென்றால், அவன் தன் சகோதரனை நேசிக்காவிட்டால், தான் காணாத கடவுளை அவனால் நேசிக்க முடியாது".

யாரை அவன் பார்த்திருக்கிறான். கிறிஸ்து நமக்குக் கொடுத்த கட்டளை இதுதான்: கடவுளை நேசிக்கிறவன் (1 யோவான் 4:20,21, கிரேக்கம்) கடவுளை நேசிக்கிறான்.

கடவுள் சொல்வது போல் இருக்கிறது, "நீங்கள் என்னை எவ்வளவு நேசிக்கிறீர்கள் என்று சொல்லி உங்கள் மூச்சை வீணாக்காதீர்கள்; பிஸியாகி, வேறொருவரை நேசிக்கவும்." வரவிருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், ஏழைகள், நிர்வாணங்கள், பசியுள்ளவர்கள், நோயாளிகள், சிறையில் உள்ளவர்கள் ஆகியோருடன் தம்மை எப்போதும் அடையாளப்படுத்தியதாக இயேசு நம் அனைவருக்கும் சொல்வார். நாம் கடவுளை நேசிக்கிறோம் என்று சொன்னால், இந்த மக்களை நேசிப்பதன் மூலம் அதை நிரூபிப்போம் (மத்தேயு 25:34-45).

(6) நமது மனித அன்பு தொடர்ந்து உயர் விரும்புகிறது: இது "யூப்பி" உள்ளூணர்வில் காணப்படுகிறது. இது மிகவும் பிரபலமான "நான்-முதல்" தத்துவம், "எல்லோருக்கும்-முன்-முன்-செல்" யோசனை. அது நமக்கு இயற்கை; நாங்கள் அனைவரும் முதலில் பேருந்தில் கூட்டமாக இருக்க விரும்புகிறோம், அதனால் நாங்கள் இருக்கை பெறலாம். அரசியல்வாதிகள் உயர் பதவிக்கு வர வேண்டும். மேல்நோக்கிய இயக்கமும் ஆன்மீக ஈரோஸின் இயல்பானது. உன்னிப்பாக ஆராயும்போது, அது மனித முயற்சியால் முக்தி என்று நிரூபணமாகிறது.

மேலே ஏறும் இந்த எண்ணம் மோசமானது என்று சொல்ல முடியாது; ஆனால் அது நிச்சயமாக உலகில் அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் கொண்டு வராது. இதற்கு நேர்மாறாக, அகபே உலகை வியக்க வைத்தது, ஏனென்றால் அது கீழே இறங்குவதற்கு நீங்கள் கொடுக்கும் அன்பு.

அகபேயை நாம் எங்கே பார்க்க முடியும்

இந்த அன்பின் தெளிவான படம் இயேசுவின் ஏழு படிக்களில் அவர் கீழே இறங்கினார். அவர் "கடவுளின் வடிவத்தில்" சாத்தியமான மிக உயர்ந்த இடத்தில் இருந்தார். அவர் எவ்வளவு தூரம் கீழே செல்லத் தேர்ந்தெடுத்தார் என்பதைப் பாருங்கள்:

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளும் இருந்த இந்த எண்ணம் உங்களுக்குள்ளும் இருக்கட்டும்: கடவுளின் வடிவத்தில் இருந்தவர், (1) கடவுளுடன் சமமாக இருப்பதைக் கசப்பான விஷயமாகக் கருதவில்லை, ஆனால் (2) தன்னை எந்தப் புகழும் இல்லாதவராக ஆக்கினார். 3) அவர் ஒரு வேலைக்காரனின் வடிவத்தை எடுத்து, (4) மனிதர்களின் சாயலில் உண்டாக்கப்பட்டார்: மற்றும் ஒரு மனிதனாகக் காணப்பட்டார், (5) அவர் தன்னைத் தாழ்த்தி, (6) மரணம் வரை கீழ்ப்படிந்தார், (7) சிலுவையின் மரணம் கூட (பிலிப்பியர் 2:5-8)

இந்த நம்பமுடியாத அனுதாபத்தைப் பாருங்கள்:

(1) ஒரு ராஜா அல்லது ராணி கிரீடத்தைப் பிடிக்க விரும்புகிறார்கள்; இயேசு தானாக முன்வந்து தம் உயர் பதவியை ஒப்படைத்தார்.

(2) ஒரு ஆணோ பெண்ணோ ஒரு நற்பெயரை காப்பாற்ற மரணம் வரை போராடுவார்கள். இயேசு தானாக முன்வந்து தம்மைக் கைவிட்டார்.

(3) "வேலைக்காரன்" என்பதன் அசல் வார்த்தை "அடிமை", எந்த மனிதனும் ஆக விரும்பாத ஒன்று. அதற்குப் பதிலாக நாம் விடுதலையாவதற்கு இயேசு நமக்காக அடிமையாக மாறத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

(4) அவர் உண்மையிலேயே ஒரு மனிதரானார்; அவர் "மாம்சமானார்", நமது இயல்புக்கு ஏற்ப, நமது "சதையும் இரத்தமும்" (எபிரெயர் 2:14,17) என்றென்றும் நம்முடன் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்.

(5) அவர் சிறப்புரிமைகளுடன் வந்தது உயர் சாதி மனிதனில் இல்லை. அவன் ஏழையாக, சூத்திரனாக, கடின உழைப்பாளியாக வந்தான். அவர் பெரிய சீசரின் அரண்மனையில் அல்லது குறைந்த பட்சம் பிரதான பூசாரியின் அரண்மனையில் பிறந்திருக்க வேண்டும்; மாறாக, அவர் கோழிகள், மாடுகள், கழுதைகள் மற்றும் ஆடுகளுடன் கூடிய தொழுவத்தில் ஒரு விவசாயத் தாயிடமிருந்து பிறந்தார். என்ன ஒரு கதை இது பெத்லகேமின் கதை! அது நமது மனிதப் பெருமையை எப்படிக்கண்டிக்கிறது!

(6) உண்மையான மரணம் என்பது மயக்கத்தில் தூங்கப் போவதில்லை; உண்மையான மரணம் நரகம். தற்கொலை ஒருபோதும் "மரணத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை". தற்கொலை என்பது யதார்த்தத்தை நேருக்கு நேர் எதிர்கொள்ளாமல் தவிர்க்க முயல்கிறது. இயேசு மரணத்தின் இறுதி யதார்த்தத்தை எதிர்கொண்டார். ஆனால் அது எல்லாம் இல்லை, அவர் இறந்த வகையான மரணம் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது.

(7) "சிலுவையின் மரணம் கூட". கற்பனை செய்யக்கூடிய மிக பயங்கரமான வகை இது.

"சிலுவையின் மரணம்" என்றால் என்ன என்பது பற்றி நம்மில் பலருக்கு தவறான எண்ணம் உள்ளது. அது ஒரு மரத்திலோ அல்லது குறுக்குக் கற்றையிலோ நிர்வாணமாக கட்டப்பட்டு, ஒருவரின் கைகளிலும் கால்களிலும் ஆணிகள் அடிக்கப்பட்டு, கொடூரமான கும்பலால் கேலி செய்யப்படுவதற்காக அங்கேயே விடப்பட்டதாக நாங்கள் நினைக்கிறோம். இது காயப்படுத்துகிறது; வலி உண்மையில் பயங்கரமானது. ஆனால் இது "சிலுவையின் மரணத்தின்" ஒரு பகுதி மட்டுமே. இது உண்மையான விஷயம் அல்ல, இன்னும் இல்லை.

அது மோசமாக வலித்தாலும், அத்தகைய வலியை ஒருவர் கடினப்படுத்தலாம். சித்திரவதையான உடல் வலியை அனுபவித்தவர்கள் பலர் உள்ளனர். சிரிக்கும் கூட்டத்தின் முன் நிர்வாணமாக தொங்க வேண்டிய அவமானத்தை ஒருவர் கடினப்படுத்தலாம், மற்றவர்கள் அதையும் கடினமாக்கியுள்ளனர். கடவுள் தன்னுடன் இருக்கிறார் என்பதையும், கடவுள் அவரை ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதையும், கடவுள் அவரைக் கனப்படுத்துகிறார் என்பதையும் ஒருவர் அறிந்தால், எல்லாவற்றையும் கடினப்படுத்தலாம்.

உங்களுக்கு அந்த நம்பிக்கை இருந்தால், நீங்கள் மக்களைப் பார்த்து புன்னகைக்கலாம் அல்லது அவர்களைப் பார்த்து சிரிக்கலாம். பல தியாகிகள் உடல் வலியைப் பொருட்படுத்தாமல் மகிழ்ச்சியுடன் இறந்துள்ளனர்.

ஆனால் அந்த நம்பிக்கை இயேசுவுக்கு இல்லை. கலாத்தியர் 3:13-ல் உள்ள ஒரு மர்மமான வாசகத்தைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால், சிலுவையின் மரணம் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியாது, அது சூரிய ஒளியைப் போல தெளிவாகிறது.

கிறிஸ்து நம்மை நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்தினின்று மீட்டு, நமக்காகச் சாபமாயிருக்கிறார்; மரத்தில் தொங்கும் யாவரும் சபிக்கப்பட்டவர்கள் என்று எழுதியிருக்கிறதே.

அப்போஸ்தலன் மேற்கோள் காட்டியதை பெரிய மோசே கூறினார். "மரத்தில் தூக்கிலிடப்பட்ட எந்த குற்றவாளியும் கடவுளால் சபிக்கப்பட்டவர்" (உபாகமம் 21:22,23).

இந்த "பாடநெறி" என்பதன் பொருள் இதுதான்:

நீங்கள் ஒரு மரணக் குற்றத்தில் குற்றவாளியாகக் கண்டறியப்பட்டு, தலை துண்டிக்கப்பட்டு அல்லது வாளால் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று நீதிபதி தீர்ப்பளித்தால், நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம், ஏனென்றால் நீங்கள் உங்கள் அறைக்குச் சென்று கடவுள் உங்களை ஏற்றுக்கொண்டு உங்களை மன்னிக்க வேண்டும் என்று ஜெபிக்கலாம். அவர் அவ்வாறு செய்வார், அந்த உறுதியில் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம்.

ஆனால் நீதிபதி உன்னை மரத்தில் இறக்கும்படி தீர்ப்பளித்திருந்தால், உனக்கு அது கிடைத்திருக்கும்; நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்ய முடியவில்லை; கடவுள் உங்களுக்கு செவிசாய்க்க மாட்டார்; அவர் உங்களுக்கு எதிராக கதவைத் தட்டினார், நீங்கள் எப்போதும் "கடவுளால் சபிக்கப்பட்டவர்".

மோசே இதைச் சொன்னான், எல்லோரும் அதை நம்பினார்கள். இதனால்தான், அப்சலோம் கருவேல மரத்தின் கிளைகளுக்கு அடியில் கழுதையை ஓட்டிச் சென்றபோது, அவரது தலை பிடிப்பட்டு, மரத்தில் ஆதரவற்ற நிலையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தபோது, இந்த மரணம் அவரது கலகத்தால் கடவுள் அவரை நிராகரித்துவிட்டார் என்பதற்கு அடையாளமாக இருந்தது (பார்க்க. 2 சாமுவேல் 18:9-15,32).

சிலுவையில் அறையப்படுவது சாடிஸ்ட்களுக்கு ஒரு அற்புதமான சந்தர்ப்பமாக இருந்தது, ஏனென்றால் அவர்கள் உதவியற்ற பாதிக்கப்பட்டவரின் மீது தங்கள் கொடுமையில் ஈடுபட முடியும். உண்மையில், நீங்கள் ஒரு "கடவுள்" நபராகக் கருதப்பட்டால், அவருடைய குழந்தையை "சபித்த" கடவுளுடன் நீங்கள் உடன்படுகிறீர்கள் என்பதை நிரூபிக்க சிலுவையில் இருக்கும் மோசமான நபரையும் நீங்கள் சபிக்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் பதின்மூன்று

நாம் பைபிளை நம்பலாமா?

இயேசுவின் எதிரிகள் தங்கள் சட்டத்தை மீறிய குற்றச்சாட்டின் பேரில் அவரை நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தினார்கள். அவர் ஓய்வுநாளில் ஒரு மனிதனைக் குணப்படுத்தினார், அதை அவர்கள் தவறாக நினைத்தார்கள்.

இயேசு தன்னைத் தானே வாதிட ஒரு வழக்கறிஞரை நியமிக்கவில்லை, ஆனால் தம்முடைய வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் தனது சார்பாக சாட்சிகளை மேற்கோள் காட்டினார், முதலில் இயேசுவே உண்மையான மேசியா என்று பகிரங்கமாக சாட்சியம் அளித்த ஜான் பாப்டிஸ்ட். அடுத்து, அவர் தனது சொந்த தந்தையான கடவுளின் சாட்சியை மேற்கோள் காட்டினார், அவர் தனது சார்பாக பகிரங்கமாக சாட்சியமளித்தார். இயேசுவின் பாதுகாப்பு சொற்பொழிவாக இருந்தது:

"என் சார்பாக நான் சாட்சியம் அளித்தால், நான் சொல்வது உண்மையான ஆதாரமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் போகலாம். ஆனால் என் சார்பாக சாட்சி சொல்லும் ஒருவர் இருக்கிறார், அவர் என்னைப் பற்றி சொல்வது உண்மை என்று எனக்குத் தெரியும். ஜான் (பாப்டிஸ்ட்) யாரிடம் நீங்கள் உங்கள் தூதர்களை அனுப்புகிறீர்களோ, அவர் சத்தியத்தின் சார்பாகப் பேசினார்... ஆனால், ஜான் கொடுத்த சாட்சியை விடப் பெரிய சாட்சி என் சார்பாக என்னிடம் உள்ளது: நான் என்ன செய்கிறேன், அதாவது, என் தந்தை எனக்குக் கொடுத்த செயல்கள், இவை என் சார்பாகப் பேசுகின்றன, பிதா என்னை அனுப்பினார் என்பதைக் காட்டுகின்றன, மேலும் என்னை அனுப்பிய தந்தையும் என் சார்பாக சாட்சியமளிக்கிறார். (ஜான் 5:31-37, GNB).

நீதிமன்றத்தில் எவ்வளவு தலைசிறந்த தற்காப்பு! சாட்சிக்கு கடவுளையே மேற்கோள் காட்டுவது போதுமான அதிகாரம் என்று ஒருவர் நினைக்கலாம்; ஆனால் இயேசு இப்போது மூன்றாவது சாட்சியை மேற்கோள் காட்டுகிறார்:

“நீங்கள் வேதவாக்கியங்களைப் படிக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் அவற்றில் நீங்கள் நித்திய ஜீவனைக் காண்பீர்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள். இந்த வேதாகமமே என்னைப் பற்றி பேசுகிறது!... நீங்கள் மோசேயை உண்மையாக நம்பியிருந்தால், அவர் என்னைப் பற்றி எழுதியிருப்பதால், நீங்கள் என்னை நம்பியிருப்பீர்கள், ஆனால் அவர் எழுதியதை நீங்கள் நம்பாததால், நான் சொல்வதை நீங்கள் எப்படி நம்புவீர்கள்? (வசனங்கள் 39,46,47, GNB).

அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தபோது, அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்கான மிகச் சிறந்த சான்றாக அவர் தனிப்பட்ட பிரசன்னத்தை மேற்கோள் காட்டுவார் என்று நீங்கள் நினைப்பீர்கள். ஆனால் இல்லை, அவர் தம்முடைய இரண்டு சீடர்களுடன் எம்மாவுஸ்குச் செல்லும் சாலையில் நடந்து செல்லும்போது அவர்களுக்கு மாறுவேடமிட்டு, அவர் மேசியாவாக இருப்பதற்கும் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்ததற்கும் முதன்மை சாட்சியாக பைபிளை மீண்டும் மேற்கோள் காட்டினார்:

பின்பு இயேசு அவர்களிடம், “நீங்கள் எவ்வளவு முட்டாள்தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன அனைத்தையும் நம்புவதில் எவ்வளவு தாமதம்! மேசியா இந்தக் காரியங்களை அனுபவித்துவிட்டு, அவருடைய மகிமைக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டிய அவசியமில்லையா?” மேலும், மோசேயின் புத்தகங்கள் மற்றும் அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளின் எழுத்துக்கள் (லூக்கா 24:25-27, GNB) தொடங்கி அனைத்து வேதாகமங்களிலும் தன்னைப் பற்றி என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இயேசு அவர்களுக்கு விளக்கினார்.

வேதத்தின் ஒரே ஆதாரத்தை அவர்கள் நம்பிய பின்னரே, இறுதியாக அவர் தம்மை அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் வெளிப்படுத்தினார்! இது நமக்கு நற்செய்தி, ஏனென்றால் மாம்சத்தில் இயேசுவை தனிப்பட்ட முறையில் சந்திப்பதை நாம் கோர முடியாது; ஆனால் அவருடைய வார்த்தையான பைபிளில் நாம் அவரைக் காணலாம். அதன் சாட்சியை நம்பலாமா?

நம்பிக்கையின் அழகான அனுபவம்

யாரையாவது அவர் உங்களை ஒருபோதும் ஏமாற்றிவிடமாட்டார் அல்லது பொய்யாகப் பேசமாட்டார் என்பதை அறிந்து அவரை மறைமுகமாக நம்பினால் வாழ்க்கை மதிப்புக்குரியது. இளைஞர்கள் விசேஷமாக யாரையாவது அல்லது எதையாவது நம்ப வேண்டும் என்று ஏங்குகிறார்கள்.

கடவுளுக்காக பேசுவதாக கூறும் புத்தகத்தை நம்பலாமா? அதன் தீர்க்கதரிசனங்களை நம்ப முடியுமா என்று விசாரிப்பதே ஒரு நல்ல வழி. பைபிளின் கணிப்புகள் தெளிவான முறையில் நிறைவேறியதா?

பைபிள் தைரியமாக நமக்கு சவால் விடுகிறது: “உங்கள் வலுவான காரணங்களைக் கொண்டு வாருங்கள். ...அவர்களை விடு... என்ன நடக்கும் என்பதை எங்களுக்குக் காட்டுங்கள். அல்லது வரவிருக்கும் விஷயங்களை எங்களுக்கு அறிவிக்கவும். நீங்கள் தெய்வங்கள் என்பதை நாங்கள் அறியும்படி, இனி வரப்போகும் காரியங்களைச் சொல்லுங்கள். (ஏசாயா 41:21-23).

ஒரு புத்திசாலி நபர் சில கணிப்புகளைச் செய்ய முடியும், அவை சில நேரங்களிலாவது நிறைவேறும்; ஆனால் முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால், பெரிய உலக நிகழ்வுகளின் பைபிள் கணிப்புகள் நிறைவேறியதா இல்லையா என்பதுதான்:

(அ) டேனியல் 2 மற்றும் 7 அத்தியாயங்கள் எதிர்கால நிகழ்வுகளின் நேரடியான முன்னறிவிப்புகளைத் தருகின்றன.

(இந்த நூல் கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது என்பதை தொல்லியல் சான்றுகள் நிரூபிக்கின்றன).

பாபிலோனின் உலகப் பேரரசைத் தொடர்ந்து மற்ற மூன்று பேரரசுகள் மட்டுமே வரும் என்று டேனியல் கணித்தார்.

டேனியல் 2 இல் உள்ள இந்த பேரரசுகளின் சின்னங்கள் தங்கம், வெள்ளி, பித்தளை மற்றும் இரும்பு.

ஒவ்வொரு சாம்ராஜ்யமும் பெருமை மற்றும் ஊழல் மற்றும் வீழ்ச்சியடையும். கடைசிப் பேரரசு (இரும்பு) பத்து தனித்தனி துண்டுகளாக உடைந்துவிடும், அது ஒருபோதும் ஒன்றுபடாது, "இரும்பு கசப்பான களிமண்ணுடன் கலக்காதது போல". (Vs. 43). ஆனால் அந்த பத்து மாநிலங்களும் பழைய "இரும்பு" பேரரசின் சில வலிமையை இன்னும் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் என்று தீர்க்கதரிசனம் கூறுகிறது. இதற்குப் பிறகு காலத்தின் இறுதி வரை வேறொரு உலகப் பேரரசு இருக்காது. இந்த தீர்க்கதரிசனம் ஒரு குழந்தை கூட புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு தெளிவாக உள்ளது.

மேதிய-பெர்சியா, கிரீஸ் மற்றும் ரோம் ஆகியவை பாபிலோனைப் பின்பற்றின. கி.பி 476 இல் ரோம் வீழ்ந்தபோது, 900 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தீர்க்கதரிசனம் கூறியது போலவே, அது பத்து சுதந்திர நாடுகளாக தன்னை உடைத்தது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பல்வேறு அரசர்கள் மற்றும் கொடுங்கோலர்கள் இந்த மாநிலங்களை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் தீர்க்கதரிசனத்தை தவறாக நிரூபிக்க முயன்றனர், கடைசியாக அடால்ஃப் ஹிட்லர், ஆனால் அனைவரும் தோல்வியடைந்தனர். "அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பற்றிக்கொள்ள மாட்டார்கள்", ஈர்க்கப்பட்ட வார்த்தை (vs.43) கூறுகிறது. உண்மையில், டேனியலின் அந்த எளிய வார்த்தைதான் முதல் உலகப் போரில் ஜெர்மன் கைசரையும், இரண்டாம் உலகப் போரில் ஹிட்லரையும் தோற்கடித்தது.

ரோமானியப் பேரரசு வீழ்ந்தாலும், அதன் செல்வாக்கு உலகம் முழுவதும் நல்லதாகவோ அல்லது மோசமாகவோ உணரப்படுகிறது. "இரும்பின் வலிமை அதில் இருக்கும்" (தானியேல் 2:41). உலகில் எங்கும் ஒரு பழங்குடியினர் அல்லது மக்கள் மிகவும் பழமையான அல்லது பின்தங்கியவர்கள் இல்லை, ஆனால் அவர்கள் ரோமில் இருந்து பெற்ற அந்த "இரும்பு" நாகரிகத்தால் ஓரளவு பாதிக்கப்படுகின்றனர். இது கிழக்கிலும் மேற்கிலும் ஊடுருவியுள்ளது.

நவீன அரசாங்கங்கள் ரோமானிய பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் அவர்களின் நீதி அமைப்புகளின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் கருத்துகளின் மீது கிட்டத்தட்ட மாறாமல் உருவாக்குகின்றன. அந்த "இரும்பு" ஏதோ ஒரு வகையில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் உலக கிராமமாக உலகமே மாறிவிட்டது. எடுத்துக்காட்டாக, அனைத்து நாடுகளும் தங்கள் செய்தித்தாள்களை கிறிஸ்துவின் பிறப்பு வரை செல்லும் பொதுவான உலக-டேட்டிங் முறையின் மூலம் தேதியிடுகின்றன (கி.மு., "கிறிஸ்துவிற்கு முன்;" கி.பி., "அன்னோ டொமினி" அல்லது ஆண்டவரின் ஆண்டு").

கிட்டத்தட்ட அனைத்து நாடுகளும் தங்கள் அரசாங்க அலுவலகங்கள், வங்கிகள், தபால் நிலையங்கள் மற்றும் பல வணிகங்களை ஞாயிற்றுக்கிழமை மூடுகின்றன- முற்றிலும் ரோமானிய கண்டுபிடிப்பு. அவர்கள் நள்ளிரவு முதல் நள்ளிரவு வரை நேரத்தை கணக்கிடுகிறார்கள், இது ஒரு ரோமானிய யோசனை.

லண்டனில் ஒரு நிமிடத்திற்குள் என்ன நடக்கிறது என்பது தொலைதூரக் காட்டில் உள்ள கிராமத்தில் செய்தி, வானொலிக்கு நன்றி. எந்த தேசமும் கலாச்சாரமும் இனி தனிமைப்படுத்தப்படவில்லை. பைபிள் மேற்கு நாடுகளைப் போலவே கிழக்கிலும் பொருத்தமானது.

(b)பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசனங்கள் மேசியாவின் வருகையை முன்கூட்டியே மற்றும் மிக விரிவாக விவரிக்கின்றன. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால எதிர்ப்பும் துன்புறுத்தலும் அந்த தீர்க்கதரிசன அடித்தளத்தை அசைக்கத் தவறிவிட்டன.

பழைய ஏற்பாடு இந்த மனிதனின் வாழ்க்கையை அவர் பிறப்பதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே கூறியது. அது முன்னறிவித்தது: இயேசு பிறந்த இடம், பெதலகேம் (மீகா 5:2); அவரது பழங்குடி அடையாளம், யூதா (ஆதியாகமம் 49:10); அவருடைய குடும்பப் பரம்பரை ஜெஸ்ஸி (ஏசாயா 11:1); அவர் தாவீதின் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர் (எரேமியா 23:5); அவர் ஒரு கன்னிப் பெண்ணின் பிறப்பு (ஏசாயா 7:14); ஒரு குழந்தையாக அவரை கொல்ல முயற்சிகள் (எரேமியா 31:15); பரிசுத்த ஆவியினால் அவருடைய சிறப்பு அபிஷேகம் (ஏசாயா 11:2); கடவுளின் இல்லத்திற்கு அவனது பக்தி (சங்கீதம் 69:9); ஜான் பாப்டிஸ்ட் மூலம் அவரது அறிமுகம், ஒரு "குரல்... வனாந்தரத்தில்" (ஏசாயா 40:3); அவருடைய ஊழியம் கலிலேயாவில் தொடங்கியது (ஏசாயா 9:1); நோயுற்றவர்களைக் குணப்படுத்துவதிலும், குருட்டுக் கண்களைத் திறப்பதிலும், முடவர்களை மீட்டெடுப்பதிலும் அவருடைய இரக்கம் (ஏசாயா 35:5,6); அனைத்து இனங்களுக்கும் அவருடைய ஊழியம் (ஏசாயா 60:3); கழுதையின் மீது எருசலேமுக்கு அவர் நுழைவது (சகரியா 9:9); சிலுவையில் அவர் மரணம் (உபாகமம் 21:22,23; சங்கீதம் 22:16-18 மற்றும் 69:21); கடைசியாக, அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதல் (சங்கீதம் 16:10; 30:3; 41:10; 118:17; ஓசியா 6:2).

கண்டுபிடிப்புகளின் புதிய உலகின் அதிசயம்

(இ) பல தீர்க்கதரிசனங்கள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்து நமது உலகளாவிய விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவின் அதிகரிப்பை முன்னறிவிக்கிறது . அதுவரை எல்லா இடங்களிலும் நடந்தேயோ, மாட்டு வண்டியிலோ, குதிரையிலோ, பாய்மரக் கப்பல்களிலோ கடலில் பயணம் செய்தார்கள். ஆனால் டேனியல், "இறுதிகாலத்தில் பலர் ஓடிவருவார்கள், மேலும் அறிவு பெருகும்" (தானியேல் 12:4) என்று அறிவித்தார்.

பதிவுசெய்யப்பட்ட உலக வரலாற்றை ஒரு 12 மணி நேர நாளுக்கு ஒப்பிட்டால், இந்த நவீன கண்டுபிடிப்புகள் சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முந்தைய பதினைந்து நிமிடங்களில் குவிந்துள்ளன.

ரயில்கள், பேருந்துகள், டாக்சிகள், விமானங்கள் மற்றும் மாட்டு வண்டிகளில் ஏன் பயணிக்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் "முடிவு காலத்தில்" வாழ்கிறோம் என்று பைபிள் சொல்கிறது. (தீர்க்கதரிசனம் பைபிள் அறிவின் அதிகரிப்பைக் குறிக்கலாம்; ஆனால் சுவாரஸ்யமானது என்னவென்றால்: எங்கு, எப்போது பைபிள் அறிவு பெருகுகிறதோ, அங்கெல்லாம் அறிவியல் அறிவும் அதிகரிக்கிறது, செழிப்பு உருவாகிறது).

மீண்டும், இறுதி நேரத்தைப் பற்றி பேசுகையில், வெளிப்படுத்துதல் புத்தகம் நமது உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் நெருக்கடியை முன்னறிவிக்கிறது. இது "பூமியை அழிப்பவர்கள்" (11:18) மீது நியாயத்தீர்ப்பைத் தூண்டுகிறது. அத்தகைய தீர்க்கதரிசனத்தை நமது நவீன காலம் வரை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை; இப்போது அணுகுண்டுகளால் எல்லோருக்கும் கவலையாக இருக்கிறது.

உங்கள் கைகளில் ஒரு தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியது

(ஈ) ஆனால் பிரகாசமான, மகிழ்ச்சியான தீர்க்கதரிசனம் உலகம் முழுவதற்கும் நற்செய்தியை முன்னறிவிப்பதாகும். அவரது சொந்த மக்களால் (யூதர்கள்) குற்றவாளியாகக் கருதப்படும் அவர் அவமானகரமான சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு, அவருடைய பணி என்றென்றும் தோல்வியடையும் என்று தோன்றியபோது, இயேசு பைபிளில் மிக அற்புதமான கணிப்புகளைச் செய்தார். அவர் சொன்னார், "ராஜ்யத்தின் இந்தச் சுவீசேஷம் சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாக உலகமெங்கும் பிரசங்கிக்கப்படும்; அப்பொழுது முடிவு வரும்" (மத்தேயு 24:14). ஒரு ரோமானிய சிலுவையில் அறையப்படவிருக்கும் ஒருவர், எந்த மனிதனும் அனுபவிக்கக்கூடிய மிக அவமானகரமான விதி, வெளிப்படையாக காட்டு மெகலோமேனியாவில் ஈடுபடுகிறது! யூதர்களும் ரோமர்களும் அவருடைய கணவுகளை என்றென்றும் நசுக்கிவிட்டதாக நினைத்தார்கள்.

ஆனால் அவருடைய நற்செய்தி உண்மையில் எங்கும் சென்றுவிட்டது. உலகம் முழுவதும் இரண்டு பில்லியன் பைபிள்களை வெளியிடுவது அந்த "சாட்சியின்" ஒரு பகுதியாகும். இந்தப் புத்தகத்தின் வெளியீடு கூட இயேசுவின் "காட்டு" கணிப்பின் ஒரு சிறிய, பகுதி நிறைவேற்றமாகும்.

அதை நம்புபவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி, செழிப்பு மற்றும் இரட்சிப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டுவரும் தாய்மையான, மேம்படுத்தும் உண்மைகளை பைபிள் தெரிவிக்கிறதா? கி.மு. 2000 க்கு முன், ஆபிரகாம் கல்தேயர்களின் ஊரில் வாழ்ந்தபோது கடவுள் அவருக்கு ஒரு வாக்குறுதி அளித்தார்: "நான் உன்னை ஆசீர்வதித்து, உன் பெயரைப் பெருமைப்படுத்துவேன்; நீ ஆசீர்வாதமாயிருப்பாய்: உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதிப்பேன், உன்னைச் சபிக்கிறவனைச் சபிப்பேன்; பூமியிலுள்ள எல்லாக் குடும்பங்களும் உன்னில் ஆசீர்வதிக்கப்படும்" (ஆதியாகமம் 12:2,3). இந்த வாக்குறுதி இயேசுவின் வருகையில் நிறைவேறும். அந்த வாக்குறுதியின் நிறைவேற்றத்தைப் பற்றி முழு பைபிளும் கூறுகிறது. "ஆசீர்வாதம்" என்ற வினைச்சொல்லின் பொருள் "மகிழ்ச்சியடையச் செய்வது". மொத்தத்தில், உலகம் ஒரு சோகமான, மகிழ்ச்சியற்ற இடமாக இருக்கிறது, மேலும் கடுமையான வறுமை நிறைந்திருக்கிறது. சில முகங்கள் உள் மகிழ்ச்சியின் ஒளியைப் பதிவு செய்கின்றன. கடவுளின் நோக்கம் தோல்வியுற்றதா?

இயேசு உலகம் முழுவதற்கும் என்ன செய்தார்

பலர் அவரை நம்பவில்லை என்றாலும், கிறிஸ்து உண்மையில் உலகத்தை ஆசீர்வதித்துள்ளார். உண்மையில், அவரை வெறுக்கும் மக்களை அவர் சத்தமாக நேசிக்கிறார். கடவுள் "தீயோர்மேலும் நல்லோர்மேலும் தம்முடைய சூரியனை உதிக்கச் செய்து, நீதிமாண்கள்மேலும் அநியாயக்காரர்கள்மேலும் மழையைப் பெய்யப்பண்ணுகிறார்" (மத்தேயு 5:45). ஒரு உண்மையான அர்த்தத்தில், கிறிஸ்து தன்னை அழிப்பதிலிருந்து உலகத்தை மீட்டுக்கொண்டார்.

நம்புவது கடினம், ஆனால் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிறிஸ்துவின் காலத்தில் உலகம் இன்று இருப்பதை விட மோசமாக இருந்தது. ரோமானியப் பேரரசின் அந்த நாட்களில் கிறிஸ்து "காலத்தின் முழுமையில்" வந்தபோது அது அதன் சீரழிவின் மிகக் குறைந்த நிலையை அடைந்தது.

ரோம் மக்களில் நான்கில் மூன்று பங்கு நம்பிக்கையற்ற அடிமைகள்; விரக்தியும் சிடுமூஞ்சித்தனமும் கிட்டத்தட்ட உலகளாவியவை; ரோம் மக்கள் கூட்டத்தின் பொழுதுபோக்கிற்காக மனிதர்கள் மற்ற மனிதர்கள் அல்லது விலங்குகளுடன் சாகும்வரை சண்டையிடுவதைக் காண ஆம்பிதியேட்டர்களுக்கு திரண்டனர்; அதிக இரத்தம், மேலும்

வேடிக்கை; உணவகங்களில் வாமிடோரியம் என்ற இடம் இருந்தது; பணக்கார ரோமானிய குடிமக்களின் மிக உயர்ந்த லட்சியம் தற்கொலை செய்து கொள்வது; விபச்சாரம் மத வழிபாடாக புனிதப்படுத்தப்பட்டது; ஊழல் மற்றும் அநீதி உச்ச ஆட்சி; உலகமே உலகளாவிய தற்கொலையின் விளிம்பில் இருந்தது.

பின்னர் ஆபிரகாமுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேறியது - இயேசு. அரசியல், இராணுவ, அல்லது நிதி பலம் இல்லாமல், ரோமானியர்களும் யூதர்களும் கடவுளின் சாபத்தின் உறுதியான அறிகுறி என்று நம்பிய அவமானகரமான மரணத்தை இறக்கி, அழிவிலிருந்து காப்பாற்றும் உண்மைகளைப் போதித்து உலகையே தலைகீழாக மாற்றினார். பலரால் வெறுக்கப்பட்டும், அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் கொடூரமான முறையில் துன்புறுத்தப்பட்டாலும், அவருடைய நற்செய்தி ஈஸ்ட் போல சமூகத்தில் ஊடுருவி அப்பத்தை உயர்த்தியது.

அவர்கள் நேர்மையாகவும், மனத்தாழ்மையுடனும் அதை ஒப்புக்கொள்ளும் அளவுக்கு மனத்தாழ்மையுடன் இருக்கிறார்களோ இல்லையோ, அவருடைய வருகையால் "பூமியின் அனைத்து குடும்பங்களும்" ஆசீர்வதிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு நடுத்துவமனையும், ஒவ்வொரு பள்ளியும், ஏழைகள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான ஒவ்வொரு கருணைப் பணியும், நாம் அனுபவிக்கும் பாதுகாப்பும் நீதியும் ஏதோ ஒரு வகையில் அவர் கொண்டு வந்த நற்செய்தியுடன் தொடர்புடையவை. அது இல்லாமல், முழு உலகமும் ஒரு காடாக இருக்கும், அங்கு யாருடைய உயிரும் உடைமையும் பாதுகாப்பாக இருக்காது.

ஏன் பல மக்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படாதவர்கள்?

பல முகங்களை நீங்கள் காணும் துக்கமான வலி கிறிஸ்துவை அறியாததன் விளைவு ஒரு நல்ல செய்தி, இல்லையெனில் அதை நம்பவில்லை. நிச்சயமாக, செழிப்பு மற்றும் மகிழ்ச்சி ஒரு வடிவத்தில் அல்லது இன்னொரு வடிவத்தில் எப்போதும் பைபிளில் நம்பிக்கையைப் பின்பற்றுகிறது. அனைவருக்கும் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார், ஆனால் மோசமான நிர்வாகம் பெரும்பாலும் வறுமையை உருவாக்குகிறது. "ஏழைகளின் உழவில் நிறைய உணவு இருக்கிறது; ஆனால் நியாயத்தீர்ப்பு இல்லாததால் அழிந்து போனது உண்டு." (நீதிமொழிகள் 13:23). "நியாயத்தீர்ப்பு" என்பது முக்கிய வார்த்தை: கடவுளுடைய வார்த்தையின் அறிவால் கொடுக்கப்பட்ட கூரிய பகுத்தறிவு மற்றும் ஒழுக்கம்.

விரக்தியான, முறுக்கப்பட்ட வாழ்க்கை பைபிளின் செய்தியால் எவ்வளவு மகிமையாக மாற்றப்படுகிறது என்பதற்கான கணக்குகளுக்கு முடிவே இல்லை. நரமாமிசவாதிகள், காட்டுமிராண்டிகள், குற்றவாளிகள், கொலைகாரர்கள், விபச்சாரிகள், போதைக்கு அடிமையானவர்கள், பணக்காரர்கள் மற்றும் ஏழைகள், படித்தவர்கள் மற்றும் படிக்காதவர்கள், இந்த புத்தகத்தின் மூலம் தங்கள் இதயங்களில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையை உணர்ந்துள்ளனர், மேலும் ஆபிரகாமின் சந்ததியான இரட்சகரின் மூலம் கடவுள் வாக்குறுதியளித்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றனர்.

சில நண்பர்கள் ஒரு முன்னாள் குடிசைகாரனைக் கேலி செய்தனர், கிறிஸ்துவின் மீதான அவரது நம்பிக்கை வெறும் "மாயை" என்று கூறினார். அவர் பதிலளித்தார்: "மாயைக்கு கடவுளுக்கு நன்றி; என் பிள்ளைகளுக்கு ஆடைகளையும், காலில் காலணிகளையும், அவர்கள் வாயில் ரொட்டியையும் போட்டிருக்கிறார். அது என்னை ஒரு மனிதனாக்கியது, அது நரகமாக இருந்த என் வீட்டில் மகிழ்ச்சியையும் அமைதியையும் ஏற்படுத்தியது. இது ஒரு மாயை என்றால், கடவுள் எங்கும் குடி அடிமைகளுக்கு அனுப்பட்டும்.

அனத்தாத் கல்கத்தாவில் பிறந்து பைபிளை வெறுத்து வளர்ந்தவர். ஒரு இரவில் அவர் ஒரு பைபிள் புத்தகக் கடையை எரிக்கத் திட்டமிட்டார், ஆனால் ஆர்வத்தின் காரணமாக முதலில் ஒரு பைபிளை வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றார்

மற்றும் மலைப் பிரசங்கம், பாவிசுக்கு கிறிஸ்துவின் அழைப்பு மற்றும் லூக்காவில் கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் அறையப்பட்டதைப் பற்றிய கணக்கைப் படிக்கத் தொடங்கினார். அவன் மனசாட்சி கலங்கியது. இருப்பினும், அவர் பெனாரஸ், பிரயாக், கயா, பிருந்தாபன் மற்றும் ரிஷிகேஷ் யாத்திரைகள் மூலம் அமைதி தேட முயன்றார். இயேசு ஒரு வரலாற்று நபர் என்பதையும், பைபிள் பதிவுகள் உண்மையான உண்மை என்பதையும் அவர் இறுதியாக அறிந்தபோது, கிறிஸ்துவின் நற்செய்திக்கு தனது இதயத்தை ஒப்படைக்க அவர் தயாராக இருந்தார். அவர் கடவுளின் அருளை எதிர்ப்பதை நிறுத்தினார்.

நிச்சயமாக, பைபிளை நம்புவதாகக் கூறும் சிலர் தங்கள் வாழ்க்கையில் அதன் அழகை வெளிப்படுத்துவதில்லை என்பது உண்மைதான், இது உலகின் மிகப்பெரிய சாபமாக இருந்து வருகிறது. இதை பின்னர் விவாதிப்போம். தம்மைப் பின்பற்றுபவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் ஆனால் உண்மையில் தீயவனைப் பின்பற்றும் மக்களால் உருவாக்கப்படுவதுதான் மிகவும் பயங்கரமான இருள் என்று இயேசு சொன்னார்: "உன்னிலுள்ள வெளிச்சம் இருளாக இருந்தால், அந்த இருள் எவ்வளவு பெரியது!". (மத்தேயு 6:23). யாரோ ஒருவர் அவருடைய பெயரைக் கூறிக்கொள்கிறார், ஆனால் அவருடைய காரணங்களுக்கு துரோகியாக இருக்கிறார், அது இயற்கையில் வேறு எங்கும் தெரியாத அளவுக்கு பயங்கரமான ஒன்று.

ஆனால் கள்ளப் பணம் இருப்பது உண்மையான பணத்தைப் பயன்படுத்துவதில் இருந்து ஒருவரை ஊக்கப்படுத்தக் கூடாது. பைபிள் "பெரிய பாபிலோன்" என்று அழைக்கும் "ஆண்டுகிறிஸ்ட்" என்ற இந்த நிகழ்வை அடுத்த அத்தியாயத்தில் ஆராய்வோம்.

பைபிள் தன்னுடன் ஒத்துப்போகிறதா?

எந்த புத்தகமும் நம் நம்பிக்கைக்கு தகுதியானதாக இருந்தால், அது நிலையானதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு இடத்தில் $2+2=4$ என்று சொன்னால் நல்லது; ஆனால் வேறொரு இடத்தில் அது $2+2=5$ என்று சொன்னால், அது சீரற்றதாகவும் நம்பத்தகாததாகவும் இருப்பதால் அது தன்னைத்தானே தட்டிக் கேட்கிறது. மற்றபடி நல்ல உணவை அழிக்க உங்களுக்கு தேவையானது ஒரு சிறிய அளவு ஆர்சனிக்.

பைபிளில் 66 புத்தகங்கள் உள்ளன, 1500 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, 40 தலைமுறைகளில், 40 க்கும் மேற்பட்ட எழுத்தாளர்களால் அனைத்து தரப்புகளிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இன்னும் அது தனக்குள்ளேயே முழு இணக்கத்துடன் உள்ளது. எந்த எழுத்தாளரும் மற்றவருக்கு முரண்பட்ட கருத்துக்களைக் கற்பிப்பதில்லை. ஒரு பொதுவான ஒற்றுமை ஒட்டுமொத்தத்தையும் ஒன்றாக இணைக்கிறது. உலகில் வேறு எந்த இலக்கியத்திலும் இது போன்ற அற்புதமான ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்த முடியாது.

ஒரே ஒரு பரிசுத்த ஆவியானவர் எல்லா ஆசிரியர்களின் மனதையும் ஊக்கப்படுத்தினார் என்பது மட்டுமே சாத்தியமான விளக்கம். முஸ்லீம்கள் தங்கள் குர்கூர் என்று கூறுவது போல் பைபிள் வார்த்தைக்கு வார்த்தை கட்டளையிடப்படவில்லை

'ஒரு; பரிசுத்த ஆவியானவர் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் மனதைத் தூண்டினார். பைபிள் எழுத்தாளர்கள் கடவுளின் பேனா அல்ல; அவர்கள் அவருடைய எழுத்தாணிகள்.

கடவுள் நமக்கு எப்படி எளிதாக்கினார்

நீங்கள் பல இடங்களில் ஒரு பைபிளை வாங்கலாம், சில ரூபாய்களுக்கு மட்டுமே. ரியல் எஸ்டேட் அல்லது நகைகளை விட இது உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் உங்களுக்கு ஒரு பொக்கிஷமாக இருக்கும். இது உண்மையான "ரியல் எஸ்டேட்". ஒருவரின் இறுதி மணிநேரம் வரை வாழ்க்கை முழுவதும், அதன் ஆறுதல் விலைமதிப்பற்றது. இயேசுவே அதை விரும்பினார். அவர் பிரார்த்தனை செய்வார்:

உமது சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கான விருப்பத்தை எனக்குக் கொடுங்கள்

செல்வம் அடைவதை விட.

பயனற்றவற்றில் கவனம் செலுத்துவதிலிருந்து என்னைக் காத்தருளும்.

எனது எல்லா ஆசிரியர்களையும் விட நான் புரிந்துகொள்கிறேன்,

ஏனென்றால், உமது அனைத்து அறிவுரைகளையும் நான் தியானிக்கிறேன்.

முதியவர்களை விட எனக்கு ஞானம் அதிகம்.

ஏனென்றால் நான் உமது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறேன் (சங்கீதம் 119:36, 37, 99, 100, GNB).

தீயவன் தவறு செய்யத் தூண்டப்பட்டபோது, அவனது நிலையான பதில், "அது எழுதப்பட்டிருக்கிறது" (பார்க்க மத்தேயு 4:4,7).

அவர் மக்களைக் கேட்பார், "நீங்கள் வேதத்தில் படிக்கவில்லையா...?" "நீங்கள் இந்த வேதத்தை படிக்கவில்லையா?" (மத்தேயு 21:42; மாற்கு 12:10).

கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு ஜான் 5:39 இல் உள்ள அவரது வார்த்தைகளை கட்டளையாக மொழிபெயர்க்கிறது, "வேதத்தை தேடுங்கள்."

துன்பம் மற்றும் துயரத்தின் போது, எரேமியா பைபிளைக் கண்டுபிடித்தார். "உம்முடைய வார்த்தைகள் கிடைத்தன, நான் அவைகளைப் புகித்தேன்; உமது வார்த்தை எனக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் என் இதயத்தின் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது." (எரேமியா 15:16).

நீங்கள் ஒருபோதும் தேனைச் சுவைக்கவில்லை என்றால், கொஞ்சம் முயற்சி செய்ய வேண்டாமா?

அத்தியாயம் பதினான்கு

ஒரு கெட்ட மனிதன் எப்படி நல்ல மனிதனாக மாறுகிறான்

அர்ஜுனன்: கிருஷ்ணா, ஒரு மனிதனை அவனது விருப்பத்திற்கு மாறாக கெட்டவனாக்குவது எது? கட்டாயத்தின் கீழ், அது போல்? பிராகவத் கீதை III.

கிருஷ்ணர் கேள்விக்கு பதிலளித்தார், அது "காமம்", இது "அதன் நெருப்புக்கு எரிபொருளாகும்: இதனால், அது உடலில் வசிப்பவரை ஏமாற்றுகிறது, அவரது தீர்ப்பைக் குழப்புகிறது". ஆனால் காமம் எங்கிருந்து வருகிறது? மற்றும் அது எப்படி வெற்றி பெற்றது?

அர்ஜுனனின் கேள்வி புதிய ஏற்பாட்டில் இன்னும் முழுமையாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் சில வரவேற்கத்தக்க நல்ல செய்திகளுடன்:

நான் செய்ய விரும்புவதை நான் செய்யவில்லை; மாறாக, நான் வெறுப்பதைச் செய்கிறேன்... நல்லது செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசை என்னுள் இருந்தாலும், என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது. நான் செய்ய விரும்பும் நன்மையை நான் செய்யவில்லை; மாறாக, நான் செய்ய விரும்பாத தீமையை செய்கிறேன். நான் செய்ய விரும்பாததைச் செய்தால், இனி நான் அதைச் செய்பவன் அல்ல என்று அர்த்தம்; மாறாக, பாவம் என்னுள் வாழ்கிறது... என் உடலில் வேறு ஒரு சட்டம் செயல்படுவதை நான் காண்கிறேன் - என் மனம் அங்கீகரிக்கும் சட்டத்திற்கு எதிராகப் போராடும் ஒரு சட்டம். இது என் உடலில் வேலை செய்யும் பாவத்தின் சட்டத்திற்கு என்னை ஒரு கைதியாக்குகிறது. நான் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியற்ற மனிதன்! என்னை யார் காப்பாற்றுவார்கள்?...

கிறிஸ்து இயேசுவோடு இணைந்து வாழ்வு தரும் ஆவியின் சட்டம், பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சட்டத்திலிருந்து என்னை விடுவித்துள்ளது. மனித இயல்பு பலவீனமாக இருந்ததால், சட்டத்தால் செய்ய முடியாததை, கடவுள் செய்தார். மனிதனுடைய பாவ சபாவத்தைப் போன்ற சபாவத்துடன் வந்த தம்முடைய சொந்த குமாரனை பாவத்தை நீக்கி அனுப்புவதன் மூலம் மனித இயல்பில் பாவத்தை கண்டனம் செய்தார். மனித இயல்பின்படி வாழாமல், ஆவியின்படி வாழும் நம்மில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதியான கோரிக்கைகள் முழுமையாக திருப்தி அடையும்படி கடவுள் இதைச் செய்தார் (ரோமர் 7:15-24; 8:1-4, GNB).

என்ன மகிமையான நற்செய்தி! இதோ அந்த நிலையான புதிய ஏற்பாட்டு பல்லவி: கிறிஸ்து பாவத்தை நீக்குகிறார்! அர்ஜுனனின் கெஞ்சல் கேள்விக்கு இதுதான் பதில். மகிழ்ச்சி, இதய அமைதி, தீய பழக்கங்களுக்கு எதிரான வெற்றி - அர்ஜுனா, வாருங்கள், வரம் பெறுங்கள்!

இயேசுவின் இணைந்தார்

கடினமான ஒரு நாள் வேலைக்குப் பிறகு ஓய்வெடுப்பது எவ்வளவு சுவையானது! துக்கம், குற்ற உணர்வு அல்லது கவலை ஆகியவற்றால் இதயம் எடைபோட்ட பிறகு ஒருவரின் ஆன்மாவுக்கு ஓய்வு கிடைப்பது எவ்வளவு சுவையானது.

மனிதகுலம் இதுவரை கேட்டிராத மகிழ்வான அழைப்பை இயேசு கூறுகிறார், "என்னிடம் வாருங்கள், ... நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருகிறேன். என் நுகத்தை உங்கள் மேல் எடுத்துக்கொண்டு என்னிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள். என் நுகம் இலகுவானது, என் சுமை இலகுவானது."

"நுகம்" என்றால் என்ன? இது இரண்டு காரணிகளை ஒன்றாக இணைக்கிறது, அதனால் அவை ஒன்றாக இழுக்க முடியும். பொதுவாக, அவர்கள் இழுக்க வேண்டிய சுமை அதிகம். இருவரும் சமமாக எடையை சுமக்க வேண்டும்.

ஆனால் இயேசு நம்மைச் சுமக்க அழைக்கும் "நுகம்" எளிதானது மற்றும் இலகுவானது, ஏனென்றால் அது எடையைச் சுமப்பவர். அவருடைய பாரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள அவர் நம்மை அழைப்பதில்லை, ஆனால் நம்முடைய பாரங்களை அவருடன் பகிர்ந்து கொள்ள அவர் நம்மை அழைக்கிறார். இதன் பொருள் நமது இதயம், நமது

ஏமாற்றங்கள், எங்கள் சோதனைகள்; இதனால், அவை தாங்க எளிதாகின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் நம் குற்றத்தை சுமக்கிறார்.

படிகள் எளிமையானவை, இதன் மூலம் நாம் இயேசுவில் ஆன்மாவைக் காணலாம்:

(1) அவர் நம்மை அழைக்கும்போது நாம் அவரை நம்புகிறோம்: நற்செய்தி உண்மையில் நல்லது என்று நம்புவதுதான். கெட்ட செய்திகளை நம்புவதற்கு நாங்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டதால், எங்களின் அடிப்படைப் பிரச்சனை இங்கே உள்ளது. அது உள்ளூர்க்குள் பதிந்துள்ளது

எவ்வளவு

நாம் ஒரு சிலை அல்லது ஒரு உருவத்திற்கு வர வேண்டிய அவசியமில்லை. உண்மையில், எந்த விதமான உருவமும் இயேசுவின் மீதான உண்மையான நம்பிக்கைக்கு இடையூறாக மாறும் (சில "கிறிஸ்தவ" தேவாலயங்களில் உருவங்கள் இருந்தாலும், அவை கடவுளுடைய வார்த்தைக்கு முரணாகச் செய்கின்றன).

நீங்கள் ஒருவரை மிகவும் நேசிக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம் - உங்கள் காதலன் அல்லது உங்கள் கணவர் அல்லது உங்கள் மனைவி. உங்கள் அன்புக்குரியவர் உங்கள் முன்னிலையில் இருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம்; இன்னும் நீங்கள் அவரை அல்லது அவளைப் புறக்கணித்துவிட்டு, அவருடைய படத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு உங்கள் நேரத்தைச் செலவிடுகிறீர்கள். உங்கள் அன்புக்குரியவர், "என் படத்தில் கவனம் செலுத்தாமல், என்னிடம் கவனம் செலுத்துங்கள்!" என்று புகார் செய்வார்.

எந்த உருவமும் கடவுளின் உண்மையான பிரசன்னத்தை மறுப்பதாகும், அவர் ஆவியானவர், ஆனால் நாம் கற்பனை செய்யக்கூடிய எந்தவொரு பொருளையும் விட அவர் உண்மையானவர். எனவே, எந்தவொரு பொருளாலும் அவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது என்பது அவரது உண்மையான இருப்பை மறுப்பதாகும். இயேசு தம்முடைய சீஷர்களை விட்டுப் பிரிந்தபோது, பரிசுத்த ஆவியை தமக்கு பதிலாக அனுப்புவேன் என்று வாக்குறுதி அளித்தார் (யோவான் 14:16-18). உண்மையில், அவர் ஆவியில் நம் இதயங்களுக்குள் வருபவர் என்று அவர் நமக்கு உறுதியளிக்கிறார். ஆகவே, 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சீடர்கள் அவருடைய பிரசன்னத்தில் இருந்ததைப் போலவே, விசுவாசத்தால் நாம் அவருடைய பிரசன்னத்தில் இருக்கிறோம் என்று நம்புவதே இயேசுவில் ஓய்வைக் கண்டறிவதற்கான முதல் படியாகும். அது எந்த வகையான படத்தையும் அகற்ற வேண்டும்.

கருதுவது மற்றும் உருவம் என்பது இயேசுவின் ஆவியின் மூலம் நம்முடன் இருப்பதை மறுப்பதாகும்; மேலும் அது உண்மையை மறுக்கிறது. மேலும் இது இருண்ட அவநம்பிக்கை. மோசமான செய்திகளை நம்புவது மோசமானது. மேலும், அது இறைவனுடனான உண்மையான உறவை அழித்துவிடுவதால், அது இறைவனை ஆழமாக ஏமாற்றுகிறது. உங்கள் அன்புக்குரியவர் உங்கள் கைகளில் இருக்கும்போது நீங்கள் ஒரு படத்தைப் பற்றி கவலைப்பட முடியாது.

கடவுள் நம்மை நேசிப்பதால்தான், எந்த ஒரு உருவத்தையும் வழிபடக் கூடாது என்று கடுமையாகத் தடை விதித்திருக்கிறார்: "உனக்கு எந்தச் சிலையையோ, மேலே வானத்திலோ, கீழே பூமியிலோ அல்லது பூமியில் உள்ளவற்றின் உருவத்தையோ உண்டாக்க வேண்டாம். பூமிக்கு அடியில் உள்ள தண்ணீரில், நீ அவர்களை வணங்காதே, அவர்களுக்கு பணிவிடை செய்யாதே" (யாத்திராகமம் 20:4,5).

(இரண்டு)

இயேசு கூறும் நற்செய்தியை நம்புகிறோம். சமாரியாவின் மக்கள் அவரிடம் "இரண்டு நாட்கள்" பேசி, "நாங்கள் நம்புகிறோம்..."
இவரே உலக இரட்சகராகிய கிறிஸ்து என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.
(யோவான் 4:40,42). இங்குதான் நமது நம்பிக்கை சோதிக்கப்படுகிறது: நற்செய்தியை நம்ப விரும்புகிறோமா அல்லது கெட்ட செய்திகளை நம்புவதில் திருப்தியடைகிறோமா?

இயேசுவின் சிறந்த அம்சம்

இதுவே இயேசுவின் உன்னத அடையாளம் - மகிழ்ச்சியான செய்தி. வானதூதர் தனது பிறப்பை அறிவித்தார், "நான் உங்களுக்கு நற்செய்தியுடன் வந்துள்ளேன், இது எல்லா மக்களுக்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தரும்." "கர்த்தருடைய ஆவி என்மீது இருக்கிறது, ஏனென்றால் அவர் ஏழைகளுக்கு நற்செய்தியைக் கொண்டு... ஒடுக்கப்பட்டவர்களை விடுவிப்பதற்காக என்னைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்." (லூக்கா 2:10; 4:18. GNB).

நீங்கள் நல்ல செய்தியை நம்ப தயாரா?

ஒருமுறை ஒரு தந்தை தனது நோய்வாய்ப்பட்ட குழந்தையை இயேசுவிடம் கொண்டு வந்து, "உன்னால் எதுவும் செய்ய முடிந்தால், எங்கள் மீது இரக்கம் காட்டி எங்களுக்கு உதவுங்கள். இயேசு தம்முடைய "என்றால்" பின்னோக்கித் திருப்பி, "உன்னால் நம்ப முடியுமானால், விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும்" என்றார். (மாற்கு 9:22,23).

அவருடைய நற்செய்தியை நம்புவது வாழ்க்கைக்கு வழிவகுக்கிறது; கெட்ட செய்திகளை நம்புவது மரணத்திற்கு வழிவகுக்கிறது: "அவரை நம்புகிறவன் கண்டனம் செய்யப்படுவதில்லை: ஆனால் விசுவாசிக்கிறவன் கண்டனம் செய்யப்படுவதில்லை.

ஏற்கனவே, அவர் தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரனுடைய நாமத்தை விசுவாசிக்காதபடியினால், இதுவே கண்டனம், வெளிச்சம் உலகத்தில் வந்தது, மனிதர்கள் தங்கள் செயல்கள் தீயவையாக இருந்ததால், ஒளியை விட இருளை நேசித்தார்கள். (யோவான் 3:18,19). கடவுளுக்குப் பதிலாக கெட்ட செய்திகளை நம்புவது எவ்வளவு பைத்தியக்காரத்தனம்:

(3)

நாங்கள் அவருடன் பேசுகிறோம், அவருடன் வருகை தருகிறோம். "வாருங்கள்..." என்று சொல்லும் போது, ஜெபத்தில் அவருடன் பேசும்படி இயேசு நம்மை அழைக்கிறார். "நீங்கள் ஜெபிக்கும்போது, உங்கள் அறைக்குச் சென்று, கதவை மூடிவிட்டு, கண்ணுக்குத் தெரியாத உங்கள் தந்தையிடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். நீங்கள் அந்தரங்கத்தில் செய்வதைக் காணும் உங்கள் தந்தை உங்களுக்கு வெகுமதி அளிப்பார்."

"நீங்கள் ஜெபிக்கும்போது, புறமத்தவரின் செய்வது போல், அர்த்தமற்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தாதீர்கள், அவர்களுடைய ஜெபங்கள் நீண்டதாக இருப்பதால் அவர்களுடைய தெய்வங்கள் கேட்பார்கள். அவர்களைப் போல் இருக்காதீர்கள். நீங்கள் அவரிடம் கேட்பதற்கு முன்பே உங்களுக்கு என்ன தேவை என்பதை உங்கள் தந்தை அறிந்திருக்கிறார். (மத்தேயு 6:6-8, GNB). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விருப்பமில்லாத செல்வந்தரிடம் காசைக் கேட்பது போல் தெருவில் பிச்சைக்காரர்களைப் போல பிரார்த்தனை என்பது இந்த அல்லது அந்த உதவிக்காக மன்றாடுவதில்லை. ஜெபம் என்பது கடவுளுடனான இருவழி உரையாடலாகும், அவர் ஏற்கனவே நம்மை நேசிக்கிறார், ஏற்கனவே நமக்கு உதவ விரும்புகிறார். இயேசு உறுதியளிக்கிறார், "நான் செய்வேன்"

என் பெயரில் நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும் செய்யுங்கள்" (யோவான் 14:13 GNB). அவர் மூலம், நாம் கடவுளை ஒரு நண்பராகப் பார்க்கிறோம், எதிரியாக அல்ல. உண்மையில், நாம் அவரை ஒரு தந்தையாகப் பார்க்கிறோம், நாம் கற்பனை செய்யக்கூடிய மிகச்சிறந்த பூமிக்குரிய தந்தையை விட நமக்கு சிறந்தவர். நாங்கள் தொடர்பு கொள்கிறோம்.

நாம் அவரிடம் ஜெபிக்கும்போது எதைப் பற்றி பேசுவோம்? நம்மைப் பற்றிய அனைத்தும். அவர் கூறுகிறார், "என்னில் நிலைத்திருங்கள், நான் உங்களில் நிலைத்திருப்பேன்" (யோவான் 15:4). நம்முடைய கஷ்டங்கள், பயங்கள், ஆசைகள் அனைத்தையும் கேட்கும் அளவுக்கு அவர் பிளியாக இல்லை. ஒரு சிறிய குருவி தரையில் விழுவதைக் கூட அவர் கவனிக்கிறார் (மத்தேயு 10:29). அவர் தனது தந்தையிடமிருந்து அனைத்து சக்தியையும் பெற்றார்; இன்னும் அவர் தனிப்பட்டவர். நாம் அவரை அணிய முடியாது. ஒரு குழந்தையின் பிரார்த்தனையைப் போலவே, நம்முடையது இப்போது சுயநலமாக இருக்கலாம், ஆனால் நாம் அவருக்குள் "வளர்கிறோம்". ஒரு பெற்றோருக்குத் தெரியும், தன் பிள்ளை என்றாவது ஒரு நாள் குழந்தைத்தனமாக இருப்பதை நிறுத்திவிடுவார், எனவே, தன்னலமற்ற ஜெபங்களை நாம் ஒரு நாள் ஜெபிக்கக் கற்றுக்கொள்வோம் என்பதை நம் பரலோகத் தந்தை அறிவார்.

(4) நாங்கள் அவரைக் கேட்கிறோம். ஒரு புத்திசாலியான மருத்துவரைப் போல, அவர் நமக்குத் தவறு என்று சொல்வார், எப்படி குணப்படுத்துவது என்பதைக் கண்டுபிடிப்பார். பரிசுத்த ஆவியின் மூலம், அவர் "பாவத்தையும், நீதியையும், நியாயத்தீர்ப்பையும் உலகைக் கடிந்துகொள்வார்" (யோவான் 16:8). அவர் நம்மை ஒருபோதும் ஊக்கப்படுத்த மாட்டார், ஆனால் அவர் உண்மையைச் சொல்வார் - அது சில சமயங்களில் புண்படுத்தும். "கடவுள் உங்களைத் தம் மகன்களாகக் கருதுகிறார். தந்தையால் தண்டிக்கப்படாத மகன் உண்டா? அவருடைய எல்லா மகன்களும் தண்டிக்கப்படாமல் இருந்தால், நீங்கள் உண்மையான மகன்கள் அல்ல, ஆனால் பாஸ்டர்கள் என்று அர்த்தம்... நமது மனித தந்தைகள் அவர்களுக்குச் சரியாகத் தோன்றியதைக் குறுகிய காலத்திற்குத் தண்டித்தனர்; ஆனால் கடவுள் அதை நம் சொந்த நன்மைக்காக செய்கிறார், அதனால் நாம் அவருடைய பரிசுத்தத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளலாம். (எபிரெயர் 12:7-10, GNB).

ஆகையால், நாம் ஜெபிக்கும்போது, பரிசுத்த ஆவி நமக்குக் கொண்டுவரும் பாவத்தின் நம்பிக்கையைக் கேட்க வேண்டும், அதை எதிர்த்துப் போராடக்கூடாது. உங்களுக்கு புற்றுநோய் இருந்தால், திறமையான அறுவை சிகிச்சை நிபுணரிடம் அதைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்லவும் அதை அகற்றவும் நீங்கள் புத்திசாலித்தனமாக இருப்பீர்கள்.

(5) அவர் எதைச் செய்யச் சொல்கிறாரோ, அதைச் செய்யத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். "கடவுள் உங்களை கடினமான காலங்களில் செல்ல வைப்பார், ஆனால் அவர் உங்களுக்கு கற்பிக்க இருப்பார், மேலும் நீங்கள் அவரைத் தேட வேண்டியதில்லை. நீங்கள் சாலையில் இருந்து வலப்புறம் அல்லது இடதுபுறமாக அலைந்தால், உங்கள் பின்னால் அவருடைய குரல் கேட்கும், "இதோ சாலை. அதைப் பின்பற்றுங்கள்." (ஏசாயா 30:20,21, GNB). இயேசுவின் தாய் மரியாள், "அவர் உங்களுக்கு எதை விட்டுச் செல்கிறாரோ, அதைச் செய்யுங்கள்" என்று எங்களுக்கு நல்ல அறிவுரை வழங்குகிறார். (யோவான் 2:5).

நாம் அவருக்குப் பதிலளித்தவுடன், அவருடைய இளைப்பாறுதலையும் நம் ஆன்மாக்களில் அமைதியையும் நாம் அறியத் தொடங்குவோம். உதாரணமாக, உங்களுடையது அல்லாத ஒன்றை நீங்கள் திருடிவிட்டீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். நீங்கள் அதை மறக்க முயற்சித்தீர்கள், அதைப் பற்றி எதுவும் செய்யவில்லை. ஆனால் நீங்கள் கர்த்தரிடம் ஜெபிக்க மண்டியிடும்போது, பரிசுத்த ஆவி அந்தத் தவறான காரியத்தை உங்கள் நினைவுக்குக் கொண்டுவருகிறது; அவர் தனிப்பட்ட முறையில் உங்கள் மீதுள்ள தனிப்பட்ட அன்பின் நிரூபணத்தில் அவருடைய பாவ நம்பிக்கையை நீங்கள் உணர்கிறீர்கள்.

மிகவும் நல்லது, சரியானதைச் செய்யுங்கள் - அதை ஒப்புக்கொள்: "நம்முடைய பாவங்களை நாம் ஒப்புக்கொண்டால், அவர் நம் பாவங்களை மன்னித்து, எல்லா அநியாயங்களிலிருந்தும் நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு உண்மையும் நீதியும் உள்ளவர்". (I யோவான் 1:9). உங்களால் முடிந்தவரை, நீங்கள் திருடியதை மீட்டெடுக்கவும். அவர் எங்களுக்கு ஒரு வாக்குறுதி அளித்துள்ளார்: "நான்

ஒரு தீய மனிதனை எச்சரிக்கலாம்...அவன் பாவம் செய்வதை நிறுத்திவிட்டு, நல்லதையும் நல்லதையும் செய்தால் -
உதாரணமாக, கடனுக்காக வாங்கிய பத்திரத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தாலோ அல்லது திருடியதைத் திருப்பிக் கொடுத்தாலோ...
அவன் இறக்க மாட்டான், ஆனால் வாழமாட்டான். அவன் செய்த பாவங்களை நான் மன்னிப்பேன்” என்றார்.
(எசேக்கியேல் 33:14-16, GNB).

(6) காதல் ஒரு தொடர்ச்சியான பதிலுக்கு தூண்டுகிறது. "உங்கள் ஆன்மாவுக்கு ஓய்வு" என்பதை நீங்கள் ஏற்கனவே உணரத் தொடங்கியுள்ளீர்கள். உங்களை பாரப்படுத்திய சூமை நீங்கப் போகிறது. தனிப்பட்ட முறையில் இயேசு உங்கள் இரட்சகர் என்பதை இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் அவருடன் தனிப்பட்ட அனுபவத்தைப் பெறுகிறீர்கள்.

அவர் சொல்வதை நாம் செய்வதற்குக் காரணம், நாம் அவருக்குப் பயந்து அல்லது அதன் மூலம் வெகுமதியைப் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையால் அல்ல. "கடவுள் நமக்கு அருளிய பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாகத் தம்முடைய அன்பை நம் இருதயங்களில் ஊற்றிவிட்டார்" என்பதாலேயே அதைச் செய்கிறோம். (ரோமன் 5:5, GNB).

கடவுள் உங்களுக்கு உண்மையான, தனிப்பட்ட பரலோகத் தகப்பன் அல்ல என்று கோடிக்கணக்கான மக்கள் உங்களுக்குச் சொல்ல முயற்சி செய்யலாம், ஆனால் நீங்கள் "கர்த்தர் நல்லவர் என்பதை ருசித்துப் பார்த்ததால்" இப்போது நீங்கள் நன்றாக அறிந்திருக்கிறீர்கள். (சங்கீதம் 34:8).

(7) கர்த்தர் நம்மை நேசித்தது போல் இப்போது நாமும் மற்றவர்களை நேசிக்க ஆரம்பிக்கலாம். நாம் "உள்ளான மனிதனில் அவருடைய ஆவியால் பலப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம்; விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்து உங்கள் இருதயங்களில் வாசமாயிருப்பார்; நீங்கள், அன்பில் வேரூன்றி, அடித்தளமாக இருப்பதால், அகலம், நீளம், ஆழம் மற்றும் உயரம் என்ன என்பதை அனைத்து புனிதர்களுடனும் புரிந்து கொள்ள முடியும். நீங்கள் தேவனுடைய சகல பரிபூரணத்தினாலும் நிரப்பப்படும்படி, அறிவை ஒழித்துப்போகும் கிறிஸ்துவின் அன்பை அறியவும்." (எபேசியர் 3:16-19).

குறிப்பு: விசுவாசத்தினாலேயே நாம் "கடவுளின் முழுமையினாலும் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறோம்." நாம் கடவுள் இல்லை, ஆனால் அவருடைய அன்பை நம் இதயங்களில் நிரப்ப அனுமதிக்கும்போது அவருடைய ஆவி விசுவாசத்தால் நம்மில் வாழ்கிறது. படைப்பாளிக்கும் சிருஷ்டிக்குமிடையில் எப்பொழுதும் ஒரு முக்கிய வேறுபாடு உள்ளது.

இது என்ன நம்பிக்கை?

பவுல் அதை விளக்குகிறார்: "நான் கிறிஸ்துவோடு சிலுவையில் அறையப்பட்டேன்: ஆனாலும், நான் வாழ்கிறேன்; ஆயினும் நான் அல்ல, கிறிஸ்து என்னில் வாழ்கிறார்; நான் இப்போது மாம்சத்தில் வாழும் வாழ்க்கை, என்னை நேசித்து எனக்காகத் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்த தேவனுடைய குமாரனின் விசுவாசத்தில் வாழ்கிறேன். (கலாத்தியர் 2:20).

விசுவாசத்தினால் அவர் நம் இருதயங்களில் குடிக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? "எல்லாக் கசப்பும், கோபமும், கோபமும், கூக்குரலும், பொல்லாத பேச்சும், எல்லாத் தீமையோடும் உங்களைவிட்டு விலக்கிவிடக்கூடவது: கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் தேவன் மன்னித்ததுபோல, நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் தயவாகவும், கனிவான இருதயமுள்ளவர்களாகவும், ஒருவரையொருவர் மன்னிப்பவர்களாகவும் இருங்கள். நீங்கள்" (எபேசியர் 4:31,32).

ஒரு வெள்ளம் குப்பைகளை அடித்துச் செல்வது போல, அந்தத் தீயவற்றை நாம் அடித்துச் செல்ல அனுமதிக்கிறோம். க்கு

கிறிஸ்துவின் அன்பு நம் இதயங்களை நிரப்ப அனுமதிக்கப்படுகிறது, இந்த தீய விஷயங்கள் அனைத்தும் கழுவுப்படுகின்றன.

இப்படித்தான் நாம் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையில் ஆவியில் நடக்கிறோம். நற்செய்தி நம்மை விடுவித்துள்ளது. "நான் சொல்வது இதுதான்: ஆவி உங்கள் வாழ்க்கையை வழிநடத்தட்டும், மேலும் நீங்கள் மனித இயல்பின் (தீய) ஆசைகளை திருப்திப்படுத்த மாட்டீர்கள். ஏனென்றால், நமது மனித இயல்பு விரும்புவது ஆவி விரும்புவதை எதிர்க்கிறது, மேலும் ஆவி விரும்புவது மனித இயல்பு விரும்புவதை எதிர்க்கிறது. இந்த இருவரும் எதிரிகள், இதன் பொருள் நீங்கள் செய்ய விரும்புவதை உங்களால் செய்ய முடியாது (அதாவது, உங்கள் பாவ இயல்பு உங்களைத் தூண்டும் தீமை)". (கலாத்தியர் 5:16,17).

இயேசுவின் உண்மையான விசுவாசி வங்கியைக் கொள்ளையடிக்க முடியாது; அவர் கொலை, அல்லது விபச்சாரம் செய்ய முடியாது; அவர் பொய் சொல்லவோ திருடவோ முடியாது. அவரால் உடல் ரீதியாக இவற்றைச் செய்ய முடியாது என்பதல்ல, ஆனால் அவர் பரிசுத்த ஆவியின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறார். அவனுடைய சுயநல மனித இயல்பு அவனை தீமை செய்ய தூண்டலாம், ஆனால் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமை இன்னும் பலமாக இருக்கிறது. நல்ல செய்தி!

நாம் ஒரு புதிய உந்துதலின் கீழ் இருக்கிறோம் - சுயநலம், தண்டனையின் மீதான ஏங்கி பயம் அல்லது நமக்கான வெகுமதிக்கான சுயநல ஆசை அல்ல. கிறிஸ்துவின் அன்பின் இதயப் போற்றுதலால் திணிக்கப்பட்ட ஒரு உந்துதலின் கீழ் நாம் இருக்கிறோம். அதன் அர்த்தம், "பாவம் உங்களை ஆளுகையெய்யாது: நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கவில்லை, கிருபைக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள்" (ரோமர் 6 :14). இதயம் உண்மையில் மாற்றப்பட்டு, கடவுளுக்கும் அவருடைய நீதிக்கும் இசைவாகக் கொண்டுவரப்பட்டது.

நாங்கள் தனித்தனியாக "கடவுளின் குடும்பத்தில்". இளவரசர்கள் அல்லது சாம்ராஜ்யத்தின் இளவரசிகளாக மாறுகிறோம்.

நல்ல செய்தி! நம்புங்கள்! _____

அத்தியாயம் பதினைந்து

இந்து மதம் மறந்த கடவுளின் பரிசு

இந்த அத்தியாயம் உங்கள் ஆன்மாவிலிருந்து ஒரு கனமான சுமையை நீக்கி, வாழ்க்கையில் நீங்கள் கனவு காணாத ஒன்றை சாத்தியமாக்குகிறது. நமது கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் உள்ள லட்சக்கணக்கான கடின உழைப்பாளிகள் நம்பிக்கையின்றி வாராவாரம் வாழ்கிறார்கள், தங்களுக்கும் தங்கள் குடும்பங்களுக்கும் உணவு மற்றும் தங்குமிடத்தை வழங்குவதற்கு போதுமான வருமானம் இல்லாமல் வாழ்வாதாரத்திற்காக போராடுகிறார்கள்.

அவர்கள் சமக்கும் சமைகள் பாரமானவை - வேலைக்குச் செல்வதற்குச் சீக்கிரமே எழுகின்றன; போதுமான ஊதியம் பெறவில்லை, அது போல் தெரிகிறது, தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய; இழப்பு மற்றும் ஏமாற்றம்; மற்றும் அவர்களின் சுரங்கப்பாதையின் முடிவில் எந்த ஒளியும் பிரகாசிக்கவில்லை. இந்த மோசமான ஊதியம், முடிவில்லாத விரக்தி பெரும்பாலும் வாழ்நாள் முழுவதும் நிவாரணமில்லாமல் இருக்கும்.

சோர்வுற்ற, முதுகுவுலியை அடையும் பணி இறுதியாக முடிந்தபின், மென்மையான பச்சைப் புல்லின் மீது நீட்டுவதன் சுவையான உணர்வை நாம் அறிவோம். ஒருவரின் உடலின் ஒவ்வொரு தசையும் உயிரணுவும் வெறும் ஓய்வின் ஆடம்பரத்தில் மகிழ்ச்சி அடைகிறது.

இயேசு இதைப் பற்றி அனைத்தையும் அறிந்திருந்தார், ஏனென்றால் அவர் ஒரு தச்சராக தனது வேலையில் கலிலேயா மலைகளில் ஏறியபோது, அவர் பெரும்பாலும் கனமான மரங்களுடன் போராடி சோர்வடைந்த வேலையாளாக இருந்தார். அவர் உலகின் அனைத்து ஏழை உழைக்கும் மக்களின் நண்பர், ஏனென்றால் அவர் அவர்களின் சமைகளை பகிர்ந்து கொண்டார். நாம் அனைவரும் மிகவும் ஆவலுடன் எதிர்நோக்கும் அந்த ஓய்வின் கூச்ச சுகத்தைப் பற்றி அவருக்குத் தெரியும்.

ஆனால் பொய்யான ஓய்வு, விரைவாக கடந்து செல்லும் உலக இன்பம் என்ற சலுகைகளால் நம்மை ஏமாற்றுவதற்கு அவர் மிகவும் புத்திசாலி, ஒரு விரைவான இடைநிறுத்தத்தை மட்டுமே தருகிறார், இதனால் நாம் மீண்டும் முடிவில்லாத வீணான சுற்றுக்கு திரும்ப வேண்டும். அவர் ஒரு சிறந்த ஓய்வு அளிக்கிறார்: "உழைப்பவர்களே, சமை சமக்கிறவர்களே, எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள், உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும்" (மத்தேயு 11:28-30).

நம் ஆன்மாக்களுக்கு ஓய்வு என்பது இனிமையான ஓய்வு! இது வாழ்க்கையின் உண்மையான மகிழ்ச்சி, அன்பின் கவனம், நாம் வாழும் நோக்கம். நாம் பணக்காரராக இருந்தாலும் சரி, ஏழையாக இருந்தாலும் சரி நமது இருப்புக்கு அர்த்தம் தருகிறது. இல்லையெனில், நாம் வாழக்கூடிய சிறந்த வாழ்க்கை வெறுமையாகவும் வெறுமையாகவும் இருக்கும். நம் ஆன்மாக்களுக்கு ஓய்வு என்பது துக்கத்தையும் வலியையும் கூட ஒரு கவர்ச்சிகரமான பள்ளியாக மாற்றுகிறது, அங்கு நீடித்த மகிழ்ச்சியின் ரகசியத்தை நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம். ஏழையாக இருப்பது மகிழ்ச்சியற்றதாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

இயேசுவின் இந்த "ஓய்வு" ஒரு கோடல்வரன் தனக்கு இருப்பதாக நினைக்கும் உண்மையான மகிழ்ச்சியை ஏழை பிச்சைக்காரனுக்கு அளிக்கிறது. அவன் பார்வையில் இருவரும் சமம். அந்த "ஓய்வு" என்பது, அவர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் கர்த்தரின் உண்மையான ஓய்வுநாளான வாராந்திர ஓய்வுநாளின் பரிசில் மூடப்பட்டிருக்கும் ஆசீர்வாதங்களால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. இந்தியாவில் உள்ள சொல்லொணா கோடிக்கணக்கான களைப்புற்ற மக்களுக்கு இது பற்றி எதுவும் தெரியாது. முழு உலகமும் அறிந்தது போல் இந்தியாவும் ஒரு காலத்தில் அதைப் பற்றி அறிந்திருந்தது; ஆனால் அந்த விலைமதிப்பற்ற அறிவு பெரும்பாலும் இழந்துவிட்டது. மேலும் உலகமே இழப்புக்கு ஏழ்மையானது.

விவசாயியும் இளவரசனும் சமமாக இருக்கும்போது

உலகில் நீங்கள் விரும்பும் ஒன்றை வாங்கலாம் என்று யாராவது தங்கம் ஏற்றப்பட்ட லாரியை உங்களுக்குக் கொடுத்தால், அது ஓய்வுநாளைப் போல விலைமதிப்பற்ற பரிசாக இருக்காது. இளவரசர்களுடன் அமர்ந்திருக்க ஏழைகள் தூசியிலிருந்து எழுப்பப்பட்ட நாள், பிச்சைக்காரனை குப்பை மேட்டில் இருந்து விலக்கி, மனிதர்கள் மகிழ்வதற்காக எப்போதும் பரவியிருக்கும் பணக்கார விருந்து சாப்பிட அழைக்கப்படும் நாள். விருந்து என்பது பரிசுத்த ஆவியானவரின் "வாழ்க்கையின் அப்பம்"

சப்பாத் நாளில் வழிபடுவதற்காகத் தங்கள் அன்றாடப் பராமரிப்பை விட்டுச் செல்பவர்களுக்கு உணவளிக்கிறது. அந்த ஊட்டமளிக்கும் ஆன்மீக உணவை நாம் உண்ணாவிட்டால் நம் ஆன்மாக்கள் பட்டினி கிடக்கும்.

சூரிய ஒளியை மனதில் இருந்து மூடிய சிலந்தி வலைகள், தூசிகள் மற்றும் நிழல்கள் சப்பாத் நாளுடன் உள்ளமைக்கப்பட்ட பிரகாசத்தால் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றன. இது பிரபஞ்சத்தில் உள்ள ஞானமுள்ள நபருடன் - இறைவனுடன் ஒருமைப்பாட்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நாள்.

அவரது முன்னிலையில் செல்வழித்த ஒரு சப்பாத் உங்கள் சோர்வான ஆவியை ஆன்மீக அறிவு மற்றும் நீங்கள் கனவு காணாத அனுபவத்தின் உயரத்திற்கு உயர்த்தும். நற்செய்தி எவ்வளவு நல்லது என்பதை நம்புவதே முக்கியமானது.

சப்பாத் நாள் என்பது வாரத்தின் மற்ற நாட்களை ஒன்றாக இணைக்கும் சிமெண்ட் ஆகும்.

இது வாழ்வின் நோக்கத்தைக் குறிக்கிறது. இது வாழ்க்கையின் அனைத்து அனுபவங்களுக்கும் ஒரு நோக்கத்தை அளிக்கிறது. இதனால் மகிழ்ச்சி இதயத்தில் நிரந்தர உறைவிடம் கிடைக்கும். சப்பாத் நாளில் வரும் ஆசீர்வாதங்கள் முகத்தை உயர்த்துகின்றன, மந்தமான கண்களை பிரகாசமாக்குகின்றன, மேலும் ஆன்மாவுக்கு மகிழ்ச்சியின் புன்னகையைத் தருகின்றன. வாரத்தின் ஆறு நாட்களும் ஓய்வுநாளின் மகிழ்ச்சிக்காகவே உள்ளன!

இதைப் பற்றி அறியாத ஏழை பணக்காரர்களோ, ஏழைகளோ, பூமியில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு ஏழைகள்! அவன் அல்லது அவள் மகிழ்ச்சி இல்லாத வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதை அறிந்தவர்களில் நீங்களும் ஒருவராக இருக்கலாம்.

தங்கம் அல்லது வெள்ளியை விட விலைமதிப்பற்றது நேரம். நாம் விஷயங்களைக் கையாளலாம், அவற்றை இங்கே அல்லது அங்கு நகர்த்தலாம் அல்லது அழிக்கலாம். ஆனால் நேரம் என்பது யாராலும் கை வைக்க முடியாத ஒன்று, ஆனால் நம் வாழ்க்கை அதிலேயே உள்ளது. ஓய்வு நாள், கடவுள் நேரத்தை உண்டாக்கினார் என்பதையும், அதை நாம் சரியான முறையில் பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொண்டால், அது நமக்கு ஒரு நித்தியத்தின் நுழைவாயிலாக மாறும் என்பதையும் காட்டுகிறது.

நாம் பிறக்கும்போது நம் மனம் வெறுமையாக இருக்கிறது; நம் வாழ்நாளில் நம்மில் பெரும்பாலோர் தற்காலிக ஆர்வத்தை மட்டுமே கொண்டு வரும் உலகக் கருத்துக்களால் அதை நிரப்புகிறோம். மிக விரைவில் மரணம் வருகிறது, அனைத்தும் மாயை. ஆனால் கடவுள் மனிதனின் மனதில் நித்தியத்தை வைத்திருக்கிறார் (பிரசங்கி 3:11, RSV).

அதாவது, அவர் நம் இதயங்களில் ஆழ்ந்த அதிருப்தி உணர்வை, நம் தற்போதைய வாழ்க்கைக்கு அப்பால் ஏதோ இருக்கிறது என்ற விழிப்புணர்வை, என்றென்றும் வாழ வேண்டும், அதன் மூலம் வாழ்க்கையை முழுமையாக அனுபவிக்க வேண்டும் என்று ஏங்குகிறார். இதனால்தான் சப்பாத் நாள் மகிழ்ச்சியான நித்தியத்திற்கு வழிவகுக்கும் கடவுளின் நுழைவாயில்.

பைபிளின் கூற்றுப்படி, பூமியில் அவர் இப்போது புனிதமாக ஒதுக்கிய எந்த இடமும் இல்லை - மலை இல்லை, கோவில் இல்லை, மரம் இல்லை, நதி இல்லை. மெக்கா, அல்லது ரோம், அல்லது கங்கை, அல்லது மதுரை அல்லது எங்கும் புனித யாத்திரை செய்ய ஒரு சிலரால் மட்டுமே முடியும் என்பதை அவர் அறிவார். அவர் அனைவரையும் ஒரே மாதிரியாக நேசிக்கிறார். அவர் எப்படி அநியாயமாக இருக்க முடியும், சில செல்வந்தர்களுக்கு மற்றவர்கள் அனுபவிக்க முடியாத சலுகையை வழங்குகிறார்?

ஆனால் கடவுள் ஒரு பகுதியை புனிதமாக - புனிதமான ஓய்வு நாள் என்று ஒதுக்கியுள்ளார். நாம் வழிபடுவதற்காக ஒரு "புனித" சன்னதிக்கு விலையுயர்ந்த யாத்திரை செய்ய வேண்டியதில்லை; வாரத்திற்கு ஒருமுறை அருளும் புனிதமான காலத்தின் புனிதத் தலத்தை நமக்குப் புனிதப் பயணமாக அங்கீகரிக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

ஜோகன்னஸ்பர்க்கிற்கு அருகிலுள்ள வெற்று நிலத்தில் எத்தனையோ ஏழைகள் பல ஆண்டுகளாக வாழ்ந்தார்கள், ஓய்வுநாளின் செல்வத்தைப் பற்றிய உண்மையை நாம் அறிந்து நம்பினால் மட்டுமே நம்முடையதாக இருக்கும் ஆன்மீக செல்வத்தைப் பற்றி அறியாமல் வாழ்க்கையில் தடுமாறும் என்று கனவு காணவில்லை.

இந்த அத்தியாயத்தில் நாம் பார்க்கப்போவது போல, ஓய்வுநாள் என்பது நம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதற்காக, விசுவாசத்தின் மூலம் கர்த்தர் தாமே நம் வாழ்வில் வருகிறார் என்பதற்கான அடையாளமாகும். நிலக்கரிக்குள் ஒளிரும் நெருப்பு போன்றது, அது தன்னை விட அழகாக்குகிறது.

அப்படியானால், பரிசுத்த ஓய்வுநாளின் வெளிச்சத்தில், பூமியிலுள்ள ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் குழந்தையும், பணக்காரர் அல்லது ஏழை, உயர்ந்தவர் அல்லது தாழ்ந்தவர், முக்கியத்துவம் பெறுகிறார்கள். நாம் பொருட்களைப் பயன்படுத்துகிறோம், அவற்றைத் தேய்ந்து, அழித்து, சேதப்படுத்துகிறோம், பின்னர் அவற்றை நிராகரிக்கிறோம். இன்று பல உடைந்த வீடுகள் மற்றும் விவாகரத்துகளுக்கு இதுவே காரணம். ஆனால் நற்செய்தி ஒவ்வொரு மனிதனையும் எல்லையற்ற மதிப்புடன் முதலீடு செய்கிறது. சப்பாத்த் நாள் என்பது நம்மை மகிழ்ச்சியான சொர்க்கத்தில் இணைக்கும் சங்கிலியாகும், அங்கு ஒவ்வொரு இனம் அல்லது கலாச்சாரம், ஒரு மானிகையில் அல்லது குடிசையில் வாழும் ஒவ்வொரு நபரும் கடவுளின் பார்வையில் விலைமதிப்பற்றவர்கள் மற்றும் பிற மனிதர்களின் பார்வையில் விலைமதிப்பற்றவர்கள். ஏனென்றால், உண்மையான ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பது சமூக கூட்டுறவை உள்ளடக்கியது. ஓய்வுநாளில் "ஒரு பரிசுத்த மாநாடு", ஒரு அழைப்பு - ஒன்றாக வரும்படி கடவுள் கட்டளையிடுகிறார் (லேவியராகமம் 23:2,3).

ஓய்வு நாளைக் கடைப்பிடிப்பது பற்றி எந்த விலங்குக்கும் தெரியாது. ஆயினும் கூட, நம் உலகில் மில்லியன் கணக்கான மனிதர்கள் விலங்குகளின் வாழ்க்கையை விட ஒரு படி மேலே வாழ்கின்றனர். கடவுளின் அன்பை அனுபவிக்க அவர்கள் ஒருபோதும் தங்கள் கண்களை சொர்க்கத்திற்கு உயர்த்துவதில்லை, அவர்களுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் இந்த உலகின் பொருள்முதல்வாதம், எனவே அதன் வலியையும் முடிவில்லாத ஏமாற்றத்தையும் அவர்கள் அறிவார்கள்.

ஓய்வு நாள் என்பது கடவுள் தனது மகன்களாகவும் மகள்களாகவும் தனது குடும்பத்தில் தத்தெடுக்கத் தயாராக இருக்கும் அனைவருக்கும் கொடுக்கும் ஒரு விலைமதிப்பற்ற பரிசு. இது ஒரு விசித்திரமான மற்றும் அன்னிய உலகில் வாழ வேண்டிய அவரது குழந்தைகளுக்கான வாராந்திர வீடு. உண்மையான ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம், நீங்கள் இனி உங்கள் உண்மையான வீட்டை விட்டு நாடுகடத்தப்படுவதில்லை என்பதை அறிவீர்கள். நீங்கள் கடவுளுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்; நீங்கள் இனி ஒரு விருந்தினர் அல்லது பார்வையாளர் அல்ல. ஒவ்வொரு வாரமும் நீங்கள் அனுபவிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஆரம்பகால மகிழ்ச்சியின் புதிய முன்னறிவிப்பை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள்.

ஓய்வுநாள் இந்த அற்புதமான ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தையும் கொண்டு வந்தாலும், கடவுள் அதை யாரையும் கட்டாயப்படுத்த மாட்டார். அவர் நமது தேர்வு சுதந்திரத்தை மதிக்கிறார். அவர் கொடுப்பதைச் செய்கிறார், ஆனால் நாம் செய்ய வேண்டிய ஒன்று இருக்கிறது: பெறுவதை நாம் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு வாரமும் நமக்கு வரும் ஒவ்வொரு ஓய்வுநாளும் "கேட்க" ஒரு புதிய வாய்ப்பைக் கொண்டு வருகிறது, இதனால் இந்த செல்வங்கள் நமக்கு "கொடுக்கப்படும்". ஒவ்வொரு ஓய்வுநாளும் நம்மை புத்திசாலியாகவும், வலிமையாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் ஆக்குகிறது. எந்தப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியும் உண்மையான ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பவர் வாழ்க்கையில் பெறும் கல்வியுடன் ஒப்பிட முடியாது, ஏனெனில்

சப்பாத் என்பது கடவுளைப் பற்றிய அறிவைக் கற்றுக்கொள்வதற்கான ஒரு பள்ளி. எந்தப் பல்கலைக்கழகமும் அதற்கு நிகரானது.

அந்த மிகுதியான வாழ்க்கைக்கான திறவுகோல் உண்மையான ஓய்வுநாளாக கடைப்பிடிப்பதாக இருந்தாலும், எந்தத் திறவுகோலும் மதிப்புமிக்கதாக இல்லை. அதன் மதிப்பு என்னவென்றால், நீங்கள் விரும்பும் புதியவை அது திறக்கும். ஓய்வுநாள் இரட்சிப்பு அல்ல. இது கிறிஸ்துவின் மீதான நம்பிக்கையின் மூலம் இரட்சிப்பின் திறவுகோல், "அடையாளம்" அல்லது "முத்திரை" மட்டுமே. அதனால்தான் ஓய்வுநாள் மிகவும் முக்கியமானது.

கடவுளின் செல்வம் உங்கள் வரவேற்பிற்காக காத்திருக்கும் போது ஆன்மீக ஏழையாக இருப்பதை நிறுத்த இப்போதே உங்கள் விருப்பத்தை எடுங்கள். நீங்கள் மேலும் படிக்கும் முன், உங்களுக்காக ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட பரம்பரையைப் பெற உங்கள் இதயத்தைத் திறக்கவும். "அவர்கள் வாழ்வைப் பெறவும், அவர்கள் அதை மிகுதியாகப் பெறவும் நான் வந்தேன்" என்று இயேசு கூறினார். (யோவான் 10:10).

சப்பாத்-கீப்பிங் எப்படி தொடங்கியது?

கடவுள் தனது பொக்கிஷப் பெட்டியைத் திறந்து, "ஆரம்பத்தில்" நமக்காக இந்த விலையுயர்ந்த நகையை வெளியே கொண்டு வந்தார், அவர் ஆறு நாட்களில் உலகைப் படைத்து, ஏழாவது நாளில் தனது வேலையை முடித்தார். அவர் மனிதகுலத்திற்குக் கொடுத்த முதல் ஓய்வு நாளைப் பற்றி நாம் வாசிக்கிறோம்:

"இவ்வாறே, வானமும் பூமியும், அவைகளின் சேனையும் முடிந்தது. ஏழாம் நாளில் தேவன் தாம் செய்த வேலையை முடித்தார்; அவர் செய்த அனைத்து வேலைகளிலிருந்தும் ஏழாம் நாளில் ஓய்வெடுத்தார். தேவன் ஏழாம் நாளை ஆசீர்வதித்து, அதைப் பரிசுத்தமாக்கினார்; ஏனென்றால், தேவன் சிருஷ்டித்து உண்டாக்கிய தம்முடைய எல்லா வேலைகளிலிருந்தும் அவர் அதில் நிலைத்திருந்தார். (ஆதியாகமம் 2:1-3).

கடவுள் "ஏழாம் நாளை ஆசீர்வதித்து, அதை ஒரு விசேஷ நாளாகப் பிரித்தார்" என்று குட் நியூஸ் வர்ஷன் சொல்கிறது. "ஓய்வுநாள் மனிதனின் நன்மைக்காக உண்டாக்கப்பட்டது" என்று இயேசு கூறுகிறார் (மாற்கு 2:27, GNB). அது இல்லாமல், நாம் உருவாக்கப்பட்ட "நல்லதை" அடைய முடியாது. மேலும் "மனிதன்" என்பது ஒரு விதிவிலக்கு இல்லாமல் அனைத்து இனங்கள், பழங்குடியினர் மற்றும் கலாச்சாரங்களைச் சேர்ந்த அனைவரையும் குறிக்கிறது.

சப்பாத் சூரிய அஸ்தமனத்தில் தொடங்குகிறது என்பதை நினைவில் கொள்க, ரோமானிய முறையின்படி நேரத்தை கணக்கிடும்போது நள்ளிரவில் அல்ல. "மாலையும் காலையும் ஆறாம் நாள்." மேலும், "மாலை முதல் மாலை வரை உங்கள் ஓய்வுநாளாகக் கொண்டாட வேண்டும்" என்று ஆண்டவர் கட்டளையிட்டுள்ளார்.

(லேவியராகமம் 23:32). ஓய்வு நாளின் ஆரம்பம் மற்றும் முடிவு நமக்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது: "சூரியன் மறையும் போது". (மாற்கு 1:32).

இயேசுவே ஓய்வுநாளை அனுசரித்து மகிழ்ந்தார். லூக்காவில் அவர் "அவர் வளர்க்கப்பட்ட நாசரேத்துக்குச் சென்றார், ஓய்வுநாளில் அவர் வழக்கம் போல் ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்றார். அவர் வேதத்தை வாசிக்க எழுந்து நின்றார்" (லூக்கா 4:16. GNB).

"வழக்கம் போல்" என்பது ஓய்வுநாளாகக் கடைப்பிடிப்பது அவருடைய பழக்கமாக இருந்தது. கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு இந்த சொற்றொடரை "அவரது வழக்கம் போல்" வழங்குகிறது.

இயேசு தம்முடைய மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு ஓய்வு நாளைக் கடைப்பிடிக்கும்படி தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். வரவிருக்கும் துன்புறுத்தலின் காலத்தைப் பற்றி பேசுகையில், அவர் சொன்னார்: "குளிர்காலத்திலோ ஓய்வுநாளிலோ நீங்கள் ஓடிப்போகாதபடி கடவுளிடம் ஜெபம் செய்யுங்கள்!" (மத்தேயு 24:20, GNB). சபைகள் ஐக்கியம் மற்றும் வழிபாட்டிற்காக கூடிவருவதற்காக இயேசுவின் சீடர்களால் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்ட மொத்தம் 84 ஓய்வு நாட்களை அப்போஸ்தலர் புத்தகம் பதிவு செய்கிறது.

ஆராதனை மற்றும் கூட்டுறவுக்கான இத்தகைய கூட்டம் சப்பாத் மகிழ்ச்சியின் சிறப்பம்சமாகும். சிறையில் இருப்பவர்கள், நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள் அல்லது தனிமையான இடங்களில் இருப்பவர்கள், ஓய்வுநாளை தனிமையில் அனுசரித்து ஆசீர்வாதத்தைப் பெறலாம், ஏனென்றால் கர்த்தர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் அவர்களுடன் இருக்கிறார். ஆனால் ஒரு குழுவாக வணக்கத்திற்காக மற்றவர்களுடன் கூட்டுறவு கொள்வதால் அதிக மகிழ்ச்சி கிடைக்கிறது. "கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்குப் போவோம் என்று அவர்கள் என்னிடம் சொன்னபோது நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். என் சகோதரர்கள் மற்றும் தோழர்களுக்காக, நான் இப்போது சொல்கிறேன், உங்களுக்குள் அமைதி நிலவட்டும். நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தருடைய ஆலயத்தினிமித்தம் நான் உங்கள் நன்மையைத் தேடுவேன்." (சங்கீதம் 122:1,8,9).

அன்பில் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு கட்டளை

உண்மையில், ஓய்வுநாளில் ஒன்று கூடும்படி கர்த்தர் நமக்குக் கட்டளையிடுகிறார்: "ஆறு நாட்கள் வேலை செய்யப்படும்; ஆனால் ஏழாவது நாள் ஓய்வுநாள், ஒரு பரிசுத்த மாநாடு; நீங்கள் அதிலே எந்த வேலையும் செய்யவேண்டாம்; அது உங்கள் வாசஸ்தலங்களிலெல்லாம் கர்த்தருடைய ஓய்வுநாள்" (லேவியராகமம் 23:3). GNB கூறுகிறது, "அந்த நாளில் வேலை செய்யாதீர்கள், ஆனால் வழிபாட்டிற்கு ஒன்றுகூடுங்கள்."

ஓய்வுநாள் ஆராதனைக்கு ஒன்று கூடும்படி கர்த்தர் ஏன் கட்டளையிடுகிறார்? நம் சொந்த வீட்டின் ரகசியத்தில் தனியாக ஒரு சிறிய வழிபாட்டை நடத்துவது ஏன் போதாது? காரணம், "கடவுள் அன்பு", மற்றும் அன்பின் சாராம்சம் மற்றவர்களின் அக்கறை. "நான் உங்களில் அன்பாயிருந்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள், நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள் என்று ஒரு புதிய கட்டளையை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்" (யோவான் 13:34) என்று இயேசு கூறினார்.

வணக்கத்திற்காக வாராந்திர ஒன்றுகூடுவதில், "ஒருவரையொருவர்" அறிந்துகொள்ளவும் நேசிக்கவும் கற்றுக்கொள்கிறோம். இது நமது நவீன அரிக்கும் சுயநலத்திற்கு மருந்தாகிறது.

ஒவ்வொரு நபரின் திறமையும் ஆளுமையும் ஒரு ரோஜா மொட்டு போல் ஆகிவிடும், அது ஓய்வு நாளில் இறைவனை வழிபடும் மற்றவர்களுடன் கூட்டுறவு கொள்வதன் மூலம் மலர்ந்திருக்கும்.

நாம் கனவிலும் நினைக்காத திறன்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வளர்கின்றன. நம் கவனம் நம்மை விட்டும், பிறர் மீதும், இறைவன் மீதும் செலுத்தப்படுகிறது. இதுவே இயேசு நமக்கு வாக்களித்த "அதிகமான வாழ்வு" (பார்க்க யோவான் 10:10). உண்மையான ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பதில் இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்கள் அரசு பாத்திரங்களாகவும், "ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும்" ஆகின்றனர் (வெளிப்படுத்துதல் 5:10).

அத்தகைய செல்வங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் ஒரு லாரி லோடு நகைகள் மதிப்பற்றவை. பல மகாராஜாக்கள் அத்தகைய மகிழ்ச்சியைப் பெற்றால் மட்டுமே தனது தங்கத்தைக் கொடுப்பார்கள்.

உண்மையான ஓய்வு நாள் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நாளா அல்லது அது ஏழில் ஒரு நாளா? கடவுள் தனது சொந்த விரலால் கல் மேசைகளில் எழுதிய பைபிளின் ஒரே பகுதியான பத்து கட்டளைகளில் பதில் காணப்படுகிறது:

ஓய்வுநாளான நினைவுகூருங்கள், அதைப் பரிசுத்தமாகக் கொண்டாடுங்கள். ஆறுநாள் உழைத்து உனது வேலைகளையெல்லாம் செய்வாய்; ஏழாம் நாள் உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய ஓய்வுநாள்; அதிலே நீயோ, உன் மகனோ, உன் மகளோ, உன் வேலைக்காரனோ, உன் வேலைக்காரியோ எந்த வேலையும் செய்யவேண்டாம். , உன் கால்நடைகளையோ, உன் வாசல்களுக்குள் இருக்கிற உன் அந்நியனையோ அல்ல: ஆறு நாட்களில் கர்த்தர் வானத்தையும் பூமியையும் கடலையும் அவற்றில் உள்ள அனைத்தையும் உண்டாக்கி, ஏழாம் நாளில் ஓய்வெடுத்தார்; ஆகையால் கர்த்தர் ஓய்வுநாளான ஆசீர்வதித்தார். அதை புனிதப்படுத்தினார். (யாத்திராகமம் 20:8-11).

ஓய்வுநாளின் விலைமதிப்பற்ற பரிசு யூதர்களுக்கு மட்டும் அல்ல, ஆனால் எல்லா நாடுகளுக்கும், கடவுள் ஆறு நாட்களில் படைத்த பூமி அனைத்து நாடுகளுக்கும், யூதர்களுக்கு மட்டும் அல்ல. ஓய்வுநாளில், நாங்கள் எந்த ஆதாயமான வேலையும் செய்வதில்லை - ஓய்வெடுக்கிறோம். நாம் ஆன்மீக நலன்களை பொருளாதார ரீதியில் மிக அதிகமாக வைக்கிறோம், இதனால் விடுதலையையும் சுதந்திரத்தையும் மகிழ்ச்சியாகக் காண்கிறோம். மேலும், ஓய்வுநாளில் உலக அக்கறைகள், கேளிக்கைகள், டிவி, ஷாப்பிங் போன்ற அனைத்தையும் ஒதுக்கி வைக்கிறோம் (ஏசாயா 58:13,14; நெகேமியா 13:15-20 பார்க்கவும்).

பல கிறிஸ்தவர்கள் இறைவனின் இந்த தெளிவான கட்டளையை புறக்கணிப்பது விந்தையானது. சிலர் கடவுளின் விரலால் எழுதப்பட்ட இந்த வார்த்தைகளை மாற்றி, ஏழாவது நாள் இனி "புனிதப்படுத்தப்படவில்லை" என்று அறிவிக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக வாரத்தின் முதல் நாளுக்கு மாற்றாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர். உண்மையில், இந்தியா உட்பட கிட்டத்தட்ட முழு உலகமும் ஞாயிற்றுக்கிழமை வார விடுமுறையாக எடுத்துக் கொள்கிறது. ஆனால் "விடுமுறை" என்பது இறைவனுக்குப் புனிதமான ஓய்வுநாள் அல்ல.

உண்மையான ஓய்வு நாளைக் குறிக்கும்

ஞாயிற்றுக்கிழமை அசல் "ஏழாவது நாள்" என்று சிலர் உண்மையாக கருதுகின்றனர். ஆனால் இயேசு நமக்கு உண்மையான ஓய்வுநாளைக் குறிப்பிட்டார். அவர் ஞாயிற்றுக்கிழமையை ஓய்வு நாளாகக் கடைப்பிடித்ததில்லை, அவருடைய சீடர்களும் அப்படிச் செய்ததில்லை. இயேசுவின் சிலுவையில் அறையப்பட்டதைக் குறித்து புதிய ஏற்பாடு நமக்கு உண்மையான ஓய்வுநாளான எவ்வாறு தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். அந்த உண்மையான சப்பாத் என்பது வெள்ளிக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கும் இடையில் வரும் நாள்:

யூதேயாவிலுள்ள அரிமத்தியா என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த யோசேப்பு என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஒரு நல்ல மற்றும் கௌரவமான மனிதர், அவர் கடவுளின் ராஜ்யத்தின் வருகைக்காக காத்திருந்தார் ... அவர் பிலாத்துவின் முன்னிலையில் சென்று இயேசுவின் உடலைக் கேட்டார்.

பின்னர் அவர் உடலைக் கீழே இறக்கி, துணியால் சுற்றப்பட்டு, திடமான பாறையில் தோண்டி எடுக்கப்பட்ட கல்லறையில் வைத்தார். அன்று வெள்ளிக்கிழமை, ஓய்வுநாள் தொடங்கவிருந்தது.

கலிலேயாவிலிருந்து இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்த பெண்கள் யோசேப்புடன் சென்று கல்லறையையும் அதில் இயேசுவின் உடல் வைக்கப்பட்டதையும் பார்த்தார்கள். பின்னர் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்று உடலுக்குத் தேவையான வாசனைத் திரவியங்களையும் வாசனைத் திரவியங்களையும் தயார் செய்தனர். சட்டம் கட்டளையிட்டபடி அவர்கள் ஓய்வுநாளில் ஓய்வெடுத்தார்கள்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலையில், பெண்கள் தாங்கள் தயாரித்த வாசனை திரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு கல்லறைக்குச் சென்றனர். அவர்கள் கல் புரட்டப்பட்டதைக் கண்டார்கள்... ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசுவின் உடலைக் காணவில்லை. (லூக்கா 23:50-56; 24:1,3).

இந்த பதிவை நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்:

- தி. வெள்ளிக்கிழமை இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டு, அன்று பிற்பகலில் இறந்தபோது, "ஓய்வுநாள் தொடங்கவிருந்தது." இது வெள்ளிக்கிழமை மாலை சூரிய அஸ்தமனத்தில் தொடங்கி சனிக்கிழமை மாலை சூரியன் மறையும் வரை நீடித்தது.
- பி. அவரது இறந்த உடலுக்கு அபிஷேகம் செய்ய விரும்பும் பெண்கள் ஓய்வு நாளில் அவ்வாறு செய்யாமல் ஞாயிற்றுக்கிழமை வரை காத்திருந்தனர். இயேசுவின் சீடர்களான அவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஒரு சாதாரண வேலை நாளாகக் கருதினார்கள் என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது.
- எனவே, வெள்ளி மற்றும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளுக்கு இடையில் வரும் ஓய்வுநாளை பைபிள் அடையாளம் காட்டுகிறது.

இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமை அனுசரிக்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டதில்லை. யோவான், வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தை எழுதுகையில், "நான் கர்த்தருடைய நாளில் ஆவியில் இருந்தேன்" (வெளி. 1:10). எந்த நாள் இறைவனின் நாள் என்று ஆண்டவரே கூறுகிறார். அது "சப்பாத்", "என் புனித நாள்". (ஏசாயா 58:13).

பல கிறிஸ்தவர்கள் ஏன் உண்மையான ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை?

பதில் இதுவாக இருக்க வேண்டும்: ஓய்வுநாளை ஞாயிற்றுக்கிழமையாக மாற்றும் சக்தி, டேனியல் முன்னறிவித்த சக்தி "காலங்களையும் சட்டங்களையும் மாற்ற நினைக்கும்", அது கடவுளுக்குள் சென்று உட்காரும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. கோவில் மற்றும் தன்னை கடவுள் என்று கூறுவது (டேனியல் 7:25; 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:4, GNB). கிறிஸ்துவையும் அவருடைய உண்மையையும் தவறாகக் காட்டி பலரைக் குழப்பிய புகழ்பெற்ற ஆண்டுகிறிஸ்ட் இவர்தான்.

நன்கு அறியப்பட்ட ரோமன் கத்தோலிக்க மத போதனையில், நாம் படிக்கிறோம்:

கே. சப்பாத் நாள் எது? _____

A. சனிக்கிழமை ஓய்வு நாள்.

கே. சனிக்கிழமைக்கு பதிலாக ஞாயிறு ஏன் கடைப்பிடிக்கிறோம்? _____

A. நாங்கள் சனிக்கிழமைக்குப் பதிலாக ஞாயிற்றுக்கிழமையைக் கடைப்பிடிக்கிறோம், ஏனென்றால் கத்தோலிக்க திருச்சபை, லவோதிசியா கவுன்சிலில் உள்ள புனிதத்தை சனிக்கிழமையிலிருந்து ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு மாற்றியது. (Peter Geiermann, The Convert's Catechism of Catholic Doctrine, 1936, ed., p.50).

சமீபத்திய கோரிக்கை பின்வருமாறு:

கர்த்தருடைய நாளை சனிக்கிழமையிலிருந்து ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு மாற்றுவது பற்றி பைபிளில் எதுவும் கூறப்படவில்லை. ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பாரம்பரியத்திலிருந்து மட்டுமே மாற்றத்தை நாங்கள் அறிவோம் - இது கத்தோலிக்க திருச்சபையின் உயிருள்ள குரலால் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே நமக்கு வழங்கப்பட்டது. அதனால்தான், பல கத்தோலிக்கரல்லாதவர்களின் அணுகுமுறையை நாம் மிகவும் நியாயமற்றதாகக் காண்கிறோம், அவர்கள் எதையும் பைபிளில் கண்டுபிடிக்க முடியாவிட்டால், எதையும் நம்ப மாட்டோம் என்று கூறுகின்றனர், ஆனால் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் கூற்றுப்படி ஞாயிற்றுக்கிழமை கர்த்தருடைய நாளாகக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். (லியோ ஜே. டீரேஸ், கத்தோலிக்க பாதிரியார், நம்பிக்கை விளக்கப்பட்டது, 1971, ப. 243).

இந்த அங்கீகரிக்கப்படாத மாற்றம், இயேசுவின் தூய போதனைகளை குழப்பி, கிழக்கு உலகிற்கு அவரை தவறாக சித்தரிக்க பல நூற்றாண்டுகளாக தூக்கி எறியப்பட்ட அனைத்து "சாமான்களுடன்" நடந்து கொள்கிறது. இதற்கு மாறாக, இயேசுவின் செய்தியின் முழு அழகும், அவருடைய இரட்சிப்பும் பைபிளில் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

தற்செயலாக, ராம் மோகன் ரே 1828 இல் பிரம்ம சமாஜத்தை (பிராமண நம்பிக்கைகளின் சங்கம்) நிறுவியபோது, அவர் சனிக்கிழமைகளில் வழிபாடுகளை நடத்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னர், கேஷாத் சந்திர சென் 1866 இல் வழிபாட்டு நாளை ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு மாற்றினார். வடமேற்கு இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற குஷான் வம்சத்தில் (கி.பி. 45-225) சனிக்கிழமையை வாராந்திர புனிதமான ஓய்வு நாளாகக் கடைப்பிடிப்பது குறித்து புத்த மத குருமார்களிடையே தீவிர விவாதம் நடந்தது. புத்தர் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து ஓய்வு நாளைக் கற்றுக்கொண்டார். அவருடைய காலத்தில் அந்த அறிவு எவ்வளவு பரவலாக இருந்தது என்பது யாருக்கும் உறுதியாகத் தெரியாது.

ஒரு நற்செய்தி உள்ளது: உண்மையான ஓய்வுநாளை விரும்பி, ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் மகிழ்ச்சியான கூட்டுறவுக்காகச் சந்திக்கும் உண்மையுள்ள, தாழ்மையான இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்கள் இன்று உலகம் முழுவதும் உள்ளனர். நீங்கள் அவர்களுக்கு சொந்தமானது, உங்கள் இடம் உங்களுக்காக காத்திருக்கிறது. நீங்கள் வரவேற்கப்படுவீர்கள்.

இறைவனின் புனித நாளை வரவேற்கிறோம், அதை நீங்களே செய்ய வேண்டும் என்றாலும். அது ஏற்கனவே புனிதமானது; இப்போது நீங்கள் அதை பரிசுத்தமாக வைத்திருக்கலாம். இது உங்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். நித்தியத்திலும் கூட, கடவுளுடைய மக்கள் ஓய்வு நாளை அனுபவிப்பார்கள் என்று பைபிள் கூறுகிறது:

நான் உண்டாக்கும் புதிய வானமும் புதிய பூமியும் எனக்கு முன்பாக நிலைத்திருப்பதுபோல, உங்கள் சந்ததியும் உங்கள் பெயரும் நிலைத்திருக்கும் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அது ஒரு அமாவாசை முதல் மற்றொரு அமாவாசை வரையிலும், ஒரு ஓய்வுநாளிலிருந்து மற்றொன்று வரையிலும், எல்லா மாம்சமும் எனக்கு முன்பாக ஆராதிக்க வருவார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (ஏசாயா 66:22,23).

அத்தியாயம் பதினாறு

இந்தியாவில் நோய்: சிறந்த ஆரோக்கியத்திற்கான கடவுள் செய்தி

பேய் குணம் கொண்ட மனிதர்கள்... வேதத்தால் பரிந்துரைக்கப்படாத வழிகளில் உடலை அளவுக்கு அதிகமாக அழித்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்களின் முட்டாள்தனத்தால், அவர்கள் அனைத்து புலன் உறுப்புகளையும் பலவீனப்படுத்துகிறார்கள், மேலும் உடலில் வசிக்கும் என்னை கோபப்படுத்துகிறார்கள். சதவா கொண்ட ஆண்கள் தங்கள் உயிர் சக்தி, ஆற்றல், வலிமை மற்றும் ஆரோக்கியத்தை அதிகரிக்கும் உணவுகளை விரும்புகிறார்கள்.

க்ரிஷ்ணா, பகவத் கீதை XVII.

இயேசு ஏன் பல நோயாளிகளைக் குணப்படுத்தினார்? பணத்திற்காக அல்ல, ஏனென்றால் அவருக்கு எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. புகழுக்காக அல்ல, ஏனென்றால் அவர் அடிக்கடி செய்திகளைச் சொல்வதைத் தடுக்க முயன்றார். மக்கள் "நன்றி" என்று சொல்வதைக் கூட கேட்க முடியாது, ஏனென்றால் அவர்கள் அதைச் சொல்வதற்கு முன்பே அவர் சில சமயங்களில் நழுவிவிடுவார்.

காரணம், துன்பப்படும் மக்கள் மீது அவர் கொண்டிருந்த பரிவுதான். அவர் தன்னை மற்றவர்களின் இடத்தில் வைத்து அவர்களுக்காக உணர்ந்தார். இயேசு ஒருபோதும் நோய்வாய்ப்படவில்லை, ஆனால் அவர் "தாமே நம்முடைய பலவீனங்களை எடுத்துக்கொண்டு, நம்முடைய வியாதிகளைச் சுமந்தார்" (மத்தேயு 8:17). இதனால், நோய் எப்படி இருக்கும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார், மேலும் அந்த சூழலையே மற்றவர்களிடமிருந்து தூக்கி எறிய விரும்பினார். கர்மவினையின் பொருட்டு மக்கள் துன்பப்படுகின்றனர் என்றும் அதனால் அவர்கள் துன்பத்தில் விடப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் கருதவில்லை.

ஒரு ஓய்வுநாளில் அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றபோது, "பீட்டரின் மாமியார் காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்டு படுக்கையில் இருப்பதைக் கண்டார். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அவருக்கு மதிய உணவு கிடைக்காததற்கு அவள் மன்னிப்பு கேட்டாள், காய்ச்சல் அவளை ஆதரவற்றதாகியது. "அவள் கையைத் தொட்டான்; காய்ச்சல் அவளை விட்டு விலகியது, அவள் எழுந்து அவனுக்காக காத்திருக்க ஆரம்பித்தாள். (மத்தேயு 8:14,15). உங்களுக்கு எப்போதாவது காய்ச்சல் இருந்திருந்தால், அது நீங்கியபோது அவள் உணர்ந்த நிம்மதியைப் பாராட்டலாம்!

அப்போது அந்தப் பெண்மணி "பன்னிரண்டு வருடங்களாக கடுமையான இரத்தப்போக்கால் அவதிப்பட்டவர்; அவள் தன்னிடம் இருந்த அனைத்தையும் மருத்துவர்களுக்காக செலவிட்டாள், ஆனால் யாராலும் அவளை குணப்படுத்த முடியவில்லை. அவள் அவரைப் பற்றி கேள்விப்பட்டு, "அவருடைய மேலங்கியைத் தொட்டால் மட்டும் நலம் பெறுவேன்" என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டாள். எனவே, அவள் ஒரு வாய்ப்பிற்காகப் பார்த்தாள், அவனைச் சூழ்ந்திருந்த கூட்டத்தினூடே அவன் எங்கே தள்ளாடிக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை அழுத்தி, அவன் அருகே தவழ்ந்து, அவன் கடந்து செல்லும் போது அவனுடைய மேலங்கியின் விளிம்பைத் தொட நம்பிக்கையின் விரலை நீட்டினாள். .

அவளுடைய இரத்தப்போக்கு உடனே நின்றது; மேலும் அவள் தன் பிரச்சனையில் இருந்து குணமாகிவிட்டாள் என்ற உணர்வு அவளுக்குள் இருந்தது. இயேசு சொன்னார், "என்னிடமிருந்து சக்தி வெளியேறியபோது நான் அதை அறிந்தேன்" (பார்க்க மத்தேயு 8:20-22; மாற்கு 5:32; லூக்கா 8:43-46. GNB). ஒருவரைக் குணப்படுத்துவது அவருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அவர் யாரையும் விலக்கியதில்லை, தகுதியற்ற அவிசுவாசிகளைக் கூடத் திருப்பவில்லை.

அவர் கிராமங்கள் வழியாகச் சென்றபோது, "பிசாசினால் ஒடுக்கப்பட்ட அனைவரையும் குணப்படுத்தினார், அவர் ஒருவருக்கும் நோய்வாய்ப்படவில்லை (அப்போஸ்தலர் 10:38 ஐப் பார்க்கவும்).

இன்று அவருடைய சக்தி எங்கே? மக்கள் இப்போது நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தால் அவருக்கு கவலை இல்லையா?

ஆம், அவர் கவலைப்படுகிறார்; ஏனெனில் அவர் "இயேசு கிறிஸ்து, நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர்" (எபிரெயர் 13:8). நாம் கஷ்டப்படுவதை அவர் பார்க்க விரும்பவில்லை. அவர் இன்னும் பெரிய மருத்துவர். ஆனால் அவர் இப்போது நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய மனித முகவர்களை பயன்படுத்துகிறார், ஏனென்றால் அவர் தம் சீடர்களை "கடவுளுடைய ராஜ்யத்தைப் பிரசங்கிக்கவும், நோயுற்றவர்களைக் குணப்படுத்தவும்" அனுப்பினார் (லூக்கா 9:2).

குணப்படுத்தும் நவீன மருத்துவ அமைச்சகம் அவருடைய ஊழியத்தின் ஒரு அம்சமாகும். எல்லா குணமும் இயேசுவின் கிருபையால்தான், ஏனென்றால் "கர்த்தரைத் துதியுங்கள், என் ஆத்துமா, அவர் எவ்வளவு அன்பானவர் என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள். அவர் என் பாவங்களை மன்னித்து, என் நோய்களையெல்லாம் குணப்படுத்துகிறார். அவர் என்னை கல்லறையிலிருந்து காப்பாற்றுகிறார், அன்பையும் கருணையையும் எனக்கு ஆசீர்வதிப்பார்.

(சங்கீதம் 103:2-4). மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள் மற்றும் மூலிகை மருத்துவர்களால் அதை நிறைவேற்ற முடியாது, ஆனால் அவர்கள் அவருடைய ஊழியர்கள்.

மேலும் மக்கள் நோய்வாய்ப்படுவதற்கு முன்பு குணப்படுத்துவதை அவர் விரும்புகிறார். ஒரு நோயை அதன் பிறகு மலுத்தம் செய்வதை விட புத்திசாலித்தனமான முன்னறிவிப்புடன் தடுப்பது சிறந்தது. அதிக நோய் தேவையற்றது மற்றும் தடுக்கக்கூடியது என்பதை இயேசு அறிவார். இது கடவுளின் சட்டத்தை மீறுவதால் ஏற்படுகிறது.

டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா, "அவரது/அவள் பரலோக வாசஸ்தலத்திற்கு" முன்கூட்டியே சென்றுவிட்ட அன்பான ஒருவரின் முடிவில்லாத அறிவிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. ஏன் பலர் இளம் வயதிலேயே இறக்கிறார்கள்? நான் இந்த வரிகளை எழுதும்போது, காலை நாளிதழில் நேபாளத்தைச் சேர்ந்த 25 வயது நோயாளி டெல்லியில் உள்ள அகில இந்திய மருத்துவ அறிவியல் கழகத்தில் மருத்துவர்களால் 19 கிலோ கருப்பைக் கட்டிய அகற்றிய செய்தி வந்துள்ளது. கடுமையான நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட இளைஞர்களால் எங்கள் மருத்துவமனைகள் நிறைந்துள்ளன. ஏன் இவ்வளவு நோய்? அதை நாம் எப்படி தடுக்க முடியும்?

60% அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆரம்பகால மரணங்கள் "சுய அழிவு வாழ்க்கை முறையின்" நேரடி விளைவு என்று விஞ்ஞானிகள் மதிப்பிடுகின்றனர். "சுய அழிவு"? ஆம், மக்கள் உண்மையில் தாங்கள் வாழும் தவறான வழியில் தங்களைத் தாங்களே கொன்றுவிடுகிறார்கள், மேலும் துக்கம் தங்கள் அன்புக்குரியவரின் தேவையற்ற துயரத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

இந்தியாவின் முன்னாள் இயற்கை உயிர்

பல நூற்றாண்டுகளாக இந்திய மக்கள் பொதுவாக நல்ல ஆரோக்கியத்தையும் உயிர்ச்சக்தியையும் அனுபவித்து வந்தனர், ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் இயற்கையான உணவுடன் எளிமையான முறையில் வாழ்ந்தனர். ஆனால் இப்போது மேற்கத்திய உணவு முறையும் வாழ்க்கை முறையும் பிரபலமாகிவிட்டதால், கடுமையான நோய்கள் அவர்களிடையே ஊடுருவி வருகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, தொழில்மயமாக்கப்பட்ட உணவில் பெரும்பாலும் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மற்றும் கனிமங்கள் இல்லை, நம் ஞானமுள்ள படைப்பாளர் அதன் இயற்கையான நிலையில் உணவில் கட்டமைத்தார். பளபளப்பான அரிசி, பழுப்பு முழு கோதுமைக்கு பதிலாக வெள்ளை கோதுமை மாவு, இயற்கை கரும்புக்கு பதிலாக சுத்திகரிக்கப்பட்ட சர்க்கரை, ஆகியவை நீக்கப்பட்ட உணவுகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள். அவற்றின் பயன்பாடு "நாகரிக நோய்களை" ஏற்படுத்துகிறது. கடவுள் 'இல்லாதவற்றைப் போல் அழைக்கிறார்' என்று பைபிள் சொல்கிறது

அவை இருந்தன' (ரோமர் 4:17). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இன்றைய நிலையில் நாளை என்ன நடக்கும் என்பதை கடவுள் பார்க்கிறார். இன்று நாம் இந்த ஆரோக்கியமற்ற உணவுகளை உண்ணும்போது, நாளை நாம் "நாகரிக நோய்களால்" அவதிப்படுவதை அவர் ஏற்கனவே பார்க்கிறார். நம்முடைய துன்பத்தை நாம் செய்வதற்கு முன்பே அவர் உணர்கிறார், மேலும் காரண-விளைவு உறவைப் பார்க்க நமக்கு நீண்ட நேரம் எடுக்கும்.

இவ்வாறு இயேசுவின் சுகப்படுத்தும் ஊழியத்தில், நாளை நோய் வராமல் இருக்க இன்று சரியாக சாப்பிடுவது எப்படி என்பது பற்றிய நற்செய்தி அடங்கியுள்ளது. ஒரு சிறிய பறவை கூட தரையில் விழும் போது நமது பரலோக பிதா கவனிக்கிறார் என்று அவர் கூறுகிறார் (மத்தேயு 10:29). அவர் நம்மீது எவ்வளவு அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்!

நீங்கள் இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கும் சராசரி வாசகர்களில் ஒருவராக இருந்தால், உங்களுக்கு அருகாமையில் நிபுணத்துவ மருத்துவ வசதி இல்லாதிருக்க வாய்ப்புள்ளது. இந்தியாவின் 80% மக்கள் 600,000 கிராமங்களில் வாழ்கின்றனர், இருப்பினும் இந்தியாவின் அனைத்து மருத்துவர்களில் 80% பெரிய நகரங்களிலும், பின்னர் பெரும்பாலும் நகர்ப்புற மருத்துவமனைகளிலும் தங்கியுள்ளனர். மேலும் நகரங்களில் கூட, மருத்துவ சிகிச்சையை எளிதாகக் கண்டுபிடிப்பது இல்லை. எனவே நோயைத் தடுப்பது எப்படி என்பதைக் கற்றுக்கொள்வது மிகவும் முக்கியமானது. உலகெங்கிலும் உள்ள மில்லியன் கணக்கான மக்கள், இந்த அத்தியாயத்தில் உள்ள எளிய கொள்கைகள், ஆம், பெரும்பாலும் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றியுள்ளன என்பதற்கு சாட்சியமளிக்க முடியும்.

பைபிள் கடவுளுடைய வார்த்தை என்பதால், அதில் நல்ல ஆரோக்கியத்திற்கான அறிவுரைகள் உள்ளன. இயேசு தம்மை "ஜீவ அப்பம்" என்றும் "வார்த்தை" என்றும் பேசுகிறார் (யோவான் 6:48; 1:14). அவர் நேரில் வந்திருந்தால், நல்ல ஆரோக்கியம் பற்றிய அவரது சொற்பொழிவை நாம் கேட்க விரும்புவோம். ஆரோக்கியத்தின் பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றி அந்த வார்த்தையில் சில சுருக்கமான வழிமுறைகள் இங்கே:

(1) நல்ல ஆரோக்கியத்தின் மிக முக்கியமான ரகசியம் என்னவென்றால், பெரும்பாலான மக்கள் தங்கம் அல்லது வைரசு சுரங்கங்கள் உங்கள் கால்களுக்குக் கீழே இருப்பதை உணராமல் நடப்பது போல, அதைப் பார்க்காமல் தடுமாறுகிறார்கள். உங்கள் உடல் கடவுளின் ஆவியின் ஆலயம் எனவே உங்களுக்கு சொந்தமானது அல்ல. கடவுளின் பரிசுத்த ஆவி கல்லால் ஆன கோவில்களில் வசிக்கவில்லை, ஆனால் மனிதர்களில்:

உங்களில் வாழும், கடவுளால் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியின் ஆலயம் உங்கள் உடல் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? நீங்கள் உங்களுக்கு சொந்தமானவர்கள் அல்ல, ஆனால் கடவுளுக்கு சொந்தமானவர்கள்; அவன் உன்னை விலைக்கு வாங்கினான். எனவே, உங்கள் உடலை கடவுளின் மகிமைக்காக பயன்படுத்துங்கள் (1 கொரிந்தியர் 6:19,10, GNB).

எனவே, உங்கள் உடல் உங்களுக்கு மெதுவாக உள்ளது, ஆனால் அது கொடுப்பவரின் சொத்தாகவே உள்ளது. கொடுக்கப்பட்ட "விலை" இயேசுவின் தியாகம்.

ஆனால் இந்த உண்மை எனது ஆரோக்கியத்தை எவ்வாறு பாதிக்கும்?

பல நோய்கள் சுய-இன்பத்தால், நம்முடைய சொந்த தவறான வழியைக் கொண்டிருப்பதால் விளைகின்றன. நம் உடல் நம்முடையது அல்ல என்பதை உணரும்போது, அந்த சுயநல அழகைகளை மறுக்கும் வலிமை நமக்கு கிடைக்கிறது. யாருக்காக நம் உடலை ஆரோக்கியமாக வைத்திருக்க விரும்புகிறோம்

சொந்தமானது. அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை நம் வாழ்க்கை முறையை மாற்றினாலும், ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கான சக்தியை அளிக்கிறது. இது கடினம் அல்ல:

இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும் கடவுளின் அருள் எல்லா மனிதர்களுக்கும் தோன்றியது. இறையச்சம் மற்றும் உலக உணர்வுகளுக்கு "வேண்டாம்" என்று சொல்லவும், தற்போதைய யுகத்தில் தன்னடக்கத்துடன், நேர்மையான மற்றும் தெய்வீக வாழ்க்கையை வாழவும், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கைக்காகவும், நம்முடைய பெரிய கடவுளின் மற்றும் நம் இரட்சகராகிய இயேசுவின் மகிமையான தோற்றத்திற்காக காத்திருக்கவும் கற்றுக்கொடுக்கிறது. எல்லா அக்கிரமங்களிலிருந்தும் நம்மை மீட்டுகொள்ளவும், நல்லதைச் செய்ய ஆர்வமுள்ள தமக்குச் சொந்தமான மக்களைத் தமக்காகத் தூய்மைப்படுத்தவும் தம்மையே நமக்காகக் கொடுத்த கிறிஸ்து (தீத்து 2:11-14).

(2) அதிக சுத்திகரிக்கப்பட்ட உணவுகளைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்கவும். கர்த்தர் கூறுகிறார், "நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள், நான் சொல்வதைச் செய்யுங்கள், எல்லாவற்றிலும் சிறந்த உணவை நீங்கள் அனுபவிப்பீர்கள்" (ஏசாயா 55:1,2, GNB). அந்த "சிறந்த உணவு" என்பது நாம் ரொட்டி மற்றும் கஞ்சிகளை தயாரிக்கும் தானியங்களுக்கு மிக அருகில் உள்ளது, ஏனென்றால் அவற்றில் நமக்குத் தேவையான விலைமதிப்பற்ற உயிர்வாழும் தாதுக்கள் மற்றும் வைட்டமின்கள் உள்ளன. ஆனால் இந்த தானியங்கள் சுத்திகரிக்கப்பட்டு பதப்படுத்தப்படும் போது, இந்த முக்கியமான ஊட்டச்சத்துக்கள் பெரும்பாலும் வெளியேறும்.

உதாரணமாக, வெள்ளை மாவில் உயிர்வாழும் தவிடு மற்றும் கோதுமை கிருமி நீக்கப்படுகிறது. முழு கோதுமை ரொட்டி வெள்ளை நிறத்தை விட மிகவும் ஆரோக்கியமானது, சில இடங்களில் இன்னும் குறைவாக செலவாகும். இந்தியாவில் அரிசி ஒரு முக்கிய உணவாகும், ஆனால் பெரும்பாலும் அதிக பளபளப்பான மற்றும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட, அத்தியாவசிய ஊட்டச்சத்துக்களை நீக்கி, காலியான கார்போஹைட்ரேட்டுகளை மட்டுமே விட்டுச்செல்கிறது. வைட்டமின் B1 தேவையான அளவு 5 மி.கி. தினசரி ஒரு நபருக்கு; ஆனால் பளபளப்பான அரிசி மற்றும் வெள்ளை மாவு மற்றும் பிற இயற்கை நீக்கப்பட்ட உணவுகள், சராசரி உட்கொள்ளல் 0.8 மி.கி. இது 'மறைக்கப்பட்ட பசியை' உருவாக்குகிறது, மேலும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒருவரின் உடல்நலம் பாதிக்கப்படத் தொடங்குகிறது.

மில்லர்கள் மற்றும் கடைக்காரர்கள் முழு கோதுமை மாவு மற்றும் இயற்கை தானியங்களை விட வெள்ளை மாவு மற்றும் பாலிஷ் செய்யப்பட்ட தானியங்களை விரும்புவதற்கு ஒரு காரணம், பூச்சிகள் அவற்றை அவ்வளவு எளிதில் சாப்பிடுவதில்லை. ஏன் என்று உங்களால் யூகிக்க முடிகிறதா? சிறு பிழைகள், பதப்படுத்தப்பட்ட தானியங்களில் இருந்து முக்கிய ஊட்டச்சத்துக்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அறியும் அளவுக்கு புத்திசாலித்தனமாக உள்ளன. பூச்சிகள் சாப்பிட மறுப்பதை நாம் ஏன் சாப்பிட வேண்டும்?

ஒரு வங்கியில் பணம் கொள்ளையடிக்கப்பட்டால், கட்டிடம் பயன்றது. மேற்கத்திய நாடுகடத்தப்பட்ட உணவுகளில் 'பெரும் தானியக் கொள்ளை' நடந்துள்ளது, இதனால் நமக்கு வெறும் கலோரிகள் மட்டுமே மிஞ்சும். விளைவு: நோய்.

'அனைத்திலும் சிறந்த உணவு' என்பது நம் உடலை வளர்க்கும் வெளிப்படையான நோக்கத்திற்காக கடவுள் படைத்தது. ஆதியாகமம் 1:29 மற்றும் 3:18ன் படி, இது பழங்கள், முழு தானியங்கள், கொட்டைகள் மற்றும் காய்கறிகள். கடவுளின் அசல் உணவுமுறையே சிறந்தது என்பதை அறிவியல் இப்போதுதான் அங்கீகரிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

(3) வெள்ளைச் சர்க்கரை மற்றொரு அதிக சுத்திகரிக்கப்பட்ட உணவாகும், இது பெரிய அளவில் தீங்கு விளைவிக்கும். சுத்திகரிக்கப்பட்ட சர்க்கரை அதன் தாதுக்கள் மற்றும் வைட்டமின்கள் நீக்கப்பட்டது. ஆனால் உடலால் சர்க்கரையைப் பயன்படுத்த முடியாது. சர்க்கரையைப் பயன்படுத்த வைட்டமின்கள் தேவை. இதனால், உடல் இந்த வைட்டமின்களை மற்ற இயற்கை உணவுகள் அல்லது உடலிலிருந்தே பெறுகிறது, இதன் விளைவாக ஒரு 'மறைக்கப்பட்ட பசி' மரணமடையலாம்.

சுத்திகரிக்கப்பட்ட சர்க்கரையை அதிகமாக சாப்பிடுவதால், இரத்தச் சர்க்கரைக் குறைவு, சர்க்கரை நோய், இதய நோய்கள், உடல் பருமன் மற்றும் பொதுவான வைட்டமின் குறைபாடு போன்ற இந்தியாவிற்கு "புதிய" நோய்கள் பல நோய்கள் உருவாகலாம். இத்தகைய உணவு பதட்டம், எரிச்சல், படிக்க இயலாமை மற்றும் கவனம் செலுத்த இயலாமையை ஏற்படுத்தும். கல்லீரல் மற்றும் கணைய நோய்கள் உள்ளன. சில நபர்களுக்கு அதிகப்படியான சர்க்கரையின் விளைவுகளுக்கு பொறுப்பற்ற குற்றவியல் நடத்தை கூட விஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

சர்க்கரை நுகர்வு அதிகரிக்கும் போதெல்லாம் பல் சிதைவு ஏற்படுகிறது என்று அறிவியல் ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. வாயில் உள்ள பாக்டீரியாக்கள் பல் மேற்பரப்பில் உள்ள சர்க்கரையை ஜீரணித்து, லாக்டிக், ஃபார்மிக் மற்றும் அசிட்டிக் அமிலங்களை உருவாக்குகின்றன. இந்த அமிலங்கள் பல் பற்சிப்பியைத் தாக்கி துவாரங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒருமுறை ஆரோக்கியமாக இருந்த இந்திய பற்கள் அழகத் தொடங்கும் போது வரும் பிரச்சனையை கற்பனை செய்து பாருங்கள்!

சர்க்கரை உணவுகள் மிகவும் பிரபலமாகி வருகின்றன, இருப்பினும் அவை ஒப்பீட்டளவில் விலை உயர்ந்தவை. மார்ச் 19, 1990 இல் டைட்ஸ் ஆஃப் இந்தியா, இந்தியாவில் வெடித்து வரும் ஐஸ்கிரீம் தொழில் பற்றிய ஒரு கட்டுரையைக் கொண்டுள்ளது, இந்தத் தொழில் ஆண்டுக்கு 25% என்ற விகிதத்தில் வளர்ந்து வருகிறது. "Go bonkers" என்பது 150 கோடி ரூபாய் மதிப்பிலான சந்தைக்கான விளம்பர முடிக்கம் மற்றும் மூன்று ஆண்டுகளில் இரட்டிப்பாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பல இந்தியர்களுக்கு இது புதுமையானது, மேலும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட சர்க்கரையின் விளைவு நீரிழிவு அல்லது இரத்தச் சர்க்கரைக் குறைவு, சில வாடிக்கையாளர்களுக்கு "போங்கர்", மற்றும் அனைவருக்கும் பொதுவான உணவுக் குறைபாடு.

(4) காபி மற்றும் தேநீர் தீங்கு விளைவிப்பதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. பல நகர்ப்புற இந்தியர்கள் தங்கள் வேலைக்கான ஆற்றலை "பிக்-மீ-அப்" பெறுவதற்காக காபி, டீ, கோலா பானங்களை விழுங்கும் தவறான பழக்கத்தை வளர்த்து வருகின்றனர். காபி மற்றும் கோலா பானங்களில் காஃபின் உள்ளது, இது உண்மையில் ஒரு போதைப்பொருளாகும். இது தூக்கமின்மை மற்றும் பதட்டம் முதல் இருதய நோய் வரை பலவிதமான உடல்நலப் பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தும்.

ஹார்வர்ட் ஸ்கூல் ஆஃப் பப்ளிக் ஹெல்த் டாக்டர். பிலிப் கோல் கூறுகையில், ஒரு நாளைக்கு ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காபி குடிக்கும் பெண்களுக்கு அதை பயன்படுத்தாதவர்களை விட இரண்டரை மடங்கு அதிகமாக சிறுநீர்ப்பை புற்றுநோய் ஏற்படும் அபாயம் உள்ளது. மேலும் காபி குடிக்காதவர்களை விட காபி குடிப்பவர்களுக்கு மாரடைப்பு ஏற்படும் அபாயம் இரண்டரை மடங்கு அதிகம் என்று பிரிட்டிஷ் மருத்துவ இதழான லான்செட் தெரிவித்துள்ளது. மேலும் தகவல் இப்போது காபியை கணைய புற்றுநோயுடன் இணைக்கிறது.

உலகெங்கிலும் உள்ள மில்லியன் கணக்கான மக்கள் இப்போது காபி மற்றும் தேநீர் மற்றும் கோலா பானங்களைப் பயன்படுத்துவதை கைவிட்டு, குறைவான தீங்கு விளைவிக்கும் பானங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

(5) இறைச்சி உண்பது மனிதனுக்கு கடவுளின் அசல் உணவாக இருந்ததில்லை, இன்று ஆரோக்கியமாக இல்லை. ஆரம்பத்தில், கடவுள் சொன்னார்: "நான் உங்களுக்கு உண்ணும்படி எல்லா வகையான தானியங்களையும் எல்லா வகையான பழங்களையும் கொடுத்தேன் ... கடவுள் தாம் செய்த அனைத்தையும் பார்த்தார், அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்." பாவம் வந்த பிறகு, அவர் எங்கள் உணவில் மற்றொரு பொருளைச் சேர்த்தார், இலைக் காய்கறிகள்: "நீங்கள் வயலின் மூலிகையைச் சாப்பிடுவீர்கள்; உங்கள் முகத்தின் வியர்வையில் நீங்கள் அப்பம் சாப்பிடுவீர்கள். (ஆதியாகமம் 1:29, GNB; 3:18,19).

ஆனால் இறைச்சியை உண்பது என்பது பயன்படுத்தப்பட்ட உணவை உண்பதாகும். விலங்கு தானியங்கள் மற்றும் புற்களை உண்கிறது, மேலும் நமது ஊட்டச்சத்தை சைவ மூலங்களிலிருந்தும் பெறுவது புத்திசாலித்தனமாக இருக்கும். மாமிச விலங்குகளை விட சைவ விலங்குகளுக்கு சகிப்புத்தன்மை அதிகம் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. எடுத்து அல்லது குதிரையின் சகிப்புத்தன்மையை சிங்கம் அல்லது புலியுடன் ஒப்பிடுங்கள்!

மனிதர்களுக்கும் இதுவே உண்மை, சைவ உணவு அதிக சகிப்புத்தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது, இதனால் நீண்ட ஆயுடும் கிடைக்கும். பிடிமான மீட்டர் மூலம் பரிசோதிக்கப்பட்ட சைவ உணவு உண்பவர்கள் இறைச்சி உண்பவர்களை 68-38 என்ற கணக்கில் வென்றனர் மற்றும் சோர்வுக்குப் பிறகு விரைவாக குணமடைந்தனர்.

"ஆனால் இறைச்சி உண்ணும் புலி அல்லது சிறுத்தை எவ்வளவு வேகமாக ஓட முடியும் என்று பாருங்கள்!" ஆம், ஆனால் அவர் எவ்வளவு தூரம் செல்ல முடியும்? சைவ இம்பாலா அதிக தூரத்திற்கு மணிக்கு 80 கிமீ வேகத்தில் செல்லக்கூடியது, ஒரு எல்லையில் 9 மீட்டர்கள் வரை பாய்கிறது. மேலும், விலங்குகள் மற்றும் மீன்களில் நோய் அபாயகரமான விகிதத்தில் அதிகரித்து வருகிறது. விலங்குகளின் சதை மற்றும் மீன் ஆகியவற்றில் புற்று நோயை உண்பதன் மூலம் பாதிக்கப்படலாம் என்பதற்கு மிகவும் தீவிரமான சான்றுகள் உள்ளன. உலகில் காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் பாதி பேர் இந்தியாவில் உள்ளனர்; தான் உண்ணும் இறைச்சி நோய்வாய்ப்பட்ட விலங்குகளிடமிருந்து வரவில்லை என்பதை எப்படி உறுதிப்படுத்துவது? பாதிக்கப்பட்ட இறைச்சி அல்லது மீன் சாப்பிடுவதால் மக்கள் இறப்பதைப் பற்றி பல செய்தித்தாள்கள் அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. மார்ச் 21, 1990 இல் டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியாவில் ஒரு கடிதம், இந்தியாவில் சுமார் 3000 பொது இறைச்சிக் கூடங்கள் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறது, அவற்றில் பத்து கூட "நவீன" என்று அழைக்கப்படுவதற்கு அருகில் வருவதைக் கருத்தில் கொள்ள முடியாது அல்லது நோயுற்ற விலங்குகளைத் தடுக்க முன்னெச்சரிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. சந்தையில் நுழையும் சடலங்கள்.

"ஆனால் எனக்கு புரதம் தேவை!" ஆம், அது உண்மைதான்; ஆனால் தானியங்கள், கொட்டைகள் மற்றும் காய்கறிகளின் பல்வேறு உணவுகளில் ஏராளமான புரதங்கள் காணப்படுகின்றன. காய்கறி புரதம் உண்மையில் இறைச்சி புரதத்தை விட மிகவும் உயர்ந்தது, இது எப்போதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. காய்கறி புரதங்கள் சூரியன், நீர் மற்றும் மண்ணால் நேரடியாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, தனித்துவமான ஊட்டச்சத்து தரத்தை வழங்குகின்றன.

இறைச்சி சாப்பிடுவதை பைபிள் அங்கீகரிக்கிறதா?

சிலர், "இறைச்சியைப் பயன்படுத்த பைபிள் அனுமதி கொடுக்கவில்லையா?" என்று கேட்கிறார்கள்.

அது மனிதனுக்கான கடவுளின் அசல் திட்டமாக இருக்கவில்லை என்றாலும், அந்த நேரத்தில் வேறு எதுவும் உடனடியாக கிடைக்காததால், பெரும் வெள்ளத்திற்குப் பிறகு அவசர உணவாக அதைப் பயன்படுத்த அனுமதித்தார் (ஆதியாகமம் 9:1-3 ஐப் பார்க்கவும்). ஆனால் பத்து தலைமுறைகளின் சராசரி ஆயுட்காலம் சுமார் 90 முதல் 175 ஆண்டுகள் வரை குறைந்தது. பல ஊட்டச்சத்து நிபுணர்கள் அந்த சரிவைச் செய்ய வேண்டும்.

இறைச்சி ஒரு ஊட்டமளிக்கும் உணவாக தவறாக கருதப்படுகிறது, செல்வந்தர்கள் வாங்கக்கூடிய ஒன்று. ஆனால் அதில் எப்பொழுதும் அதிக கொழுப்பு உள்ளடக்கம் உள்ளது, இது கரோனரி இதய நோய்க்கு பங்களிக்கும் காரணியாகும். தனது சொர்க்க வாசஸ்தலத்திற்குச் சென்ற நேசிப்பவரைப் பற்றி செய்தித்தாளில் வெளியான பல மரணச் செய்திகள் அந்தத் தகவலை மறைக்கின்றன.

இறந்தவர் மாரடைப்பால் இளம் வயதில் இறந்தார். மனித உடல் இறைச்சி உண்பதற்காக படைக்கப்படவில்லை.

பைபிள் தடைசெய்யும் ஒரு வகையான சதை உள்ளது: பன்றியின் இறைச்சி மற்றும் பிற "அசுத்தமான" உயிரினங்களின் இறைச்சி (லேவியராகமம் 11:1-20 ஐப் பார்க்கவும்). கடவுள் இவற்றைத் தடை செய்ததற்கான காரணத்தை எளிதாகக் காணலாம்: இந்த "அசுத்தமான" உயிரினங்கள் குப்பைகளையும் கேரியன் போன்ற பிற அருவருப்பான பொருட்களையும் உண்கின்றன. பறவையின் சதையை யார் சாப்பிட விரும்புவார்கள்? பன்றி கொஞ்சம் நன்றாக இருக்கிறது. கடவுளின் சட்டம் அன்பின் சட்டம்.

எல்லா நாடுகளிலும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஆரோக்கியத்தின் காரணமாக சைவ உணவு உண்பவர்களாக மாறுகிறார்கள். இந்த ஆசிரியர் ஒருவராக இருப்பதில் மகிழ்ச்சி!

(6) நமது நன்மைக்காக, போதை பானத்தைப் பயன்படுத்துவதை கடவுள் வெளிப்படையாகத் தடை செய்துள்ளார்.

நொதித்தல் என்பது கடவுளின் அசல் திட்டம் அல்ல, அது உலகத்தை பாதித்த பாவத்தின் விளைவாகும். இது கெட்டுப்போகும் சின்னம், மரணத்திற்கு வழிவகுக்கும் செயல்முறை.

பாபிலோன் மன்னனின் ஆடம்பரமான அவையில், "ராஜாவின் மாம்சத்தினாலும், தான் குடித்த திராட்சரசத்தினாலும் தன்னைத் தீட்டுப்படுத்திக்கொள்ளாதிருக்க தானியேல் தன் இருதயத்தில் தீர்மானித்துக்கொண்டான்" (தானியேல் 1:8). மதுவின் பயன்பாடு பரிசுத்த ஆவியின் ஆலயமாகிய உடலைத் தீட்டுப்படுத்துகிறது. எந்த சரியான சிந்தனை உள்ளவர் ஒரு பிரத்யேக கோவிலுக்குள் குப்பைகளை கொட்டத் துணிவார்?

மது அல்லது மதுவின் பயன்பாடு தீர்ப்பை சிதைக்கிறது. "மது அருந்துவது அரசர்களுக்கானது அல்ல; இளவரசிக்கு மதுபானம் வேண்டாம்: அவர்கள் குடித்து, நியாயப்பிரமாணத்தை மறந்து, துன்பப்பட்டவர்களில் எவருடைய நியாயத்தீர்ப்பையும் மாற்றாதபடிக்கு" (நீதிமொழிகள் 31:4,5). இந்த பத்தியில் இரண்டு முக்கியமான உண்மைகள் உள்ளன: (அ) குடிப்பழக்கம் கடவுளின் "சட்டத்தை மறந்துவிடும்" அதனால் அவர்கள் வெட்கப்படும் விஷயங்களைச் செய்கிறார்கள்; மற்றும் (ஆ) இயேசுவை நம்பும் நாம் அனைவரும் அவருடனான நமது புதிய உறவில் "ராஜாக்கள் மற்றும் இளவரசிகள்". அதனால்தான் இயேசுவைப் பாராட்டிய எவரும் கடவுளுடைய வார்த்தை கண்டிக்கும் இந்தப் பழக்கத்தில் ஈடுபட மாட்டார்கள்.

விஷயம் இதுதான்: கடவுளின் திட்டத்தில் நீங்கள் ஒரு விஐபி, மிக முக்கியமான நபர் என்று நம்புவதற்கு நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா? அப்படியானால், குடிப்பதற்கு அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும் மருந்துகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு நீங்கள் தூண்டுதலுக்கு அடிபணிய முடியாது. கடவுளின் அருள் "இல்லை" என்று சொல்ல கற்றுக்கொடுக்கிறது!

வாகன ஓட்டிகள் அல்லது பாதசாரிகள் மது அருந்தியதால் ஏற்படும் விபத்துகளில் எத்தனை விபத்துக்கள் நம் பரபரப்பான நெடுஞ்சாலைகளை அடைத்துள்ளன?

மது அல்லது மதுபானத்தால் நம் மனதை ஒருபோதும் மறைக்கக் கூடாது என்பதற்கு இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. நாம் உலக வரலாற்றின் கடைசி நாட்களில், இயேசுவின் இரண்டாம் வருகைக்கு சற்று முன்னதாக, "கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பின் வேளையில்" (வெளிப்படுத்துதல் 14:6,7) வாழ்கிறோம்.

எனவே, நாம் எப்போதும் நம் மனதைத் தெளிவாக வைத்திருப்பது இப்போது மிகவும் அவசியம். குழப்பமான மனத்தால் "பரிசுத்தத்திற்கும் அசுத்தத்திற்கும்" மற்றும் அசுத்தமான மற்றும் தூய்மையான (லேவியராகமம் 10:10) வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாது.

நேரத்தைப் பற்றி இயேசு நம்மை எச்சரிக்கிறார்: "உங்கள் இதயங்கள் எப்பொழுதும் உண்ணுதல், குடிவெறி, மற்றும் இந்த வாழ்க்கையின் கவலைகள் ஆகியவற்றால் மூழ்கடிக்கப்படாமல், அந்த நாள் உங்களுக்குத் தெரியாமல் வராதபடிக்கு எச்சரிக்கையாக இருங்கள்" (லூக்கா 21:34). நாம் பின்னர் பார்ப்பது போல், நாம் இப்போது மிகவும் ஆபத்தான நேரத்தில், உலக பிரச்சனைகள் அதிகரித்து வரும் காலத்தில் வாழ்கிறோம். பைபிள் அதை பரிகாரத்தின் இறுதி நாள், தீர்ப்பு நேரம் என்று அழைக்கிறது, மேலும் ஒவ்வொரு "விஐபி"க்கும் நெருக்கடியில் முக்கிய பங்கு உண்டு.

மனித வரலாற்றின் இந்த மகத்தான உச்சக்கட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ள எபிரேய சரணாலயத்தின் ஊழியத்தின் மூலம் கடவுள் தம் மக்களுக்கு பண்டைய காலத்தில் கற்பித்தார். சரணாலய ஊழியம் ஒரு "வகை", மேலும் நாம் இப்போது "எதிர் மாதிரி" நிறைவேற்றத்தின் காலத்தில் வாழ்கிறோம். இன்று முழு உலகமும் வாழும் இந்த நெருக்கடியான காலத்தை வருடாந்தர பாவநிவாரண நாள் (யோம் கிப்பூர்) முன்னறிவித்தது. பண்டைய காலத்தில் அந்த வழக்கமான நாளில், கடவுளின் மக்கள் "தங்கள் ஆத்துமாக்களை துன்புறுத்த வேண்டும்" (லேவியராகமம் 23:27). இதன் பொருள், அவர்கள் எந்த ஒரு போதைப் பானத்தையும் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காக, அவர்களுடைய பிரதான ஆசாரியரின் இறுதிப் பிராயச்சித்த வேலையின் தீவிரமான வேலையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவர்களின் மனம் தெளிவாக இருக்கும். இந்த வழியில் ஒத்துழைக்காதவர்கள் கடவுளின் மக்கள் மத்தியில் ஒரு இடத்திலிருந்து "துண்டிக்கப்படுவார்கள்".

இது நமது "இன்றைய புனிதமான தீர்ப்பை முன்வைத்தது.

நம் மனதை எப்போதும் தெளிவாக வைத்திருப்பது எவ்வளவு முக்கியம்! கண்டிப்பான நிதானம் கொண்ட வாழ்க்கை உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை. ஞானி கேட்கிறார்: "யாருக்கு துன்பம்? யாருக்கு துன்பம்? யாருக்கு சச்சரவுகள்? யார் பேசுவது?" பதில் தெளிவாக உள்ளது: குடிப்பவர்கள் (நீதிமொழிகள் 23:29,32-25, GNB ஐப் பார்க்கவும்):

மறுநாள் காலையில் பாம்பு கடித்தது போல் உணர்வீர்கள். விசித்திரமான காட்சிகள் உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக தோன்றும், மேலும் நீங்கள் தெளிவாக சிந்திக்கவோ பேசவோ முடியாது. நீங்கள் கடலுக்கு வெளியே இருந்ததைப் போலவும், கடல் நோய்வாய்ப்பட்டவராகவும், டால்ஸிங் கப்பலின் ரிக்கிங்கில் உயரமாக ஆடுவதைப் போலவும் உணர்வீர்கள். "நான் அடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்", நீங்கள் சொல்வீர்கள்; "நான் அடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், ஆனால் எனக்கு அது நினைவில் இல்லை. நான் ஏன் எழுந்திருக்க முடியாது? எனக்கு இன்னொரு பானம் வேண்டும்.

இந்த கோட்பாடுகள் கிராக், கோகோயின், மரிஜுவானா போன்ற மருந்துகளின் பயன்பாட்டிற்கு இன்னும் அதிக சக்தியைப் பயன்படுத்துகின்றன.

"மிதமாக குடிப்பது நல்லதா?" அது நன்றாக இல்லை என்பதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. பூரண மதுவிலக்கு மட்டுமே பாதுகாப்பான பாதை. ஒன்று, மது மற்றும் போதைப்பொருள் அடிமைத்தனம்; குடிகாரர்கள் மற்றும் அடிமையானவர்கள் எப்போதுமே "மிதமான பயன்பாடு" என்று அழைக்கப்படுவதில் தொடங்குகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் ஒரு பொறியில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள், அதில் இருந்து தப்பிப்பது கிட்டத்தட்ட சாத்தியமற்றது.

போதைப்பொருளின் கொள்கை பானத்திலேயே உள்ளது என்பதை பைபிள் அங்கீகரிக்கிறது: "அதிகமான திராட்சரசம் குடித்துவிடாதீர்கள்" (எபேசியர் 5:18). "அதிகப்படியான" மதுபானம் மற்றும் போதைப்பொருளில் உள்ளமைக்கப்பட்டுள்ளது. "அதிகப்படியான" கொள்கையைப் பெறாமல் நீங்கள் பானம் அல்லது மருந்தை உட்கொள்ள முடியாது. மதுபானம் மற்றும் போதைப்பொருள் பாவனையின் இரட்டைத் தீமைகள் சில மேற்கத்திய நாடுகளை கிட்டத்தட்ட அழித்துவிட்டன, மேலும் அவை இந்தியாவின் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் அமைதியை அச்சுறுத்துகின்றன.

"மிதமான" குடிப்பழக்கம் தவறானது என்பதற்கான மற்றொரு காரணம் என்னவென்றால், அது மற்றவர்களை குடிக்கத் தொடங்க ஊக்குவிக்கிறது, மேலும் அவர்களில் பலருக்கு எப்படி நிறுத்துவது என்று தெரியாது. சிறிய அளவிலான மருந்துகள் அல்லது மதுபானங்கள் கூட தீர்ப்பையும் நெருக்கடிக்கு பதிலளிக்கும் திறனையும் பாதிக்கின்றன. "மிதமான" குடிப்பழக்கம் பல பயங்கரமான விபத்துக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. முற்றிலும் குடித்துவிட்டு தூங்கச் செல்லும் வாகனம் ஓட்டுபவர், தன்னால் முடியாதபோது, பாதுகாப்பாக ஓட்ட முடியும் என்று கற்பனை செய்யும் "மிதமான" நபரை விட குறைவான ஆபத்தானவர். "அசுத்தமானதைத் தொடாதே" என்று கடவுள் கூறுகிறார் (2 கொரிந்தியர் 6:17).

(7) மற்றொரு "அசுத்தமான விஷயம்" புகையிலை அதன் அனைத்து வடிவங்களிலும் உள்ளது. நிகோடின் என்பது சிகரெட்டில் உள்ள பல விஷங்களில் ஒன்றாகும். இது மிகவும் ஆபத்தானது, ஊசி மூலம் செலுத்தப்பட்டால் அது உடனடியாக கொல்லப்படும். புகைபிடிப்பவர்களில் மூன்றில் ஒருவர் சிகரெட் பயன்பாட்டினால் ஏற்படும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நோய்களால் அகால மரணமடைவார்கள் என்று அறிவியல் ஆராய்ச்சி சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும் பலர் பல தசாப்தங்களாக உடல்நலக்குறைவால் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

புகையிலை புகையில் குறைந்தது 40 பொருட்கள் புற்றுநோயை உண்டாக்கும்; புகைபிடிக்காதவர்கள் அதை சுவாசிக்க கட்டாயப்படுத்துவது கூட பாதுகாப்பானது அல்ல. ஏர்லைன்ஸ் மற்றும் ரயில்களில் பயணிக்கும் பயணிகள், புகைபிடிக்காத பயணிகளுக்கு அடுத்த இருக்கையைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்யலாம். சில நாடுகள் இப்போது எந்த நீளமான விமானங்களிலும் புகைபிடிப்பதைத் தடை செய்கின்றன.

பிரிட்டிஷ் ராயல் காலேஜ் ஆப் பிசிஷியன்கள் சராசரியாக ஒவ்வொரு புகைபிடித்த சிகரெட்டும் ஒரு நபரின் ஆயுளை சுமார் ஐந்து நிமிடங்கள் குறைக்கிறது என்று மதிப்பிடுகிறது; சிகரெட் புகைத்தல் நுரையீரல் புற்றுநோயின் அபாயத்தை 2400% அதிகரிக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

சிகரெட் பாவனையால் அதிகமான மரணங்கள் மேற்கத்திய நாடுகளில் நிகழ்ந்துள்ளன என்பது உண்மைதான். ஐரோப்பாவிலோ அமெரிக்காவிலோ சிகரெட் பயன்பாட்டினால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 400,000 இறப்புகளைப் படிக்கும்போது, சில இந்தியர்கள் "அது இங்கு நடக்காது" என்று அசிங்கமாகச் சொல்லித் தொடர்ந்து கொப்பளிக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஐரோப்பியர்களும் அமெரிக்கர்களும் 30 அல்லது 40 வருடங்களாக கொப்பளிக்கிறார்கள் - நுரையீரல் புற்றுநோய் வேரூன்றுவதற்கு போதுமான நேரம். அந்த அளவுக்கு புகைபிடிக்கும் அளவுக்கு நீண்ட காலம் வாழ்ந்த இந்தியர்கள் குறைவு. ஆனால் பலர் வழியில் உள்ளனர் மற்றும் நுரையீரலில் புற்றுநோய் வேர்கள் தொடங்குகின்றன. பிரச்சனை என்னவென்றால், வெகுநேரம் ஆகும் வரை அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது ஒரு வருக்குத் தெரியாது.

"புகையிலை அல்லது போதைப்பொருள் அல்லது மதுபானம் பயன்படுத்துவதை நிறுத்துவது கடினமா?" அல்லது "என் வாழ்க்கை முறையை கடவுளுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாகக் கொண்டுவருவது கடினமா?"

பதில் "இல்லை". இயேசுவின் நற்செய்தி எவ்வளவு நல்லது என்பதை நீங்கள் நம்பினால் அது எளிது. தன் உடல் கடவுளின் பரிசுத்த ஆவியின் ஆலயம் என்று நம்பும் நபர், "ஆண்டவரே, நான் மகிழ்ச்சியுடன் உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்!" கிறிஸ்துவின் அன்பைப் பற்றிய அறிவு, புகைபிடிப்பது, குடிப்பது அல்லது போதைப்பொருள் பயன்படுத்துவதை நிறுத்துவதை விட கடினமாக்கும்! (இந்த ஆசிரியரின் புத்தகமான தி நியூ ஸ்லேவரியைப் பார்க்கவும், ஓரியண்டல் வாட்ச்மேன் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ், பாக்ஸ் 35, புளே 411 001 இலிருந்து கிடைக்கிறது).

கடவுளுடைய வார்த்தைக்கு இசைவாக நம் வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டுவருவதற்கான நோக்கம் நேர்மறையானது:

"ஆகையால் நீங்கள் சாப்பிட்டாலும், குடித்தாலும், எதைச் செய்தாலும், எல்லாவற்றையும் கடவுளின் மகிமைக்காகச் செய்யுங்கள் (1 கொரிந்தியர் 10:31). "என் ஆத்துமாவே, உங்கள் எல்லா நோய்களையும் குணமாக்கும் கர்த்தரை ஆசீர்வதியுங்கள்; அழிவிலிருந்து உன் வாழ்வை மீட்டுக்கொள்வவன்; ... WHO

நல்லவற்றால் உன் வாயைத் திருத்திப்படுத்து; அதனால் உங்கள் இளமை கழுகைப் போல் புதுப்பிக்கப்படும்
"(சங்கீதம் 103:2,5).

புதுப்பிக்கப்பட்ட இளமையின் இந்த விலைமதிப்பற்ற ஆசீர்வாதம் உங்களுக்கு வேண்டுமா? சிறு வயதிலேயே பலர்
சோர்வடையும் போது, நீங்கள் இன்னும் மகிழ்ச்சியாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் இருக்க முடியும். கர்த்தர் உங்களைக்
குணமாக்குவதால், பிறரைக் குறைக்கும் நோய்கள் உங்களைப் பயமுறுத்த வேண்டியதில்லை. வாதைகள் அல்லது பிற
ஊனமுற்ற நோய்கள் உங்களைக் கடந்து செல்லும், ஏனென்றால் கர்த்தர் அவருடைய ஆரோக்கிய சட்டங்களுக்கு நீங்கள்
கீழ்ப்படிவதன் மூலம் "உன் உயிரை அழிவிலிருந்து மீட்பார்".

நல்ல ஆரோக்கியத்தின் மூலம் மகிழ்ச்சி மற்றும் மகிழ்ச்சி - இவை கடவுளின் வார்த்தையைக் கேட்பதன் நேர்மறையான
வெகுமதிகள்.

அத்தியாயம் பதினேழு

உள்ளே வசிக்கும் கடவுளின் ஆவியின் மகிமையான பரிசு

உமது ஆவியை விட்டு நான் எங்கே போவேன்?

அல்லது உமது முன்னிலையிலிருந்து நான் எங்கே ஓடிப்போவேன்? (டேவிட்)

இயேசுவின் விசுவாசத்தின் அழகான உண்மை என்னவென்றால், அதை அனுபவத்தின் மூலம் எவரும் தன்னை
நிரூபிக்க முடியும், அதே போல் ஒரு நேரடி சாக்கெட்டில் உங்கள் விரலை வைத்து நீங்களே மின்சாரத்தை அறிந்து
கொள்ள முடியும். நீங்கள் புத்தகக் கற்றலையோ அல்லது குருவின் சாட்சியத்தையோ சார்ந்திருக்க வேண்டிய
அவசியமில்லை.

சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு இயேசு தம் சீஷர்களிடம், "நான் போய் உங்களுக்காக ஒரு இடத்தை ஆயத்தம் செய்த
பிறகு, நான் திரும்பி வந்து உங்களை என்னிடம் அழைத்துச் செல்வேன், அதனால் நான் இருக்கும் இடத்தில் நீங்கள் இருப்பீர்கள்.
நான் செல்லும் இடத்திற்குச் செல்லும் வழி உங்களுக்குத் தெரியும்."

தாமஸ் அவரிடம், "ஆண்டவரே, நீர் எங்கே போகிறீர் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது; எனவே அங்கு செல்வதற்கான
வழியை நாம் எப்படி அறிவது?" இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்;
என்னாலேயன்றி ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் செல்வதில்லை, இப்பொழுது நீங்கள் என்னை அறிந்திருக்கிறீர்களே,
அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் என் பிதாவையும் அறிவீர்கள், இனிமேல் நீங்கள் அவரை அறிவீர்கள்,
அவரைப் பார்த்திருப்பீர்கள்" (யோவான் 14:3- 7, GNB).

நாம் எப்படி தெரிந்து கொள்வது? பவரஹ்வுளில் இருந்து உங்கள் வீட்டிற்கு மின்சாரம் பாய்கிறது; "பரிசுத்த ஆவியின்
மூலம் நம் இருதயங்களில் ஊற்றப்படும்" ஒரு பரிசை இயேசு வாக்குறுதி அளித்தார்.

(ரோமர் 5:5, GNB). "நான் பிதாவிடம் கேட்பேன், அவர் உங்களுடன் என்நென்றும் தங்கியிருக்கும் மற்றொரு

உதவியாளரைத் தருவார். கடவுளைப் பற்றிய உண்மையை வெளிப்படுத்தும் ஆவி அவர்.

உலகம் அவரைப் பெற முடியாது, ஏனென்றால் அது அவரைப் பார்க்கவோ அறியவோ முடியாது. ஆனால் அவர்

உங்களுடனே இருப்பதாலும் உங்களில் இருப்பதாலும் நீங்கள் அவரை அறிவீர்கள். நான் போகும்போது நீங்கள் தனித்து
விடப்பட மாட்டீர்கள்; நான் உங்களிடம் திரும்பி வருவேன்" (வசனம் 16-18).

இயேசு என்ன சொல்கிறார்?

(அ) அவருடைய முழு அக்கறையும் நமக்காகவே உள்ளது; அவர் நம்மை நேரில் விட்டுச் சென்றார், நம்மிடமிருந்து விலகிச் செல்வதற்காக அல்ல, ஆனால் அவர் நம்முடன் நெருங்கி வருவதற்காக - பரிசுத்த ஆவியின் மூலம்.

(ஆ) அவர் நமக்காக ஒரு நித்திய "இடத்தை" தயார் செய்கிறார், அங்கு நாம் வரவேற்கப்படுவோம்.

அவர் தனிப்பட்ட முறையில் நமக்காகத் திரும்புவார். இது அவருடைய இரண்டாவது வருகையாக இருக்கும்.

(இ) அவர் கடவுளின் ஒரே பேறான குமாரன், வழி, சத்தியம் மற்றும் ஜீவன் என்று தைரியமாக தன்னை அறிவிக்கிறார்.

(ஈ) பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவே - விசுவாசத்தினால் இயேசு நம் இருதயங்களில் நிலைத்திருக்கிறார். இது "மற்றொரு" அர்த்தத்தில், அது இயேசு "நேரில்" அல்ல, ஆனால் ஆவியில், நம் மனசாட்சியில் பேசுகிறார்.

(ஐ) இயேசு இங்கே மாம்சத்தில் இருந்திருந்தால், அவர் வரையறுக்கப்பட்டவராக இருப்பதன் மூலம் தடையாக இருந்திருப்பார் - ஒரு சிலரே அவர்களுடன் அவரது இருப்பை அனுபவிக்க முடியும். நாம் அவரது செயலாளரிடம் ஒரு குறுகிய வருகைக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டும் மற்றும் போப்பைப் பார்ப்பது போன்ற சந்திப்புக்காக பல ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டும்.

(ஐ) ஆனால் பரிசுத்த ஆவியின் மூலம், இயேசு எல்லா இடங்களிலும் எல்லா விசுவாசிகளுடனும் எப்போதும் இருக்க முடியும். இந்த வழியில், அவர் எல்லையற்றவர். அவரை நம்புபவர்கள் கோடிக்கணக்கானவர்கள் இருக்கலாம், ஆனால் அவர் ஒவ்வொருவருக்கும் தனது பிரிக்கப்படாத கவனத்தை செலுத்துகிறார். பிரகாசமான சூரிய ஒளியில் நிற்கவும் - நீங்கள் உலகில் ஒரே நபராக இருந்தால், நீங்கள் அதிகமாகப் பெற முடியாது.

(ஐ) "அவர் நமக்குக் கொடுத்த ஆவியின் மூலம் அவர் நம்மில் நிலைத்திருக்கிறார் என்பதை நாம் அறிவோம்"

(1 யோவான் 3:24). கிறிஸ்துவின் உண்மையான விகாரரான இயேசுவோடு அவர் நம்முடைய நேரடி தொடர்பு.

இது சர்வ மதம் அல்ல, அதாவது எல்லா மனிதர்களும் கடவுள் தானே அல்லது கடவுள் எல்லோரிடமும் இருக்கிறார் என்ற போதனை. "விசுவாசத்தினாலே கிறிஸ்து உங்கள் இருதயங்களில் வாசமாயிருப்பார்" என்று பவுல் ஜெபிக்கிறார்.

"இப்போது நான் மாம்சத்தில் வாழும் வாழ்க்கை தேவனுடைய குமாரனுடைய விசுவாசத்தினால் வாழ்கிறேன்"

(எபேசியர் 3:17; கலாத்தியர் 2:20). இயேசு, "தேவன் உலகத்தில் மிகவும் அன்பு கூர்ந்தார், அவர் தம்முடைய ஒரேபேறான

குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளினார்."

(யோவான் 3:16).

பரிசுத்த ஆவியானவர் மனிதர்களில் வசிப்பதில்லை, மாறாக விசுவாசிக்கிறவர்களிடத்தில், அதாவது விசுவாசத்தினால் அவரை வரவேற்கிறவர்களிடமே இருக்கிறார். எந்த நாகரீகமும் இல்லாத ஒருவரின் வீட்டிற்குள் அழைக்கப்படாமல் நடக்க மாட்டார். அவர் முதலில் கதவைத் தட்டி, "உள்ளே வா" என்று கேட்கும் வரை காத்திருப்பார். இயேசு கூறுகிறார், "இதோ, நான் வாசலில் நின்று தட்டுகிறேன்" (வெளிப்படுத்துதல் 3:20). அவர் தன்னை கட்டாயப்படுத்த மாட்டார், ஏனென்றால் பைபிளில் அவரைப் பற்றி நாம் படிக்கும் அனைத்தும் அவர் ஒரு சர்வாதிகாரி அல்ல, தெய்வீக ஜென்டில்மேன் என்பதைக் காட்டுகிறது.

உண்மையில், அவர் ஒரு புரட்டு, சாதாரண அழைப்பின் காரணமாக வரமாட்டார். நாம் அவரை அவசரமாக அழைக்க வேண்டும்.

அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து செல்வதுதான் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய மோசமான விஷயம்

அவர் நிராகரித்த யூதர்களை தனியாக விட்டுவிட்டார். அவர் எவ்வாறு பதிலளிக்கிறார் என்பது லூக்காவின் நற்செய்தியில் ஒரு சம்பவத்தால் தெளிவாக்கப்படுகிறது:

அவர் உயிர்த்தெழுந்த மாலையில் இரண்டு சீடர்களான கிளியோபாஸ் மற்றும் அவரது நண்பருடன் மறைந்திருந்து அவர்களுடன் வழியில் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவர் "மேலும் செல்வது போல் நடத்தார்; ஆனால் அவர்கள் அவரைத் தடுத்து நிறுத்தி, "எங்களுடன் இருங்கள்; நாள் கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது, அது இருட்டாகிவிட்டது. அவர் அவர்களுடன் தங்குவதற்கு உள்ளே சென்றார்" (லூக்கா 24:28,29,GNB). தங்களுடன் தங்கும்படி அவரை வற்புறுத்தினார்கள்.

எனவே, நாம் அவரை விசுவாசத்தினாலே அழைக்கிறோம், மேலும் அவர் ஆவியின் மூலமாக, விசுவாசத்தினால் நம்மோடு நிலைத்திருக்கிறார். மேலும் நாம் ஒருபோதும் தனிமையில் இருக்க மாட்டோம்.

நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகிறோம் என்பதை எப்படி அறிந்துகொள்ளலாம்?

நம்மை தவறாக வழிநடத்த நினைக்கும் ஒரு பெரிய எதிரி இருக்கிறான். கடைசி பெருநாளில், "நான் உன்னை அறிந்ததே இல்லை!" என்று இயேசு சொல்வதைக் கேட்டு திரளான மக்கள் ஆச்சரியப்படுவார்கள். அவர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிப்பார்கள், "உன் முன்னிலையில் நாங்கள் சாப்பிட்டோம், குடித்தோம், எங்கள் தெருக்களில் நீர் கற்பித்தீர். ஆனால் அவர்: நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நீங்கள் இருக்கும்போது நான் உங்களை அறியமாட்டேன்; அநியாயக்காரரே, என்னைவிட்டு அகன்றுபோங்கள். அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் இருக்கும்" (லூக்கா 13:26,27).

என்ன தவறு நேர்ந்தது? இந்த மக்கள் ஒரு பரவச அனுபவத்தை நம்பினர், ஆனால் அவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டனர். வெறும் உணர்ச்சி அல்லது பரவசம் பெரும்பாலும் போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகம் அல்லது நடனம் மற்றும் டிரம்ஸ் அடிப்பதன் மூலம் உருவாக்கப்படலாம், ஆனால் அது இயேசுவின் உண்மையான பரிசுத்த ஆவியின் வரவேற்பாக இருக்காது.

அவர் கேட்கிறார், "நீங்கள் ஏன் என்னை ஆண்டவரே, ஆண்டவரே என்று அழைக்கிறீர்கள், நான் சொல்வதைச் செய்யாமல் இருப்பது ஏன்? (லூக்கா 6:46). பொய்யான அனுமானங்களிலோ பாசாங்குத்தனத்திலோ இயேசுவுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை. அவர் தம் சீடர்களிடம், "என்னை நேசிப்பவர் என் போதனைக்குக் கீழ்ப்படிவார். என் தந்தை அவரை நேசிப்பார், நானும் என் தந்தையும் அவரிடம் வந்து அவருடன் வாழ்வோம்" (யோவான் 14:23, GNB). நாங்கள் உண்மையை உறுதியாக நம்புவது நல்லது. இங்கே தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக் கொள்வது சோகமாக இருக்கும்.

ஜான் நம்மை வற்புறுத்துகிறார், "என் அன்பான நண்பர்களே, ஆவியானவர் இருப்பதாகக் கூறும் அனைவரையும் நம்பாதீர்கள், ஆனால் அவர்கள் கடவுளிடமிருந்து வந்தவர்களா என்று சோதிக்க அவர்களைச் சோதிக்கவும். இது கடவுளின் ஆவியா என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும்: இயேசு கிறிஸ்து ஒரு மனிதனாக (மாம்சத்தில், கிரேக்கத்தில்) வந்தார் என்பதை ஒப்புக்கொள்வருக்கு கடவுளிடமிருந்து வரும் ஆவி உள்ளது. ஆனால் இயேசுவைப் பற்றி இதை மறுக்கும் எவரும் கடவுளிடமிருந்து ஆவியைப் பெறவில்லை" (1 யோவான் 4:1-3, GNB).

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு உண்மையான பரிசுத்த ஆவி உள்ளது, மற்றும் ஒரு புத்திசாலி போலி உள்ளது. நாம் அவர்களை வேறுபடுத்த வேண்டும். உண்மையானவர் இயேசுவை நமக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டுவருகிறார், அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியும் நம்மைத் தூண்டுகிறார். போலியானது உணர்வின் பரவசத்தை ஊக்குவிக்கிறது, அவருடைய சட்டத்திற்கு கீழ்ப்படியாமல் இருக்க தூண்டுகிறது.

பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தை நாம் எப்படி நிச்சயமாக அடையாளம் காண முடியும் என்று இயேசு தம் சீடர்களிடம் கூறினார்: "நான் போனால், அவரை உங்களிடம் அனுப்புவேன். அவர் வரும்போது, பாவத்தையும், நீதியையும், நியாயத்தீர்ப்பையும் குறித்து உலகைக் கடிந்துகொள்வார்" (யோவான் 16:7,8).

எனவே, இயேசுவின் பரிசுத்த ஆவியின் வேலை, நம்மைப் புகழ்வதோ அல்லது ஆஸ்பிரின் மாத்திரைகள் நம் வலியை மறைப்பது போல நம்மை சுகமாக்குவதோ அல்ல. ஒருவரது உடலில் ஏதேனும் தவறு இருந்தால், ஆஸ்பிரின் ஆபத்தானது, அது அவருக்கு சிகிச்சை அல்லது அறுவை சிகிச்சை தேவைப்படும் ஒரு தீவிர பிரச்சனையின் போது எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது என்று நினைத்து ஒருவரை ஏமாற்றும்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் நம் இதயத்தில் ஆழமாக இருக்கும் பாவத்தின் மீது வலிமிகுந்த விரலை வைத்து, அதை நமக்கு உணர்த்துகிறார். பரிசுத்த ஆவியின்றி, நம்மில் எவருக்கும் அந்த வரவேற்கத்தக்க, பாவத்தை குணப்படுத்துவது சாத்தியமில்லை, ஏனென்றால் நமது ஆன்மீக நரம்புகள் பாவத்தால் மயக்கமடைந்து, அதன் வலியை நம்மால் உணர முடியாது. உங்கள் உண்மை நிலையை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள் என்று இயேசு நம்மிடம் கூறுகிறார் (வெளிப்படுத்துதல் 3:17).

இதற்குக் காரணம், நமது உண்மையான உலகியலின் யதார்த்தத்தை நாம் அறியாமல், உணரவில்லை. ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் பாவத்தின் வேரான நமது "கடவுளுக்கு எதிரான பகை" பற்றி நமக்கு உணர்த்துகிறார் (ரோமர் 8:7). அனைத்து மனிதகுலத்தின் அடிமட்ட பாவம், கடவுளின் மகனின் கொலையில் தன்னை வெளிப்படுத்திய பகை, மற்ற எல்லா பாவங்களும் அந்த வேர்.

பெந்தெகொஸ்தே நாளில், அப்போஸ்தலர்கள் இந்த உண்மையை மக்களுக்கு உண்மையாகச் சொன்னார்கள்: "நீங்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்ட இந்த இயேசுவே கடவுள் ஆண்டவரும் மெசியாவும் ஆக்கினார் என்பதை உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்!" ஜனங்கள் இதைக் கேட்டபோது, மிகவும் கலக்கமடைந்து, பேதுருவையும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களையும் பார்த்து, "சகோதரரே, நாங்கள் என்ன செய்வோம்?" என்று கேட்டார்கள். (அப்போஸ்தலர் 2:36,37). அதுதான் பாவத்தின் உண்மையான நம்பிக்கை.

முழு உலகமும் ஒரே மாதிரியான குற்றவாளி

அவரை சிலுவையில் அறைந்த உண்மையான யூதர்களும் ரோமானியர்களும் இந்த அடிமட்டக் குற்றத்தைப் பகிர்ந்துகொள்பவர்கள் மட்டுமல்ல. இது அனைத்து மனிதகுலத்தையும் உள்ளடக்கியது, ஏனென்றால் எல்லா மனிதர்களும் கடவுளுக்கு முன் ஒரு நபர். "முழு உலகமும் கடவுளின் தீர்ப்பின் கீழ் உள்ளது" (ரோமர் 3:19, GNB). பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மை நம்ப வைப்பதற்கு முன், இதைப் பற்றி நாம் அறிந்திருக்கவில்லை; நாங்கள் நன்றாக இருப்பதாக முட்டாள்தனமாக நினைக்கிறோம்; நாம் நம்மைப் பற்றி, நமது "ஆன்மீகம்" பற்றி பெருமைப்படுகிறோம். நாம் பாவத்தைப் பற்றி ஏனாமாகப் பேசலாம் மற்றும் பாப்பா என்று வார்த்தையைப் பயன்படுத்தலாம், ஆனால் நம் இயல்பான மனம் பாவத்தை வெறும் ஒரு தவறாகக் கருதி திருப்தி அடைகிறது, அது ஒரு காலை உடைப்பது போன்ற சில நன்மைகளை இழக்கிறது. கடவுளுக்கு எதிரான ஆழமான பகையை, ஆன்மாவின் சுயநலத்தை நாம் உணர்ந்து வெறுப்பதில்லை. உண்மையில், பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைத் தவிர, நமது குருட்டுத்தன்மை நம்பிக்கையற்றது.

பரிசுத்த ஆவி எவ்வாறு நம்முடைய பெருமை, குளிர்ச்சியான, சுய திருப்தியான இதயங்களுக்கு பாவத்தின் ஆழமான நம்பிக்கையை அளிக்கிறார்? பதில்: கிறிஸ்துவின் அகபேயின் வெளிப்பாட்டின் மூலம் _____

அவருடைய சிலுவை, அவர் அந்த நம்பிக்கையை பெந்தெகொஸ்தே நாளில் மக்களுக்கு வழங்கிய அதே வழியில்.

நாம் ஒரு வெள்ளை ஆடை அல்லது சட்டையை துவைத்து, அது சுத்தமாகவும் வெள்ளையாகவும் இருப்பதாக நினைத்து, அதை உலர வைக்கலாம். ஆனால் ஒரு பனிப்பொழிவு வந்தால், "வெள்ளை" என்று நாம் நினைத்தது ஒப்பிடுகையில் மங்கலான சாம்பல் நிறமாகத் தோன்றும். ஏசாயா தன்னை ஒரு நல்ல மனிதர் என்றும், கடவுளின் பரிசுத்தத்தின் தரிசனத்தைக் காணும் வரை தன்னில் திருப்தி அடைந்ததாகவும் நினைத்தார். அப்போது அவர், "ஐயோ! ஏனெனில் நான் செயலிழந்துவிட்டேன்; நான் அசுத்தமான உதடுகளை உடையவனாயிருப்பதாலும், அசுத்தமான உதடுகளுடைய ஜனத்தின் நடுவே நான் வாசமாயிருக்கிறபடியினாலும், நான் சேனைகளின் கர்த்தராகிய ராஜாவை என் கண்களுக்குக் கண்டேன்" (ஏசாயா 6:5).

பரிசுத்த ஆவியின் பரிசு கிடைக்கும் வரை, உண்மையான இதய மாற்றத்தை நாம் ஒருபோதும் விரும்ப மாட்டோம். நாம் இன்னும் நம்மை "நல்லவர்கள்" என்று கருதுவோம். பெருமை, சுயநினைவு கொண்ட மக்களைப் பற்றி பேசுகையில், "முழுமையாக இருப்பவர்களுக்கு மருத்துவர் தேவையில்லை" என்று இயேசு குறிப்பிட்டார்.
(மத்தேயு 9:12). அவர் குணப்படுத்த வந்த ஒரே மக்கள் தங்களை "நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள்" என்று அறிந்தவர்கள். அவர் உணவளிக்க வந்தவர் "பசியுள்ளவர்களுக்கு" மட்டுமே. "தாகம்" உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே அவர் ஜீவத் தண்ணீரைக் குடிக்கக் கொடுக்க முடியும்.

யாரும் பெருமைப்பட்டு உண்மையான ஞானியாக இருக்க முடியாது. ஒருவன் தன்னில் திருப்தி அடைந்து ஞானியாகவும் இருக்க முடியாது. நாம் தன்னிறைவு நிறைந்தவர்களாக இருக்கும்போது, நாம் இன்னும் வாழத் தொடங்கவில்லை; நாம் வெறும் முட்டாள்களின் சொர்க்கத்தில் தான் இருக்கிறோம். இயேசுவின் சிலுவையின் தரிசனத்தை நாம் தாழ்மையுடன் ஏற்றுக்கொண்டால் மட்டுமே இன்று நமக்கு நித்திய ஜீவனை அளிக்கும். நமக்கென்று எந்த நீதியும் இல்லை என்பதை அங்கே காண்கிறோம்; இது கிறிஸ்துவிடமிருந்து 100% கணக்கிடப்பட்டது.

எங்கள் குரட்டுக் கண்கள் திறக்கப்படுகின்றன, அவருடைய முன்னிலையில் நாம் எவ்வளவு நிர்வாணமாக இருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கிறோம். உண்மையைப் புரிந்துகொண்ட ஒருவர் எங்களுக்காக ஜெபித்தார்:

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தகப்பனுக்கு நான் என் முழங்கால்களை வணங்குகிறேன். நீங்கள், அகபேயில் வேரூன்றி, அடித்தளமாக இருப்பதால், அகலம், நீளம், ஆழம் மற்றும் உயரம் என்ன என்பதை அனைத்து புனிதர்களாலும் புரிந்து கொள்ள முடியும். மேலும், அறிவைக் கடந்து செல்லும் கிறிஸ்துவின் அகாபேயை அறிந்துகொள்வதற்காக, நீங்கள் கடவுளின் முழுமையால் நிரப்பப்படுவீர்கள் (பால், எபேசியர் 3:14-19).

இயேசுவின் நற்செய்தியின் இதயமே இந்த அகபே அன்பின் மகத்தான பரிமாணங்களாகும், இது நாம் அறியக்கூடிய மிகவும் புகழ்பெற்ற உண்மை:

நான் மனிதர்களின் மற்றும் தேவதைகளின் மொழிகளைப் பேச முடியும், ஆனால் எனக்கு அகாபே இல்லை என்றால், என் பேச்சு சத்தமில்லாத காங் அல்லது ஒலிக்கும் மணியை விட அதிகமாக இருக்காது.

ஏவப்பட்ட பிரசங்கத்தின் வரம் என்னிடம் இருக்கலாம்; எனக்கு எல்லா அறிவும் இருக்கலாம் மற்றும் எல்லா ரகசியங்களும் புரியும்; மலைகளை நகர்த்துவதற்கான அனைத்து நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கலாம் - ஆனால் எனக்கு அகபே இல்லை என்றால், நான் ஒன்றுமில்லை.

என்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் நான் கொடுக்கலாம், மேலும் என் உடலை எரிக்கக் கூட விட்டுவிடலாம் - ஆனால் எனக்கு அகபே இல்லை என்றால், இது எனக்கு எந்த நன்மையும் செய்யாது (1 கொரிந்தியர் 13:1-3, GNB).

இயேசுவை நம்புகிற அனைவரும் அவருடைய "சரீரத்தை" உருவாக்குகிறார்கள், அதில் அவர் "தலை" (1 கொரிந்தியர் 12:12, 27). நம் உடலின் ஒவ்வொரு பாகமும் அதன் முக்கிய அங்கமாக இருப்பது போல, விசுவாசத்தினால் நாம் ஒவ்வொருவரும் அவருடைய உடலின் "உறுப்பினர்" ஆகிறோம். ஒரு குழந்தையின் உடல் சரியான அழகிலும் சமச்சீரிலும் வளரும்போது, பூமியில் உள்ள இந்த "கிறிஸ்துவின் உடல்" அகாபேவைப் பாராட்டக் கற்றுக்கொள்வதன் மூலம் வளர்கிறது:

நம்முடைய விசுவாசத்திலும், தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றிய அறிவிலும் அந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கு நாம் அனைவரும் ஒன்றுகூடுவோம்; நாம் முதிர்ச்சியடைந்தவர்களாக மாறுவோம், கிறிஸ்துவின் முழு வளர்ச்சியின் உச்சத்தை அடைவோம். அப்படியானால், நாம் இனி குழந்தைகளாக இருக்க மாட்டோம், அவைகளால் சுமந்து செல்ல மாட்டோம், வஞ்சக மனிதர்களின் போதனையின் ஒவ்வொரு மாறி மாறி வீசும் காற்றால் பறக்கிறோம், அவர்கள் கண்டுபிடித்த தந்திரங்களால் மற்றவர்களை தவறாக வழிநடத்துகிறார்கள். மாறாக, அகாபேயின் ஆவியில் உண்மையைப் பேசுவதன் மூலம், தலையாகிய கிறிஸ்துவிடம் நாம் எல்லா வகையிலும் வளர வேண்டும். அவரது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உடலின் அனைத்து வெவ்வேறு பாகங்களும் ஒன்றாகப் பொருந்துகின்றன, மேலும் முழு உடலும் அது வழங்கப்படும் ஒவ்வொரு மூட்டுகளாலும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, ஒவ்வொரு தனித்தனி பகுதியும் செயல்படும் போது, முழு உடலும் வளர்ந்து, அகபே மூலம் தன்னைக் கட்டமைக்கிறது (எபேசியர் 4:13-16).

அந்த "உடலின்" ஒரு பகுதியாக இருப்பதைப் போல மனிதர்களால் அறியக்கூடிய இன்பம் எதுவும் இல்லை. அந்த அறிவு வாழ்க்கை முழுவதையும் அர்த்தத்துடனும் நோக்கத்துடனும் முதலீடு செய்கிறது. உங்கள் உடலுடன் இணைந்ததைத் தவிர உங்கள் கை அல்லது கால் அல்லது ஒரு விரல் கூட அனுபவிக்கக்கூடிய மகிழ்ச்சியான அனுபவத்தை உங்களால் கற்பனை செய்ய முடியுமா? ஒவ்வொரு கை, கால் அல்லது உறுப்பு மற்ற அனைத்தும் மற்றும் தலையுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும். எந்தவொரு தனிப்பட்ட "உறுப்பினரும்" தனியாக வாழ முடியாது.

இயேசுவின் அகாபேவாக இருக்கும் நமது பயம் எப்படி ஜெயிக்கப்படுகிறது என்று பார்ப்போம்.

இந்த பிரசவத்தின் மகிழ்ச்சியை நினைத்துப் பாருங்கள்:

கடவுள் தம்முடைய ஒரே மகனை உலகிற்கு அனுப்புவதன் மூலம் நம்மீது தம்முடைய அன்பைக் காட்டினார், அதனால் நாம் அவர் மூலம் வாழ்வோம். அகாபே என்றால் இதுதான்: நாம் கடவுளை நேசித்தோம் என்பதல்ல (அகாபேவுடன்) அவர் நம்மை நேசித்தார் (அகாபேவுடன்) மற்றும் நம்முடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கு அவருடைய குமாரனை அனுப்பினார். நாம் ஒருவரையொருவர் நேசித்தால் (அகாபேவுடன்) தேவன் நம்மோடு ஐக்கியமாக வாழ்கிறார், அவருடைய அகபே நம்மில் பூரணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். நாம் கடவுளோடு ஐக்கியமாக வாழ்கிறோம், அவர் நம்மோடு ஐக்கியமாக வாழ்கிறோம் என்பதில் உறுதியாக இருக்கிறோம், ஏனென்றால் அவர் தம்முடைய ஆவியை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். கடவுள் நமக்காக வைத்திருக்கும் அகாபேயை நாமே அறிவோம், நம்புகிறோம். கடவுள் அகபே, இன்னும் அகபேயில் வாழ்கிறார் கடவுளோடு ஐக்கியமாக வாழ்கிறார், கடவுள் அவருடன் ஐக்கியமாக வாழ்கிறார். நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நமக்கு தைரியம் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அகபே நம்மில் பரிபூரணமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது... அகபேயில் பயம் இல்லை; சரியான அகபே எல்லா பயத்தையும் விரட்டுகிறது. எனவே, பயப்படும் எவரிடமும் அகாபே சரியானதாக இல்லை, ஏனென்றால் பயம் தண்டனையுடன் (கர்மா) தொடர்புடையது (1 ஜான் 4: 9-19 GNB).

இந்த வசனம் நமக்கு என்ன சொல்கிறது?

(அ) தேவன் தம்முடைய மகனின் தியாகத்தின் மூலம் சிலுவையில் அன்பின் உண்மையான தன்மையை வெளிப்படுத்தினார்.

(ஆ) அவர் முன்முயற்சி எடுத்தார், நாங்கள் அல்ல. முக்கியமானது கடவுள் மீது நாம் வைத்திருக்கும் அன்பு அல்ல, ஆனால் அவர் நம்மீது உள்ள அன்பை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

(ச) கடவுளைப் போலவே சர்வவல்லமையுள்ளவர் மற்றும் மகிமை வாய்ந்தவர், அவருடைய அன்பு நம் மூலமாகத் தவிர "பூரணமானது" அல்ல. எனவே, உலகைக் காப்பாற்றுவதற்கான அவரது மகத்தான திட்டத்தில் நாம் ஒவ்வொருவரும் முக்கியமானவர்கள். நாம் மற்றவர்களை அடைய அவருக்குத் தேவை.

(ஈ) இந்த அன்பை நாம் புரிந்துகொள்வதற்கு இரண்டு வழிகள் உள்ளன: நாம் அதை அறிவோம் மற்றும் நம்புகிறோம். அதை நாம் மனதளவில் அறிவோம்; நாங்கள் அதை இதயத்துடன் நம்புகிறோம் (ரோமர் 10:10 ஐப் பார்க்கவும்).

(இ) நாம் இன்னும் நம் இதயங்களில் பயப்படும் வரை, நாம் இன்னும் "பரிபூரணமாக" இருக்கவில்லை அகபே

(ஈ) தண்டனையைப் பற்றிய பயம் இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்கான உண்மையான உந்துதல் அல்ல. ஒரு சிறந்த உந்துதல் உள்ளது: அவர் நம்மிடம் உள்ள அன்பின் இதயப் பாராட்டு.

இயேசுவை உண்மையாக பின்பற்றுவது கடினமா? நாம் கடினமாக முயற்சி செய்ய வேண்டுமா? அல்லது கம்பிகள் வழியாக பாயும் மின்சாரத்தை விட உண்மையான சக்தி, நம்மை செயல்படுத்தும் சக்தி உள்ளதா? இதோ பதில்:

கிறிஸ்துவின் அகாபே நம்மைக் கட்டுப்படுத்துகிறது; ஏனென்றால், எல்லாருக்காகவும் ஒருவர் மரித்தார் என்றால், அனைவரும் மரித்தார்கள் என்றும், அவர் அனைவருக்காகவும் மரித்தார் என்றும், உயிரோடிருப்பவர்கள் தங்களுக்காக வாழாமல், அவர்களுக்காக மரித்து, உயிர்த்தெழுந்தவரிடமே வாழவேண்டும் என்றும் நாம் தீர்மானிக்கிறோம் (2 கொரிந்தியர் 5 :14,15).

இந்த மாபெரும் சக்தி எவ்வாறு செயல்படுகிறது?

- (தி) நரகத்தைப் பற்றிய பயமோ அல்லது பரலோகத்தில் கிடைக்கும் வெகுமதியின் நம்பிக்கையோ நம்மை "கட்டுப்படுத்துகிறது" அல்லது முன்னோக்கி தள்ளுகிறது; அது அகபே.
- (B) உண்மையான உண்மை என்னவென்றால், கிறிஸ்து "அனைவருக்காகவும் மரித்தார்", வெறுமனே யூதர்களுக்காகவோ அல்லது அவரை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்காகவோ அல்ல; உலகத்துக்காகவே இறந்தார்.
- (வ) இந்த நற்செய்தியை "இனிமேல்" நம்புபவர்கள் சுயநலம் அல்லது சுயநல வாழ்வு வாழ்வது சாத்தியமில்லை.
- (ஈ) "இனிமேல்" தங்களுக்காக மரித்து மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தவருக்கு வாழ வேண்டும் என்ற இந்த மகிழ்ச்சியான ஆசை அவர்களுக்குத் தெரியும்.

உண்மையில், அத்தகைய அன்பை எதிர்ப்பதை அவர்கள் "கடினமாக" காண்கிறார்கள், ஏனென்றால் தர்சஸ் சவுலை எதிர்க்கும் போது, "அவர் குத்துவதை உதைப்பது கடினம்" (அப்போஸ்தலர் 26:14) என்று இயேசு உறுதியளித்தார். காரணம், வெறுப்பை விட அன்பு வலிமையானது, ஒளி

இருளை விட வலிமையானது, கிருபை பாவத்தை விட வலிமையானது, மற்றும் பரிசுத்த ஆவி சுயநல
"மாம்சத்தை" விட வலிமையானது.

அதிகாரத்தைப் பற்றி பேசுங்கள்! இயேசுவின் இந்த நற்செய்தியைப் போன்ற சக்தி வேறில்லை. அதை
நீங்களே அறிந்து கொள்ளலாம்; அதை விவரிப்பதற்கு உங்களுக்கு குரு தேவையில்லை. வைவ் சாக்கெட்டில்
உங்கள் விரலை ஒட்டியவுடன் மின்சாரத்தை விவரிக்க யாரும் தேவையில்லை.

உங்கள் பாவ மாம்சம் அல்லது சுபாவம் எப்போதும் இந்த பாவமான தூண்டுதல்களுக்கு அடிபணிய
உங்களை ஊக்குவிக்க முயற்சிக்கும், ஆனால் பரிசுத்த ஆவி மாம்சத்தை விட வலிமையானது, அதனால்
நீங்கள் எப்போதும் தூண்டப்பட்ட அல்லது செய்ய விரும்புவதாக உணர்ந்த தீய செயல்களை நீங்கள் இனி
செய்ய முடியாது:

ஆவியின்படி நடங்கள், மாம்சத்தின் இச்சையை நிறைவேற்றமாட்டீர்கள் என்று நான் சொல்கிறேன்.
ஏனெனில், மாம்சம் ஆவிக்கு எதிராகவும், ஆவி மாம்சத்திற்கு எதிராகவும் இச்சிக்கிறது: இவை ஒன்றுக்கு
மற்றொன்றுக்கு முரணானவை: நீங்கள் விரும்புகிற (தீய) காரியங்களைச் செய்ய முடியாது (கலாத்தியர்
5:16,17).

இது நல்ல செய்தி என்று நீங்கள் நம்பவில்லையா?

அத்தியாயம் பதினெட்டாம்

வரலாற்றில் மிகப் பெரிய நீதிமன்ற வழக்கு: விசாரணையில் கடவுள்

இந்த வாழ்க்கையில் கடவுளைப் பிடிக்க முடிந்தால் மனிதன் உண்மையாகிறான்; இல்லை என்றால், அது
அவருக்கு மிகப்பெரிய பேரிழப்பு. உபநிடதங்கள்

இயேசுவின் வாழ்க்கையும் மரணமும் அவர் கடினப்படுத்த வேண்டிய மர்மமான எதிர்ப்பின் ஒரு நிகழ்வை
நிரூபிக்கிறது: மனிதகுலத்தின் இயற்கையான மனம் "கடவுளுக்கு எதிரான பகை" (ரோமர் 8:7) என்பதை அவர்
உலகிற்கு நிரூபித்தார்.

பெதலகேமில் உள்ள தொழுவத்தில் அவர் பிறப்பதற்கு முன்பே, அவரது தாயார் கடுமையான நிராகரிப்புக்கு
ஆளாக வேண்டியிருந்தது, ஏனென்றால் அவள் குழந்தையுடன் இருந்தபோதிலும், மக்கள் அவளுக்கு அங்கு
தங்குமிடம் கொடுக்க மாட்டார்கள் (லூக்கா 2:7 ஐப் பார்க்கவும்). உலகத்தின் மீட்பரை அவள் சுமந்தாள் என்பதை
அவர்கள் அறியாவிட்டாலும், அவருடைய தாயின் நபரில் துன்பப்படும் மனிதகுலத்தை அவர்கள்
வரவேற்கவில்லை. "அவர் உலகில் இருந்தார், உலகம் அவரால் உண்டாக்கப்பட்டது, உலகம் அவரை
அறியவில்லை. அவர் தம்மிடம் வந்தார், அவருடைய சொந்தங்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
(யோவான் 1:10,11).

இயேசு தொழுவத்தில் குழந்தையாகப் பிறந்தவுடனேயே, ஏரோது அரசன் அவரைக் கொல்ல முயன்றான் (பார்க்க
மத்தேயு 2:3-8,16). இவ்வாறு "கடவுளுக்கு விரோதமான பகை" மீண்டும் வெளிப்பட்டது.

வித்தியாசமாகச் சொல்வதென்றால், வெறுப்பும் நிராகரிப்பும் அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் அவரது அடிகளைத்
தொடர்ந்தன. அவர் தனது சொந்த மக்களிடம் முறையிட்டார், "நான் கடவுளிடமிருந்து கேட்ட உண்மையை
உங்களிடம் கூறுவதுதான், ஆனால் நீங்கள் என்னைக் கொல்ல முயற்சிக்கிறீர்கள்." சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு
"அவர் மீது எறிய கற்களை எடுக்கிறார்கள்". (ஜான் 8:40, 59, GNB).

இறுதியாக, அவர்களின் எதிரிக்கு எல்லையே தெரியாது. அவர்களால் அவர்கள் மத்தியில் அவருடைய பிரசன்னத்தை கடினமாக்க முடியவில்லை, மேலும் அவர்கள், "அவரை சிலுவையில் அறையும்! சிலுவையில் அறையும்!" கற்பனை செய்து பாருங்கள்! கடவுளின் மகனை அப்படி நடத்துவது!

மனிதகுலம் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக கடவுளைத் தேடுகிறது. அவர்கள் அவரைப் பற்றி ஊகித்து, யூகித்து, பகுத்தறிந்து, கற்பனை செய்து, தத்துவத்தை உருவாக்கியுள்ளனர். ஆனால் இயேசு அவரை வெளிப்படுத்த வந்தார். "என்னைப் பார்த்தவன் தந்தையைக் கண்டான்" என்கிறார்.

"ஒரு படம் ஆயிரம் வார்த்தைகளுக்கு மதிப்புள்ளது" என்று சீனர்கள் பழமொழி உண்டு. ஆயிரம் தத்துவஞானிகளின் கருத்துகளை விட இயேசுவின் வாழ்க்கையும் குணமும் கடவுளைப் பற்றி அதிகம் கூறுகிறது.

இவ்வாறு, இயேசு கடவுளை நமக்கு வெளிப்படுத்த வந்ததால், அவர் மற்றொரு முக்கியமான உண்மையை வெளிப்படுத்தினார்: கடவுளை வெறுக்கும் சிலர் உள்ளனர். அகபேயின் உண்மை போல

இது உலகை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது, இது ஒரு புதிய வெளிப்பாடாகவும் இருந்தது. மனிதர்களாகிய நமக்கு எப்பொழுதும் ஏராளமான எதிரிகள் உள்ளனர், ஆனால் அந்த கடவுளை யாரும் கற்பனை செய்து பார்த்ததில்லை
அவருக்கு எதிரிகள் உள்ளனர், அவரை வணங்குவதாகக் கூறிய அனைத்து மக்களிலும் குறைந்தது!

இது மற்ற இருண்ட மர்மங்களுக்கு வெளிச்சம் போடுகிறது

அப்போஸ்தலர்கள் மக்களிடம், "நீங்கள் பரிசுத்தரையும் நீதியையும் மறுதலித்தீர்கள்; தேவன் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பின ஜீவ பிரபுவைக் கொன்றார்" (அப்போஸ்தலர் 3:14,15). அவரை மிகவும் கொடூரமாக நடத்தியவர்கள் "இந்த உலகத்தின் பிரபுக்கள்" (I கொரிந்தியர் 2:8). இன்று உலகம் அப்படியா? இயேசு திரும்பி வந்தால், அவர்கள் இப்போது அவரை வரவேற்பார்களா?

பலர் தாங்கள் என்று கூறலாம், ஆனால் அவர்கள் அவருடைய தேடுதல் கண்டனங்களை கடினப்படுத்துவார்களா? தன்னலமற்ற அவரது உதாரணம் அவர்களின் சுயநலத்தை அம்பலப்படுத்தும்.

வித்தியாசமாக, அகபே அன்பின் வெளிப்பாடுதான் "இந்த உலகத்தின் இளவரசர்களை" மிகவும் கோபப்படுத்தியது. தாம் இரண்டாம் முறை வரும்போது உலகமே தம்மை வரவேற்கும் என்று இயேசு எதிர்பார்க்கவில்லை, ஏனென்றால், "மனுஷ்குமாரன் வரும்போது பூமியில் விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?" என்று வருத்தத்துடன் கேட்டார். (லூக்கா 18:8).

உலகம் ஏன் அவரை நிராகரிக்கிறது? அவருக்கு எதிராக அவர்களுக்கு என்ன இருக்கிறது?

கடவுள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று விசாரணைக்கு நிற்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவ்வளவு தூரத்தில் இல்லை. அவரது மகனின் நபராக, அவர் ஏற்கனவே பலமுறை கைது செய்யப்பட்டு விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்.

அவர் கடவுளின் நிரபராதியான குமாரனாக இருந்தபோதிலும், அவர் தவறு செய்ததாக கற்பனை செய்து குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்பட்டார். அவரது வழக்கை வாதிடுவதற்கு அவரிடம் வழக்கறிஞர் இல்லை, எனவே அவர் தன்னைத்தானே வாதிட்டார் (கதை ஜான் 5:19-46 இல் கூறப்பட்டுள்ளது).

மீண்டும், அவர் கைது செய்யப்பட்டு அவரது இறுதி தண்டனைக்காக நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். ஆனால் அதைவிட பெரிய நீதிமன்ற வழக்கு ஒன்று கடவுள் விசாரணையில் உள்ளது.

அர்மகெதோனின் மாபெரும் இறுதிப் போர்

பொல்லாத உலகம் கடவுளுக்கு எதிராகப் போரிட ஏற்பாடு செய்யும் என்று பைபிள் அறிவிக்கிறது.

தெய்வபக்தியற்றவர்களின் உள்ளிழுக்கப்பட்ட மனக்கசப்பும் பகைமையும் இறுதியாக அர்மகெதோன் எனப்படும் போரில் வெடிக்கும். பரிசுத்த தரிசனத்தில் தீர்க்கதரிசி யோவான் இந்த இறுதி மோதலைக் கண்டார்.

முதலாவதாக, பூமியிலுள்ள இரண்டு "அறுவடைகள்" அருகருகே பழுக்க வைக்கும், அதாவது நல்ல தானியமாகவும் கடவுளுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள்; மற்றும் அவருக்கு எதிராக கலகம் செய்பவர்கள், "பூமியின் கொடியின் கொத்துகள்; ஏனெனில் அவளது திராட்சை முழுமையாக பழுத்திருக்கிறது. திராட்சரசம் நகரத்திற்கு வெளியே மிதிக்ப்பட்டது, மதுபான ஆலையிலிருந்து இரத்தம் வெளியேறியது.

(வெளிப்படுத்துதல் 14:15,19,20). இதுவே இறுதி நெருக்கடி.

பூமியில் உள்ள அனைத்தும் ஒரு பக்கம் அல்லது மற்றொன்று சேரும். அவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்பவர்கள் "(அ) ஆட்டுக்குட்டியுடன் (இயேசு) போர் செய்வார்கள், ஆட்டுக்குட்டி அவர்களை வெல்வார்: அவர் ஆண்டவர்களுக்கு ஆண்டவர், ராஜாக்களின் ராஜா: மேலும் (ஆ) அவருடன் இருப்பவர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மற்றும் உண்மையுள்ள" (17:14). "அற்புதங்களைச் செய்யும் பிசாசுகளின் ஆவிகள், பூமியின் மற்றும் முழு உலகத்தின் ராஜாக்களிடம் புறப்பட்டு, சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளின் மகா நாளில் நடக்கும் போருக்கு அவர்களைக் கூட்டிச் செல்கிறது ... எபிரேய மொழியில் அர்மகெதோன் என்று அழைக்கப்படும் இடத்திற்கு" (16: 14,16). இது உலகின் பல மர்மமான வளர்ச்சிகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது.

இந்த யுத்தம் ஆயுதங்களுடன் கூடிய நேரடிப் போர் என்று புரிந்து கொள்ள முடியாது. "சரீர் மனம் கடவுளுக்கு விரோதமான பகை" என்பதாலும், "தன் சகோதரனை வெறுக்கிற எவனும் கொலைகாரன்" (1 யோவான் 3:15) என்பதாலும், இது ஒரு ஆன்மீகப் போர் என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் இது எந்தவொரு பௌதீகப் போரை விடவும் உண்மையானது, ஏனென்றால் இவை மனிதகுலத்தின் அனைத்துப் போருக்கும் பின்னால் மறைந்திருக்கும் இறுதி ஆன்மீகப் பிரச்சினைகள். கடவுளுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையிலான இந்த பெரிய சர்ச்சை நித்தியத்திற்கும் தீர்க்கப்படும், மேலும் உண்மை வெற்றி பெறும். குறியீட்டு மொழியில், ஜான் இந்த இறுதி மோதலை நடத்தினார்:

சொர்க்கம் திறந்து ஒரு வெள்ளைக் குதிரையைப் பிடித்திருப்பதைக் கண்டேன்; மேலும் அவர் மீது அமர்ந்திருந்தவர் உண்மையுள்ளவர் என்றும் உண்மையுள்ளவர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார், மேலும் அவர் நீதியில் நியாயந்தீர்த்து போர் செய்கிறார். அவருடைய கண்கள் அக்கினி ஜுவாலையைப்போலிருந்தது, அவருடைய தலையின்மேல் அநேக கிரீடங்கள் இருந்தன; ...அவர் இரத்தத்தில் தோய்க்கப்பட்ட ஆடையை அணிந்திருந்தார்: அவருடைய பெயர் கடவுளுடைய வார்த்தை என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் பரலோகத்திலிருந்து சேனைகள் வெள்ளை மற்றும் சுத்தமான மெல்லிய ஆடைகளை அணிந்த வெள்ளை குதிரைகளின் மேல் அவரைப் பின்தொடர்ந்தன. அவன் வாயிலிருந்து கூர்மையான பட்டயம் புறப்பட்டு, அதினாலே ஜாதிகளை வெட்டுவார்; இரும்புக் கம்பியால் அவர்களை ஆளுவார்; சர்வவல்லவரின் உக்கிரமும் கோபமுமான திராட்சை ஆலையை மிதிக்கிறார்.

கடவுள், அவர் தம் உடையிலும் தொடையிலும் ராஜாக்களின் ராஜா, கர்த்தருடைய கர்த்தர் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறார் (வெளிப்படுத்துதல் 19:11-16).

இந்த பல பகுதிகளிலிருந்து படம் தெளிவாகிறது:

(அ) கடவுளின் எதிரிகள் இந்த கடைசி போரைத் தொடங்குகிறார்கள்.

(ஆ) "ஆட்டுக்குட்டிக்கு" எதிரான போராட்டத்தில் பூமியின் மற்றும் முழு உலகத்தின் ராஜாக்களும் சேருவார்கள்.

(இ) சில தீவிர உலக நெருக்கடிகள் "கடவுளுக்கு எதிரான பகை" வெடிப்பைத் தூண்டும், ஏனெனில் அவர்கள் உலகம் முழுவதும் நிர்வகிக்க முடியாத தீமைக்கு எப்படியாவது கடவுள்தான் பொறுப்பு என்று அவர்கள் கற்பனை செய்கிறார்கள்.

(ஈ) கடவுளின் வார்த்தையாகவும், கடவுளின் பிரதிநிதியாகவும், கிறிஸ்து வெற்றி பெறுகிறார்.

(இ) அவருக்கு விசுவாசமானவர்கள், அவருடைய பக்கத்தில், "சுத்தமும் வெண்மையுமான மெல்லிய வஸ்திரம் தரித்து" இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவருக்கு விசுவாசமாக இருப்பதால், உலகத்தின் பகை அவர்கள் மீதும் செலுத்தப்படும். இயேசு சொன்னார், "உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களைப் பகைப்பதற்கு முன்பு என்னை வெறுத்தது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் உலகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால், உலகம் தனக்குரியதை விரும்பும்... ஆனால் நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுத்தேன், எனவே உலகம் உங்களை வெறுக்கிறது. (யோவான் 15:18,19). கிறிஸ்து அவர்களைக் காப்பாற்றவும் காப்பாற்றவும் வருகிறார்.

(ஈ) கடவுளின் "கடுமையான கோபத்திற்கு" காரணம் சுயநலம் அல்ல; அவருக்கு விசுவாசமாக இருக்க விரும்புவர்களை உலகம் அழிக்க முற்படும். சில கொள்ளைக்காரன் தன் ஆதரவற்ற குழந்தையை அடிக்க அல்லது கொல்ல முயலும்போது ஒரு பெற்றோர் கோபப்படுவது போல, இதுவே கடவுளின் கோபத்தைத் தூண்டுகிறது (வெளிப்படுத்துதல் 13:11-17ஐப் பார்க்கவும்).

(ஐ) அவருக்கு எதிராக "போர் செய்ய" தேசங்களைத் தூண்டுவர்கள் "பிசாசுகளின் ஆவிகள், அற்புதங்களைச் செய்கிறார்கள்."

ஆனால் அவருக்கு எதிராக "போர் செய்பவர்கள்" அவ்வாறு செய்வதற்கு தங்களுக்கு நல்ல காரணம் இருப்பதாக நினைக்கிறார்கள். பண்டைய முற்பிதாவாகிய யோபு கடவுளுக்கு எதிராகப் போராடவில்லை, ஆனால் உண்மையில் அது மனிதனின் எதிரியான சாத்தானாக இருந்தபோது, கடவுளை தன்னைத் துன்புறுத்துகிறார் என்று நினைத்ததால், அவர் அவருக்கு எதிராக புகார் செய்தார். யோபு கடவுளை நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்பினார்: "கடவுள் மனிதனாக இருந்தால், நான் அவருக்கு பதிலளிக்க முடியும்; எங்கள் சண்டையைத் தீர்ப்பதற்கு நாங்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லலாம்" (9:32, GNB).

நாம் நமும் ஒரு முக்கிய தேசியத் தலைவர் நீதிமன்றத்தில் வேரூன்றினால், அந்த வழக்கு முதல் பக்க செய்தித்தாள் அல்லது டிவி கவரேஜை ஈர்க்கிறது. கடவுளை விசாரணையில் இருந்தால் ஒரு வழக்கு எந்த வகையான விளம்பரத்தை ஈர்க்கும்? இப்படிப்பட்ட நீதிமன்ற வழக்கு ஒன்று கூடும் என்று வெளிப்படுத்துதல் கூறுகிறது: "கடவுளுக்குப் பயந்து, அவரை மகிமைப்படுத்துங்கள், ஏனென்றால் அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பு நேரம் வந்துவிட்டது. (14:6). விசாரணையில் இருப்பது கடவுளை என்பதை மூல மொழி குறிக்கிறது. யோபின் வழக்கைப் போலவே, அவர் கப்பல்துறையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவராகிவிட்டார், அவருக்கு ஒரு பாதுகாப்பு தேவை.

உண்மையில், தம்முடைய பிதா தம் எதிரிகளை நியாயந்தீர்ப்பார் என்பதை இயேசு மறுக்கிறார்: "பிதா யாரையும் நியாயந்தீர்க்கவில்லை, ஆனால் எல்லா நியாயந்தீர்ப்பையும் குமாரனிடம் ஒப்படைத்தார் ... ஏனென்றால் அவர் மனுஷகுமாரன்" (யோவான் 5:22,27). மேலும், கிறிஸ்து தம்மை நிராகரிக்கும் எவருக்கும் நீதிபதியாக பணியாற்ற மறுக்கிறார்: "ஒருவன் என் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, விசுவாசிக்காவிட்டால், நான் அவனை நியாயந்தீர்ப்பதில்லை; நான் உலகத்தை நியாயந்தீர்க்க வரவில்லை, உலகைக் காப்பாற்ற வந்தேன்" (12:47). இவ்வாறு, கிறிஸ்து இறுதியாக நியாயந்தீர்க்கும் ஒரே மக்கள் ஒருமுறை அவருக்குள் நுழைந்தவர்கள் மட்டுமே, பின்னர் அவர் அவர்களை விடுவிப்பார், அல்லது நியாயப்படுத்துவார் அல்லது அவர்களைக் கண்டனம் செய்வார். எனவே, "அவருடைய நியாயந்தீர்ப்பின் நேரம்" என்பது, அவருடைய குமாரன் மற்றவர்களை நியாயந்தீர்க்கும் நேரத்தைப் போலவே, தேவன் தாமே விசாரணையில் இருக்கும் நேரத்தையும் குறிக்கலாம்.

ஏன் இத்தனை பேருக்கு கடவுள் மேல் கோபம்

பூமியிலுள்ள பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் தங்கள் கஷ்டங்களுக்காக கடவுளைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள், குறிப்பாக உலகத்தை பெருமளவில் பாதிக்கும் பயங்கரமான அநீதிகளுக்காக. உதாரணமாக, கல்கத்தாவில் உள்ள மூன்றில் இரண்டு பங்கு மக்கள் ஏன் மோசமான வறுமையில் வாழ வேண்டும், மற்ற மூன்றாவது மக்கள் வசதியாக வாழ வேண்டும்? கடவுள் ஏதோ ஒரு வகையில் குற்றம் சொல்ல வேண்டுமா? அவர் எல்லாம் வல்லவர் அல்லவா?

பயங்கரமான வெள்ளம் மற்றும் பூகம்பங்கள் வர கடவுள் ஏன் அனுமதிக்கிறார்? எங்கள் சட்ட மொழியில், இந்த பேரழிவுகள் பெரும்பாலும் "கடவுளின் செயல்கள்" என்று அழைக்கப்படுகின்றன. பலர், தங்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தால், யூனியன் கார்பைட்டுக்கு எதிராக போபாலில் வசிப்பவர்கள் கிளாஸ்-ஆக்ஷன் வழக்கு போல அவருக்கு எதிராக கிளாஸ்-ஆக்ஷன் வழக்கில் சேருவார்கள்.

கடவுள் தம்முடைய எதிர்ப்பாளர்களை இல்லாதொழிக்க முடியும், ஆனால் அது பிரச்சனையை தீர்க்காது. இது சாத்தானின் கைகளில் இறுதிப் பிரச்சினையை மட்டுமே விளையாடும், அவர் கடுமையான அநீதியைக் குற்றம் சாட்டும். பூமியிலுள்ள ஒரு பெரிய தேசம் கூட ஒரு பலவீனமான தேசத்தை அழிக்கத் துணிவதில்லை, ஏனென்றால் அது உலகக் கருத்தின் "நீதிமன்றத்தில்" பாராட்டப்பட்டு கண்டிக்கப்படும். எனவே, கடவுள் முழு பிரபஞ்சத்தின் இன்னும் பெரிய "நீதிமன்றத்தை" எதிர்கொள்ள வேண்டும். இது ஒரு ஆன்மீக யதார்த்தம், பூமிக்குரிய அறைகளில் சந்திக்கும் எதையும் விட உண்மையான "நீதிமன்றம்".

கடவுள் கப்பல்துறைக்குள் செல்ல வேண்டும் என்று இயேசுவின் அப்போஸ்தலன் கண்டார், ஆனால் அவர் "உங்கள் வார்த்தைகளில் நீங்கள் நீதிமன்களாக்கப்படுவீர்கள், நீங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படும்போது ஜெயங்கொள்வீர்கள்" (பால், ரோமர் 3:4, NKJV). NEB கூறுகிறது, "நீங்கள் விசாரணையில் இருக்கும்போது தீர்ப்பை வெல்லுங்கள். குட்ஸ்பீட் மொழிபெயர்ப்பு கூறுகிறது, "நீ நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லும்போது உங்கள் வழக்கை வெல்லுங்கள்". கடவுள் யுகங்களின் திரட்டப்பட்ட சமைகளை சந்திக்க வேண்டும்.

கடவுள் விசாரணையில் இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளைப் பற்றி பலர் ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை. இஸ்லாமிய குர்ஆனோ, உபநிடதங்களோ, பகவத் கீதையோ அப்படியொரு கருத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இது பைபிளில் மட்டுமே காணப்படும் ஒரு நுண்ணறிவு. முஸ்லிமின் அல்லாஹ், வழிபாடு செய்பவர் தன் விருப்பத்திற்குக் கண்மூடித்தனமாக அடிபணிந்து தன்னைப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் பைபிளின் கடவுள் கூறுகிறார், "இப்போது வாருங்கள், நாம் ஒன்றாக விவாதிப்போம்" (ஏசாயா 1:18). கடவுள் யாரையும் தூக்கிலிட்ட பழங்கால எதேச்சாதிகாரத்தைப் போல பக்தியைக் கட்டாயப்படுத்தும் கொடுங்கோலன் அல்ல

யாரை அவர் விரும்பாத வாய்ப்பு கிடைத்தது. எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் வெளிப்படையாக வழக்குத் தீர்க்கப்பட்டால் மட்டுமே, சர்ச்சைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, பாவமும் தீமையும் இறுதியாக வெல்லப்படும். பின்னர் "இரண்டாம் முறை துன்பம் எழாது". (நாஹூம் 1:9).

முந்தைய அத்தியாயத்தில் நாம் பார்த்தது போல், இந்த இறுதி "அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பின் மணிநேரம்" என்பது பழைய ஏற்பாட்டு காலங்களில் சுவீசேஷத்தை விளக்கும் மழலையர் பள்ளி பாடமாக இருந்த பண்டைய சரணாலய சேவையில் முன்வைக்கப்பட்ட பாவநிவிர்த்தி நாள் ஆகும். கடவுள்மீது உண்மையான விசுவாசம் கொண்டவர்கள் எப்பொழுதும் "காளைகள் மற்றும் வெள்ளாடுகளின் இரத்தம் பாவங்களை நீக்குவது சாத்தியமில்லை" (எபிரேயர் 10:4) என்பதை நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம். கடவுளின் பெரிய ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம் மட்டுமே அதைச் செய்ய முடியும் (யோவான் 1:29).

விசுவாசிகள் ஒரு மிருக பலியைச் செலுத்தியபோது, அவர் இன்னும் வரவிருக்கும் கடவுளின் ஆட்டுக்குட்டி மீது தனது நம்பிக்கையை ஒப்புக்கொண்டார். அதுபோலவே, பழமையான பாவநிவிர்த்தி நாள் கடவுளின் இறுதித் தீர்ப்பை ஒருபோதும் தீர்க்க முடியாது; அதை மட்டுமே முன்னோக்கி சுட்டிக்காட்டியது.

பெரிய பிராயச்சித்த நாளின் பொருள்

ஏழாவது மாதத்தின் பத்தாம் நாளில் பாவநிவிர்த்தி நாள் வந்தது, அனைவரும் தங்கள் வழக்கமான வேலையை விட்டுவிட்டு, சரணாலயத்தைச் சுற்றி "ஒரு புனிதமான மாநாட்டாக" கூடி, அனைத்து மக்களையும் ஒருங்கிணைக்க வேண்டியிருந்தது. "உங்கள் ஆத்துமாக்களைத் துன்பப்படுத்துங்கள்" (லேவியராகமம் 23:27) என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. இது உண்ணாவிரதத்தையும் ஆழ்ந்த ஆன்மீக அக்கறையையும் குறிக்கிறது, ஏனெனில் இது ஒரு அவசர நெருக்கடி.

ஆனால் அது தங்களைப் பற்றிய சுயநல அக்கறை அல்ல. அவர்களின் பிரதான பூசாரி சரணாலயத்தின் மிகவும் புனிதமான குடியிருப்பில் (இந்து கோவில்களில் உள்ள அறை போன்றது) நுழைந்தபோது அவரது ஆடையின் அடிப்பகுதியில் சிறிய மணிகள் தைக்கப்பட்டன. அவர்களால் தனிப்பட்ட முறையில் அவருடன் செல்ல முடியவில்லை, ஆனால் விசுவாசத்தினாலே அவருடன் நுழைந்தார்கள். அவர் கடவுளின் அடையாளப் பிரசன்னத்திற்கு வந்தபோது அவர்கள் அவரைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தனர்.

அந்த பரிசுத்த பிரசன்னத்தில் அவர் கொல்லப்படுவாரா, ஏனென்றால் "நம்முடைய தேவன் எரிக்கிற அக்கினி" (எபிரேயர் 12:29)? அந்த மணிகளின் ஓசையை அவர்கள் கேட்ட வரையில், தங்கள் பிரதான ஆசாரியர் பாதுகாப்பாக இருப்பதை அறிந்து, அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் தங்கள் பிரதான ஆசாரியருடன் தங்களை இணைத்துக் கொண்டதாகக் கருதியதால், அவர்கள் அவரைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தனர்.

எனவே, இந்த மகத்தான அண்டப் பிராயச்சித்த நாளில், நமது அக்கறை நம்மைப் பற்றியது அல்ல, நமது சிறிய பாதுகாப்பிற்கானது. உலகின் நிலை ஒரு பிரபஞ்ச அவசரநிலை. "வழக்கம் போல் வணிகம்" இனி போதுமானதாக இல்லை. தீமையுடனான இறுதிப் போராட்டத்தில் அவர் வெற்றியடைவதற்காக, சத்தியம் மற்றும் நீதியின் கடவுளின் மரியாதை மற்றும் நியாயப்படுத்துதலுக்காக எங்கள் அக்கறை உள்ளது. இவ்வாறு, வெளிப்படுத்துதல் 14-ன் முதல் தூதன் தனது அழைப்பை உலகம் முழுவதும் வெளியிடுகிறார்:

வேறொரு தூதன் வானத்தின் நடுவில் பறப்பதைக் கண்டேன், பூமியில் வாழ்கிறவர்களுக்கும், சகல தேசத்தாருக்கும், இனத்தாருக்கும், பாஷைக்காரருக்கும், ஜனங்களுக்கும் நித்திய சுவீசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க, உரத்த குரலில், "கடவுளுக்கு அஞ்சங்கள், கொடுங்கள். அவருக்கு மகிமை,

ஏனென்றால், அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பு நேரம் வந்துவிட்டது: வானத்தையும், பூமியையும், சமுத்திரத்தையும், நீரூற்றுகளையும் உண்டாக்கினவரைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள். இயேசுவின் (வெளிப்படுத்துதல் 14: 6,7,12).

இங்கே பல முக்கியமான உண்மைகள் நம் கவனத்திற்கு உரியன:

- (தி) இந்தச் செய்தியை நமது நவீன காலத்தில்தான் கொடுக்க முடியும்; இந்த வழியில் எந்த செய்தியும் உலகம் முழுவதும் செல்வது இதற்கு முன் எப்போதும் இருந்ததில்லை. அனைத்து நாடுகளிலும் உள்ள அனைத்து இனங்கள் மற்றும் கலாச்சாரங்களைச் சேர்ந்த மக்களை இந்த செய்தி ஈர்க்கிறது. கடவுள் செய்தியை அனுப்புகிறார், மேலும் நரகத்தின் அனைத்து சக்திகளும் கூட அதன் அறிவிப்பைத் தடுக்க முடியாது.
- (B) செய்தி இயேசுவின் இரட்சிப்பின் நற்செய்தி. இது தூய நற்செய்தி என்பதால் உலகின் கவனத்தை எழுப்புகிறது.
- (வ) "கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பின் நேரம்" என்பது அவரே விசாரணையில் இருக்கும் நேரத்தைக் குறிக்கும்.
- (ஈ) நாம் "அவரை மகிமைப்படுத்தலாம்", அவரைக் கனப்படுத்தலாம், அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் நாம் அவரை நியாயப்படுத்த உதவலாம், ஏனென்றால் அவருடைய இரட்சிக்கும் சக்திக்கு நாம் சாட்சிகளாக இருக்க முடியும்.
- (இது) "அவரை வழிபடுங்கள்" என்ற அழைப்பு, ஆறு நாட்களில் உலகைப் படைத்ததையும், ஏழாவது நாளில் அவர் ஓய்வெடுப்பதையும் நினைவுகூரும் வகையில் ஓய்வுநாளை "பரிசுத்தமாகக் கடைப்பிடிக்க" என்ற கடவுளின் கட்டளையின் மேற்கோள் ஆகும் (யாத்திராகமம் 20:8-11). படைப்பின் நினைவுச்சின்னமாக, சப்பாத் என்பது பரிணாமக் கோட்பாட்டுடன் வரும் உலகப் பொருள்முதல்வாதத்திற்கு எதிரான ஒரு பாதுகாப்பு ஆகும். இது கடவுளின் பரிசுத்த சித்தத்திற்கு இசைவாக ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கான அழைப்பு. இந்தச் செய்தி உலகம் முழுவதும் மனந்திரும்புதலுக்கான அழைப்பு.
- (கூடு) இயேசுவின் விசுவாசத்தை மகிழ்ச்சியுடன் போற்றும் மற்றும் அவருடைய எல்லா கட்டளைகளுக்கும் கீழ்ப்படிந்து அவரைப் பின்பற்றும் ஒரு மக்களை எழுப்புவதே இதன் மூலம் கிடைக்கும் பலன். கிறிஸ்துவின் அகாபே அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது!

தேசம் அதைக் கவனிக்கவில்லை என்றாலும், இன்று உலகம் முழுவதிலும் இந்தப் பணி முன்னேறி வருகிறது. வேறு எந்த வேலையும் அவ்வளவு முக்கியமில்லை. கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தத்தின் அழகை நம் வாழ்வில் நிரூபிப்பதும், அவருடைய மகத்தான தியாகம் வீண் போகவில்லை என்பதை உலகிற்கு சான்றளிப்பதும் நமது பாக்கியம். நம்முடைய வெகுமதியைப் பற்றி கவலைப்படுவதற்குப் பதிலாக, இயேசு அவருடைய பரிசைப் பெறுவதே முக்கியம்

வெகுமதி. அவர் செய்வார், ஏனெனில் "அவர் தம் ஆத்துமாவின் உழைப்பைக் கண்டு திருப்தியடைவார்" என்பது வாக்குறுதி. (ஏசாயா 53:11).

இந்த வேலை எப்போது தொடங்கி முடிவடையும்?

டேனியல் 8:11-14 இல் உள்ள தீர்க்கதரிசனத்தின்படி, 2300 ஆண்டு தீர்க்கதரிசனத்தின் முடிவில், கி.பி 1844 இல் பரலோக பாவநிவிர்த்தி நாள் தொடங்க வேண்டும்.

"அப்பொழுது பரிசுத்த ஸ்தலமானது சுத்திகரிக்கப்படும்", அதாவது, வெளிப்படுத்துதல் 14:6,7 பேசும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் நேரத்தின் ஆரம்பம் வரும்.

(இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் விளக்கத்திற்கு, பின் இணைப்பு பார்க்கவும்). வெளிப்படுத்துதல் 11:15-19 இதை விவரிக்கிறது:

"ஏழாவது தேவதை (அவருடைய எக்காளம்) ஊதினார், மேலும் பரலோகத்தில் பெரிய குரல்கள் ஒலித்தன. இந்த உலகத்தின் ராஜ்யங்கள் நம்முடைய கர்த்தருடைய மற்றும் அவருடைய கிறிஸ்துவின் ராஜ்யங்களாக மாறிவிட்டன; அவர் என்றென்றும் ஆட்சி செய்வார். தேசங்கள் கோபமடைந்தன, உமது கோபம் வந்தது, இறந்தவர்களின் நேரம் வந்தது, அவர்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள், மேலும், தீர்க்கதரிசிகளாகிய உம்முடைய ஊழியர்களுக்கும், பரிசுத்தவான்களுக்கும், உமது நாமத்திற்குப் பயப்படுகிறவர்களுக்கும் நீர் வெகுமதி அளிப்பீர். மற்றும் பெரிய, மற்றும் பூமியை அழிக்க அவர்களை அழிக்க வேண்டும். பரலோகத்தில் தேவனுடைய ஆலயம் திறக்கப்பட்டது, அவருடைய ஆலயத்தில் அவருடைய ஏற்பாட்டுப் பெட்டி காணப்பட்டது.

(தி) நியாயத்தீர்ப்பு கடவுளுக்கு முழு வெற்றியையும் நியாயப்படுத்துதலையும் அவரது ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதையும் ஏற்படுத்தும்.

(B) இந்த வேலை முடிவடையும் வரை செல்லும் போது, பூமியிலுள்ள நாடுகள் "கோபமாக" இருக்கின்றன.

(வ) எல்லா வயதினரும் கடவுளின் உண்மையுள்ள மக்கள் அனைவரும், அவர்களில் பலர் தியாகிகளாக இருந்தவர்கள், நியாயப்படுத்தப்படுவார்கள்.

(ஈ) பரலோக நியாயத்தீர்ப்பின் இந்த நேரம் இந்த கிரகத்தில் முன்னோடியில்லாத சுற்றுச்சூழல் நெருக்கடியின் காலமாகும்.

(இது) நியாயத்தீர்ப்பு வேலை பரலோக "கடவுளின் ஆலயத்தில்" நிறைவேற்றப்படுகிறது, அதாவது, "உடன்படிக்கைப் பேழை" அமைந்துள்ள மிகவும் புனிதமான குடியிருப்பில்.

(கே) இயேசு மகிமையுடன் திரும்பும் போது உலகம் அழியும் முன் முடிக்கப்படும் கடைசி வேலை இதுவாகும்.

அவர் வரும்போது நியாயத்தீர்ப்பு வேலை முடிவடையும். ஒவ்வொரு நபரும் அவர் அல்லது அவள் எங்கு நிற்க வேண்டும் என்பதை தீர்மானித்திருப்பார். இயேசு திரும்பி வருவதற்கு சற்று முன்பு, ஆணை பரலோகத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது:

நேரம் நெருங்கிவிட்டது. அநியாயம் செய்பவன் இன்னும் அநியாயம் செய்யட்டும்: அசுத்தமானவன் இன்னும் அசுத்தமாக இருக்கட்டும்: நீதியுள்ளவன் இன்னும் நீதியுள்ளவனாக இருக்கட்டும்: பரிசுத்தமானவன் இன்னும் பரிசுத்தமாக இருக்கட்டும். இதோ, சீக்கிரம் சாப்பிடுகிறேன்; மற்றும் என்

ஓவ்வொருவருக்கும் அவரவர் கிரியையின்படி கொடுப்பதற்கான பலன் என்னிடத்தில் இருக்கிறது
(வெளிப்படுத்துதல் 22:10-12).

இங்கே யாருக்கும் கடுமையான, பழிவாங்கும் அழிவு அறிவிப்பு இல்லை. ஒவ்வொரு நபரும் அவர் அல்லது அவள்
நித்தியத்திற்கு என்னவாக இருக்க விரும்புகிறார் என்பதைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு இது வெறுமனே விட்டுவிடுகிறது!

ஆனால் நீங்கள் "அநியாயமாக" அல்லது "அசுத்தமாக" இருந்தால், நீங்கள் எப்போதும் அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதை
உணர்ந்து கொள்வதை விட சோகமான தீர்ப்பு எதுவும் இருக்க முடியாது!

ஆனால் ஒரு இரட்சகர் வழங்கப்படுகிறார், அதனால் அவர் அல்லது அவள் "அநியாயம்" அல்லது "அசுத்தமானவர்" அவருடைய
இரத்தத்தில் விசுவாசத்தின் மூலம் "நீதிமான்" மற்றும் "பரிசுத்தமானவர்" ஆக முடியும். உங்களை அவருடைய பிள்ளையாக
ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவரிடம் கேளுங்கள்; அவர் செய்வார்!

தீர்ப்பு மணி இன்னும் நீடிக்கிறது. இனியும் தாமதிக்காதே!

அத்தியாயம் பத்தொன்பதாம்

உலகமே மறக்க முடியாத பெண்ணை

இயேசுவின் நற்செய்தியில் ஒரு கதை உள்ளது, அது கேட்கும் அனைவரையும் கவர்கிறது. ஒரு அசிங்கமான
களிமண் பானையில் காட்டப்படும் ஒரு விலையுயர்ந்த நகையைப் போல, இது இதுவரை சொல்லப்பட்ட இரண்டு
மிக மோசமான கதைகளுக்கு இடையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது, இயேசுவின் சிலுவை சிலுவையில் அறையப்பட்ட
இரண்டு திருடர்களுக்கு இடையில் அமைக்கப்பட்டது போல.

"தலைமை ஆசாரியர்களும் வேதபாரகர்களும்" இயேசுவைக் கொலை செய்வதற்கான வழியைக் கண்டுபிடிக்க
எப்படி முயன்றார்கள் என்று முதல் கதை பயங்கரமான செய்தியைச் சொல்கிறது; மூன்றாவதாக யூதாஸ் எப்படி
பிசாசுக்கு தன்னை விற்று அவனை காட்டிக்கொடுக்க முடிவு செய்தான் என்று கூறுகிறது. இடையில் நாம் மறக்க
முடியாத பெண்ணைப் பற்றிய இந்த நேர்த்தியான கதை.

அவளைப் போல அழகான செயலை வேறு எந்தப் பெண்ணும் செய்ததில்லை. "உலகெங்கும் நற்செய்தி எங்கு
பிரசங்கிக்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம்" (மாற்கு 14:9, GNB) ஒரு சிறப்பு நினைவூட்டலை இயேசு அவளது
செயலுக்காகப் பேசினார். அது இப்போது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக மங்காத பொலிவுடன் போய்விட்டது.

நான்கு சுவிசேஷ எழுத்தாளர்களும் மேரி மாக்கடலீனைப் பற்றி பேசுகிறார்கள், ஆனால் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு
விவரங்களுடன் முழு விவரமும் மொசைக் போலவும், பிரகாசமாகவும் தெளிவாகவும் வெளிப்படும்.

மேரியின் கஷ்டங்களின் ஆரம்பம்

ஒரு பேரழிவு அவளை அழிக்கும் வரை அவளது பெண்மை யாராலும் முடிந்தவரை மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அவளுடைய சமூகத்தில் மிகவும் மதிக்கப்படும் ஒரு மனிதன், அதன் பெயர் பரிசேயரான சைமன் அவளை மயக்கினான். உண்மையில், இது ஒரு கலகத்தின் வழக்கு.

பெரும்பாலும் ஒரு சுயமரியாதையுள்ள பெண் இத்தகைய துரதிர்ஷ்டத்திற்கு ஆளாகும்போது, அவள் மனரீதியாக சிதைந்துவிடுகிறாள். மேரி விதிவிலக்கல்ல. அவளுக்கு உதவ மனநல மருத்துவரையோ அல்லது ஆலோசகரையோ அவளால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதனால், அசுத்தமாகவும், மீறப்பட்டதாகவும் உணர்ந்த அவள், விரக்தியுடன் வீட்டை விட்டு ஓடிவிட்டாள். "இங்கே எதுவுமே எங்கும் போகாது", என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டு, ஒரு படுகுழியில் தன்னைத் தானே துறந்தாள்.

அவள் சுயமரியாதை உணர்வை இழந்தாள், பேய்கள் அவளது இதயத்தையும் மனதையும் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டன. சுவீசேஷ எழுத்தாளர்கள் அவளுக்கு "ஏழு பிசாசுகள்" பிடித்ததாக கூறுகிறார்கள், வேறுவிதமாகக் கூறினால், ஒரு கூடை பெட்டி. மொத்த விரக்தியை மட்டுமே அறிந்த எந்த மனிதனுக்கும் இது நிகழலாம்.

அப்போது தான் இதுவரை சந்தித்ததை விட வித்தியாசமான ஒரு மனிதனை சந்திக்கும் அதிர்ஷ்டம் அவளுக்கு கிடைத்தது. அவர் அவளை நேசித்தார், ஒரு சுயநல காம அன்பால் அல்ல, ஆனால் அவளுடைய ஆன்மா மீதான அன்பால்.

அவர் அவளுக்காக ஜெபித்தபோது, அவள் இதற்கு முன் ஒருபோதும் உற்சாகமாக உணர்ந்ததில்லை.

அவள் மீண்டும் சூரிய ஒளியைப் பார்க்கத் தொடங்கினாள், அவள் இதயத்தில் நம்பிக்கையின் சிறிய மொட்டுகள் மலர ஆரம்பித்தாள், அவள் மீண்டும் ஒரு மகிழ்ச்சியான பெண்ணாக சுயமரியாதையுடன் மாற முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது.

ஆனால் அடிக்கடி நடப்பது போல், சோதனை மீண்டும் வந்தது, அவள் விழுந்தாள். நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள் என்று நினைத்த பிறகு, விழுவது போல் எதுவும் வலிக்காது. பழைய விரக்தி திரும்பியது.

ஆனால் மீண்டும், இயேசு அவளுக்காக ஜெபித்தார், மீண்டும் அவள் சுதந்திரமாக உணர்ந்தாள். இது மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்தது. மேலும் இயேசுவின் சீடர்கள் அவளை இகழ்ந்தனர் என்பதற்கும் அவள் காப்பாற்றத் தகுதியற்றவள் என்று நினைத்ததற்கும் சான்றுகள் உள்ளன. ஆனால் மனிதகுலத்தின் இந்த அழிவு முழுமையான மீட்பை அனுபவிக்கும் என்ற நம்பிக்கையை இயேசு இழக்கவில்லை.

ஏழாவது பிசாசும் வெளியேற்றப்பட வேண்டும்

விபச்சார ஆனால் அழிவுக்கு ஆளான ஒரு பெண் இயற்கையாகவே அவனுக்கு எதிராக ஆழ்ந்த வெறுப்பை வளர்த்துக் கொள்வாள். ஆனால் இன்னும் மன்னிக்காத ஆவி விஷம்.

கடைசியாக, ஏழாவது "பிசாசை" மேரியின் இதயத்திலிருந்து இயேசு வெளியேற்றினார், கடைசியாக அவள் முழு சுதந்திரத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்தாள். அவள் முதல் எண்ணம் என்னவென்றால், "என்னை மீட்டுக்கொண்டவருக்கு நான் எப்படி நன்றி சொல்வது?" மோசமான நற்பெயரைக் கொண்ட ஒரு பெண் என்பதால், அவளுடைய விருப்பங்கள் குறைவாகவே இருந்தன. அவளால் பொதுவில் எதுவும் பேச முடியவில்லை.

ஆனால் உணர்ச்சிமிக்க பெண் உள்ளுணர்வைக் கொண்டிருந்ததால், பன்னிரண்டு பேரும் மகிழ்விக்க மறுத்துவிட்டனர் - இயேசு இறக்கப் போகிறார் என்ற கெட்ட செய்தியின் மேலோட்டத்தை காதுகள் பிடித்தன.

"அட," அவள் தனக்குத்தானே நினைத்துக் கொண்டாள், "நேரம் வரும்போது குறைந்தபட்சம் அவரது இறந்த உடலை நான் அபிஷேகம் செய்யலாம்."

பின்னர் அவள் தன்னை மருந்தகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றாள், அவர் அந்த நோக்கத்திற்காக பலவிதமான விலையுயர்ந்த தைலங்களைக் காட்டினார். அவள் இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட, முந்நூறு டெனாரி விலையில், மிகவும் விலையுயர்ந்த ஒரு அலபாஸ்டர் குடுவையை வாங்கினாள்.

- கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடம் முழுவதும் ஒரு மனிதன் வேலை செய்யும் ஊதியத்திற்கு சமமான வெள்ளி நாணயங்கள்.

இது விவசாயிகளுக்கோ அல்லது பிரபுக்கள் அல்லது பணக்கார வணிகர்களுக்கோ கூட பொருத்தமான தைலம் அல்ல; அது ஒரு ராஜாவுக்கு ஏற்றது.

நண்பர்களும் உறவினர்களும் அவள் மனதை இழந்துவிட்டாள் என்று நினைப்பார்கள், ஏனென்றால் அவளிடம் இருந்த அனைத்தையும் அவள் செலவழித்தாள். கருத்தில் கொள்ளாதே; தியாகம் நன்றாக இருக்கும் போது; நரகத்திலிருந்து தன் ஆத்துமாவைக் காப்பாற்றியவருக்குச் செலவழிக்க முடியாத அளவுக்கு எதுவும் மதிப்புமிக்கதாக இல்லை. அவள் அதை வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று குடுவையை ஒரு அலமாரியில் வைத்துவிட்டு சோகமான நேரம் வரும் வரை காத்திருந்தாள்.

சைமனின் குற்றவுணர்வு அவனை நோயுறச் செய்கிறது

இதற்கிடையில், பரிசேயரான சீமோன் பிரச்சனையில் இருந்தார். பெண்களுக்கு இது ஒரு செய்தியாக இருக்கலாம், ஆனால் ஆண்களுக்கு அவர்களைப் போலவே மனசாட்சி இருக்கிறது. சைமன் தனது சக பரிசேயர்களுடன் எப்பொழுதும் மிகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் அன்பாகவும், கைகுலுக்கிக்கொண்டும், பகலில் நகைச்சுவைகளைச் சொல்லிக்கொண்டும் இருப்பார், ஆனால் இரவின் இருண்ட நேரங்களில் அவர் குளிர்ந்த வியர்வையில் எழுந்திருப்பார். ஒரு குற்றச் சுமை அவன் வாழ்க்கையை நசுக்கிக் கொண்டிருந்தது. அவர் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையை சிதைத்தார்; இது கொலைக்கு சமம்; அவர் மாசுபட்டார். குற்ற உணர்வும் மன அழுத்தமும் ஒருவரை எடைபோடும்போது அடிக்கடி நடப்பது போல, உடலின் பலவீனமான பகுதி நோயால் உடைந்து, சைமன் குஷ்டரோகி ஆனார்.

இப்போது அவர் மீது இரண்டு மடங்கு சாபம் இருந்தது - அவரது குற்றச் சுமை மட்டுமல்ல, அன்றைய மக்களால் பகிர்த்து கொள்ளப்பட்ட நம்பிக்கை: தொழுநோய் என்பது கடவுளின் இறுதி நிராகரிப்பின் அடையாளம். சைமன் தனது நாடுகடத்தலில் அலைந்து திரிந்தபோது, அவருக்கு சிந்திக்க நேரம் கிடைத்தது.

பின்னர் அதே மனிதனை சந்திக்கும் அதிர்ஷ்டம் அவருக்கு கிடைத்தது. சிறப்பான வாழ்க்கை வாழ்வதாக சைமனிடமிருந்து எந்த வாக்குறுதியும் இல்லாமல், இரட்சகர் அவருடைய கருணை மற்றும் இரக்கத்தால் அவரது தொழுநோயைக் குணப்படுத்தி, மகிழ்ச்சியுடன் ஒரு புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்க அவரை வீட்டிற்கு அனுப்பினார். . இயற்கையாகவே, பெருமை வாய்ந்த பரிசேயரும் எப்படியாவது "நன்றி" என்று சொல்ல விரும்பினார்.

நன்றியறிதலின் கண்ணீர் வாக்குமூலத்தின் கீழ் அவரை முழங்காலில் வீழ்த்தும் ஆன்மாவின் பணிவு அவருக்கு இல்லை. இல்லை, சமூகத்தில் உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கும் ஒருவருக்கு "நன்றி" என்று சைமன் சொல்ல வேண்டும். அவர் ஒரு இரவு உணவை வீசுவார்

விருந்து மற்றும் அவரது முரட்டுத்தனமான சீடர்களுடன் கலிலேயாவிலிருந்து பணிவான குருவை அழைக்கவும். அந்த வேலையை நன்றாக செய்யும்.

ஆனால் அழைக்கப்பட்டவர்களில், ஒரு வெளிப்படையான குறைபாடு இருந்தது: விருந்தினர் பட்டியலில் மேரியின் பெயர் இல்லை.

ஆனால் அவள் விருந்து பற்றி கேள்விப்பட்டாள், ஏனென்றால் அவளுடைய சகோதரி மார்த்தா அதை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு மேரி ஒரு பிரகாசமான யோசனை கிடைத்தது.

மேரியின் புத்திசாலித்தனமான திட்டம்

அவள் வாயிலை உடைத்து, அழைக்கப்படாமல் விருந்துக்குச் செல்வாள், மேலும் அவர் அங்கு இருக்கும்போதே அவருக்கு அபிஷேகம் செய்வார், இது அனைத்து சிறப்பு விருந்தினர்கள் முன்னிலையிலும்.

எனவே, அவளது அருமையான யோசனையால், அவளுடைய விலையுயர்ந்த அலபாஸ்டர் குடுவையைப் பிடித்துக் கொண்டு, காவலர்களைக் கடந்து சாப்பாட்டு அறைக்குள் நுழைந்தாள், இயேசு மேஜையில் இருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடித்து, அவருக்குப் பின்னால் நிற்காமல், ஆவேசமாக அந்தத் தட்டை உடைத்து, அதன் விலைமதிப்பற்ற பொருட்களை அவர் தலையில் ஊற்றினாள். மற்றும் அவரது காலில். வாசனை திரவியம் தரையில் வீணாக ஓடி கற்களில் விரிசல்களை நிரப்பியது.

நறுமணம் திடீரென்று அறையை நிரப்பியது மற்றும் என்ன நடந்தது என்பதைப் பார்க்க அனைத்து கண்களும் திரும்பியதால் உரையாடலின் சத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

அவர்கள் கண்டது, இதுவரை யாரும் கண்டிராத நன்றியுடன் வருந்துவதன் மிக மென்மையான காட்சியாகும். மேரியின் இதயத்தில் ஒரு நீரூற்று முத்திரையிடப்படவில்லை, அவள் கனவிலும் நினைக்காத ஒரு பெருவெள்ளத்தில் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. அவன் பக்கத்தில் மண்டியிட்டு, அவன் பாதங்களைத் தன் கண்ணீரால் கழுவினாள், திடீரென்று ஏற்பட்ட சங்கடத்தில் அவன் பாதங்களைத் தன் கைகளில் எடுத்து, தன் நீண்ட கூந்தலால் உலரத் தொடங்கினாள்.

அரங்கேறிய நாடகத்தை அனைவரும் மூச்சு விடாமல் பார்த்தனர். மேரி மறதிக்கு அவள் இப்போது மைய நிலை என்று தெரியும். வரவிருக்கும் ராஜ்யத்தின் பிரதம மந்திரியாக இருக்க வேண்டும் என்று அனைவரும் நினைத்த மரியாதைக்குரிய சீடரான பெரிய யூதாஸ் இஸ்காரியோட்டின் கட்டளைக் குரலால் அமைதியை உடைக்கும் வரை யாரும் எதுவும் பேசவில்லை.

"ஏன் இந்த வாசனை திரவியம் முந்நூறு வெள்ளி காசுகளுக்கு விற்கப்படவில்லை மற்றும் ஏழைகளுக்கு பணம் கொடுக்கப்படவில்லை?" அவர் கோரினார். அவர் ஏன் இந்தக் கருத்தை முன்வைத்தார் என்று யாருக்கும் தெரியாது, ஆனால் "அவர் ஏழைகள் மீது அக்கறை கொண்டு இதைச் சொன்னார், மாறாக அவர் ஒரு திருடன் என்பதால். அவர் பணப் பையை எடுத்துச் சென்றார், அதிலிருந்து தனக்குத்தானே உதவுவார்" (யோவான் 12:5,6 GNB). பன்னிரண்டு வட்டத்தைச் சுற்றிலும் யூதாஸுடன் உடன்படும் குரல்கள் கேட்டன. "சீடர்கள் இதைக் கண்டு கோபமடைந்தனர்" என்று மத்தேயு கூறுகிறார் (26:8, GNB). வெட்கக்கேடு, நீங்கள் பன்னிரண்டை ஆதரித்தீர்கள்!

மேரி பேரழிவை உணர்ந்தாள். அவள் இந்த பெரிய மனிதர்களை மதிக்கிறாள், ஆம், இப்போது அவள் நினைவு கூர்ந்தாள் - ஏழைகளை நாம் நினைவுகூர வேண்டும் என்று இயேசு சொன்னார்! ஓ, அவள் என்ன முட்டாள். அவருடைய சகோதரி மார்த்தா என்ன சொல்வாள்? கதவைத் தாளிட்டாள்.

இயேசுவின் மேரியின் ஆடம்பரமான பாதுகாப்பு

அப்போது இயேசுவின் வார்த்தைகள் அவளைப் பிடித்துத் தாங்கின. யூதாளின் கண்களைப் பார்த்து, இரட்சகர் சத்தத்திற்கு மேல் தனது குரலை உயர்த்தி, "அவளை விட்டுவிடு! அவளை ஏன் தொந்தரவு செய்கிறாய்? அவள் எனக்காக ஒரு நல்ல மற்றும் அழகான காரியத்தைச் செய்திருக்கிறாள். ஏழைகள் உன்னுடன் எப்போதும் இருப்பார்கள், நீங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் அவர்களுக்கு உதவலாம்.

ஆனால் உன்னிடம் எப்போதும் நான் இருக்கமாட்டேன் அவள் தன்னால் முடிந்ததை செய்தாள்; அடக்கம் செய்வதற்கு முன்னதாகவே அதை தயார் செய்வதற்காக என் உடலில் வாசனை திரவியத்தை ஊற்றினாள். (மாற்கு 14:6-8)

பின்னர் அவர் ஒரு அற்புதமான கணிப்பு செய்தார், அதனால்தான் உலகம் ஒருபோதும் மறக்க முடியாத இந்த பெண்ணை நாம் இப்போது கூட நினைவில் வைத்துக் கொள்கிறோம்: "உலகம் முழுவதும் சவிசேஷம் எங்கு பிரசங்கிக்கப்படுகிறதோ, அங்கு அவள் செய்தவை நினைவாகச் சொல்லப்படும் என்று நான் உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறேன். அவள்" (வசனம் 9).

ஆனால் இது நாம் கருத்தில் கொள்ள இரண்டு மடங்கு சிக்கலைத் தருகிறது. மரியாளின் செய்கையின் ஆடம்பரத்தைப் பற்றி நாம் ஆச்சரியப்படுவது மட்டுமல்லாமல், அதைவிட அதிகமாக, அவள் செய்ததைப் புகழ்ந்து பேசுவதில் இயேசு ஏன் கிட்டத்தட்ட ஆடம்பரமாக இருந்தார்? அவர் இன்னும் அடக்கப்பட்டிருக்க முடியாதா? அவருடைய மதிப்பிற்குரிய சீடர்களின் புகார்க்கான காரணத்தை குறைந்தபட்சம் அங்கீகரித்து ஏன் நிலைமையை சீர்குலைக்க முயற்சிக்கக்கூடாது? அவர்கள் அனைவரும் தவறாக இருக்க முடியுமா? வரவிருக்கும் காலத்தில் அவருக்கு அவர்களின் ஆதரவு தேவைப்படாதா?

"மேரி, உங்கள் ஆன்மாவைக் காப்பாற்றியதற்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் நீங்கள் அதை மிகவும் கட்டுப்படுத்தி, சிக்கனமான முறையில் செய்திருக்க முடியும். அந்த விலையுயர்ந்த தைலத்தை ஒரு டீஸ்பூன் அளவு கொண்டு வந்து என் தலையில் பூசியிருக்கலாமே - என் பாதுகாப்பைப் பொருட்படுத்தாதே - மீதியை இருநூற்றுத் தொண்ணூறு வெள்ளிக் காசுகள் என்று விற்று ஏழைகளுக்காக நாங்கள் என்ன செய்திருப்போம் என்று பாருங்கள்! இப்போது அது வீணாக தரையில் ஓடுகிறது!

ஆனால் இல்லை, அவர் அவளை வானளாவப் புகழ்கிறார், மேலும் அவரது சீடர்களின் விமர்சனங்களை முற்றிலும், திட்டவாட்டமாக நிராகரிக்கிறார்.

மேரியை அவர் ஆடம்பரமாகப் புகழ்வதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன, அவை சுயநலம் கொண்டவை அல்ல. அந்த குருடர்களால் பார்க்க முடியாத ஒன்றை அவர் கண்டார்:

- (1) தரையில் கிடக்கும் உடைந்த அலபாஸ்டர் குடுவையில், உலகத்தின் பாவங்களுக்காக விரைவில் உடைக்கப்படும் தனது சொந்த உடலின் ஒரு சின்னத்தை அவர் கண்டார்.

(3)

வீணாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் விலைமதிப்பற்ற தைலத்தில், உலகத்திற்காக சிந்திய இரத்தத்தின் சின்னத்தை அவர் கண்டார், ஆனால் பெரும்பாலானவர்களுக்கு வீணாக சிந்தப்பட்டது.

(3)

ஏறக்குறைய முடிவில்லாத நாட்களில் மரியான் தனது தியாகத்தில் விலைமதிப்பற்ற வாசனை திரவியத்தை வாங்கச் செலவழித்தது, நமக்காக அவர் செய்த மாபெரும் தியாகத்தைப் பிரதிபலித்தது. வாசனைத் திரவியத்தை வாங்க அவள் தன்னிடம் இருந்த அனைத்தையும் கொடுத்தாள்; தம்மிடம் இருந்த அனைத்தையும் நமக்காகக் கொடுத்தார்.

(4)

அவரைக் கௌரவிப்பதற்கான அவளது நோக்கத்தில், நம்மை மீட்டுக்கொள்வதற்காகத் தன்னையே கொடுத்ததன் மூலம் அவருடைய சொந்த நோக்கத்தின் பிரதிபலிப்பைக் கண்டார். வெகுமதியைப் பற்றிய சிந்தனையோ, அவன் தன்னைப் புகழ்வதைக் கேட்கும் எதிர்பார்ப்போ அவளுக்கு இல்லை. அவளுடைய ஒரே நோக்கம் காதல் மட்டுமே. ஆகவே, நமக்காக வாழ்ந்து மரிக்க இயேசு இந்த இருண்ட உலகத்திற்கு வந்த ஒரே நோக்கம் தூய அன்பு - தனக்கான வெகுமதியைப் பற்றிய சிந்தனை இல்லை.

(5)

இறுதியாக, மேரியின் ஏறக்குறைய பொறுப்பற்ற ஆடம்பரத்தில், இவ்வளவு வீணாகப் போனபோது, அவருடைய அனைத்தையும் நமக்காகக் கொடுப்பதில் அவர் தனது சொந்த ஊதாரித்தனத்தின் பிரதிபலிப்பைக் கண்டார், மேலும் அது போதுமானதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

உண்மையில், மேரி ஒரு டீஸ்பூன் வாசனை திரவியத்தை மட்டுமே பயன்படுத்தியிருக்கலாம் - அது ஒரு "சாதாரண" அபிஷேகமாக இருக்கும். ஆனால் அவருடைய அன்பான நன்றியின் வெள்ளம் சாதாரண, அளவிடப்பட்ட பக்தியின் கரைக்குள் இருக்க முடியாது. ஒரு கோப்பை மட்டுமே மனித இதயங்களை வென்றதாகத் தோன்றும் போது, இழந்த உலகத்திற்காக தெய்வீக அன்பின் உண்மையான நீரோட்டத்தை கிறிஸ்துவில் காண்கிறோம்! இருப்பினும், பிரசாதம் ஆடம்பரமாக இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அன்பு குறைவாக கொடுக்க முடியாது. அது தன் பக்தியை அளவிடவே இல்லை.

ஒருமுறை வீணாகிவிட்ட பெண், இயேசுவின் ஊழியத்தில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுகிறாள். அவள் அவருடைய "அடக்கத்திற்கு" அபிஷேகம் செய்தது மட்டுமல்லாமல் (மாற்கு 14:8, KJV). அவள் தேவனுடைய குமாரனின் ஆத்துமாவை அவருடைய சிலுவைக்கு அபிஷேகம் செய்தாள்.

கடைசி நேரத்தில் இயேசுவைத் தாக்கிய பயங்கரமான சோதனையை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

சாத்தான் கொடூரமான எண்ணங்களால் அவனுடைய இருதயத்தை புரட்டிப் போட்டான். அவருடைய சொந்த தேசம் அவரை நிராகரித்தது; ரோமர்கள் அவரை சிலுவையில் அறைந்தனர்; என்ன நடக்கிறது என்று அவனது தாய்க்கே புரியவில்லை; யூதாஸ் அவரைக் காட்டிக் கொடுத்தார்; பேதுரு அவரை மறுத்தார்; எல்லா சீடர்களும் அவரைக் கைவிட்டனர். அவருக்கு ஒரு தண்ணீர் கூட கொடுக்கவில்லை. இந்த நன்றிகெட்ட மக்களுக்கு ஏன் தன்னைக் கொடுக்க வேண்டும்? அவர்களை ஏன் கைவிடக்கூடாது?

பின்னர் அவரது இதயத்தில் ஒரு விலைமதிப்பற்ற நினைவகம் திருடுகிறது: இந்த ஒரு மனிதர் குறைந்தபட்சம் அவரது அன்பின் நீளம், அகலம், ஆழம் மற்றும் உயரம் ஆகியவற்றைப் பாராட்டத் தொடங்கினார்! மேரி இன்னும் பல தீர்க்கதரிசனமாக மாறுகிறார். கடவுளுடைய குமாரனின் தேவையின் போது அவரை ஊக்கப்படுத்த அவள் செய்ததற்கு ஒருநாள் நான் அவளுக்கு நன்றி சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இயேசு அதைவிட பெரிய அற்புதத்தை நிகழ்த்துகிறார்

கதையின் தொடர்ச்சி உள்ளது (அதை லூக்கா 7:36-50, GNB இல் காண்கிறோம்). இந்த அபிஷேகம் நடைபெறும் போது, எங்கள் பெருமைமிக்க புரவலர் தனது கைகளை மடக்கி உட்கார்ந்து, மிகவும் அசாதாரணமான இந்த காட்சியை எஃகு இணக்கத்துடன் ஆய்வு செய்தார். இயேசுவை உலக இரட்சகர் என்று ஒப்புக்கொள்ளும் அளவுக்கு முட்டாள்தனமாக இல்லை என்று தன்னைத் தானே வாழ்த்திக்கொண்டு, "இவன் உண்மையிலேயே தீர்க்கதரிசியாக இருந்திருந்தால், தன்னைத் தொடும் இந்தப் பெண் யாரென்று அவனுக்குத் தெரியும்; அவள் எப்படிப்பட்ட பாவமான வாழ்க்கை வாழ்கிறாள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும்!"

உலகப்பிரகாரமான, சுயநலவாதிகள் தெய்வீகத்தின் தகுதிகளை எவ்வளவு குறைவாகவே பகுத்தறிகிறார்கள்! ஆனால் இயேசு தன் ஆத்துமாவையும் நேசித்தார். ஆச்சரியமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்தக் கல்நெஞ்சக்காரனிடம் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்பதை அவர் சரியாக அறிந்திருந்தார்.

"இயேசு அவரிடம் பேசி, "சீமோனே, நான் உன்னிடம் ஒன்று சொல்ல வேண்டும்" என்றார்.

"ஆம், மாஸ்டர்", "சொல்லுங்கள்" என்றார்.

"கடன் கொடுப்பவரிடம் கடன்பட்டிருந்த இரண்டு மனிதர்கள் இருந்தனர்" என்று இயேசு தொடங்கினார். "ஒருவன் ஐந்து நூறு வெள்ளிக் காசுகளையும், மற்றவன் ஐம்பது வெள்ளிக் காசுகளையும் வைத்திருந்தான். இருவராலும் திருப்பிச் செலுத்த முடியாததால், இருவரின் கடனையும் ரத்து செய்தார். அப்படியானால், யார் அவரை அதிகமாக நேசிப்பார்கள்?"

சைமன் பதிலளித்தார், "அவர் அதிகமாக மன்னிக்கப்படுவார் என்று நான் நினைக்கிறேன்."

"நீங்கள் சொல்வது சரிதான்" என்றார் இயேசு. அப்போது அவர் ஒரு விசித்திரமான காரியத்தைச் செய்தார்; ஏழை சைமனுக்கு முதுகைக் காட்டி, "அவர் அந்தப் பெண்ணிடம் திரும்பி, சைமனிடம், "இந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கிறீர்களா? நான் உங்கள் வீட்டிற்கு வந்தேன், நீங்கள் என் கால்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை. என் கால்களை நானே கழுவ எனக்கு ஒரு தொட்டி கூட இல்லை! "ஆனால் அவள் கண்ணீரால் என் கால்களைக் கழுவி, தலைமுடியால் உலர்த்தினாள்." சைமன் வெட்கப்பட ஆரம்பிக்கிறான்.

அவர் எப்போதும் தனது மரியாதைக்குரிய விருந்தினர்களை ஓரியண்டல் முத்தத்துடன் வரவேற்பார். முள்ளை ஆழமாக அழுத்தி இயேசு தொடர்ந்தார்: "நீ என்னை முத்தமிட்டு வரவேற்கவில்லை, ஆனால் நான் வந்ததிலிருந்து அவள் என் கால்களை முத்தமிடுவதை நிறுத்தவில்லை". சைமன் இப்போது கண்ணீரின் கட்டத்தில் இருக்கிறார்.

ஆனால் இன்னும் வரவேண்டியிருந்தது. அவர் தனது கௌரவ விருந்தினரை அபிஷேகம் செய்வதற்காக ஒரு டீஸ்பூன் குறைந்த விலையில் சமையல்-எண்ணெய் எடுக்க கூட சமையலறைக்குச் செல்லவில்லை: "நீங்கள் என் தலைக்கு ஆலிவ்-எண்ணெய் கொடுக்கவில்லை, ஆனால் அவள் என் பாதங்களை வாசனை திரவியத்தால் மூடினாள்."

உண்மை என்னவென்று படிப்படியாக சைமனுக்குப் புரிய ஆரம்பித்தது. மரியாள் மிகவும் நேசித்தாள், ஏனென்றால் அவள் மிகவும் மன்னிக்கப்பட்டாள்; ஆனாலும் அவன் குற்றச் சுமையைச் சுமந்தான்.

அதனால்தான் அவனால் சிறிதளவே நேசிக்க முடிந்தது. இப்போது பார்த்தார் - ஐம்பது அல்ல ஐநூறு வெள்ளிக் காசுகளுக்குக் கடனாளி!

இயேசு தொடர்ந்தார்: "அப்படியானால், நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அவள் காட்டிய மகத்தான அன்பு அவளுடைய பல் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது என்பதை நிரூபிக்கிறது. ஆனால், சிறிதளவு மன்னிக்கப்பட்டவர் கொஞ்சம் அன்பைத்தான் காட்டுகிறார்.

சைமன் நமது இந்தியாவின் ஆன்மாவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறாரா?

நம்மை மீட்பதற்கு தேவனுடைய குமாரனுக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்பதை மதிக்காத குளிர்ச்சியான, கடினமான இதயங்கள் நம்மிடம் உள்ளதா? போர்ட் வேர்ட்வொர்த் சைமன் போன்றவற்றை விவரிக்கிறது:

ஒரு மென்மையான தேய்க்கப்பட்ட ஆன்மா, அதில் ஒட்டிக்கொள்ள முடியும்

உணர்வின் வடிவத்தில், பெரியது அல்லது சிறியது.

ஒரு பகுத்தறிவு, தன்னிறைவு பெற்ற விஷயம்,

ஒரு அறிவுஜீவி, மொத்தத்தில்.

ஓ சைமன் விருந்தில் அதிசயம் செய்பவரே - இன்று எங்களிடம் வாருங்கள்! நீங்கள் அவருடைய இதயத்தைத் தொட்டது போல் எங்கள் இதயங்களையும் தொடுங்கள். மிகவும் சுதந்திரமாக மன்னிக்கப்பட்ட எங்கள் கடனின் உண்மையான பரிமாணங்களைப் பார்க்க

எங்களுக்கு அனுமதி கொடுங்கள் - இவ்வளவு பிரம்மாண்டமான, ஆம், ஆடம்பரமான செலவில்!

நமக்கெல்லாம் ஐநூறு வெள்ளிக் காசுகள் கடனாளி; மிகச்சிறிய கடனை யாரும் கோர முடியாது. இரட்சகராகிய மரியாளின்

கிருபையைத் தவிர, பாவங்கள் நம் பாவங்களாக இருக்கும்.

இந்த உண்மையைப் பார்த்ததும் நம்புவதும் பனிக்கட்டி இதயங்களைக் கரைக்கத் தொடங்கும்.

இயேசு மரியாளைப் பிரிந்த ஒரு அன்பான வார்த்தை நமக்கு ஒரு மகத்தான பாடத்தைத் தருகிறது: அவர் அந்தப் பெண்ணிடம், "உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது... உன் விசுவாசம் உன்னைக் காப்பாற்றியது; நிம்மதியாக செல்லுங்கள்."

பல நூற்றாண்டுகளாக, ஞானிகள் விசுவாசம் என்றால் என்ன என்று யோசித்திருக்கிறார்கள். இப்போது நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய தெளிவான எளிய சொற்களில் இயேசு அதை நமக்கு வரையறுக்கிறார்: மரியாளைக்கு என்ன இருந்தது - அதுதான் உண்மையான விசுவாசம்.

மற்றும் குறைவான எதுவும் உண்மையில் பெயருக்கு தகுதியானது அல்ல.

அத்தியாயம் இருபது

பைபிளின் தவறாத நற்செய்தி செய்தி

யாரும் உங்களுக்கு உதவ முடியாது; நீங்களே உதவுங்கள்.

உங்கள் சொந்த இரட்சிப்பைச் செய்யுங்கள். (புத்தரின் இறக்கும் வார்த்தைகள்)

இரட்சிப்பு நம் முயற்சிகள் அல்லது நம் சொந்த முயற்சியில் தங்கியிருப்பது போல, பைபிள் விதிகளின் புத்தகமா? அல்லது நமக்காக தேவன் செய்யும் இரட்சிப்புப் பணியைப் பற்றிய கடவுள் செய்தியை அது முன்வைக்கிறதா?

இரட்சிப்பைப் பற்றிய அனைத்து போதனைகளும், உலகம் முழுவதும், இரண்டு வகுப்புகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன, ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றிலிருந்து இரவு பகலில் இருந்து வேறுபடுகின்றன:

(அ): வார்த்தைகளால் அல்லது மனித முயற்சியால் இரட்சிப்பு. கடவுள் ஒரு தற்காலிக வாய்ப்பை வழங்குகிறார், நாம் இதை அல்லது அதைச் செய்தால், அல்லது அவருடைய சலுகைக்கு ஏதேனும் ஒரு வழியில் பதிலளித்தால், நாம் செய்வோம்

முத்தியின் பாக்கியத்தை அடையுங்கள். அப்போது அவர் கருணை காட்டி நமக்காக ஏதாவது செய்து காப்பாற்றுவார்.

(ஆ): இரட்சிப்பு என்பது முழுக்க முழுக்க நமக்கான கடவுளின் வேலை மற்றும் முழுக்க முழுக்க அவருடைய முன்முயற்சியின் காரணமாகும். எனவே, அவருடைய அருளை எதிர்ப்பது அல்லது நிராகரிப்பது மட்டுமே அதன் ஆசீர்வாதத்தை அனுபவிக்கும் ஒரே வழி. எதிர்ப்பது என்பது அவருடன் ஒத்துழைக்க மறுப்பதாகும்.

பைபிள் கற்பித்தால் (அ) நல்ல செய்தியாக இருக்க முடியாது. இரட்சிப்பு என்பது நமது சொந்த முயற்சி, நமது சொந்த செயல்கள் அல்லது நமது சொந்த பக்தியில் தங்கியிருந்தால், நாம் ஒருபோதும் நம்பிக்கையுடன் இருக்க முடியாது. நாம் எப்போதும் பாதுகாப்பற்றவர்களாக இருப்போம் என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. நல்ல அறிவுரை இங்கே நமக்கு உதவாது; எங்களுக்கு நல்ல செய்தி தேவை. கடவுள் நம்மை எச்சரிக்கலாம், அறிவுறுத்தலாம், அச்சுறுத்தலாம், நம்மை நோக்கி இடிமுழக்கம் செய்யலாம், ஆனால் நம் உதவியற்ற நிலையில்தான் நாம் நடுங்க முடியும்.

உலகளாவிய மனிதப் பிரச்சனை

நாம் அனைவரும் நம்மைப் பற்றி எப்படி உதவியற்றவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை ஒரு பைபிள் எழுத்தாளர் பார்த்தார்:

நான் செய்வது நான் என்ன செய்ய விரும்புகிறேனோ அதை நான் வெறுக்கிறேன்... என் ஆன்மீக இயல்பில், நல்ல எதுவும் என்னில் தங்கியிருக்கவில்லை என்பதை நான் அறிவேன் - ஏனென்றால், நல்லது செய்ய விரும்பும் இருந்தாலும், செயல் இல்லை. நான் செய்ய விரும்பும் நல்லதை, நான் செய்ய விரும்புகிறேன்; ஆனால் நான் செய்வது என் விருப்பத்திற்கு எதிரான தவறு.... இந்த கொள்கையை நான் கண்டுபிடித்தேன்: நான் சரியானதைச் செய்ய விரும்பினால், தவறு மட்டுமே என் எல்லைக்குள் இருக்கும். நான் துன்பகரமான உயிரினம், என்னை மீட்பது யார்? (ரோமர் 7:18-24, NEB).

நம்மிடமிருந்து சரியான செயல்திறனைக் கோருவதன் மூலம் கடவுள் நம்மை பயமுறுத்தலாம், ஆனால் அது நமக்கு உதவாது! பைபிள் என்ன கற்பிக்கிறது (ஆ), புத்துணர்ச்சியூட்டும் நற்செய்தி: நிர்வாகத்திற்கு மகிழ்ச்சியான பதில் உள்ளது, "என்னை யார் காப்பாற்றுவார்கள்?"

கிறிஸ்து இயேசுவில் ஆவியின் ஜீவனைக் கொடுக்கும் சட்டம் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சட்டத்திலிருந்து உங்களை விடுவித்துள்ளது. நியாயப்பிரமாணத்தால் ஒருபோதும் செய்ய முடியாதது, ஏனென்றால் நம்முடைய தாழ்ந்த இயல்பு எல்லா சக்தியையும் பறித்துவிட்டது, கடவுள் செய்திருக்கிறார்: நம்முடைய சொந்த பாவ இயல்பு போன்ற ஒரு வடிவத்தில் தம் சொந்த மகளை அனுப்புவதன் மூலம், பாவத்திற்கு ஒரு பவியாக, அவர் பாவத்திற்கு எதிரான தீர்ப்பை நிறைவேற்றினார். அந்த இயல்பிற்குள்ளேயே, நியாயப்பிரமாணத்தின் கட்டளை நம்மில் நிறைவேறும், யாருடைய நடத்தை, இனி நமது கீழ்நிலையின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை, ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்படுகிறது (ரோமர் 8:1-4).

கடவுள் அதை கிறிஸ்துவில் செய்தார்! பைபிளின் செய்தி வெறுமனே அவர் என்ன செய்தார் மற்றும் அவர் என்ன செய்கிறார் என்பது பற்றிய நற்செய்தி. அதன் செய்தி 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வானத்திலிருந்து ஒரு புதிய காற்றைப் போல உலகம் முழுவதும் வெடித்தது. எந்த ஒரு தத்துவஞானியும், கவிஞரும், நாவலாசிரியரும், கதைசொல்லியும், மதத் தலைவரும் இதுவரை கனவு காணாத செய்தி அது. உலகைக் காப்பதில் கடவுள் முன்முயற்சி எடுத்தார். அவர் தனது எல்லையற்ற மகிமையில் திரும்பி நிற்கவில்லை, நாம் அவரைத் தேடுவதற்கும், அவரை நோக்கிச் செல்லும் பாதையைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் காத்திருக்கவில்லை; அவர் நமக்காக ஒரு பாதையை உருவாக்கியுள்ளார்.

காணாமற்போன ஆட்டைக் கண்டுபிடிக்க மலைகள், பள்ளங்கள் மற்றும் ஆழமான ஆறுகள் வழியாகச் சென்றபோது, தனது 99 ஆடுகளை பாதுகாப்பாக விட்டுச் சென்ற நல்ல மேய்ப்பனின் உவமையில் கடவுளைப் பற்றிய உண்மையை இயேசு கூறுகிறார்.

மேலும், அது நற்செய்தியின் முடிவல்ல: காணாமல் போன ஆடு மேய்ப்பனுடன் சண்டையிட்டு அவனை அடித்தால் ஒழிய, அவர் அதை பத்திரமாக தொழுவத்திற்கு கொண்டு வருவார். உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு மனித ஆன்மாவிற்கும் இயேசுவின் நடந்துகொண்டிருக்கும் ஊழியத்தை இந்த உவமை நமக்குக் காட்டுகிறது. அந்த நற்செய்தியை நம்புவதன் மூலம் மகிழ்ச்சியும் ஆன்மா அமைதியும் கிடைக்கும்.

இயேசு உலகைக் கைவிட்டு நம்மை விட்டுச் செல்லவில்லை - "அவர் என்றென்றும் உங்களுடன் இருக்கும்படி" (யோவான் 14:16) அவருடைய பிரதிநிதியாக, அவருடைய விகாரராக பரிசுத்த ஆவியை அனுப்பினார். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மாம்சத்தில் இருந்த சீஷர்களை விட, பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் காணாமல் போன ஆடு, மேய்ப்பனை வரவேற்று, அவரை நம்பும் கிறிஸ்துவுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் இயேசு தம் வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுகிறார், "நான் உங்களை அனாதைகளாக விடமாட்டேன்: நான் உங்களிடம் வருவேன்" (vs.18). விசுவாசி மீண்டும் ஒருபோதும் தனிமையில் இருக்க மாட்டான்.

நற்செய்தி எப்படி திரிக்கப்பட்டது

இரட்சிப்பு என்பது நாம் கடவுளின் கரத்தைப் பற்றிக்கொள்வதில் தங்கியிருக்கவில்லை, ஏனெனில் நமது பிடி பலவீனமாக உள்ளது. அவர் நம் கையைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நாம் நம்புவதைப் பொறுத்தது. அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்கிறார், "உன் தேவனாகிய கர்த்தராகிய நான் உன் வலது கையைப் பிடித்து, பயப்படாதே; நான் உனக்கு உதவி செய்வேன்" (ஏசாயா 41:13).

பரிசுத்த ஆவியானது "ஆறுதல் அளிப்பவர்" அல்லது "உதவி செய்பவர்" என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் அதன் மூலம் இயேசு தனது அன்பை நம் இதயங்களில் வைக்கிறார். "என் நாமத்தினாலே பிதா அனுப்பும் உதவியாளர், பரிசுத்த ஆவியானவர், அவர் உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் கற்பிப்பார், நான் உங்களுக்குச் சொன்ன அனைத்தையும் உங்களுக்கு நினைவூட்டுவார்." (யோவான் 14:26).

ஆனால் அது மட்டும் அல்ல; இன்னும் நல்ல செய்தி உள்ளது. நம் வாழ்க்கை முடிவுக்கு வரும்போது நம் தலைவியை யாரோ தீர்மானிக்க வேண்டும்; நமது கர்மாவை, நாம் எப்படி வாழ்ந்தோம் என்பதைப் பொறுத்து, நமது சொந்த மனிதப் பெருமைக்கு அப்பாற்பட்ட சில தீர்ப்புகளை நிர்ணயிக்கும் ஒருவித நீதிபதி இருக்க வேண்டும். கர்மாவில் நம்பிக்கை உள்ள அனைவருக்கும் இது தெரியும், ஒரு நல்லவன் உயர்ந்த வாழ்க்கையை அடைந்தால், அவனுடைய அடுத்த ஜென்மத்தில் (அப்படியே நினைக்கப்படுகிறது) அவன் உயர் வேண்டுமா அல்லது தாழ்ந்த நிலையில் பிறக்க வேண்டுமா என்பதை தீர்மானிக்கும் ஒரு நீதிபதி எங்காவது இருக்க வேண்டும். நிலை.

பைபிளின் நற்செய்தி என்னவென்றால், உண்மையான நீதிபதி கிறிஸ்துவே. நம்முடைய எல்லா கெட்ட கர்மாவையும் அவர் தன்மீது எடுத்துக்கொண்டார், இப்போது அவர் அவரை விசுவாசிகளை விடுவிக்கிறார் அல்லது நியாயப்படுத்துகிறார்.

தேர்தலில் அனைத்து வேட்பாளர்களும் தங்களுக்கு வாக்களிப்பார்கள். இயேசு சொன்னார், "நான் என்னைப் பற்றிச் சாட்சி சொன்னால், என் சாட்சி உண்மையல்ல" (யோவான் 5:31). மரணத்திற்குப் பிறகு நமக்காக வாக்களிக்க முடிந்தால், நாம் அனைவரும் ஒரு நல்ல வெகுமதிக்கு அழைத்துச் செல்ல வாக்களிப்போம். ஆனால் நமது வாழ்க்கைப் பதிவின் உண்மையான உண்மை வெட்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கலாம்

தீர்ப்பு நாள். உலகின் துணிச்சலான மனிதன் தன்னைப் பற்றிய இறுதி பாரபட்சமற்ற, துல்லியமான தீர்ப்பின் வாய்ப்பைக் கண்டு நடுங்கலாம்.

நீதிமன்ற விசாரணையில் நமக்காக நிற்கும் ஒரு வக்கீல் இயேசுவில் இருக்கிறார்: "யாராவது பாவம் செய்தால், நம்முடைய காரணத்தை (அதாவது, நமக்கு ஒரு வழக்கறிஞர் இருக்கிறார்) பிதாவாகிய இயேசு கிறிஸ்துவிடம், அவர் நீதியுள்ளவர். நம்முடைய பாவங்களை அசுத்தமாக்குவதற்கு அவரே பரிகாரம், நம்முடைய பாவங்கள் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதிலும் உள்ள பாவங்கள்" (1 யோவான் 2:1,2, NEB).

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நற்செய்தி மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது: ஒவ்வொரு மனிதனின் கர்மாவையும் கிறிஸ்து சுமந்துள்ளார்! கிறிஸ்துவில், ஒவ்வொரு மனிதனும் பயத்தின் சுமையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டான். இது முழு மனித இனத்திற்கும் பொருந்தும் ஒரு சட்டப்பூர்வ அறிவிப்பு: "ஒரு குற்றத்தைத் தொடர்ந்து நீதித்துறை நடவடிக்கை, கண்டனத் தீர்ப்பில் வெளியிடப்பட்டது, ஆனால் பல தவறான செயல்களைத் தொடர்ந்து, நிரபராதி என்ற தீர்ப்பில் வழங்கப்பட்ட கருணைச் செயல்... . அப்படியானால், ஒரு தவறான செயலின் பிரச்சினை எல்லா மனிதர்களுக்கும் கண்டனமாக இருந்ததைப் போலவே, ஒருவரின் பிரச்சினை எல்லா மனிதர்களுக்கும் விடுதலையாகவும் வாழ்வாதாரமாகவும் செயல்படுகிறது. (ரோமர் 5:16,18, NEB).

இந்த அற்புதமான கூற்று என்ன அர்த்தம்

- (தி) "எல்லா மனிதர்களுக்கும்" பொருந்தும் ஒரு கர்மா, கண்டனத்தின் தீர்ப்பு உள்ளது.
- (B) ஆனால் மனித இனம் நமக்கு மாற்றாக தன்னில் இணைக்கப்பட்டதால், உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்த கிறிஸ்துவின் "கிருபையின் செயலால்" அது அழிக்கப்பட்டது.
- (வ) சட்டரீதியாக, அந்த "நிரபராதி தீர்ப்பு" என்பது இந்த அல்லது அந்த மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அனைவருக்கும் பொருந்தும். கிறிஸ்துவின் தியாகம் உலகத்துக்கானது.
- (ஈ) நற்செய்தியை நிராகரிப்பதன் மூலமோ, நம்பிக்கையின்மையால் அல்லது நம்பிக்கையின்மையால் மட்டுமே, எவரும் தங்கள் சொந்த தீர்ப்பின் கர்மாவை மீண்டும் எடுக்க முடியும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே விடுவிக்கும் கடவுளின் தீர்ப்பை நிராகரிக்கிறார்கள்: "கடவுள் தம்முடைய குமாரனை உலகத்திற்குக் கண்டனம் செய்வதற்காக அனுப்பவில்லை, ஆனால் அவர் மூலம் உலகம் இரட்சிக்கப்படும். அவரை விசுவாசிக்கிறவன் ஆக்கினனத்தீர்க்கப்படுவதில்லை; ஆனால் விசுவாசிக்கிறவன் தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரனுடைய நாமத்தை விசுவாசிக்காதபடியினால், ஏற்கெனவே கண்டனம் செய்யப்படவில்லை, இதுவே கண்டனம், வெளிச்சம் உலகிலும் மனிதர்களும் வந்திருக்கிறது. ஒளியைவிட இருளை விரும்பினார்" (யோவான் 3:17-19).

எல்லா மனிதர்களும் நற்செய்தியைக் கேட்டு அதை நம்ப வேண்டும். ஏழை, பணக்காரன், உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என ஒவ்வொரு மனிதரிடமிருந்தும் அடக்குமுறை சமை என்றென்றும் நீக்கப்படுகிறது.

நாம் ஏன் மீண்டும் நம் தண்டனையைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்? அவ்வாறு செய்யும்போது, நம்மை நாமே விடுவிப்பதற்கான கடவுளின் தீர்ப்பை நிராகரிப்போம். உலகத்தைக் கண்டிக்க தேவன் தம்முடைய குமாரனை உலகத்திற்கு அனுப்பவில்லை, ஆனால் விசுவாசிக்கிறவன் தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரனுடைய நாமத்தை விசுவாசிக்காதபடியினால், அவன் ஏற்கனவே ஆக்கினைத்தீர்க்கப்படவில்லை. உலகம், மற்றும் மனிதர்கள் ஒளியை விட இருளை விரும்பினர். (யோவான் 3:17-19).

அவர் ஒளியை வெறுக்கிறார், ஆனால் இருளை நேசிக்கிறார் என்பதை நிரூபிப்பதை விட எவராவது தன்னைத்தானே குறை கூறுவதை உங்களால் கற்பனை செய்ய முடியுமா?

தெய்வீக மனநல மருத்துவர்

ஆனால் இன்னும் நல்ல செய்தி உள்ளது. இயேசு நமது தெய்வீக மனநல மருத்துவராக, நமது நோய்வாய்ப்பட்ட ஆன்மாக்களின் மருத்துவராக பணியாற்றுகிறார். நம் வாழ்நாள் நம்பிக்கையில், குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே, நம் மகப்பேறுக்கு முந்தைய நிலையிலிருந்தும் நாம் பெற்ற பயத்தின் நீடித்த தடயங்கள் அனைத்தையும் அவர் அகற்றுகிறார். பெரும்பாலும், நாம் முந்தைய வாழ்நாளின் விளைவால் பாதிக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் குழந்தை பருவத்திலிருந்தே, கருத்தரிப்பதில் இருந்து கூட நாம் அறிந்த மர்மமான காயங்களால் பாதிக்கப்படுகிறோம். உதாரணமாக, ஹெராயின் போதைக்கு அடிமையான கர்ப்பிணிப் பெண் ஏற்கனவே ஹெராயின் போதைக்கு அடிமையான குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பார் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. கருத்தரிப்பதற்கு முந்தைய செல்வாக்கை பைபிள் கற்பிக்கவில்லை, ஆனால் அது பிறப்புக்கு முந்தைய செல்வாக்கை அங்கீகரிக்கிறது. ஆனால் இதிலிருந்து வரும் விரக்தியிலிருந்து இரட்சகர் நம்மைக் காப்பாற்றுகிறார்.

மனம் உடைந்தவர்களைக் குணப்படுத்தவும், சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பிரசவம் செய்யவும், பார்வையற்றவர்களுக்குப் பார்வையை மீட்டெடுக்கவும், நசுக்கப்பட்டவர்களை விடுவிக்கவும் கடவுள் அவரை அனுப்பினார் என்று அவர் கூறுகிறார். (லூக்கா 4:18). இதுவே அவரது பணி, இரவும் பகலும், 24 மணி நேரமும், வாரத்தில் ஏழு நாட்களும், வருடத்தில் 52 வாரங்களும். அவர் விடுமுறை எடுப்பதில்லை. மேலும் அவர் எங்களிடம் பணம் வசூலிப்பதில்லை.

அவருடன் தனிப்பட்ட முறையில் ஜெபத்தில் சந்திக்கும்படி அவர் நம்மை அழைக்கிறார். பூமிக்குரிய மனநல மருத்துவரிடம் பேசுவதற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் செலுத்துவதை விட, அத்தகைய வருகை மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்தது! அழைப்பிதழைக் கேளுங்கள்.

"ஓ, தாகமாயிருக்கிற எல்லாரும் தண்ணீருக்கு வாருங்கள், பணமில்லாதவர்களே, வாருங்கள், வாங்குங்கள், சாப்பிடுங்கள்... பணமும் விலையுமின்றி. (ஏசாயா 55:1).

அவர் உதவுவது தேவதூதர்கள் அல்ல, ஆனால் ஆபிரகாமின் சந்ததியினர் (கிறிஸ்துவை நம்பும் அனைவருக்கும்). இந்த காரணத்திற்காக, அவர் கடவுளுக்கு சேவை செய்வதில் இரக்கமுள்ள மற்றும் உண்மையுள்ள பிரதான ஆசாரியராக ஆவதற்கும், அவர் பரிகாரம் செய்வதற்கும் (ஒரே நேரத்தில் - சமரசம்) எல்லா வகையிலும் அவருடைய சகோதரர்களைப் போல உருவாக்கப்பட வேண்டும். மக்களின் பாவங்களுக்காக. அவர் சோதிக்கப்பட்டபோது அவரே துன்பப்பட்டதால், அவரால் உதவ முடிகிறது

சோதிக்கப்படுபவர்கள்.... இயேசு என்றென்றும் வாழ்கிறார், அவருக்கு நிரந்தர ஆசாரியத்துவம் உள்ளது. எனவே, அவர் மூலம் கடவுளிடம் வருபவர்களை அவர் முழுமையாகக் காப்பாற்ற முடிகிறது, ஏனென்றால் அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவதற்காக அவர் எப்போதும் வாழ்கிறார். அத்தகைய பிரதான ஆசாரியர் நம் தேவையை பூர்த்தி செய்கிறார். (எபிரேயர் 2.16-18 மற்றும் 7.24-26).

நமது தெய்வீக `பிரதான ஆசாரியராக' இயேசு ஒரு `தெய்வீக மனநல மருத்துவர்', `மனதைக் குணப்படுத்துபவர், சுமைகளைத் தூக்குபவர், பயத்தைப் போக்குபவர், `அற்புதமான ஆலோசகர்` (ஏசாயா 9.6) ஆகவும் செயல்படுகிறார்.

மேலும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நீங்கள் அவருடைய ஒரே பொறுமையாக அல்லது ஆலோசகராக இருப்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம், ஏனென்றால் அவர் தனது தந்தையிடமிருந்து அனைத்து சக்தியையும் பெற்றார் (மத்தேயு 28:18). அவர் கவனித்துக்கொள்வதற்கு பில்லியன் கணக்கான மக்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அவர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவருடைய முழு கவனத்தையும் செலுத்த முடியும், ஏனென்றால் ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் ஆறுதல் அளிப்பவர், பரிசுத்த ஆவி, அதன் முழுமையில் கொடுக்கப்படுகிறார். பிரகாசமான சூரிய ஒளியில் நிற்கவும், அது உங்கள் மீது விழட்டும், பின்னர் நீங்கள் பூமியில் இருக்கும் ஒரே நபராக இருந்தால், அதை இன்னும் பெற முடியுமா என்று உங்களை நீங்களே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். கடவுளின் சூரியன் உங்களுக்காக மட்டுமே பிரகாசிக்கிறது!

இன்னும் நிறைய நல்ல செய்திகள் உள்ளன, ஆனால் நாம் அதை மற்றொரு அத்தியாயத்திற்கு விட்டுவிட வேண்டும்.

அத்தியாயம் இருபத்தி ஒன்று

இயேசுவின் "உடல்": இந்து மதம் பெற்ற மற்றொரு பரிசு
மறந்துவிட்டது

இயேசு வந்தபோது ஏதோ ஒரு அதிசயம் நடந்தது, அதைக் கற்றுக்கொள்பவர்களை இன்றும் வியக்க வைக்கும் ஒரு அதிசயம். இது நடந்து கொண்டிருக்கிறது மற்றும் உலகம் முழுவதும் காணலாம்: இயேசுவின் காலத்தில், சுய-தேடும் "எனக்கு முதல்" உலக மக்கள் அன்பான தன்னலமற்ற சமூகமாக மாற்றப்பட்டனர்; மற்றும் மக்கள் இன்றும் மிகவும் மாற்றப்பட்டு வருகின்றனர்.

தரிசு பாலைவனத்தை வரவேற்கும் மழை போல மனித சமுதாயத்தை மாற்றியமைத்தது ஒரு புதிய கொள்கை. பல ஆண்டுகளாக மணலில் உறங்கிக் கிடக்கும் மலர் விதைகள் புத்துணர்ச்சியூட்டும் மழையால் இறுதியாக விழித்தெழுகின்றன. அதேபோல், இயேசுவின் அன்பின் வெளிப்பாட்டுடன், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மனித இதயங்களில் செயலற்றதாக இருந்த மகிழ்ச்சியான அன்பின் திறன்கள் திடீரென்று துளிர்விடத் தொடங்கின. இயேசுவின் ஆரம்பகால சீடர்களை அடையாளம் காட்டிய மிகச்சிறந்த அடையாளமாக அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மற்றும் அனைத்து மக்கள் மீதும், அவர்களின் எதிரிகள் மீதும் கூட கிறிஸ்துவின் அன்பு இருந்தது. உலகில் உள்ள அனைத்து இராணுவ வலிமையும் அத்தகைய அதிசயத்தை உருவாக்க முடியாது!

இந்த சமூக-அன்பு உலகம் முழுவதும் பரவி, உலகின் ஆன்மீகப் பாலைவனத்தை அழகான வாழ்க்கையாக மலரச் செய்ய வேண்டும் என்பது அவரது திட்டம். கிராமங்கள் அல்லது வீடுகள் ஆன்மீக ரீதியில் மந்தமான மற்றும் இருண்ட மனப்பான்மை அல்லது வெற்று சுயநலத்துடன் மந்தமானவை, இந்த புதிய மகிழ்ச்சியுடன் பிரகாசிக்கும். அழகான வாக்குறுதியின் பொருள் இதுதான்:

“பாலவனம் மகிழ்ச்சியடையும், வனாந்தரத்தில் பூக்கள் பூக்கும். பாலவனம் பாடி ஆனந்தக் கூத்தாடும்; அது லெபனான் மலைகளைப் போல அழகாகவும், கர்மேல் மற்றும் சாரோன் வயல்களைப் போல வளமாகவும் இருக்கும். ஒவ்வொருவரும் கர்த்தருடைய மகிமையைக் காண்பார்கள், அவருடைய மகத்துவத்தையும் வல்லமையையும் காண்பார்கள் (ஏசாயா 35:1,2, GNB).

இயேசு தம்மைப் பின்பற்றியவர்களிடம், “இப்போது நான் உங்களுக்கு ஒரு புதிய கட்டளையைக் கொடுக்கிறேன்: ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செலுத்துங்கள். நான் உன்னை நேசித்தது போல் நீங்களும் ஒருவரையொருவர் நேசிக்க வேண்டும். நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால், நீங்கள் என்னுடைய சீஷர்கள் என்பதை அனைவரும் அறிந்துகொள்வார்கள்.” (ஜான் 13:34,35, GNB).

இந்த மாபெரும் அன்பு அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் மூலம் எவ்வாறு பரவியது?

பதில் எளிது: ஒரு மனித உடலின் மூலம் உயிரும் ஆற்றலும் பரவுவதைப் போலவே. இதயம் ஒவ்வொரு உறுப்புக்கும் அல்லது உயிரணுவிற்கும் இரத்தத்தை பம்பு செய்கிறது, மேலும் அவை அனைத்தையும் இணைக்கும் வகையில் நரம்புகள் தகவல்தொடர்புகளை வழங்குகின்றன. உடல் என்பது ஒழுங்கற்ற, பிரிக்கப்பட்ட உறுப்புகள் மற்றும் உயிரணுக்களின் தொகுப்பு அல்ல, இங்கே ஒரு விரலும் அங்கே ஒரு கால்விரலும், தொலைவில் வயிறு அல்லது கண். அவர்கள் ஒற்றுமையற்ற நபர்கள் அல்ல. உடல் ஒரு கார்ப்பரேட் முழுமை.

எந்த ஒரு தனி உயிரணுவும் அல்லது உறுப்பும் தன்னிச்சையாக வாழ முடியாது; அது சுதந்திரமாக இருந்தால் அல்லது மற்ற செல்கள் மற்றும் உறுப்புகளில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டிருந்தால், தலையுடன் நேரடி தொடர்பு மூலம் கூட உயிர்வாழ முடியாது. அனைத்தும் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்து ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையவை. மனித உடலுக்குள் தனித்துவம் இல்லை.

கடவுளின் தயவைப் பெறுவதற்கு அல்லது அவரிடமிருந்து வெகுமதியைப் பெறுவதற்கு முற்றிலும் தனிப்பட்ட, சுயநலக் காரணத்திற்காக கடவுளைத் தேடுவது இயேசு கற்பிக்கும் வழிபாட்டு ஆவி அல்ல. ஒரு நோய் உடலைத் தாக்கினால் (காய்ச்சல் போன்றவை), ஒரு தனிப்பட்ட உறுப்பு தானாகவே குணமடைய முடியாது. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் இரத்த ஓட்டம் மூலம் முழு உடலும் ஒன்றாக குணமடைய வேண்டும்.

ஒரு புத்திசாலித்தனமான விளக்கம்

சமுதாயத்தை மாற்ற இயேசுவின் அன்பின் நற்செய்தி திட்டம் இங்கே. இது ஜாதி, ஒற்றுமையின்மை மற்றும் கல் இதயம் கொண்ட அன்பின்மை போன்ற பிரச்சினைகளை தீர்க்கிறது:

கிறிஸ்து ஒரே உடலைப் போன்றவர், இது பல உறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது; வெவ்வேறு பகுதிகளால் ஆனது என்றாலும், அது இன்னும் ஒரே உடலாகவே உள்ளது. அதே வழியில், நாம் அனைவரும், என்பதை... அடிமைகள் அல்லது சுதந்திரம், நாம் அனைவருக்கும் குடிக்க ஒரு ஆவி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏனெனில் உடல் என்பது ஒரு பகுதியால் மட்டும் அல்ல, பல பாகங்களால் ஆனது. "நான் கை இல்லாததால், நான் உடலுக்குச் சொந்தமானவன் அல்ல" என்று கால் கூறினால், அது உடலின் ஒரு அங்கமாக இருப்பதைத் தடுக்காது. மேலும், "நான் கண்ணாக இல்லாததால், நான் உடலுக்குச் சொந்தமானவன் அல்ல" என்று காது கூறினால்... எப்படியிருந்தாலும், கடவுள் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு உறுப்புகளையும் அவர் விரும்பியபடியே வைத்தார். ஒரு அங்கமாக இருந்தால் உடல் இருக்காது. அது போலவே, பல பாகங்கள் உள்ளன, ஆனால் ஒரு உடல்.

அப்படியானால், "எனக்கு நீ தேவையில்லை!" என்று கண் கையிடம் சொல்ல முடியாது. "சரி, எனக்கு நீ தேவையில்லை!" என்று தலையால் கால்களுக்குச் சொல்ல முடியாது... அதனால், உடலில் எந்தப் பிரிவும் இல்லை, ஆனால் அதன் வெவ்வேறு பாகங்கள் அனைத்தும் ஒன்றோடொன்று ஒரே அக்கறை கொண்டவை.

உடலின் ஒரு பகுதி துன்பப்பட்டால், மற்ற அனைத்து உறுப்புகளும் அதனுடன் துன்பத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன; ஒரு பகுதியைப் புகழ்ந்தால், மற்ற அனைத்து பகுதிகளும் அதன் மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

நீங்கள் அனைவரும் கிறிஸ்துவின் சரீரம், ஒவ்வொருவரும் அதன் ஒரு பகுதி. தேவாலயத்தில் கடவுள் எல்லாவற்றையும் வைத்திருக்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 12:14-28, GNB, வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

இயேசுவின் அன்பு சிலுவையில் முழுமையாக வெளிப்படுவதற்கு முன்பு, வரவிருக்கும் ராஜ்யத்தில் யார் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுவது என்று அவருடைய சீடர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். மேலாதிக்க ஆசை என்பது மனித இயல்பின் உலகம் முழுவதிலும் உள்ள கொள்ளை நோயாகும். இயேசு தனது முன்மாதிரியால் மட்டுமல்ல, தம்மை நம்பும் அனைவரின் இதயங்களிலும் குடியிருக்க பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு அவர் அளித்த பரிசின் மூலம் ஒருமுறை மற்றும் அனைவருக்கும் பிரச்சினையைத் தீர்த்துள்ளார்.

தங்களில் யாரைப் பெரியவர் என்று நினைக்க வேண்டும் என்று சீடர்களிடையே வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. இயேசு அவர்களிடம், "புறமத மன்னர்கள் தங்கள் மக்கள் மீது அதிகாரம் கொண்டுள்ளனர், மேலும் விதிகள் "மக்களின் நண்பர்கள்" என்ற பட்டத்தை கோருகின்றன. ஆனால் இது உன்னுடைய வழி அல்ல; மாறாக, உங்களில் பெரியவன் இளையவனைப் போலவும், தலைவன் வேலைக்காரனைப் போலவும் இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் நான் சேவை செய்பவனைப் போல் இருக்கிறேன் (லூக்கா 22:24-27, GNB).

மனத்தாழ்மைக்கு இயேசுவின் அற்புதமான உதாரணம்

அன்றிரவு இயேசு அவர்களுக்குச் சேவை செய்வதன் அர்த்தம் என்ன என்பதற்கு ஓர் உதாரணத்தைக் கொடுத்தார்.

அவர்கள் ஒன்றாக இரவு உணவு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். விருந்தாளிகளின் தூசி படிந்த கால்களைக் கழுவுவதற்கு ஒரு பாத்திரம் தண்ணீரும், துவாலையும் ஒரு வேலைக்காரன் கொண்டு வருவது வழக்கம். இந்த வேலைக்காரன் பெரும்பாலும் அடிமையாகவோ அல்லது இந்த அசிங்கமான, இழிவான வேலையைச் செய்யத் தயாராக இருந்தவனாகவோ இருந்தான்.

இன்று மாலை யாரோ சிந்தனையுடன் பேசின்கள் மற்றும் துண்டுகள் மற்றும் தண்ணீர் வழங்கினர், ஆனால் எந்த வேலைக்காரனும் கையில் இல்லை. யாரும் முன்வராத நிலையில் சீடர்கள் அனைவரும் மேஜையைச் சுற்றி அமர்ந்து சுவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது இயேசு தாமே எழுந்து அதைச் செய்தார்:

அவர் மேசையிலிருந்து எழுந்து, தனது மேலங்கியைக் கழற்றி, இடுப்பில் ஒரு டவலைக் கட்டினார். பின்னர் அவர் ஒரு அடித்தளத்தில் சிறிது தண்ணீரை ஊற்றி, சீடர்களின் கால்களைக் கழுவி, தம் இடுப்பில் சுற்றியிருந்த துண்டைக் கொண்டு உலரத் தொடங்கினார்.

இயேசு அவர்களின் கால்களைக் கழுவி பிறகு, அவர் தம் மேலுடையை மீண்டும் அணிந்துகொண்டு, மேஜையில் இருந்த இடத்திற்குத் திரும்பினார். "நான் உனக்கு என்ன செய்தேன் என்று புரிகிறதா?" அவர் கேட்டார். "நீங்கள் என்னை ஆசிரியர் என்றும் ஆண்டவர் என்றும் அழைக்கிறீர்கள், நீங்கள் அவ்வாறு செய்வது சரியே, ஏனென்றால் நான் அப்படித்தான் இருக்கிறேன். உங்கள் ஆண்டவரும் ஆசிரியருமான நான் இப்போதுதான் உங்கள் கால்களைக் கழுவினேன். அப்படியானால், நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் கால்களைக் கழுவ வேண்டும். நான் உங்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரி வைத்துள்ளேன், அதனால் நான் உங்களுக்குச் செய்ததை நீங்களும் செய்வீர்கள். இப்போது இந்த உண்மையை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள், நீங்கள் அதை நடைமுறைப்படுத்தினால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருப்பீர்கள்! (ஜான் 13:2-17, GNB).

நற்செய்தி அறிவிக்கப்படும் இடங்களிலெல்லாம் ஒரு அதிசயம் நடைபெறுகிறது: செய்தியை மகிழ்ச்சியுடன் பெறும் மக்கள், பணக்காரர் மற்றும் ஏழை, உயர்ந்தவர் மற்றும் தாழ்ந்தவர், கருப்பு மற்றும் வெள்ளை, ஆண் மற்றும் பெண் என இந்த அன்பில் பிணைக்கப்படுகிறார்கள். சமுதாயத்தின் அனைத்து சாதிகளும், நிலைகளும் கிறிஸ்துவில் ஒன்றாகின்றன. ஒருவரின் உடலின் பல்வேறு உறுப்புகளைப் போலவே, அவை சரியான இணக்கத்திலும் சமச்சீரிலும் உருவாகின்றன, இதனால் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தனது கடவுள் கொடுத்த திறன்களின் முழு அளவிற்கு வளர சுதந்திரத்தைக் காண்கிறார். இது பக்தியின் புகழ்பெற்ற புதிய பரிமாணமாகிறது.

என்ன மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை இது! பொறாமையோ, பெருமையோ, "உன்னைவிடப் புனிதமான" வேறொருவரை விட உயர்ந்த உணர்வு இல்லை. இதுவே இயேசு நிறுவிய திருச்சபையின் நோக்கமாகும். அது "கிறிஸ்துவின் உடல்".

"தேவாலயம்" என்ற வார்த்தைக்கு கட்டிடம் அல்லது மனித அமைப்பு என்று அர்த்தம் இல்லை. இந்த வார்த்தை முதலில் "அழைப்பு", "கூடுதல்", நற்செய்தியை நம்புபவர்களுக்கு கடவுளிடமிருந்து அழைப்பு.

இவ்வாறு இயேசுவை விசுவாசிக்கிற அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து, "புனித மாநாடு" என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். (லேவியராகமம் 23:2, முதலியன). கற்கள் மற்றும் செங்கற்களால் வேலை செய்யும் ஒரு புத்திசாலித்தனமான தலைசிறந்த கட்டிடக் கலைஞரைப் போல, இயேசு இந்த உண்மையைக் கற்பிப்பதன் மூலம் தனது தேவாலயத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்தார்:

இயேசு பிலிப்பியின் செசரியா நகருக்கு அருகில் சென்று, தம் சீடர்களிடம், "மனுஷ்குமாரன் யாரென்று மக்கள் சொல்கிறார்கள்?" என்று கேட்டார்.

"சிலர் யோவான் பாப்டிஸ்ட் என்கிறார்கள்," என்று அவர்கள் பதிலளித்தனர். "மற்றவர்கள் எலியா என்று கூறுகிறார்கள், மற்றவர்கள் எரேமியா அல்லது வேறு சில தீர்க்கதரிசிகள் என்று கூறுகிறார்கள்."

"உன்னை பற்றி என்ன?" என்று அவர்களிடம் கேட்டார். "நான் யார் என்று சொல்கிறீர்கள்?"

சீமோன் பேதுரு பதிலளித்தார், "நீர் மெசியா, வாழும் கடவுளின் மகன்".

"யோவானின் மகன் சைமன், உனக்கு நல்லது!" இயேசு பதிலளித்தார். "ஏனென்றால், இந்த சத்தியம் எந்த மனிதரிடமிருந்தும் உங்களுக்கு வரவில்லை, ஆனால் பரலோகத்திலுள்ள என் தந்தையால் உங்களுக்கு நேரடியாகக் கொடுக்கப்பட்டது. எனவே, நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், பீட்டர்: நீங்கள் ஒரு பாறை (அசல் மொழி ஒரு சிறிய கூழாங்கல் என்று கூறுகிறது), மேலும் இந்த பாறை அடித்தளத்தில் (அசல்

பாறையின் ஒரு பெரிய வெளிப்பாட்டை மொழி கூறுகிறது) நான் என் தேவாலயத்தை கட்டுவேன், மரணம் கூட அதை வெல்ல முடியாது. (மத்தேயு 16:13-18, GNB).

எந்த ஒரு புத்திசாலியான கட்டடமும் ஒரு கூழாங்கல் மீது அடித்தளம் போட மாட்டான்! பேதுரு சபையின் அடித்தளம் அல்ல, ஏனெனில் அவர் மிகவும் நிலையற்றவராக இருந்தார்; இயேசுவின் உண்மையான குமாரன், எந்த அவதாரத்தையும் விட பெரியவர், உலக இரட்சகர் என்று இயேசுவை நம்புவர்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வது அடித்தளம். இந்த உண்மையை நம்பும் அனைவரும் கட்டிடத்தில் "வாழும் கற்கள்" ஆகிறார்கள்.

சாலமன் ராஜா கர்த்தருடைய அழகிய ஆலயத்தைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தபோது, அதன் மூலைக்கல்லுக்குக் கொத்தனார்கள் ஒரு பெரிய கட்டையை கவனமாகத் தயாரித்தார்கள். எப்படியோ பில்டர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, வானிலையில், களைகளில், பயன்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டார்கள்.

ஆனால் கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, அவர்கள் தங்கள் தவறைக் கண்டு, அந்தக் கட்டிடத்தில் மிகப் பெரிய மரியாதைக்குரிய இடத்திற்கு அந்தக் கல் சரியாகப் பொருத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார்கள்.

கிறிஸ்து எவ்வாறு உண்மையான மூலக்கல்லாக இருக்கிறார் என்பதையும், அவரை நம்பும் நாம் அனைவரும் இந்த மிகப் பெரிய கோயில்களைக் கட்டுவதில் "உயிருள்ள கற்களாக" எவ்வாறு மதிக்கப்படுகிறோம் என்பதையும் விவரிக்கும் போது பீட்டர் இந்த சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். அவரை நம்பும் அனைவரும் "பூசாரிகள்" மற்றும் அவர்கள் செலுத்தும் பலிகள் இரத்தம் தோய்ந்த மிருக பலிகளாக இருக்காது, மாறாக அன்பின் தியாகங்கள்:

மனிதனால் நிராகரிக்கப்பட்ட ஜீவனுள்ள கல் கர்த்தரிடம் வாருங்கள், ஆனால் கடவுளால் மதிப்புமிக்கதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. ஜீவனுள்ள கற்களாக வாருங்கள், ஆன்மீக ஆலயத்தைக் கட்டுவதில் உங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள், அங்கு நீங்கள் பரிசுத்த ஆசாரியர்களாக இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுளுக்கு ஆன்மீக மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பலிகளைச் செலுத்துவீர்கள். ஏனென்றால், வேதம் கூறுகிறது, "நான் ஒரு விலையுயர்ந்த கல்லைத் தேர்ந்தெடுத்தேன், நான் சீயோனில் மூலக்கல்லாக வைக்கிறேன்; அவரை நம்புகிற எவரும் ஒருபோதும் ஏமாற்றமடைய மாட்டார்கள்... கட்டிடம் கட்டுபவர்கள் பயன்றது என்று நிராகரித்த கல் எல்லாவற்றிலும் மிக முக்கியமானதாக மாறியது" (1 பேதுரு 2:4-6, GNB).

அந்த நிராகரிக்கப்பட்ட கல் கிறிஸ்து தானே, அவருடைய சொந்த மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்டது, ஆனால் அன்பான மனிதர்களின் ஒரு பெரிய புதிய சமுதாயத்தின் மூலக்கல்லாக - அவரது தேவாலயம். அப்போஸ்தலன் இயேசுவை அறிவித்தபோது என்ன ஒரு அற்புதமான அதிசயம் நடந்தது என்று பாருங்கள்:

பலர்... அவரது செய்தியை நம்பினர் மற்றும் சுமார் மூவாயிரம் பேர் அன்று குழுவில் சேர்க்கப்பட்டனர். அவர்கள் அப்போஸ்தலரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்வதிலும், கூட்டுறவில் பங்குகொள்வதிலும் தங்கள் நேரத்தைச் செலவிட்டனர். அனைத்து விசுவாசிகளும் நெருங்கிய ஐக்கியத்தில் ஒன்றாகத் தொடர்ந்தனர் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் உடைமைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் தங்கள் சொத்து மற்றும் உடைமைகளை விற்று, ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையான பணத்தை அனைவருக்கும் விநியோகிப்பார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் கர்த்தர் இரட்சிக்கப்படுபவர்களை அவர்களுடைய குழுவில் சேர்த்துக் கொண்டார் (அப்போஸ்தலர் 2:41,42,44-47, GNB).

"தேவாலயத்தின்" உண்மையான ஆரம்பம் ஆபிரகாமின் காலத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பின்னோக்கி செல்கிறது, ஆம் ஆதாமின் காலமான ஏதேன் தோட்டம் வரை.

இறைவனின் நற்செய்தி வாக்குறுதியை நம்பிய சந்ததியினர் வழிபாடு மற்றும் கூட்டுறவுக்காக ஒன்று சேர்வார்கள். சுவீசேஷத்தை நம்புகிறவர்களின் புதிய தேசத்தைக் கண்டுபிடிக்க, கல்தேயரின் ஊர் என்ற இடத்தில் உள்ள தனது மூதாதையர் வீட்டை விட்டு வெளியேறும்படி கர்த்தர் ஆபிரகாமை அழைத்தார். அந்த நேரத்தில் அவர்கள் புரிந்து கொண்டது நிலவொளி-பிரதிபலிப்பு, ஆனால் அது நல்ல செய்தி.

கானானுக்குப் பயணம் செய்த ஆபிரகாமின் "சர்ச்" சபையில் சுமார் ஆயிரம் பேர் இருந்தனர். அவர்கள் சென்ற இடமெல்லாம் இருண்ட இடத்தில் ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தனர். "நீ ஆசீர்வாதமாயிருப்பாய்... பூமியிலுள்ள எல்லாக் குடும்பங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்" (ஆதியாகமம் 12:2,3) என்று கர்த்தர் அவருக்கு வாக்களித்திருந்தார்.

அந்த "அனைத்து குடும்பங்களும்" இந்தியாவின் குடும்பங்களை உள்ளடக்கியது. இன்றும் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் கிராமத்திலும் இயேசுவின் விசுவாசிகளின் கூட்டம் எழுப்பப்பட வேண்டும் என்பது கடவுளின் திட்டம்.

"ஒன்றாகக் கூப்பிடுதல்" என்பது இறைவனின் அழைப்பின் பிரதிபலிப்பாகும்; அவர் நம்மை நேசிப்பதால் நம்மை ஒன்றாக அழைக்கிறார். அவர் நமக்கு ஆவிக்குரிய ரொட்டி, "ஜீவ அப்பம்" மற்றும் "ஜீவத் தண்ணீர்" கொடுக்க விரும்புகிறார், அதனால் நாம் ஆன்மீக ரீதியில் போஷிக்கப்பட்டு வளர முடியும். பரிசுத்த ஆவியின் இந்த ஊழியமானது, சபையின் ஆன்மீக கூட்டுறவுக்கான வழக்கமான ஓய்வுநாள் கூட்டங்கள், கடவுளுடைய வார்த்தையைப் படிப்பது, ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களைப் பகிர்ந்துகொள்வது, ஒற்றுமையாக ஜெபிப்பது மற்றும் நற்செய்தியைப் பகிர்வதன் மூலம் மற்றவர்களுக்கு தன்னலமற்ற ஊழியத்திற்கான பயிற்சி மூலம் நிறைவேற்றப்படுகிறது:

எனவே, நாம் அனைவரும் நம்முடைய விசுவாசத்திலும், தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றிய அறிவிலும் அந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒன்றுசேர்வோம்; நாம் முதிர்ச்சியடைந்தவர்களாக மாறுவோம், கிறிஸ்துவின் முழு வளர்ச்சியின் உச்சத்தை அடைவோம். அப்படியானால், நாம் இனி குழந்தைகளாக இருக்க மாட்டோம், அலைகளால் சுமந்து செல்ல மாட்டோம், வஞ்சக மனிதர்களின் போதனையின் ஒவ்வொரு மாறி மாறி வீசும் காற்றால் பறக்கிறோம், அவர்கள் கண்டுபிடித்த தந்திரங்களால் மற்றவர்களை தவறாக வழிநடத்துகிறார்கள். மாறாக, அன்பின் ஆவியில் (அகாபே) உண்மையைப் பேசுவதன் மூலம், தலையாகிய கிறிஸ்துவிடம் நாம் எல்லா வகையிலும் வளர வேண்டும். அவரது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உடலின் அனைத்து வெவ்வேறு பாகங்களும் ஒன்றாகப் பொருந்துகின்றன, மேலும் முழு உடலும் அது வழங்கப்படும் ஒவ்வொரு மூட்டுகளாலும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, ஒவ்வொரு தனிப் பகுதியும் செயல்படும்போது, முழு உடலும் வளர்ந்து, அன்பின் மூலம் (அகாபே) தன்னைக் கட்டியெழுப்புகிறது (எபேசியர் 4:13-16, GNB).

கடவுளின் திட்டம் இன்று செயல்படுகிறதா? எங்காவது அதிசயம் நடக்குமா? ஆம், உலகெங்கிலும் உள்ள எல்லா நாடுகளிலும் ஒவ்வொரு புனிதமான ஓய்வுநாளும் வெள்ளிக்கிழமை மாலை சூரியன் மறையும் போது, அது புனித நாள் திரும்புவதை வரவேற்கும் கிறிஸ்துவில் உண்மையுள்ள, அன்பான விசுவாசிகளைக் காண்கிறது, மேலும் சனிக்கிழமை காலை (ஓய்வு நாள்) "சப்பாத் பள்ளி" மற்றும் அவர்களின் வழிபாட்டிற்கான தெய்வீக சேவை மற்றும் கூட்டுறவு "மாநாட்டு".

ஒரு ஆடம்பரமான கட்டிடம் தேவையில்லை, அல்லது எந்த வகையான விலையுயர்ந்த உபகரணங்களும் தேவையில்லை. பெருமைக்காக கட்டப்பட்ட ஆடம்பரமான கட்டிடங்கள் பெரும்பாலும் கிறிஸ்துவின் ஆவியை மறுக்கின்றன. பல இடங்களில், சப்பாத்தின் "மாநாட்டு" ஒரு மரத்தடியில் கூடலாம், அல்லது

புல் கூரையுடன் கூடிய தாழ்மையான பிரார்த்தனை வீட்டில். ஆனால் இயேசு தம் ஆவியால் மக்களைச் சந்திக்கிறார், அவர்களுடைய இதயங்கள் அவருடனும் மற்றவர்களுடனும் கூட்டுறவு கொண்டு சிலிக்கிறது. அனைவரும் அவருக்குள் ஒரே குடும்பமாக, சகோதர சகோதரிகளாக மாறுகிறார்கள்.

ஊதியம் பெறும் போதகர்கள் அல்லது மதகுருமார்கள் தேவையில்லை; ஒவ்வொரு தேவாலயமும் "கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின்" நுண்ணியமாக மாறுகிறது. பரிசுத்த ஆவி அவருடைய வேலையைச் சிறப்பாகச் செய்கிறது, ஏனென்றால் கிறிஸ்து அதன் மூலம் ஒவ்வொரு சபைக்கும் "பரிசுகளை" கொடுக்கிறார், இந்த அல்லது அந்த நபருக்கு பல்வேறு திறன்களில் ஆசிரியராக, பெரியவராக அல்லது தலைவராக பணியாற்ற அதிகாரம் அளிக்கிறார். "அவர் மனிதகுலத்திற்கு பரிசுகளை வழங்கினார்" என்று வாசிக்கிறோம். ... அவர் சிலரை அப்போஸ்தலர்களாகவும், சிலரை தீர்க்கதரிசிகளாகவும், மற்றவர்களை சுவீசேஷகர்களாகவும், மற்றவர்களை போதகர்களாகவும், போதகர்களாகவும் நியமித்தார். கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக, கடவுளுடைய மக்கள் அனைவரையும் கிறிஸ்தவர்களின் பணிக்காகத் தயார்படுத்த அவர் இதைச் செய்தார்' (எபேசியர் 4:8-12, GNB).

மின்சாரம் எப்படி இருக்கும் என்பதை முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமா? உங்கள் விரலை ஒரு நேரடி சாக்கெட்டில் ஒட்டினால், நீங்கள் கண்டுபிடிப்பீர்கள் - சக்தி இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவி செயல்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறீர்களா? கிறிஸ்துவின் தேவாலயம் ஒரு நேரடி "சாக்கெட்" என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள், அங்கு ஆவியின் சக்தி உள்ளது. கிறிஸ்துவின் இந்த மர்மமான, சக்திவாய்ந்த அன்பு தெளிவாக இருப்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள்.

ஒவ்வொரு சபையும் ஆன்மீக முதிர்ச்சிக்கு வளரவில்லை. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஏமாற்றங்கள் உள்ளன, ஆனால் பரிசுத்த ஆவி என்ன சாதிக்கிறது என்பதில் மகிழ்ச்சியடைவதற்கும் காரணம் இருக்கிறது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நீங்கள் ஆசீர்வாதத்தில் பங்குகொள்ள அழைக்கப்படுகிறீர்கள்! பைபிளின் கிட்டத்தட்ட கடைசி வார்த்தைகள் எச்சரிக்கையை வரவேற்கின்றன:

ஆவியும் மணவாட்டியும், "வா" என்கிறார்கள்!

இதைக் கேட்கும் ஒவ்வொருவரும் "வாருங்கள்" என்று சொல்ல வேண்டும்!

தாகமாயிருப்பவரே உண்ணுங்கள்; ஜீவத் தண்ணீரை அன்பளிப்பாக ஏற்றுக்கொள், அதை விரும்புகிறவர் (வெளிப்படுத்துதல் 22:17, GNB).

அழைப்பிதழ் அவசரமானது. ஆண்டவராகிய இயேசுவே "வா" என்று கையைப் பிடித்து அழைத்துச் செல்வது போல! அவர் யாரையும் வற்புறுத்த மாட்டார், ஆனால் நாம் ஒவ்வொருவரும் பதிலளிக்க வேண்டும் என்று அவருடைய அன்பு ஏங்குகிறது. காணாமல் போன ஆடுகளைத் தேடும் நல்ல மேய்ப்பன் அவர்.

இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்களின் ஆணவத்தை வெளிப்படுத்துவதாக நினைத்து, இந்தியாவில் உள்ள பலர் நீண்டகாலமாக தவறாகப் புரிந்து கொண்ட ஒரு மர்மமான உரையின் பொருள் இதுதான். அது இல்லை. பேதுரு யூதர்களிடம் கூறுகிறார்:

கட்டிடம் கட்டுபவர்களாகிய உங்களால் வீணாக வைக்கப்பட்ட கல் இதுவே. வேறு எவரிடத்திலும் இரட்சிப்பு இல்லை:

வானத்தின் கீழ் மனிதர்களுக்குள்ளே கொடுக்கப்பட்ட வேறொரு நாமம் இல்லை, அதனால் நாம் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் (அப் 4:11, 12).

நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறி "எல்லா மனிதர்களுக்கும்" அழைப்பின் அவசரத்தை வெளிப்படுத்தும்
ஒரே பெயர் இயேசுவின் பெயர். உண்மையான அன்பின் தன்மை எப்போதும் அவசரமாக இருப்பதால்,
"அனைவருக்கும்" அழைப்பை அழுத்தும் ஒரே பெயர் இது!

அத்தியாயம் இருபத்தி இரண்டு

ஒரு தெய்வீக பரிசு: நவீன தரிசனங்கள் மற்றும் கடவுளிடமிருந்து கனவுகள்

சில ஆண்களும் பெண்களும் கடவுளுடன் மிக நெருக்கமான கூட்டுறவுக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை இந்திய சிந்தனை அங்கீகரிக்கிறது. சில சமயங்களில் அப்படிப்பட்டவர் சந்நியாசி, அல்லது ஸ்வாமி, அல்லது ஸ்வாமிஜி என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

இயேசுவை அறிந்தவர்கள் மற்றும் அவரை கடவுளின் குமாரன் என்று அங்கீகரித்த மக்கள், அவருடைய தந்தையை உண்மையாக அறிந்த ஒரு மனிதனைக் கண்டார்கள் மற்றும் அவரை உலகுக்கு வெளிப்படுத்தினர். அவரைப் பற்றி ஏதோ வித்தியாசமாக இருந்தது, ஆனால் அவர் ஒரு உண்மையான மனிதர்.

ஏசாயா அவரைப் பற்றி கூறினார்:

"எங்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது! ஒரு மகன் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டான்! மேலும் அவர் நம் ஆட்சியாளராக இருப்பார். அவர் அற்புதமான ஆலோசகர், வல்லமையுள்ள கடவுள், நித்திய பிதா, சமாதான இளவரசர் என்று அழைக்கப்படுவார்" (9:6, GNB).

இயேசு யார்?

கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரன்; கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளை வெளிப்படுத்துபவர். "கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளின் உருவம் யார், எல்லா உயிரினங்களுக்கும் முதற்பேறானவர்; ஏனென்றால், பரலோகத்திலும் பூமியிலும் உள்ளவை, காணக்கூடியவை மற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாதவை, அவை சிம்மாசனங்களாக இருந்தாலும் சரி, ஆட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, ஆட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அதிகாரங்களாக இருந்தாலும், அவனால் படைக்கப்பட்டவை. அனைத்தும் அவரால் உருவாக்கப்பட்டவை, மற்றும் அவருக்காக; மேலும் அவர் எல்லாவற்றுக்கும் முந்தியவர், மேலும் அவராலேயே அனைத்தும் அடங்கியுள்ளன. அவர் சரீரத்தின் தலை, சபை: யார் ஆரம்பம், மரித்தோரிலிருந்து முதற்பேறானவர்; எல்லாவற்றிலும் அவர் முதன்மை பெறுவார். ஏனென்றால், எல்லாப் பரிபூரணமும் தன்னில் குடியிருக்க வேண்டும் என்று பிதாவுக்குப் பிரியமாயிருந்தது. மேலும், அவருடைய சிலுவையின் இரத்தத்தினாலே சமாதானம் செய்து, அவராலேயே எல்லாவற்றையும் அவரோடு ஒப்புரவாக்கினார்; பூமியில் உள்ளவைகளாக இருந்தாலும் சரி, பரலோகத்தில் உள்ளவைகளாக இருந்தாலும் சரி, நான் அவரால் சொல்கிறேன் (கொலோசெயர் 1:15-20).

அப்படிப்பட்ட ஒரு ஜீவன் பூமிக்கு வந்து அந்த தெய்வீக மகிமையை எல்லாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு உண்மையான மனிதனாக மாறியது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது! அவர் தெய்வீகமாக இருப்பதை ஒருபோதும் நிறுத்தவில்லை, ஆனால் அவர் மனித மாம்சத்தை அணிந்திருந்தார். கடவுளின் மகன்-மனிதனின் மகன் என்ற முறையில் அவர் 100% தெய்வீகமானவர், 100% மனிதர். அவர் தனது தெய்வீக தோற்றத்தின் அனைத்து நன்மைகளையும் ஒதுக்கி வைத்தார்

பதவி, மற்றும் நாம் வறுமை, உழைப்பு, துக்கம், மற்றும் வலி வாழ வேண்டும் என வாழ்ந்து, இறுதியாக எங்கள் மரணம்.

எனவே வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையே உள்ள பள்ளத்தை கடக்க கடவுள் ஒரு பாலம் அமைத்துள்ளார்.

இயேசு கூறுகிறார், "நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயன்றி ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் செல்வதில்லை, இப்பொழுது நீங்கள் என்னை அறிந்திருக்கிறீர்களென்று, அவர் அவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் என் பிதாவையும் அறிவீர்கள், இனிமேல் நீங்கள் அவரை அறிவீர்கள், அவரைப் பார்த்திருப்பீர்கள்" (யோவான் 14: 6.7, GNB).

சிலர் இயேசு ஒரு "மாயவாதி" என்று கூறுவார்கள், ஆனால் அவர் அதைவிட மேலானவர். பைபிளில், ஒரு "மர்மம்" என்பது மனிதர்களாகிய நமக்குப் புரியாத ஒன்று, ஆனால் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார். இயேசு நம்மிடம் எதையும் மறைக்க விரும்பவில்லை, ஆனால் முழு உண்மையையும் நமக்கு வெளிப்படுத்தினார். பைபிளின் கடைசி புத்தகம், "இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடு" என்று தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது, இது விரைவில் நடக்கவிருக்கும் விஷயங்களை தம் ஊழியர்களுக்குக் காட்ட கடவுள் அவருக்குக் கொடுத்தார்.

(வெளிப்படுத்துதல் 1:1, KJV).

"என் நாமத்தினாலே பிதா அனுப்பும் உதவியாளர், பரிசுத்த ஆவியானவர், உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் கற்பிப்பார், நான் உங்களுக்குச் சொன்ன அனைத்தையும் நீங்கள் நினைவில் கொள்ள வைப்பார்" (யோவான் 14:26, GNB) என்று இயேசு கூறினார். இந்த அறிவை மற்ற எவரையும் போலவே சாமானியர்களும் முழுமையாகப் பெற வேண்டும் என்பது அவருடைய திட்டம்.

இங்கிலாந்தில் இருள் சூழ்ந்திருந்த காலத்தில், வில்லியம் டிண்டேல் பைபிளை பொதுவான ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்க்க உழைத்தார், அவர் வெற்றி பெற்றால், கலப்பை ஓட்டும் தாழ்மையான பையன், பெருமைமிக்க, ஆண்டவர் லண்டன் பிஷ்ப்பை விட கடவுளுடைய வார்த்தையைப் பற்றி சிறந்த அறிவைப் பெறுவார் என்று அறிவித்தார். . அது நிறைவேறியது!

இந்தியாவில் உள்ள அனைவரும் அவருடைய வார்த்தையின் முழு உண்மையைப் பற்றிய அறிவில் நன்கு கல்வி கற்க வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகிறார். அவன், "இனி நான் உங்களை வேலைக்காரன் என்று சொல்லமாட்டேன், ஏனென்றால் ஒரு வேலைக்காரன் தன் எஜமான் என்ன செய்கிறான் என்று அறியாதிருக்கிறான். மாறாக, நான் உங்களை நண்பர்கள் என்று அழைக்கிறேன், ஏனென்றால் நான் என் தந்தையிடமிருந்து கேட்ட அனைத்தையும் உங்களுக்குச் சொன்னேன். (ஜான் 15:15, GNB).

ஆனால் உலகம் இயேசுவை நிராகரித்து சிலுவையில் அறைந்தது. தந்தை அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பிய போதிலும், அவர் அவரை மீண்டும் பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார் - இந்த பூமியில் நம்மைக் கைவிடும் நோக்கத்துடன் அல்ல, ஆனால் அவர் திரும்பி வர வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்பும் வரை காத்திருக்க வேண்டும். அவர் நிராகரிக்கப்பட்டு மீண்டும் சிலுவையில் அறையப்படுவதில் அர்த்தமில்லை!

எனவே, தம்மிடம் வர "விரும்புகிற" அனைவரையும் அழைக்கவும் அழைக்கவும், அவர் திரும்பி வருப்போது அவருடன் நித்திய ஐக்கியத்திற்குத் தயாராகவும் அவர் தனது பரிசுத்த ஆவியை அனுப்பியுள்ளார். இன்னும் நாம் முழு உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது அவரது விருப்பமா? அவர் நம்மிடமிருந்து எதையும் மறைக்க விரும்புகிறாரா?

இப்போது, பரிசுத்த ஆவியானவர் தம் ஊழியர்களை நியமித்து, நம் அனைவருக்கும் முழு உண்மையையும் தெரிவிக்கும்படி அறிவுறுத்துகிறார். கிறிஸ்து பரலோகத்திற்குச் சென்றபோது, அவர் தம்முடைய மக்களுக்கு விசேஷமான பரிசுகளை வழங்கினார், அவை எல்லா மனிதர்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்:

"அவர் மிகவும் உயரத்திற்குச் சென்றபோது, அவர் தன்னுடன் பல கைதிகளை அழைத்துச் சென்றார்; அவர் மனிதகுலத்திற்கு பரிசுகளை வழங்கினார் ...

அவர் சிலரை அப்போஸ்தலர்களாகவும், சிலரை தீர்க்கதரிசிகளாகவும், சிலரை சிவசேஷிகளாகவும், சிலரை போதகர்களாகவும், போதகர்களாகவும் நியமித்தார். கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைக் கட்டியெழுப்ப, கிறிஸ்தவ சேவையின் பணிக்காக கடவுளுடைய மக்கள் அனைவரையும் தயார்படுத்த அவர் இதைச் செய்தார்.

எனவே, நாம் அனைவரும் நம்முடைய விசுவாசத்திலும், தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றிய அறிவிலும் அந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒன்றுசேர்வோம்; கிறிஸ்துவின் முழு வளர்ச்சியின் உச்சத்தை அடைவோம், முதிர்ச்சியடைந்தவர்களாக மாறுவோம்" (எபேசியர் 4:8-13, GNB).

இந்த "பரிசுகள்" எந்த அளவு தங்கம், வெள்ளி அல்லது நகைகளை விட மதிப்புமிக்கவை, ஏனென்றால் அவை "ஆன்மீக பரிசுகள்", எனவே அவை வெள்ளம், நெருப்பு அல்லது திருடர்களால் ஒருபோதும் கொண்டு செல்ல முடியாது. அது அன்பு (அகாபே), அப்படியானால், நீங்கள் பாடுபட வேண்டும். ஆவிக்குரிய வரங்களில், குறிப்பாக கடவுளின் செய்தியை அறிவிக்கும் பரிசில் உங்கள் இதயங்களை அமைக்கவும். (1 கொரிந்தியர் 14:1, GNB). ஓ! அதை எப்படி செய்வது என்று தெரிந்து கொள்ள - பூமியில் எந்த மகிழ்ச்சியும் அதனுடன் ஒப்பிட முடியாது.

இயேசு இங்கே இருந்ததிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இந்த பரிசுகள் கடவுளின் மக்களிடம் இருந்தன, மேலும் அவர் திரும்பும் நேரம் வரை இருக்கும். எல்லாவற்றிலும், எல்லாச் சொல்லிலும், எல்லா அறிவிலும் நீங்கள் அவரால் வளப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறீர்கள்; கிறிஸ்துவின் சாட்சி உங்களில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது போல: நீங்கள் எந்த வரத்திலும் பின்வாங்காதபடிக்கு; நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகைக்காக காத்திருக்கிறோம். (1 கொரிந்தியர் 1:6,7). இது இயேசுவின் செயலில் உள்ள அன்பு!

கடவுள் தம்முடைய மக்களுக்கு வழங்கிய இந்த விலைமதிப்பற்ற பரிசுகளில் ஒன்று "தீர்க்கதரிசிகள்". ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக, தீர்க்கதரிசிகள் கடவுளால் அவருக்காக சிறப்பு தூதர்களாக அழைக்கப்படுகிறார்கள். கடவுள் ஒரு பரிபூரண உலகத்தை உருவாக்கிய ஆரம்பகால தொடக்கத்தில், அவர் நேரடியாக ஆதாம் மற்றும் ஏவாளுடன் தொடர்பு கொண்டார் (ஆதியாகமம் 3:8,9 ஐப் பார்க்கவும்). ஆனால் நமது முதல் பெற்றோர்கள் "சர்ப்பம்", சாத்தானின் வஞ்சகங்களுக்கு அடிபணிந்தபோது, கடவுளின் குரலை நேரடியாகக் கேட்க அவர்களால் கடினமாக முடியவில்லை. மோசேயின் நாட்களில், மக்கள் அவரிடம், "நீர் எங்களிடம் பேசினால், நாங்கள் கேட்போம்; ஆனால் கடவுள் எங்களிடம் பேசினால் நாங்கள் இறந்துவிடுவோம் என்று நாங்கள் பயப்படுகிறோம். (யாத்திராகமம் 20:19, GNB).

எனவே நபிமார்கள் தூதர்கள். கடவுள் எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசியிடம், "நீ என் வாயில் வார்த்தையைக் கேட்டு, என்னிடமிருந்து அவர்களை எச்சரிப்பாயாக" என்றார்.

(33:7). எல்லோரும் கடவுளிடமிருந்து நேரடியாக "வார்த்தையைக் கேட்க" முடிந்தால் நல்லது, ஆனால் மக்கள் "கேட்க" தயாராக இல்லை. எனவே, தீர்க்கதரிசன வரம் தேவை. மோசே உரத்த குரலில், "கர்த்தருடைய மக்கள் எல்லாரும் தீர்க்கதரிசிகளாக இருந்திருந்தால், கர்த்தர் தம்முடைய ஆவியை அவர்கள்மேல் வைப்பாரா! (எண்கள் 11:29).

இந்த "தீர்க்கதரிசன ஆவி" மூலம் முழு பைபிளும் நமக்கு வந்துள்ளது. கடவுள் எப்பொழுதும் தம் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு தெளிவற்ற சான்றுகளை அளித்துள்ளார்: "உங்களில் ஒரு தீர்க்கதரிசி இருந்தால், கர்த்தராகிய நான் அவருக்கு தரிசனத்திலும் சித்தத்திலும் என்னைத் தெரியப்படுத்துவேன்.

கனவில் அவனிடம் பேசு" (எண் 12:6). தீர்க்கதரிசிகளின் செய்திகளைக் கேட்பதிலும் அவற்றைக் கேட்பதிலும் தான் ஆன்மீக வளம் தங்கியுள்ளது.

ஒரு காலத்தில் யூதாவின் ராஜா ஒரு பயங்கரமான தேசிய ஆபத்தை எதிர்கொண்டார். அவனது பாதுகாப்பற்ற அரசை தாக்க எதிரி மன்னர்கள் தயாராகி கொண்டிருந்தனர். ஆனால் யோசபாத் இந்த வார்த்தைகளால் மக்களை உற்சாகப்படுத்தினார். "உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரை விசுவாசி, அப்பொழுது நிலைநிறுத்தப்படுவீர்கள்; அவருடைய தீர்க்கதரிசிகளை நம்புங்கள், அதனால் நீங்கள் செழிப்பீர்கள்" (2 நாளாகமம் 20:20). போரின் விளைவு? "அவர்கள் பாடி துதிக்க ஆரம்பித்தபோது, யூதாவுக்கு விரோதமாக வந்த அம்மோன், மோவாப், சேயீர் மலை ஆகிய ஜனங்களுக்கு விரோதமாக கர்த்தர் பதுங்கியிருப்பவர்களை அனுப்பினார். அவர்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டனர்... அனைவரும் மற்றொருவரை அழிக்க உதவினார்கள்" (வசனம் 22,23).

இந்த அருமையான தீர்க்கதரிசன பரிசு வெளிப்படுத்துதல் 19:10 இல் "இயேசுவின் சாட்சி" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இயேசு தான் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு தீர்க்கதரிசியின் ஊழியத்தின் மூலம் தம் மக்களுடன் தொடர்பு கொள்கிறார். கடவுளின் திட்டத்தில் அத்தகைய மரியாதைக்குரிய இடம் என்பது ஒருவர் தேடி விண்ணப்பிக்கும் "வேலை" அல்ல

"கடவுள்... பல்வேறு காலங்களிலும் பலவிதமான முறைகளிலும்... தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் கடந்த காலங்களில் பேசினார்" (எபிரேயர் 1:1) என்று பைபிள் சொல்கிறது. அவர் வெறும் மேய்ப்பனாக இருந்தபோது மோசேயை தன் தீர்க்கதரிசியாக அழைத்தார் (யாத்திராகமம் 3:1-10). அவர் குழந்தையாக இருந்தபோது சாமுவேலை அழைத்தார் (1 சாமுவேல் 3:1-11). அவன் தன் தந்தையின் ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த போது தாவீதை அழைத்தான் (1 சாமுவேல் 16:4-13). அவர் ஆலயத்தில் ஒரு தரிசனத்தின் மூலம் ஏசாயாவை அழைத்தார் (ஏசாயா 6:1-8). அவர் பிறப்பதற்கு முன்பே எரேமியாவை "பணித்தார்" (எரேமியா 1:4).

தீர்க்கதரிசனத்தின் பரிசு இன்றும் உயிருடன் இருக்கிறதா?

இந்த பரிசு கடைசி நாட்களில் தம்முடைய மக்களுக்கு மீட்டெடுக்கப்படும் என்று கடவுள் வாக்குறுதி அளித்துள்ளார். வெளிப்படுத்துதலில், கடவுளின் உண்மையான மக்கள் ஒரு "பெண்" மூலம் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள், அவர் "டிராகனின்" கோபத்தை கடினப்படுத்த வேண்டும், சாத்தான் என அடையாளம் காணப்படுகிறார். கடைசி நாட்களில் அவளைப் பின்தொடர்பவர்களின் கடைசி "மீதமுள்ளவர்கள்" அவர்களுடன் "போர் செய்ய" செல்லும்போது "டிராகனின்" மோசமான கோபத்தை கடினமாக்குவார்கள்; ஆனால் நற்செய்தி என்னவென்றால், அவர்கள் "இயேசு கிறிஸ்துவின் சாட்சியைப் பெறுவார்கள்", இது "தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவி" (12:17; 19:10) என வரையறுக்கப்படுகிறது.

இந்த பணிக்கு நவீன யுகத்தில் கடவுள் தேர்ந்தெடுத்தவர்களில் ஒருவர் எலன் ஜி. வைட். அவர் 1915 இல் இறந்தாலும், அவரது செய்திகள் அவரது புத்தகங்களில் வாழ்கின்றன, அவை சுமார் 60 எண்ணிக்கையில் உள்ளன. அவரது மொத்த எழுத்துக்கள் 100,000 பக்கங்கள், 25,000,000 வார்த்தைகள். அனைத்து வரலாற்றிலும் மிகச் சிறந்த பெண் எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். கிறிஸ்துவின் படிக்கல் என்ற ஒரு தொகுதி 100க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இன்னும் பல பரவலாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இந்தியாவில் கிடைக்கின்றன.

அவர் மூன்று வருட பள்ளிப்படிப்பைக் கொண்ட ஒரு தாழ்மையான பெண்மணி, இருப்பினும் அவரது எழுத்துக்கள் எல்லா இடங்களிலும் மரியாதைக்குரியவை. பல இந்திய தத்துவவாதிகள் அவளை ஒரு "மாயவாதி" என்று கூறுவார்கள், ஏனென்றால் அவள் பரலோக மனிதர்கள் அவளுடன் பேசிய தரிசனங்களைப் பார்த்தாள் மற்றும் ஆன்மீக உண்மைகளை வெளிப்படுத்தினாள். ஆனால் அவள் பொதுவாக "மிஸ்டிக்" என்று நினைப்பதை விட மிக அதிகமாக இருந்தாள், ஏனென்றால் அவளுடைய வாழ்க்கை மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்ய அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. அவள் தனக்கான ஆன்மீக வளர்ச்சியை நாடவில்லை. அவள் பார்வையில் கண்டதை மற்றவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தினாள். இரகசிய ஞானமோ அறிவுறுத்தலோ இல்லை - அனைத்தும் சூரிய ஒளியைப் போல திறந்திருந்தன. அவருடைய வார்த்தையின் வெளிப்பாட்டின் மூலம் கடவுளை தனிப்பட்ட முறையில் அறிந்துகொள்ள மக்களை வழிநடத்துவதே அவளுடைய இதயப் பாரம்.

எலன் ஓயிட்டின் இயல்பான மனித அறிவு

அவளுடைய தரிசனங்களில் ஒன்றின் சுருக்கமான உதாரணம் போதுமானது. ஜூன் 6, 1863 அன்று, ஒரு பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில், அந்த நேரத்தில் முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ ஊழியத்தின் ஒரு அம்சம் - ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை பற்றிய ஒரு பார்வை அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. உண்மையில், அன்றைய பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்கள், நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கு சிகிச்சையளிப்பதற்கான பகுத்தறிவு, பொது அறிவு முறைகள் பற்றி எதுவும் தெரியாமல் இரத்தம் மற்றும் கலோமெல் போன்ற விஷங்களை அறியாமல் நம்பியிருந்தனர். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எலன் வைட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தரிசனம், அவளது நாளின் மருத்துவர்களை விட பல தசாப்தங்களுக்கு முன்பே குணப்படுத்தும் ஊழியத்தின் பரந்த கொள்கைகளை அவளுடைய மனதிற்குத் திறந்து வைத்தது.

அந்த பார்வையின் சூழ்நிலைகளின் ஒரு கணக்கு இங்கே:

அனைவரின் கண்களும் சற்றுக் கட்டமைக்கப்பட்ட முப்பத்தைந்து வயதுப் பெண்மணியின் மீது தீவிர கவனம் செலுத்தியிருந்தன... அர்ப்பணிப்புடன் தன் கணவன் ஜேம்ஸுக்கு அருகில் மண்டியிட்டு வலது கையை அவன் தோளில் மெதுவாக ஊன்றினாள். திறந்த கண்களுடன், அவள் தூரத்தை வெறித்துப் பார்த்தாள், எப்போதாவது ஒரு பழக்கமான முகத்தை அங்கீகரிப்பது போல் சிரித்தாள், பின்னர் மீண்டும் ஆழ்ந்த, அர்ப்பணிப்பு செறிவு தருணங்களை பிரதிபலிக்கிறாள். ஒரு முழு நாற்பத்தைந்து நிமிடங்கள் அவள் அங்கேயே இருந்தாள். ஒரு கண்ணுக்கு தெரியாத சக்தியுடன் தொடர்பு கொண்டாள். திடீரென்று அறையை நிரப்பிய விவரிக்க முடியாத கம்பீரத்தை எதுவும் தொந்தரவு செய்ய முடியாது என்று தோன்றியது, எல்லா பூமிக்குரிய செல்வாக்கிலிருந்தும் எலனைக் காப்பாற்றியது. பிறகு வந்தபடியே அமைதியாகப் போய்விட்டது. அவள் முகம் தளர்ந்த நிலையில்... நாற்பத்தைந்து நிமிட மௌனத்திற்குப் பிறகு பார்வை இறுதியாக முடிந்தது.

நவீன வாசகருக்கு ஆர்வமாக இருப்பது உடல்நலம் மற்றும் குணப்படுத்துதல் குறித்த ஆரம்பகால தரிசனங்களின் உள்ளடக்கம். அவள் கண்டாள்:

(தி) புற்றுநோய் ஒரு "கிருமியால்" ஏற்படுகிறது, மற்ற முறைகளில் இறைச்சி சாப்பிடுவதன் மூலம் பரவுகிறது. "வைரஸ்" என்ற வார்த்தை அவரது நாளில் அறியப்படவில்லை, ஆனால் இன்று புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானிகள் அவரது வார்த்தைகளை உண்மை என்று நிரூபித்துள்ளனர்.

டாக்டர். லூட்விக் கிராஸ் கூறுகிறார்: "பரிசோதனை தரவுகள் அதிகமாக குவியத் தொடங்கின, அவை அனைத்தும் இல்லாவிட்டாலும், வைரஸ்களால் வீரியம் மிக்க கட்டிகள் ஏற்படக்கூடும். இவ்வாறு, பல்வேறு உருவவியல் மற்றும் பல்வேறு வகையான விலங்குகளில் உள்ள வீரியம் மிக்க கட்டிகள் ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர்களுக்கு வடிகட்டப்பட்ட சாறுகள் மூலம் பரவுகின்றன (ஜர்னல் ஆஃப் தி அமெரிக்கன் மெடிக்கல் அசோசியேஷன், டிசம்பர் 1956).

அமெரிக்கன் நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் ஹெல்த், மேரிலாந்தில் உள்ள தொற்று நோய்களின் ஆய்வகத்தின் தலைவர் டாக்டர் ராபர்ட் ஜே. ஹூபின்னர் கூறுகிறார்: "மனிதர்களின் புற்றுநோய்கள் வைரஸ்களால் ஏற்படுகின்றன என்பதில் நம் மனதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. இந்த அளவிற்கு, அவை வெறுமனே தொற்று நோய்கள்" (நியூஸ்வீக், மார்ச் 27, 1961).

இந்நூலின் ஆசிரியர் சைவ சமயத்தவர் என்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்!

(B) எலன் வைட் 1863 இல் காட்டப்பட்டது, "புகையிலை என்பது மிகவும் வஞ்சகமான மற்றும் வீரியம் மிக்க விஷம், இது உடலின் நரம்புகளில் ஒரு உற்சாகமான, பின்னர் செயலிழக்கச் செய்யும் விளைவைக் கொண்டுள்ளது. இது மிகவும் ஆபத்தானது, ஏனெனில் கணினியில் அதன் விளைவுகள் மிகவும் மெதுவாகவும், முதலில் உணரக்கூடியதாகவும் இல்லை. இந்த ஸ்லோ பாய்சனால் திரளான மக்கள் தங்களைத் தாங்களே கொன்றுவிட்டனர்.

நுரையீரல் கோளாறுகளால் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளிகளுக்கு சிகரெட் புகைப்பதை மருத்துவர்கள் வழக்கமாக பரிந்துரைக்கும் நேரத்தில் இது அவளுக்குத் தெரியவந்தது! இப்போது, ஏறக்குறைய நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, விஞ்ஞானம் பிடிக்கிறது. நடைமுறையில் அனைத்து புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானிகளும் மருத்துவர்களும் புகையிலையின் பயன்பாட்டில் உள்ள ஆபத்தை உணர்ந்துள்ளனர். நுரையீரல் புற்றுநோயானது வட அமெரிக்காவில் வருடத்திற்கு சுமார் 300,000 பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கொல்கிறது, மேலும் இந்த ஆபத்தான புள்ளிவிவரங்களை இந்தியா வேகமாகப் பிடிக்கிறது.

(வ) எலன் ஓயிட் மதுபானம் அல்லது புகையிலையின் பயன்பாடு மூளையின் உணர்திறன் நரம்புகளை அழித்து, உணர்திறனை முடக்குகிறது என்று காட்டப்பட்டது. பகுத்தறிவு செயலிழந்தது, புத்தி மந்தமானது, விலங்கு, உணர்ச்சிகள் உற்சாகமடைகின்றன, பின்னர் மிகவும் இழிவான குணத்தின் குற்றங்களைப் பின்பற்றுகின்றன.

ஒரு நவீன அறிக்கை கூறுகிறது: ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு நபர் ஒரு சில மது பானங்களை எடுத்துக்கொள்கிறார் - ஒரு சில பீர் அல்லது காக்கெய்ல் கூட - அவர் தனது மூளையை நிரந்தரமாக சேதப்படுத்துகிறார், ஒருவேளை அவரது இதயம் மற்றும் கல்லீரலையும் சேதப்படுத்துகிறார். (Dr. Melvin H. Knisely, Medical University of South Carolina, Listen Magazine, டிசம்பர் 1969).

மிகவும் மிதமான சமூகக் குடிகாரர் கூட ஒவ்வொரு முறை குடிக்கும் போது மூளையின் செல்களைக் கொன்றுவிடுகிறார் என்பதை அறிவியல் இப்போது நிரூபிக்கிறது.

(ஈ) எலன் ஓயிட், "பணக்காரமான, ஆரோக்கியமற்ற உணவு" மது போன்ற தூண்டுதல்களுக்கான விருப்பத்தை உருவாக்குகிறது என்று காட்டப்பட்டது. "தங்கள் இரவு உணவு மேசையில் ஓயின் அல்லது மதுபானங்களை வைப்பதில் தவறு செய்யாத பலர் தங்கள் மேசையில் உணவை ஏற்றுவார்கள், இது அத்தகைய தாகத்தை உருவாக்குகிறது.

சோதனையை எதிர்க்கும் வலுவான பானம் கிட்டத்தட்ட சாத்தியமற்றது.

குடிப்பழக்கம் போன்ற ஒரு மறைக்கப்பட்ட, மரியாதைக்குரிய ஆதாரம் இங்கே உள்ளது.

எலிகள் ஆரோக்கியமான உணவை உண்ணும் போது மது அருந்துவதில் விருப்பம் இல்லை என்பதை நவீன அறிவியல் சோதனைகள் இப்போது நிரூபிக்கின்றன. ஆனால் எலிகள் மசாலா, காபி, காண்டிமென்ட்கள் மற்றும் சர்க்கரையுடன் கூடிய நவீன குப்பை உணவுகளை உண்ணும், சுத்தமான தண்ணீருக்கு பதிலாக பத்து சதவீத ஆல்கஹால் கரைசலைத் தேர்ந்தெடுக்கும். பின்னர், அவர்கள் மீண்டும் ஆரோக்கியமான உணவை உண்ணும்போது, அவர்கள் மது அருந்துவதை நிறுத்திவிட்டு, சுத்தமான தண்ணீரை விரும்புகிறார்கள்.

(இது) 1863 ஆம் ஆண்டு தரிசனத்தில் எலன் வைட் காட்டப்பட்டது, "இரத்தம் (இறைச்சியில் உள்ள) மற்றும் விலங்குகளின் கொழுப்பு இரண்டும் ஒரு ஆடம்பரமாக உட்கொள்ளப்படுகின்றன, ஆனால் இவற்றை உண்ணக்கூடாது என்று இறைவன் சிறப்பு வழிமுறைகளை வழங்கினார். ஏன்? ஏனெனில் அவற்றின் பயன்பாடு மனித அமைப்பில் இரத்தத்தின் நோயுற்ற மின்னோட்டத்தை உருவாக்கும். இறைவனின் விசேஷ வழிமுறைகளை அலட்சியம் செய்வது மனிதர்களுக்கு பல்வேறு சிரமங்களையும் நோய்களையும் கொண்டு வந்துள்ளது.

இன்று, இருதய நோய்களின் அதிகரிப்பு மற்றும் பலர் மாரடைப்பு மூலம் தங்கள் "பரலோக வயிற்றுக்கு" முன்கூட்டியே செல்வதால், மருத்துவத் தொழில் விழித்தெழுந்துள்ளது. டாக்டர். டபிள்யூ. ஏ. தாமஸ், "ஒரு சைவ உணவு நமது தீரோம்போ-எம்போலிக் நோய்களில் 90 சதவிகிதம் (நரம்புகள் மற்றும் தமனிகளில் உறைதல்) மற்றும் 97 சதவிகிதம் கரோனரி அடைப்பைத் தடுக்கும்" என்று கண்டறிந்தார் (ஜர்னல் ஆஃப் தி அமெரிக்கன் மெடிக்கல் அசோசியேஷன், ஜூன் 3, 1961). விலங்கு கொழுப்புகள் பிரச்சனை, மேலும் அதிக சர்க்கரை.

(கூடு) எலன் ஓயிட்டின் நாளில், சுற்றுச்சூழலைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை - நச்சுத்தன்மை மற்றும் நமது வாழ்விடத்தை அழிக்கும் பயங்கரமான ஆபத்து. ஆனால் அவளுடைய தொலைநோக்குப் பார்வை நமது நவீன நகர்ப்புற பிரச்சனைகளை முன்னறிவித்தது: "எதிர்காலத்தில், நகரங்களில் உள்ள பொருட்களின் நிலை மேலும் மேலும் ஆட்சேபனைக்குரியதாக வளரும்.... சுகாதாரக் கண்ணோட்டத்தில், நகரங்களின் புகை மற்றும் தூசி மிகவும் ஆட்சேபனைக்குரியது. பலர் நகரங்களில் இருக்குமாறு கெஞ்சுவார்கள், ஆனால் தீமையின் காட்சிகளையும் ஒலிகளையும் தவிர்க்க விரும்பும் அனைவரும் நாட்டிற்குச் செல்லும் காலம் வரும்; ஏனெனில் அக்கிரமமும் ஊழலும் பெருகி நகரங்களின் வளிமண்டலமே மாசுபட்டதாகத் தோன்றும். சாத்தான்...வளிமண்டலத்தை விஷமாக்குகிறான்.

கல்கத்தா, பம்பாய், டெல்லி அல்லது ஆயிரம் பெரிய நகரங்களுக்குச் சென்றுள்ள எவரும், இந்த நூறு ஆண்டுகள் பழமையான வார்த்தைகள் இப்போது எவ்வளவு சோகமாக உண்மையாகிவிட்டன என்பதைப் பார்ப்பார்கள்.

மனித மூளை மற்றும் நரம்புகளில் மின்சாரம் தொடர்பாக எலன் வைட்டிற்கு வழங்கப்பட்ட மற்றொரு அற்புதமான நுண்ணறிவை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவள் காலத்தில் இது முற்றிலும் அந்நிய யோசனை:

(g) அவள் காட்டினாள்: முழு அமைப்புடன் தொடர்பு கொள்ளும் மூளை நரம்புகள் மட்டுமே சொர்க்கம் மனிதனுடன் தொடர்பு கொள்ளவும், அவனது உள்ளான வாழ்க்கையை பாதிக்கவும் முடியும். நரம்பு மண்டலத்தில் உள்ள மின் நீரோட்டங்களின் சுழற்சியைத் தொந்தரவு செய்வது முக்கிய சக்திகளின் வலிமையைக் குறைக்கிறது, இதன் விளைவாக மனதின் உணர்திறன் குறைகிறது.

நவீன அறிவியல் என்ன சொல்கிறது? 1929 ஆம் ஆண்டு வரை, டாக்டர் ஹான்ஸ் பெர்கர் அந்த யோசனையை முன்வைக்கும் வரை, மின்சாரம் மனிதனின் முக்கிய சக்தி என்று எந்த விஞ்ஞானியும் முன்வைக்கவில்லை. ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு டாக்டர் சார்லஸ் மேயோ அவரை ஆதரித்தார். மூளையின் செயல்பாட்டிற்கு நிமிட மின் கட்டணம் இன்றியமையாதது என்று இப்போது விஞ்ஞான வட்டாரங்களில் பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இயற்பியல் உலகத்தைப் பற்றிய அனைத்து அறிவும் இன்று விஞ்ஞானிகளால் கருத்தரிக்கப்பட்டு, மின்காந்தக் கோட்பாட்டில் தங்கியுள்ளது. இந்த அற்புதமான அலைகள் மனித உடலில் உள்ளன மற்றும் இதயம் மற்றும் நரம்புகளின் முக்கிய சக்தியாகும். எலக்ட்ரிக்ஸ் பேஸ்செட்டர்கள் இப்போது உள்வைப்புகளாகவும், இதயத்திற்கு மின் தூண்டுதல்களாகவும் பொதுவானவை.

நாளைய நாளிதழாக அப்-டு-டேட்

இது எலன் ஜியின் பன்முகத் தீர்க்கதரிசன வாழ்க்கையின் ஒரு விளக்கக் களம் மட்டுமே. வெள்ளை. உலகெங்கிலும் உள்ள ஆறு மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் அவரது எழுத்துக்களை ஏன் ஈர்க்கிறார்கள் என்பதை விளக்க இது உதவுகிறது. "கடைசி நாட்களில், நான் மாம்சமான அனைவரின் மீதும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன் என்று கடவுள் கூறுகிறார்: உங்கள் மகன்களும் உங்கள் மகள்களும் தீர்க்கதரிசனம் சொல்வார்கள்" என்று பைபிள் வாக்குறுதியின் நவீனகால நிறைவேற்றமாக அவர்கள் கருதுகின்றனர். (அப்போஸ்தலர் 2:17)*.

ஊட்டச்சத்து, மருத்துவ அறிவியல், கல்வி முறைகள், சமூக உறவுகள், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில், எலன் ஓயிட்டின் எழுத்துக்கள் அவரது காலத்தை விட மிகவும் முந்திய கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ளன. அவரது புத்தகங்கள் உலகளவில் அதிக மதிப்பைப் பெற்றுள்ளன.

ஆனால் அவரது எழுத்துக்கள் பைபிளின் இடத்தைப் பெறவில்லை. மாறாக, அவர்கள் விசுவாசத்தை பைபிளிடம் செலுத்துகிறார்கள். அவற்றைப் படிப்பது பைபிளின் மேல் ஒரு அன்பையும், தம்முடைய ஒரே குமாரனை விசுவாசிக்கிற எவனும் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனைப் பெறும்படிக்கு, உலகை நேசித்த தேவன்மீது அதிக அன்பை உண்டாக்குகிறது.

*

நிச்சயமாக, கடவுள் இன்றுவரை இருக்கிறார், அவருடைய மக்களுக்குத் தனது ஆலோசகர்களைத் தொடர்புகொள்வதற்காக தீர்க்கதரிசிகளைத் தொடர்ந்து தேர்ந்தெடுப்பார். ஏனென்றால், தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவி பிறருடன் சேர்ந்து, காலத்தின் இறுதி வரை அவருடைய மக்களுடன் வர வேண்டிய ஒரு பரிசு. ஏனென்றால், "தரிசனம் இல்லாத இடத்தில் மக்கள் அழிந்துபோவார்கள்" நீதிமொழிகள் 29:18. மேலும், எல்லாக் காலங்களிலும் எப்பொழுதும் நடந்தது போல், நவீன தீர்க்கதரிசிகள் பொதுவாக இகழ்ந்து நம்பப்படுவார்கள். "ஒரு தீர்க்கதரிசிக்கு தன் நாட்டில் மரியாதை இல்லை என்று இயேசு தாமே சாட்சி கொடுத்தார்" யோவான் 4:44. இருப்பினும், பைபிள் கூறுகிறது: "அவருடைய தீர்க்கதரிசிகளை நம்புங்கள், அதனால் நீங்கள் செழிப்பீர்கள்" 2 நாளாகமம் 20:20. "தீர்க்கதரிசனங்களை வெறுக்காதே,

எல்லாவற்றையும் நிரூபிக்கவும்; 1 தெசலோனிகேயர் 5:20, 21 அவர்கள் இந்த வார்த்தையின்படி பேசவில்லை என்றால், அவர்களில் வெளிச்சம் இல்லாததால் தான்." ஏசாயா 8:20. கடைசி நாட்களில், "மாம்சமான எல்லார்மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்; உங்கள் குமாரரும் உங்கள் குமாரத்திகளும் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பார்கள், உங்கள் முதியவர்கள் கனவுகளைக் காண்பார்கள், உங்கள் வாலிபர்கள் தரிசனங்களைக் காண்பார்கள்" ஜோயல் 2:28. எனவே, நம் காலத்தில் உண்மையான தீர்க்கதரிசிகள் இருக்கிறார்கள், இருப்பார்கள். எவருடைய வெளிப்பாடுகள் பரீட்சையில் சித்தியடைகின்றனவோ அவர்களே உண்மையானவர்கள்.

அத்தியாயம் இருபத்து-மூன்று

இயேசுவின் மாபெரும் எதிரி எப்படி பலரை ஏமாற்றினார்

"எனது நண்பரின் பணியிலிருந்து ஒரு வேலைக்காரப் பெண், அவர்கள் இங்கு (அமெரிக்கா) மறுமலர்ச்சிப் பிரசங்கத்தில் கலந்துகொண்டதன் விளைவாக அவள் ஒரு பைத்தியக்கார புகலிடத்திற்கு அனுப்பப்பட வேண்டியிருந்தது. நரக நெருப்பு மற்றும் கந்தகத்தின் அளவு அவளுக்கு மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. (விவேகானந்தர்).

"ஒரு (கிறிஸ்தவ) போதகர் நித்திய நரகத்தின் சித்திரவதைகளை எவ்வளவு அதிகமாக சித்தரிக்க முடியும் - அங்கு எரியும் நெருப்பு, கந்தகம், மரபுவழிகளில் அவரது நிலை உயர்ந்தது" (விவேகானந்தர்).

நித்தியமாக எரியும் நரக நெருப்பைப் பற்றிய இந்த போதனை, ஹிட்லர் அல்லது ஸ்டாலினை விட கடவுள் தொலைந்து போனவர்களை முடிவில்லாமல் கொடுமையாக சித்திரவதை செய்கிறார், உண்மையில் பல "கிறிஸ்தவ" சுவீசேஷகர்களால் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. விவேகானந்தர் சொல்வது மிகவும் சரி - 18 மற்றும் 19 இல் பல நூற்றாண்டுகளாக, ஒரு "கிறிஸ்தவ" போதகர் என்ற நற்பெயர் உயர்ந்தது, ஏனெனில் இந்த சித்திரவதையின் இரத்தத்தை உறைய வைக்கும் விளக்கங்களால் அவர் கேட்பவர்களை பயமுறுத்தினார். கடவுளும் புனிதர்களும் இந்த பயங்கரமான காட்சியை மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவிப்பதாக அவர் சித்தரித்தார். இந்த "சுவீசேஷம்" பலரை பைத்தியக்கார புகலிடத்திற்கு அனுப்பியது.

ஆனால் விசித்திரமான புதிர் என்னவென்றால், இந்த போதனை பைபிளில் காணப்படவில்லை, அல்லது இயேசு ஒருபோதும் பிரசங்கிக்கவில்லை. அவரது உண்மையான சூழலில் புரிந்து கொள்ளப்பட்ட அவர், மக்கள் தம்மைப் பின்தொடர்ச் செய்வதற்கு அவர் ஒருபோதும் பலத்தையோ அல்லது பயங்கரவாதத்தையோ தூண்டுதலாகப் பயன்படுத்தவில்லை. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம், முடிவில்லா சித்திரவதை அல்ல என்று போதித்தார்; "தேவன் உலகத்தில் மிகவும் அன்பு கூர்ந்தார், அவர் தம்முடைய குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல், நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளினார்" (ரோமர் 6:23; யோவான் 3:16). முழு பிரபஞ்சமும் வலி மற்றும் துக்கத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுபடும் என்று பைபிள் தெளிவாகக் கற்பிக்கிறது: "இனி மரணம் இருக்காது, துக்கமோ, அழகையோ, வேதனையோ இருக்காது: முந்தையவைகள் கடந்துவிட்டன" (வெளிப்படுத்துதல் 21:4).

விவேகானந்தரை மிகவும் நியாயமாக வெறுப்பதையச் செய்து, கோடிக்கணக்கான இந்துக்களை பைபிளின் உண்மையான போதனைகளிலிருந்து விலக்கிய "சுவீசேஷகர்களின்" பிரசங்கத்தில் இந்த அசுரத்தனமான சத்தியத் திரிபு எவ்வாறு கால் பதிக்க முடிந்தது?

பதில் என்னவென்றால், ஆண்டுகிறிஸ்ட் என்று அழைக்கப்படும் கிறிஸ்துவின் பெரிய எதிரியின் தரப்பில் தவறான போதனைகள் இயேசுவுக்கு தவறாகக் கூறப்பட்டதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

சிக்கலைப் புரிந்துகொள்வது எளிது

உங்கள் முழு வாழ்க்கையும் தேவைப்படுபவர்களுக்கு உதவுவதற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம், மேலும் உங்கள் குணம் நேர்மையாகவும் மரியாதைக்குரியதாகவும் இருந்தது. சில பொல்லாத எதிரிகள் உங்களைப் போல் ஆள்மாறாட்டம் செய்து, உங்களைப் போலவே ஆடை அணிந்து, உங்கள் குரலையும் நடத்தையையும் பின்பற்றக் கற்றுக் கொண்டு, உங்கள் நண்பர்களிடம் பயங்கரமான விஷயங்களைச் சொல்லி, உங்களைப் போல் நடித்து, உங்கள் நண்பர்களுக்கு முற்றிலும் தவறான எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வீர்.

அதற்கு நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? நீங்கள் உங்கள் எதிரியைக் கொன்றால், நீங்கள் ஒரு கொலைகாரனாகக் கண்டிக்கப்படுவீர்கள். நீங்கள் செய்யக்கூடிய ஒரே மரியாதையானது உண்மையை உங்கள் நண்பர்களுக்கு முன் வைத்து, அவர்கள் ஒரு பொல்லாத வஞ்சகத்தால் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டதை அவர்களுக்கு நிரூபிப்பதாகும். ஒவ்வொரு நேர்மையான நபரும் பின்னர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் உண்மையை நம்புவார்கள்.

மில்லியன் கணக்கான மக்களுக்கு அவரை தவறாக சித்தரித்த ஒரு எதிரியும் இயேசுவுக்கு உண்டு. இந்த எதிரி, ஆண்டுகிறிஸ்ட், பூமியில் அழிவை உண்டாக்கினான். இயேசுவை தவறாக சித்தரிப்பது அல்லது சிதைப்பது என்பது உலகத்திற்கு சாத்தியமான மிகக் கொடூரமான ஏமாற்றமாகும், ஏனென்றால் அவர் உலகின் உண்மையான இரட்சகர். நாம் பார்ப்பது போல், அவர் இந்த பெரிய எதிரியின் வருகையை முன்னறிவித்தார் மற்றும் நம்மை எச்சரித்தார்.

லட்சக்கணக்கான மக்கள் இயேசுவை மிகவும் விரும்புவதாகச் சொல்கிறார்கள், குறிப்பாக அவருடைய மலைப்பிரசங்கம். ஆனால், "கிறிஸ்தவம்" என்ற இந்த பல்வேறு திரிபுகளால் அவர்கள் பார்த்ததை அவர்கள் விரும்புவதில்லை. ஆனால் யாரும் ஏமாற்றப்பட வேண்டியதில்லை, ஏனென்றால் ஒவ்வொரு நேர்மையான நபருக்கும் உண்மை தெளிவாகத் தெரியும்.

ஆண்டுகிறிஸ்ட் இந்தியாவிற்கு வந்தாரா?

1608 இல் சூரத்தில் தன்னை நிறுவிய கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நாட்களில் இருந்து இந்தியாவில் இந்த ஏமாற்று வேலை செய்தது. இந்த வியாபாரிகள் "கிறிஸ்தவர்கள்" என்ற நற்பெயரைக் கொண்டிருந்த ஒரு நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள், ஆனால் இவர்கள் இயேசுவை உண்மையாக பின்பற்றுவவர்கள் அல்ல. உண்மையில், அவர்கள் 50 ஆண்டுகளாக ஒரு "சாப்ளின்" பெயரைக் கூட பரிந்துரைக்கவில்லை, ஆன்மீக விஷயங்களில் அவர்களின் ஆர்வமின்மையைக் காட்டுகிறது. ஆப்பிரிக்காவில் அருவருப்பான அடிமை வியாபாரம் மற்றும் "கிறிஸ்தவர்கள்" என்ற தவறான நற்பெயரைக் கொண்ட மக்களால் இழைக்கப்பட்ட பல அநீதிகளின் சோகமான நாட்கள் அவை.

கடைசியாக "சாப்ளின்கள்" வந்தபோதும், அவர்கள் இந்தியர்களுக்கு இயேசுவின் நற்செய்தியை அறிவிக்க தடை விதிக்கப்பட்டது, மேலும் மிஷனரிகள் தங்கள் நிறுவனத்தின் பிராந்தியத்தில் இயேசுவின் நற்செய்தியை அறிவிக்க ஆங்கிலேயர்களுக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆனது. கடவுளற்ற ஐரோப்பியர்களின் குடிப்பழக்கம், ஒழுக்கக்கேடு மற்றும் பொதுவான சீரழிவு ஆகியவை இயேசுவை அறிவிக்கும் வேலையை மிகவும் கடினமாக்கியது. "கிறிஸ்தவ மதம்" இத்தகைய தீய நடத்தையை உருவாக்கியது என்று உள்ளூர் மக்கள் இயல்பாகவே கருதினர்.

16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேசுயிட்களின் வருகையும் இந்தியாவிற்கு இந்த சிதைவின் வேலையைக் காட்டியது.

"கிறிஸ்தவம்" என்று கூறப்படும் மனிதாபிமானமற்ற துன்புறுத்தல்கள்

இயேசுவின் தூய போதனைகளின் இந்த பயங்கரமான திருப்பத்திற்கு கோவாவில் விசாரணைகள் தெளிவான எடுத்துக்காட்டுகள். இந்த விசித்திரமான முரண்பாட்டை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? இந்த சாபத்தை உண்டாக்கிய இயேசுவின் போதனையில் ஏதேனும் தீமை, சில விஷம் உள்ளதா? மரம் கெட்டதா, கெட்ட கனிகளைத் தருகிறதா? பலர் மேலோட்டமாக அவ்வாறு கருதுகின்றனர், மேலும் அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். ஆனால் உண்மையைக் கண்டறிய நாம் ஆழமாகப் பார்க்க வேண்டும்.

இயேசுவின் புகழ்பெற்ற மலைப் பிரசங்கத்தை மில்லியன் கணக்கான மக்கள் விரும்பினாலும், அவருடைய இரண்டாவது மலைப் பிரசங்கத்தை அவர்கள் புறக்கணிக்கக்கூடாது. ஆனால் அவர்கள் பெரும்பாலும் இதைப் பற்றி அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். இது அவரது சீடர்களுக்கு ஒலிவ மலையில் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த பிரசங்கத்தில் அவர் தனது எதிரியான அந்திக்கிறிஸ்துவின் இந்த வேலையை அவிழ்க்கிறார். அதைப் பார்ப்போம்:

"அவர் ஒலிவ மலையின் மீது அமர்ந்திருந்தபோது, அவருடைய சீடர்கள் தனிமையில் அவரிடம் வந்து, "எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள், உங்கள் வருகைக்கும், உலகத்தின் முடிவிற்கும் அடையாளம் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். (மத்தேயு 24:3).

அவரது பதிலில், அவர் எதிர்கால நிகழ்வுகளைத் திறக்க திரையை விலக்கி, தனது எதிரியின் வேலையை விவரித்தார்:

யாரும் உங்களை ஏமாற்றாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள். ஏனெனில் பலர் என் பெயரில் வந்து, நானே கிறிஸ்து என்று சொல்வார்கள். மேலும் பலரை ஏமாற்றுவார்கள்... ஏனென்றால், பொய்யான கிறிஸ்துக்களும், கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும் எழுவார்கள், மேலும் பெரிய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காட்டுவார்கள். முடிந்தால், அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை ஏமாற்றுவார்கள். (வசனங்கள் 4, 5, 24).

ஆண்டுகிறிஸ்ட் பற்றி ஜாக்கிரதையாக இருக்கும்படி அவருடைய அப்போஸ்தலர்களும் மக்களை எச்சரித்தார்கள் - கிறிஸ்துவின் பெயரில் வரும் ஒருவர் எதிரிகளால் மக்களை ஏமாற்றி, இயேசுவின் உண்மையான போதனைகளிலிருந்து அவர்களைத் திருப்புவதற்கு அனுப்பப்படுவார். வரலாற்றில் வேறு எந்த பெரிய மதத் தலைவர்களும் எதிரிகளால் இப்படிப்பட்ட ஆள்மாறாட்டம் அனுபவித்ததில்லை. ஒரு புத்தருக்கு எதிரானவர், அல்லது முகமது எதிர்ப்பு அல்லது கிருஷ்ணருக்கு எதிரானவர் என்றுமே இருந்ததில்லை.

ஒரு எதிரி ஏன் இயேசுவை தவறாக சித்தரிக்க மிகவும் உறுதியாக இருந்தான்? அவருடைய எதிரிகளால் கூட அவரில் எந்தத் தவறும் காண முடியவில்லை. இயேசுவில் சாத்தான் குறிப்பாக அஞ்சும் ஏதாவது இருக்கிறதா?

ருசியான, ஆரோக்கியமான உணவுகளில் மரணத்தை உண்டாக்க, அதில் சிறிது ஆர்சனிக் கலந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். சாத்தானின் புத்திசாலித்தனமான முறை, சில உண்மையை எடுத்து அதில் சில பிழைகளை கலப்பது. இதுவே ஏதேன் தோட்டத்தில் அவனது அசல் திட்டமாக இருந்தது, அவன் நம் முதல் தாயான ஏவானை அவள் "தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்" என்று நம்ப வைத்து ஏமாற்றினான்.

நல்லது மற்றும் தீமை" இரண்டும். எதிரி "கிறிஸ்தவத்தை" உள்ளிருந்து கெடுக்க முயன்றதற்கு சில சிறப்புக் காரணம் இருக்கிறது.

அந்திக்கிறிஸ்துவின் சின்னம்

அப்போஸ்தலர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு இந்த ஆண்டுகிறிஸ்ட் வருவார் என்று தெசலோனிக்காவின் மக்களிடம் பவுல் கூறினார்: "நான் சென்றபின், மந்தையைக் காப்பாற்றாத கொடிய ஓநாய்கள் உங்களுக்குள் நுழையும் என்பதை நான் அறிவேன். மேலும், சீஷர்களைத் தங்களுக்குப் பின் இழுத்துச் செல்வதற்கு, உங்களிடத்திலிருந்து மனிதர்கள் எழும்பி, விபரீதமான காரியங்களைப் பேசுவார்கள். ஆகையால், கவனியுங்கள், நினைவில் கொள்ளுங்கள், பல ஆண்டுகளாக நான் ஒவ்வொரு இரவும் பகலும் கண்ணீருடன் எச்சரிப்பதை நிறுத்தவில்லை. (அப்போஸ்தலர் 20:29-31).

தாக்கத்தைப் பெற, இந்த அறிக்கைகளை மீண்டும் பார்ப்போம்:

- தி. "பொய் கிறிஸ்து" என்பது "பொய் கிறிஸ்தவர்கள்" என்றும் பொருள்படும் ஒரு சொல்.
- பி. அவர்கள் "பலரை", மில்லியன் கணக்கானவர்களை ஏமாற்றுவார்கள்.
- ஊ. அவர்கள் தங்கள் வேலையை "என் பெயரில்" செய்வார்கள், இயேசு கூறுகிறார். அதாவது, அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டாலும் அவருக்கு எதிராக செயல்படுவார்கள். அவர்கள் அவருடைய எதிரிக்கு சேவை செய்யும்போது அவருக்கு உண்மையாக இருப்பதாக நினைத்து, தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்ளலாம். நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், "நான் உன்னை ஒருபோதும் அறிந்திருக்கவில்லை" என்று அவர் சொல்வதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்படும் பலரைப் பற்றி இயேசு பேசினார். பசித்தவர்களுக்கு உணவளிக்கவில்லை, தாகத்தில் வாடுபவர்களுக்கு குடிப்பதில்லை, வீடற்றவர்களுக்கு தங்குமிடம் கொடுக்கவில்லை, நிர்வாணமானவர்களுக்கு ஆடைகள் கொடுக்கவில்லை, நோயாளிகள் மற்றும் சிறையில் இருப்பவர்களைப் பார்க்கச் செல்லவில்லை - இவர்களை எல்லாம் அவர் அடையாளம் கண்டுகொள்வதால் வாழ்க்கையின் முடிவில் அவர் இதைச் சொல்வதை அவர்கள் கேட்பார்கள். அவனே. அவர்கள் இயேசுவை தவறாக சித்தரித்து, நேர்மையான மக்களை அவரிடமிருந்து விலக்கினார்கள், அவர்களுடைய ஒரே நம்பிக்கை (மத்தேயு 7:21-23; 25:41-46).
- ஈ. அந்திக்கிறிஸ்துவின் எந்த வடிவத்தாலும் யாரும் ஏமாற்றப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர் இந்த இரண்டாவது மலைப் பிரசங்கத்தை - ஒலிவ மலையை "பார்த்து" செவிசாய்ப்பார் என்றால்.
- இது. இந்த ஏமாற்றுக்காரர்கள் "இயேசு" என்று கூறப்படும் பின்பற்றுபவர்கள் மத்தியில் எழுவார்கள்.
- ஈ. அவர்கள் "வக்கிரமான விஷயங்களை" அதாவது கோணலான விஷயங்களைப் பேசுவார்கள். தொடக்கத்தில் ஏவானை ஏமாற்றிய பாம்பின் கருத்துக்களை இயேசுவின் போதனைகளுடன் இணைத்து விடுவார்கள்.
- ஊ. இந்த "மோசமான ஓநாய்களின்" ஆபத்து மிகவும் பெரியது, பவுல் தனது கவலையில் கண்ணீர் விட்டார். ஒரு பெரியவர் கண்ணீர் விட்டு அழும்போது - ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும்!

ஆனால் பவுல் அதை இன்னும் தெளிவாகக் கூறினார். இந்த ஆண்டுகிறிஸ்ட் தனது போக்கை இயக்காத வரை உலக முடிவு வராதது:

“ஒருவரும் உங்களை எந்த வகையிலும் ஏமாற்ற வேண்டாம்: அந்த நாள் வராதது, முதலில் ஒரு வீழ்ச்சி வருமே தவிர, அந்த பாவ மனிதன் அழிவின் குமாரனாக வெளிப்பட்டான்; கடவுள் என்று அழைக்கப்படும் அல்லது வணங்கப்படும் அனைத்திற்கும் மேலாக தன்னை எதிர்ப்பவர் மற்றும் உயர்த்துபவர்; அதனால் அவர் கடவுளாக கடவுளின் கோவிலில் அமர்ந்து, தன்னை கடவுள் என்று காட்டுகிறார். (2 தெசலோனிகேயர் 2:3,4).

இயேசுவும் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களும் இந்த அந்திக்கிறிஸ்துவின் செயல்பாடுகளை கோடிட்டுக் காட்டவும், அவரைப் பற்றி எச்சரிக்கவும் இவ்வளவு சிரத்தை எடுத்தபோது, அவர் நம்மை ஏமாற்ற அனுமதிக்க வேண்டுமா?

இந்த சக்தி யாராக இருக்க முடியும்?

மீண்டும் பார்ப்போம்:

- தி. இந்த ஆண்டுகிறிஸ்ட் அந்த பிரபலமான "பாவத்தின் மனிதன்", அதாவது, பவுல் ஏற்கனவே எச்சரித்த ஒருவர்.
- பி. இந்த "பாவத்தின் மனிதன்" கடவுளுக்கு மேலாக தன்னை உயர்த்துவதன் மூலம் உண்மையான கடவுளை எதிர்க்கிறான்.
- ஊ. அவர் "கடவுளின் ஆலயத்தில்" தனது இடத்தைப் பிடிக்கிறார், இது இயேசுவைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறி, "கிறிஸ்தவ" என்ற பெயரைக் கொண்ட ஒரு பெரிய தேவாலயத்தில் உள்ளது.
- ஈ. அவர் பூமியில் கடவுள் என்று கூறுகிறார்.

மேலும், இந்த பொல்லாத ஆண்டுகிறிஸ்ட் தனது நாளில் கூட வேலை செய்யத் தொடங்கினார், ஆனால் வேறு சில சக்திகளால் தடுக்கப்பட்டார் என்று பவுல் கூறினார்: "அக்கிரமத்தின் மர்மம் ஏற்கனவே வேலை செய்கிறது: இப்போது அனுமதிப்பவர் மட்டுமே (தடுப்பவர்) தான் இருக்கும் வரை (தடுப்பார்) வழியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது" (வசனம் 7). டேனியல் 7:8 இன் தீர்க்கதரிசனங்களை பவுல் குறிப்பிடுகிறார், இது இயேசு நம்மை "புரிந்துகொள்ள" (மத்தேயு 24:15) வலியுறுத்தினார். மேலும் மக்கள் புரிந்துகொள்ளும்படி பவுல் கற்பித்தார். அந்த தீர்க்கதரிசனங்களில் கிறிஸ்துவின் இந்த எதிரி மறைக்கப்படவில்லை. அவற்றை விரைவில் பரிசீலிப்போம்.

இயேசுவின் ஆரம்பகால சீடர்கள் புறமத ரோமானியப் பேரரசின் கீழ் வாழ்ந்தபோது, அந்தப் பேரரசு தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தனர், ஏனென்றால் அது மறைந்தவுடன், கடவுளின் உண்மையான குழந்தைகளை இன்னும் கொடூரமாக துன்புறுத்தக்கூடிய ஒரு பயங்கரமான சக்தி எழும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

பெரிய ஆண்டுகிறிஸ்ட் எவ்வாறு வளர்ந்தார்?

வெளிப்படுத்துதல் புத்தகம் மேலும் விவரங்களை நிரப்புகிறது. "கிறிஸ்தவ மதத்தின்" இரண்டு எதிர் நிரோடிகள் வரலாறு முழுவதும் பாயும்: (அ) இயேசுவின் தூய, அப்போஸ்தலிக்க போதனைகள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அவருடைய உண்மையுள்ள சீடர்களால் நடத்தப்பட்டது. ஒரு தூய "பெண்" என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது (வெளிப்படுத்துதல் 12:17; 14:12; 19:7,8); (ஆ) "கிறிஸ்தவ" என்று கூறிக்கொள்ளும் ஒரு விசுவாச துரோக சக்தி மற்றவனை ஒடுக்கி அழிக்க முயற்சிக்கும், கருஞ்சிவப்பு நிற மிருகத்தின் மீது அமர்ந்திருக்கும் "வேசியாக" அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது (வெளிப்படுத்துதல் 17:1-6). எதிரிகள் கிறிஸ்துவின் உண்மையான சீடர்களை அந்த 1260 "நாட்கள்" (அதாவது வருடங்கள்) "வனாந்தரத்திற்கு" விரட்டுவார்கள், அவர்களை துன்புறுத்தவும் அவர்களை அழிக்கவும் முயற்சி செய்வார்கள் (வெளிப்படுத்துதல் 12:6,13). ஆனால் இன்னும் மோசமான விஷயம் என்னவென்றால், கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அவரது ஏமாற்று ஆள்மாறாட்டம், பூமியில் ஒரு மனிதனை அவருடைய "விகார்" என்று கூறி, தூய நற்செய்தியை சிதைக்க முற்படுவது.

என்ன நடந்தது என்பது மிகவும் சுவாரஸ்யமானது. தேசங்கள் மற்றும் உலக வல்லரசுகளின் இயக்கங்களுக்கு மேலேயும் அதற்கு அப்பாலும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நன்மைக்காக ஆட்சி செய்யும் இறையாண்மையுள்ள கடவுளின் சிம்மாசனம் உள்ளது. வரலாறு கடவுளுக்கு வெற்றி, எதிரிக்கு தோல்வி என்ற மாபெரும் உச்சக்கட்டத்தை நோக்கி நகர்கிறது. டேனியல் மற்றும் வெளிப்படுத்துதல் பற்றிய இந்த தீர்க்கதரிசனங்களின் தெளிவான நிறைவேற்றத்தை இது விவரிக்கிறது.

சிதைந்து கொண்டிருந்த புறமத ரோமானியப் பேரரசின் இடிபாடுகளில் இருந்து ஒரு புதிய உலக வல்லரசு எழுந்தது, அது ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயம் என்று கூறிக்கொண்டது, அதே நேரத்தில் அது அரசியல் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியது. கி.பி 538 இல் பேரரசர் ஜஸ்டினியன் ஆணை இந்த தேவாலயத்தின் அரசியல் அதிகாரத்தை நிறுவியது, ரோமன் கத்தோலிக்க போப்பாண்டவர்.

1260 ஆண்டுகளாக, இந்த இடைக்கால தேவாலயம் தனது கொடுங்கோன்மைக்கு அடிபணியாத மில்லியன் கணக்கான மகிழ்ச்சியற்ற மக்களை துன்புறுத்தியது, சிறையில் அடைத்தது மற்றும் மரண தண்டனையைத் தொடர்ந்தது.

கிபி 1560 இல் கோவாவில் நிறுவப்பட்ட விசாரணையின் நன்கு அறியப்பட்ட பயங்கரவாதங்கள் இந்தியாவுக்கு நன்கு தெரிந்த ஒரு சிறிய உதாரணம். செயின்ட் தாமஸ் கிறிஸ்தவர்கள் குறிப்பாக இந்த நிறுவனத்தின் சீர்திருத்தகாக தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர். ரோமின் ஆன்மிகக் கொடுங்கோன்மையை எதிர்க்கத் துணிந்தவர்கள் உயிருடன் எரிக்கப்பட்டனர். இது போன்ற நிகழ்வுகள் சிந்தனையுள்ள இந்துக்களை "மேற்கத்திய கிறித்துவம்" நோக்கி முன்வைக்கவில்லை என்பது புரிந்துகொள்ளத்தக்கது.

ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபைக்குள் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, இது 16 ஆம் நூற்றாண்டின் புராட்டஸ்டன்ட் சீர்திருத்தம் என்று அறியப்பட்டது. சீர்திருத்தவாதிகள் இருளில் இருந்து இயேசுவின் தூய போதனைகளைப் பற்றிய தெளிவான புரிதலுக்கு வந்தனர். அவர் முதலில் நிறுவிய அப்போஸ்தலிக்க தேவாலயத்தின் தூய்மையான தூய்மைக்குத் திரும்ப அவர்கள் விரும்பினர்.

ஆயினும் கூட, அவர்கள் ரோமின் அனைத்து தவறான போதனைகளையும் கைவிடவில்லை, ரோம் கண்டுபிடித்த பிழைகளை அவர்களுடன் கொண்டு வந்தனர்:

- (1) ஞாயிறு அனுசரிப்பு (இது இன்று இந்தியாவில் கிட்டத்தட்ட உலகளாவியது). ஞாயிற்றுக்கிழமை அனுசரிக்கப்படுவது பொதுவாக ஆங்கிலேயர்களின் செல்வாக்கிற்குக் காரணம், ஆனால் அதன் உண்மையான ஆதாரம் ரோமன் கத்தோலிக்கமாகும்.

(3)

தொலைந்து போனவர்களின் நித்திய சித்திரவதை, பைபிளில் போதிக்கப்படாத ஒரு கோட்பாடு; இந்த பொய்யானது பல சிந்தனையுள்ள மக்களை இயேசுவிடமிருந்து விலக்கியுள்ளது, ஏனெனில் அது அவரை தவறாக சித்தரிக்கிறது மற்றும் சிதைக்கிறது, அதனால் அவர் ஒரு கொடூரமான சாடிஸ்ட் போல் தோன்றுகிறது.

(3)

ஆன்மாவின் இயற்கையான அழியாத தன்மை. இது தர்க்கரீதியாக நித்திய வேதனையின் தவறான போதனையைப் பின்பற்றுகிறது. இது வேதாகமத்திற்கும் அந்நியமானது, ஆனால் ஒரு மேகம் சூரியனை மூடுவது போல பொய்யானது இயேசுவின் நற்செய்தியின் யதார்த்தத்தை மறைக்கிறது.

(4)

ஒரு வெறும் மனிதன் "கிறிஸ்துவின் விகார்", ஒரு போப் ஆக இருக்க முடியும் என்ற எண்ணம்; பூமியில் தம்முடைய உண்மையான விகார் அவருடைய பரிசுத்த ஆவியே என்று இயேசு கற்பித்தார், அவருடைய சத்தியத்தை நேசிக்கும் ஒவ்வொருவரின் இதயத்திலும் வசிப்பவர். ஆனால் பொதுவாக புராட்டஸ்டன்ட் தேவாலயங்கள் ரோமின் தலைமையை நோக்கி சீராக பின்வாங்கி வருகின்றன.

(5)

தேவாலயமும் அரசும் ஒன்றிணைவதால் பெரும்பான்மையினரின் மதம் மற்றவர்களின் மத சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் அடக்குமுறை சக்தியாக மாறுகிறது. புராட்டஸ்டன்ட்கள் கத்தோலிக்கர்களைப் போலவே துன்புறுத்தப்பட்டனர். ஒருவரின் மதக் கருத்துக்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு அரசின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஏக்கத்தில்தான் துன்புறுத்தல் கொள்கை ஆழமாக உள்ளது.

நல்ல செய்தி: "பாபிலோன் வீழ்ந்தது"

கிறிஸ்தவர் அல்லாத உலகிற்கு இயேசுவை தவறாக சித்தரித்த சிதைந்த, பிழையான கிறிஸ்தவத்தின் இந்த பிரம்மாண்டமான கட்டிடத்திற்கு வெளிப்படுத்தல் புத்தகம் ஒரு சிறப்பு பெயரை வழங்குகிறது - "பாபிலோன்" என்று பெயர். பாபிலோன் முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று அது அறிவிக்கிறது.

பண்டைய நகரமான பாபிலோன் ஏன் இயேசுவை தவறாக சித்தரிக்கும் இந்த நவீன சக்தியின் அடையாளமாக பயன்படுத்தப்பட்டது? பெருமையும், கர்வமும், செல்வச் செழிப்பும் கொண்ட இந்தப் பழங்கால நகரம், யூப்ரடீஸ் நதிக்கரையில் உலகின் "ராணி"யாக, என்றென்றும் ஆட்சி செய்யும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவளது அரசு மகிமையின் உச்சத்தில், கிமு 539 இல், ஒரு வெற்றி பெற்ற தேசம் அவளுடைய பெருமையை மண்ணில் வீழ்த்தியது. அவளுடைய பெரிய கட்டிடங்கள் மற்றும் நினைவுச்சின்னங்கள் நின்றுகொண்டிருந்தன, ஆனால் பேரரசின் கௌரவமும் அதிகாரமும் இல்லாமல் போய்விட்டது. அனைவரின் மனதிலும், பாபிலோன் எந்த முக்கியத்துவத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

எனவே, இன்று, யாரும் நவீன "பாபிலோன்" மூலம் இனி ஏமாந்து போக வேண்டியதில்லை. முழு உண்மையும் வெளியில் வருகிறது. அவளுடைய பெரிய கட்டிடங்கள் இன்னும் நிற்கலாம், ஆனால் இயேசுவின் தூய போதனைக்கும் சாத்தான் வகுத்த அதன் சிதைவுகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை அனைவரும் தெளிவாகக் காணலாம். பைபிள் வார்த்தையான "பாபிலோன்" போப்பாண்டவர் பதவியை விட அதிகமாகத் தழுவுகிறது; அது அனைத்து மதங்களையும் உள்ளடக்கியது

அது உண்மையானது என்று கூறுகிறது, ஆனால் அவை இயேசுவின் தூய சத்தியத்திற்கு எதிரானவை, மேலும் தன்னைப் பின்பற்றுபவர்களைப் பெறுவதற்கு அல்லது தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக எந்த வகையான சக்தியையும் பயன்படுத்துகின்றன. எண்ணற்ற வடிவங்களில், அது இயேசுவின் எதிரியாக, அந்திக்கிறிஸ்துவாக செயல்படுகிறது. அதன் ஆதரவாளர்களில் பலர் தங்கள் தவறான கருத்துக்களில் முற்றிலும் நேர்மையானவர்கள்.

பல நூற்றாண்டு கால குழப்பத்தின் நீண்ட பாதை முடிவுக்கு வருகிறது. கடைசியாக இயேசுவை அவரது எல்லா உண்மையிலும் மகிமையிலும் உலகம் காண வேண்டும், மேலும் அவரது வெளிப்பாட்டிற்காக உண்மையாக ஏங்கிய மில்லியன் கணக்கானவர்கள் இந்த கடைசி நாட்களில் விடுவிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களின் பிரார்த்தனைகள் பதிலளிக்கப்பட வேண்டும்.

திரளான மக்கள் அவருடைய அழைப்பிற்குப் பதிலளிப்பதைத் தடுப்பதற்கு இனி ஒரு தடையாகவோ, தடையாகவோ இருக்க முடியாது: "உழைக்கிறவர்களே, சுமை சுமக்கிறவர்களே, எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதலைத் தருகிறேன். என் நுகத்தை உங்கள் மேல் எடுத்துக்கொண்டு, என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; ஏனென்றால் நான் மனத்தாழ்மையும் மனத்தாழ்மையும் உள்ளவன்; ஏனெனில் என் நுகம் இலகுவானது, என் சுமை இலகுவானது." (மத்தேயு 11:28-30).

இப்போது உலகம் முழுவதும் அழகான தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியது: "இருளில் நடந்த மக்கள் பெரிய ஒளியைக் கண்டார்கள்: மரணத்தின் நிழல் உள்ள தேசத்தில் வசிப்பவர்கள், அவர்கள் மீது ஒளி பிரகாசித்தது" (ஏசாயா 9:2).

இந்த "பெரிய ஒளி" என்றால் என்ன? நாம் மேலும் படிக்க வேண்டும்.

பின் இணைப்பு

இயேசுவின் நற்செய்திக்கு அருகருகே பகவத் கீதை

பகவத் கீதையில் பல நல்ல போதனைகள் உள்ளன; மேலும் இயேசுவின் நற்செய்தியில் நல்ல போதனைகளும் உள்ளன. இரண்டு மிதிவண்டிகள் கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால், இரண்டு புத்தகங்களும் ஒரே மாதிரியானவை என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். நீங்கள் எதை எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள் என்பது முக்கியமல்ல என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

ஆனால் இரண்டு புத்தகங்களுக்கும் இடையே ஒரு பெரிய மற்றும் அடிப்படை வேறுபாடு உள்ளது. இந்த முரண்பாடுகளைக் கவனிக்க இங்கே நாம் அவற்றை அருகருகே பார்க்கிறோம்.

எங்கள் நோக்கம் ஒன்று அல்லது மற்றொன்றை இழிவுபடுத்துவது அல்ல, மாறாக ஒப்பிடுவது. ஒவ்வொன்றின் இன்றியமையாத போதனைகளும் படிப்பவர்களிடம் அதன் தாக்கத்தை உருவாக்குகின்றன.

கிருஷ்ணா மற்றும் கீதை

1. படைப்பாற்றல் உறுதியாக இல்லை.
உண்மையில் நடக்காத கதை.
3. அழகான மொழி மற்றும் ஆழமான சிந்தனைகள்.
4. சில உயர் கொள்கைகளையும், நெறிமுறையற்ற சில கொள்கைகளையும் கற்பிக்கிறது.
5. சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டது.
6. கோடிக்கணக்கான மக்களால் நேசிக்கப்பட்டது.
7. சமஸ்கிருதம் தவிர மற்ற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
8. ஆன்மாவின் இயற்கையான அழியாமையைக் கற்பிக்கிறது - ஆன்மா மரணத்திற்குப் பிறகும் விழிப்புடன் இருக்கிறது.
9. மனித ஆன்மாவின் மறுபிறப்பைக் கற்றுக்கொடுக்கிறது.
10. முரண்பாடான நெறிமுறைகளைப் போதிக்கிறார்.
11. உலகத்திற்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லை, அது கடவுள் தன்னுடன் செயல்படும் ஒரு நாடகம் மட்டுமே, எல்லா உயிரினங்களையும் மேடையில் மரியோனெட்டுகள் போல சுழல வைக்கிறது, கடவுளின் விருப்பத்தால் கையாளப்படுகிறது.
12. இந்த செயலில் மனிதன் தன் பங்கை ஆற்ற வேண்டும். "ஒன்றைக் கைவிடுதல் அல்லது சுமத்தல் வேலை, இரண்டும் இரட்சிப்புக்கு வழிவகுக்கும்; ஆனால் இரண்டில், ஒருவரின் வேலையைச் செய்வது மிகவும் சிறப்பானது." செயல்பாடு என்பது விதிக்கப்பட்ட கடமை.
13. வெகுமதியைப் பற்றிய சிந்தனையின்றி கடமையைச் செய்யும் இடத்தை மனிதன் அடைய வேண்டும்; ஆனால் அந்த நிலையை எப்படி அடைய வேண்டும் என்று கூறவில்லை.
14. மோட்சத்தை அடைவது மிகவும் கடினமான, நீண்ட செயல்முறை. அதை அடைய மனிதன் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதில் வலியுறுத்தப்படுகிறது. பலருக்கு இது சாத்தியமற்றது.
15. சாதி அமைப்பைக் கற்றுக்கொடுக்கிறது.
16. பக்தி காதல் என்பது மேல்நோக்கி நகரும் ஒரு செயல்முறையாகும்.
17. கணவனுக்கான மணமகளின் அன்பின் அடையாளமாக கடவுள் மீதான அன்பைக் கருத்தரிக்கிறது.
18. உலகத்திலிருந்து உள் சுதந்திரத்திற்காக ஒருவர் பாடுபட வேண்டும்.

19. ஒரு மோசமான மறுபிறவியிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றுவது மனிதனின் உயர்ந்த குறிக்கோள்.
20. செயல் என்பது நடிகர்களின் தேவைகளால் விதிக்கப்படும் கடமையாகும்.
21. மனித தரத்தின்படி தீய செயல்களை கிருஷ்ணரால் அங்கீகரிக்க முடியும்.
22. கடவுளுக்குத் தூய்மையான சுயபக்தியுடன் அதைச் செய்தால் வேறு ஒருவரைக் கொல்லலாம். "ஒரு முழுமையான அயோக்கியன் என்னை நேசித்தாலும் (என்னைத் தவிர) அவர் நல்லவராகக் கருதப்பட வேண்டும்; ஏனென்றால் அவர் நன்றாக தீர்த்து வைத்துள்ளார். (ix. 30).
23. அவர்கள் உங்களுக்குச் செய்ய விரும்பாததை மற்றவர்களுக்குச் செய்யாதீர்கள்.
24. மனிதனின் விருப்பம் இலவசம் அல்ல; அவர் கடவுள் இயக்கிய ஒரு மேடையில் மரியோனெட்டாக செயல்படுகிறார்.
25. அர்ஜுனன் தனது உறவினர்களை போரில் கொன்றால், அவர் அவர்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்யவில்லை, ஏனென்றால் மரணம் இல்லை, அவர்கள் உண்மையில் இறக்க முடியாது; அவர்கள் வெறுமனே மறுபிறவி எடுப்பார்கள். "நீ இல்லாவிட்டாலும், போர் வரிசையில் நிற்கும் அனைத்து வீரர்களும் (உயிருடன்) இருக்க மாட்டார்கள்... அவர்கள் ஏற்கனவே என்னால் கொல்லப்பட்டனர்: நீ வெறும் கருவியாக இரு" (xi.32,33.) "பிறந்தவனுக்கு இறந்தவர்களுக்கு மரணம் நிச்சயம். எனவே, தவிர்க்க முடியாத விஷயத்தைப் பற்றி நீ குறை கூறக்கூடாது" (ii.27).
26. கர்மா என்பது ஒவ்வொருவரும் தானாக உட்பட்ட ஒரு விதி; கடவுள் கூட அதன் சட்டத்தை ரத்து செய்ய முடியாது.
27. அர்ஜுனன் தன்னை முழுவதுமாக தன்னிடம் அர்ப்பணித்தால் கெட்ட கர்மத்தை கிருஷ்ணர் ரத்து செய்வார்.
28. தன்னைப் பற்றிய அறிவு இல்லாததுதான் மனிதனின் பிரச்சனை.
29. யோக பக்தியால் அறிவை அடையலாம்.
30. கடவுளைத் தேடுவது, அவரைக் கண்டுபிடிப்பதே நமது பணி.
31. கடவுள் நல்ல மனிதர்களை நேசிக்கிறார்: "எந்த உயிரினத்தையும் வெறுக்காதவர், அன்பும் கருணையும் கொண்டவர், சுயநலமும் சுயநலமும் இல்லாமல், துன்பத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் சமமாக வைத்திருப்பவர், பொறுமை, திருப்தி, எப்போதும் விசுவாசம், தன்னடக்கம் மற்றும் உறுதியானவர். எவன் தன் மனதையும் பகுத்தறிவையும் என்மேல் நிலைநிறுத்தி என்னை நேசிக்கிறானோ அவன் எனக்குப் பிரியமானவன்" (xid. 13,14).
32. கிரிஷ்மா கர்மாவின் மோசமான விளைவுகளிலிருந்து மீட்பவர்.
33. இறுதியில், நன்மையும் தீமையும் எப்போதும் நிலையான பதற்றத்தில் இணைந்தே இருக்க வேண்டும்.

34. முட்டாள் மற்றும் பிடிவாதமான, ஒரு ஏமாற்று மற்றும் தீங்கிழைக்கும் நபர்... அவர் தமஸ் (நம்பிக்கை) உடையவர்.
35. கிருஷ்ணர் பக்தியைக் கோருகிறார், ஏனெனில் அவர் வணங்குபவருக்கு அவர் அளிக்கக்கூடிய நன்மைகள்.
36. தன்னடக்கமும் பக்தியும் இல்லாத எவருக்கும் இந்தப் புனிதமான உண்மையைச் சொல்ல அர்ஜுனனைத் தடை செய்து முடிக்கிறார்.
37. இந்த சரீரத்தில் வசிப்பவர்... மரணத்தின் போது வேறு வகையான உடலுக்குள் செல்கிறார்.
38. ஒரு அமைதியான ஆவி இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஏற்றுக்கொள்கிறது... எதனாலும் அசைக்கப்படாது.
39. பிறந்தவருக்கு மரணம் நிச்சயம்.
40. வெற்றி தோல்வி எல்லாம் ஒன்றுதான்.
41. அரசு பரம்பரையில் முனிவர்கள் உண்மையான அறிவை ஆசிரியரிடமிருந்து ஆசிரியருக்கு எடுத்துச் சென்றனர், நீண்ட காலமாக அது இழக்கப்படும் வரை, காலங்கள் முழுவதும் மறக்கப்பட்டது.
42. நான்கு சாதிகளை நிறுவுகிறது. சூத்திரர்கள் மனுவின் காலடியில் இருந்து வந்தனர்.

கிறிஸ்து மற்றும் நற்செய்தி

1. படைப்பாற்றல் உறுதியானது.
சரிபார்க்கக்கூடிய உண்மையான வரலாற்று நிகழ்வுகள்.
3. அழகான மொழி, ஆழமான சிந்தனைகள்.
4. உயர்ந்த கொள்கைகளை, உயர் தர நெறிமுறைகளை மட்டுமே கற்பிக்கிறது.
5. ஹீப்ரு மற்றும் கிரேக்க மொழிகளில் எழுதப்பட்டது.
6. கோடிக்கணக்கான மக்களால் நேசிக்கப்பட்டது.
7. 1280 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
8. மரணத்தில் ஆன்மா உயிர்த்தெழுதல் நாள் வரை தூங்குகிறது.
9. புதிய பூமியில் நித்திய ஜீவனுக்கு உயிர்த்தெழுதலை கற்பிக்கிறது.
10. முரண்பாடுகள் இல்லை, அன்பைக் கற்பிக்கிறது, முழு இணக்கம்.

11. உலகம் பரிபூரணமாக உருவாக்கப்பட்டது, அர்த்தமுள்ளது, முற்றிலும் மீட்கப்பட்டு, அதில் மகிழ்ச்சியாக இருப்பவர்களின் நித்திய இல்லமாக புதியதாக உருவாக்கப்படும். கடவுள் மனிதனின் தேர்வு சுதந்திரத்தை மீட்டெடுத்தார்.
12. கடவுளின் அன்பிற்கு பதிலளிக்க மனிதன் அழைக்கப்படுகிறான், அத்தகைய நம்பிக்கை மற்றவர்களுக்கு நல்லது செய்யும் வாழ்க்கையை ஊக்குவிக்க அன்பின் மூலம் செயல்படுகிறது. நம்பிக்கை உள்ளவர் வேலை செய்யாமல் இருப்பது சாத்தியமில்லை.
13. கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பவர் இனிமேல் வெகுமதியைப் பற்றிய சிந்தனையின்றி கடமையைச் செய்கிறார்; கிறிஸ்துவின் அன்பு விசுவாசமுள்ள அனைவருக்கும் இதை நிறைவேற்றுகிறது.
14. அவருடைய நுகம் எளிதானது, அவருடைய சுமை இலகுவானது என்று இயேசு கூறுகிறார். நற்செய்தி எவ்வளவு நல்லது என்று ஒருவர் நம்பினால் அதை இழப்பது கடினம்.
15. கடவுளின் பார்வையில் சாதியில் அனைவரும் சமமாகப் படைக்கப்பட்டவர்கள்.
16. இயேசுவின் அன்பு கீழே இறங்கத் துணிகிறது.
17. கிறிஸ்து மணவாளன்; அவரை நம்பும் அனைவரின் உடலும் அவருக்கு மணமகள் ஆகிறது.
18. கிறிஸ்துவின் அன்பு விசுவாசிகளை இந்த உலகத்தை வாழ்வதற்கு சிறந்த இடமாக மாற்றுவதற்கும், கடவுள் பரிபூரணமாக மீண்டும் உருவாக்கும் ஒரு புதிய பூமிக்கு தயார்படுத்துவதற்கும் தூண்டுகிறது.
19. கடவுளையும் கிறிஸ்துவையும் படைப்பாளர்களாகவும் இரட்சகர்களாகவும் மதிக்கவும் நியாயப்படுத்தவும் உலகமே மனிதனின் உயர்ந்த குறிக்கோள்.
20. நமது ஊழியம் தேவைப்படும் அனைத்து மனிதர்களின் சேவைக்கும் நமது சுயநல விருப்பம் சரணடைந்தது.
21. கடவுளின் விருப்பம் எப்போதும் மற்றவர்களிடம் அன்பு செலுத்துவது, ஒருபோதும் தீமையற்றது.
22. கடவுளின் விருப்பம் எப்போதும் மற்றவர்களிடம் அன்பு செலுத்துவதாகும். கடவுளை நேசிப்பதும், சக மனிதனை நேசிக்காமல் இருப்பதும் சாத்தியமில்லை.
23. மற்றவர்கள் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களோ அதையே அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்.
24. மனிதன் ஒரு சுதந்திரமான தார்மிக முகவராகவே இருக்கிறான், ஆனால் கிறிஸ்துவைப் போன்ற அகாபே அன்பில் அவர் மற்றவர்களை நேசிப்பதிலும் சேவை செய்வதிலும் கடவுளுடன் விருப்பத்துடன் ஒத்துழைக்கிறார்.
25. எந்த வகையிலும் ஒருவரின் வாழ்நாளைக் குறைப்பது என்பது நித்தியத்திற்குத் தயாராகும் விலைமதிப்பற்ற வாய்ப்பை இழப்பதாகும். பிறர் மீதுள்ள அன்பு, இயேசுவை விசுவாசிக்கிறவனுக்குக் கொலை செய்வதை சாத்தியமற்றதாகாக்குகிறது. வலி, துன்பம், வேதனை, வறுமை, யாருக்கும் கடவுளின் முதன்மை விருப்பம் அல்ல; மனித துன்பங்களைக் குறைக்கவும், அதிக சுமைகளைத் தூக்கவும், இறந்தவர்களை உயிர்த்தெழுப்பவும் இயேசு எப்போதும் உழைத்தார். அவர் மறுபிறவி கற்பித்ததில்லை.

26. இயேசு ஒவ்வொரு மனிதனின் கர்மாவையும் ஏற்றுக்கொண்டார், ஏனெனில் அவர் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மரணத்தை சுவைத்தார் (எபிரேயர் 2:9). நாம் அவரில் சதந்திரமாக இருக்கிறோம்.
27. கிறிஸ்து சிலுவையில் தனது தியாகத்தின் மூலம் "ஒவ்வொரு மனிதனின்" கர்மாவையும் சதந்திரமாக ரத்து செய்கிறார். இந்த இரட்சிப்பை மறுத்து நிராகரிப்பதன் மூலம் மட்டுமே பாவி மீண்டும் தன் பாவங்களுக்கான தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.
28. மனிதனின் பிரச்சனை கடவுள் மீதும் பிறர் மீதும் அன்பு இல்லாதது.
29. அன்பு என்பது விசுவாசத்தின் மூலம் கடவுளிடமிருந்து ஒரு பரிசாக பெறப்படுகிறது. விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்து இருதயத்தில் வசிக்கிறார். ஒருவர் விசுவாசித்தவுடன், அதாவது கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கடவுளின் அன்பின் உண்மையைப் பாராட்டியவுடன் அனுபவம் ஏற்படலாம்.
30. கடவுள் நம்மைத் தேடுகிறார்; அவருக்கும் நமக்கும் இடையில் ஒரு மத்தியஸ்தராக அவர் தனது மகன் இயேசு கிறிஸ்துவை நியமித்த வேலையின் மூலம் அவர் தனது காணாமல் போன ஆடுகளைத் தேடுகிறார்.
31. கடவுளிடம் வருவதற்கு முன் மனிதன் தன்னை நல்லவனாக்கிக் கொள்ள முடியாது; அவர் அப்படியே சாப்பிட வேண்டும். கடவுள் அவரை நேசிப்பதற்கு முன்பு அவர் நல்லவராக மாறும் வரை காத்திருப்பதில்லை; "கடவுள் நம்மீது அவருடைய அன்பை (அகாபே) பாராட்டுகிறார், நாம் இன்னும் பாவிகளாக இருக்கும்போதே (எதிரிகள், எதிராக 10), கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார்". (ரோமர் 5:8).
32. கிறிஸ்து உள்ளார்ந்த பாவத்திலிருந்தும், சுயநலத்திலிருந்தும் ஒரு இரட்சகர்.
33. விரைவில் வரவிருக்கும் உலகத்தின் முடிவில் தீமை முழுமையாகவும், நிரந்தரமாகவும், வென்று அகற்றப்படும்.
34. நம்பிக்கை இல்லாத மனிதன் ஆனால் நற்செய்தியில் அன்பில்லாத நம்பிக்கையற்ற மனிதன்.
35. கிறிஸ்து தனது சிலுவையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தியாக அன்பின் காரணமாக பக்தியைக் கேட்கிறார்.
36. சுவீசேஷத்தின் முழு "பரிசுத்த சத்தியத்தை" "ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும்" சொல்லும்படி சீடர்களுக்குக் கட்டளையிடுவதன் மூலம் முடிக்கிறார், சுவீசேஷம் அவர்களின் சுயக்கட்டுப்பாடு இல்லாமையிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கும்.
37. மரணத்தின் போது, கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பவர் உயிர்த்தெழுதல் நாள் வரை அவரில் ஓய்வெடுக்கிறார் அல்லது தூங்குகிறார்.
38. கிறிஸ்துவின் வலது பக்கத்தில் என்றென்றும் இன்பங்கள் உள்ளன. இனி எந்த வலியும் இருக்காது.
39. கிறிஸ்து திரும்பி வருவதைக் காணும் பலர் ஒருபோதும் இறக்க மாட்டார்கள்.

40. கிறிஸ்துவுக்கு தோல்வி தெரியாது.
41. முந்தைய காலங்களிலிருந்தும் கடவுளின் உண்மை ஒருபோதும் இழக்கப்படவில்லை. மோசேயின் காலத்திலேயே (கிமு 1491) அகரவரிசை எழுதப்பட்டது. மோசேயின் புத்தகங்கள் எழுதப்பட்டவை, வெறும் வாய்மொழியாக மட்டும் கொடுக்கப்படவில்லை.
42. சாதியை ஒழிக்கிறது. பணக்காரர் மற்றும் ஏழை, ஆண் மற்றும் பெண், யூதர் மற்றும் புறஜாதி, அனைவரும் "ஒன்று". கிறிஸ்து தனது மீனவர் சீடர்களின் கால்களைக் கழுவினார்.